ဓမ္မဝီရသည် ဗုဒ္ဓ၏ ထေရဝါဒဓမ္မ တရားစစ် တရားမှန် ထွန်းကားရန်ဖြစ်သည်

ဓမ္မဝီရဂျာနယ်

DhammaVira Journal

ဓမ္မဝီရ
ရသအမှန်၊ တရားမွန်သာ
အားခွန်ပြည့်ဝ၊ နှလုံးလှ၍
ဘဝအနေ၊ အလှဝေလျက်
အနေလည်းတတ်
အသေမြတ်အောင်
မချွတ်ထောက်ပံ့၊ ကူညီအံ့။
ဖော်နေဒင်

၁၃၇၁ ခုနှစ်၊ ဝါခေါင်လပြည့်ကျော် (၁၃)ရက် | အတွဲ (၁၆)၊ အမှတ် (၁၀) | ၂၀၀၉ ခုနှစ်၊ ဩဂုတ်လ (၁၈) ရက်

t *wdv ;y; (Xmea v ;y;)

၁။ ဆန္ဒာဂတိ၊ ချစ်ခင်သဖြင့် မလိုက်သင့်သည့်ဘက်သို့လိုက်၊ မပြုသင့်သည်ကိုပြုခြင်း။
၂။ ဒေါသာဂတိ၊ စိတ်ဆိုးသဖြင့် မလိုက်သင့်သည့်ဘက်သို့လိုက် မပြုသင့်သည်ကိုပြုခြင်း။
၃။ မောဟာဂတိ၊ ဆင်ခြင်တုံဉာဏ်မရှိဘဲ မိုက်မဲတွေဝေသဖြင့် မလိုက်သင့်သည့်ဘက်သို့လိုက်၍ မပြုသင့်သည်ကိုပြုခြင်း။
၄။ ဘယာဂတိ၊ ကြောက်ရွံ့သဖြင့် မလိုက်သင့်သည့်ဘက်သို့လိုက်၍ မပြုသင့်သည်ကိုပြုခြင်း။

t *wdv ;y; olv li pm;cif t jypEShrv li pm;cif t u;d

၁။ ဆန္ဒာဂတိစသော အဂတိလေးပါးကို လိုက်စားပြုကျင့်သူသည် လဆုတ်အခါ၌ လမင်း၏ အရောင်အဝါသည် တစ်နေ့တခြားလျော့ပါး ဆုတ်ယုတ်သကဲ့သို့ စည်းစိမ်ဥစ္စာနှင့် တကွ ဂုဏ်ကျေးဇူး သတင်းကျော်စောခြင်းတို့သည် တစ်နေ့တခြားလျော့ပါးဆုတ်ယုတ်တတ်လေသည်။
၂။ အဂတိလေးပါးကို မလိုက်စား မပြုကျင့်သူသည် လဆန်းအခါ၌ လမင်း၏ အရောင်အဝါသည် တစ်နေ့တခြား ထွန်းလင်းတောက်ပသကဲ့သို့ ကျက်သရေဂုဏ်သိန် စည်းစိမ်ဥစ္စာတို့သည် တစ်နေ့တခြား ကျော်ကြား၍ တိုးတက်ပေါ်လွင်ထင်ရှားတတ်လေသည်။

o awmfaumi;Opticlapjzm

၁။ သဒ္ဓါ = ယုံကြည်ခြင်း။
၂။ သီလ = ကိုယ်နှုတ်စောင့်စည်းခြင်း။
၃။ ဟိရိ = မကောင်းမှု ဒုစရိုက်ပြုရမှာရှက်ခြင်း။
၄။ ဩတ္တပ္ပ = မကောင်းမှု ဒုစရိုက်ပြုရမှာကြောက်ခြင်း။
၅။ သုတ = အကြားအမြင်များခြင်း။
၆။ စာဂ = စွန့်ကြဲပေးကမ်းခြင်း။
၇။ ပညာ = ဟုတ်မှန်စွာသိခြင်း။

em , u *lP (u Dolu:itwjajcmu yf;

၁။ ထကြွလုံ့လရှိခြင်း = ဥဋ္ဌာနဂုဏ်။
၂။ နိုးကြားခြင်း = ဇာဂရိယဂုဏ်။
၃။ သနားခြင်း = ဒယာဂုဏ်။
၄။ သည်းခံခြင်း = ခမာဂုဏ်။
၅။ ဝေဖန်ခွဲခြားတတ်ခြင်း = သံဝိဘာဂဂုဏ်။
၆။ အမြော်အမြင်ကြီးခြင်း = ဣက္ခဏာဂုဏ်။
(ထကြွနိုးကြား၊ သနားသည်းခံ၊ ဝေဖန်ထောက်ရှု၊ ဤခြောက်ခုကား၊ ကြီးသူ့ကျင့်ရာတရားတည်း။)
(အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိတော်၊ စတုတ္ထနိပါတ်၊ သဒ္ဒုပ ဂြိုသဝဂ် သိက္ခာသုတ်)

အရှိတရားနဲ့ အမှန်တရား – ၂

rdaeZm

ရုပက္ခန္ဓာ

ရုပ်တရားဟူသမျှတို့၏မှီရာ အခြေခံမူလဘူတရုပ်လေးပါးမှာ- ပထဝီ၊ အာပေါ၊ တေဇော၊ ဝါယောတို့ဖြစ်သည်။ မြေဓာတ်၊ ရေဓာတ်၊ မီးဓာတ်၊ လေဓာတ်ဟူသော ဓာတ်ကြီးလေးပါးဖြစ်သည်။

ရုပ်ပေါင်း (၂၈) ပါးရှိရာ ကျန်ရုပ် (၂၄) ပါးတို့သည် ဤဓာတ်ကြီးလေးပါး၊ မဟာဘူတရုပ် (၄) ပါးတို့ကို အမှီပြု၍ ဖြစ်ကြရသည်။ ထို့ကြောင့် ထိုရုပ်ပေါင်း (၂၄) ပါးတို့ကို ‘ဥပါဒါရုပ်’ (အမှီပြုရ တဲ့ရုပ်) ဟူ၍ခေါ်ပါသည်။

ဥပါဒါရုပ် (၂၄) ပါးတို့ကို ထင်ရှားအောင် ဖော်ပြရသော်-

စက္ခု (မျက်စိ)၊ သောတ (နား)၊ ဃာန (နှာခေါင်း)၊ ဇိဝှါ (လျှာ)၊ ကာယ (ကိုယ်)၊ ရူပ (အဆင်းရုပ်)၊ သဒ္ဒ (အသံ)၊ ဂန္ဓ (အနံ့)၊ ရသ (အရ သာ)၊ ဖောဋ္ဌဗ္ဗ (တွေ့ထိကိုင်တွယ်ရသောရုပ်)၊ ဖောဋ္ဌဗ္ဗရုပ်သည် ဓာတ်ကြီးလေးပါးတွင် ပါဝင်ပြီး ဖြစ်သည်။ ဣတ္ထိဘာဝ (မိန်းမရုပ်)၊ ပုဗ္ဗာဝ (ယောကျ်ားရုပ်)၊ ဟဒယဝတ္ထုရုပ် (နှလုံးသား)၊ ဇီဝိတရုပ် (အသက်ဓာတ်)၊ အာဟာရရုပ် (အဆီဩဇာ)၊ ပရိစ္ဆေဒရုပ် (ပိုင်းခြားကန့်သတ်တတ်သောရုပ်)၊ ကာယဝိညတ် (ကိုယ်အမူအရာ)၊ ဝစီဝိညတ် (နှုတ် အမူအရာ)၊ လဟုတာရုပ် (ပေါ့ပါးသောရုပ်)၊ မုဒုတာ (နူးညံ့သောရုပ်)၊ ကမ္မညတာ (အမှုကိစ္စဆောင်ရွက်သောရုပ်)၊ ဥပစယ (ရုပ်တို့၏ရင့်ကျက်မှု)၊ သန္တတိ (ရုပ်တို့၏ဖြစ်စဉ်)၊ ဇရတာ (ရုပ်တို့၏ရင့်ရော်မှု) အနိစ္စတာရုပ်တို့၏ (ပျက်စီးမှု)။

စာမျက်နှာ ၁၂ သို့

Aa'|aAma" , s	rawmarmap , s	waPmwma& , s
opmw&m;uif;ooV? a0ae , swoap&rn	b0taEmitzr if;vVwov a0ae , sw vwap&rn	oo&m0* , ur if;u;ajrmuEiov a0ae , sw u;ajrmuapEi&rn

ဒို့တာဝန်အရေးသုံးပါး

ပြည်ထောင်စု မပြိုကွဲရေး	ဒို့အရေး
တိုင်းရင်းသား စည်းလုံးညီညွတ်မှု မပြိုကွဲရေး	ဒို့အရေး
အချုပ်အခြာအာဏာတည်တံ့ခိုင်မြဲရေး	ဒို့အရေး

ပြည်သူ့သဘောထား

- ပြည်ပအားကိုးပုဆိန်ရိုးအဆိုးမြင်ဝါဒီများအားဆန့်ကျင်ကြ
- နိုင်ငံတော် တည်ငြိမ်အေးချမ်းရေးနှင့် နိုင်ငံတော်တိုးတက်ရေးကို နှောင့်ယှက်ဖျက်ဆီးသူများအား ဆန့်ကျင်ကြ
- နိုင်ငံတော်၏ ပြည်တွင်းရေးကို ဝင်ရောက်စွက်ဖက် နှောင့်ယှက်သော ပြည်ပနိုင်ငံများအား ဆန့်ကျင်ကြ
- ပြည်တွင်း၊ ပြည်ပအဖျက်သမားများအား ဘုံရန်သူအဖြစ် သတ်မှတ်ချေမှုန်းကြ

နိုင်ငံရေးဦးတည်ချက် (၄)ရပ်

- နိုင်ငံတော်တည်ငြိမ်ရေး၊ ရပ်ရွာအေးချမ်းသာယာရေးနှင့် တရား ဥပဒေ စိုးမိုးရေး
- အမျိုးသားပြန်လည် စည်းလုံးညီညွတ်ရေး
- ခိုင်မာသည့် ဖွဲ့စည်းပုံ အခြေခံဥပဒေသစ်ဖြစ်ပေါ်လာရေး
- ဖြစ်ပေါ်လာသည့် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေသစ်နှင့်အညီ ခေတ်မီဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်သောနိုင်ငံတော်သစ်တစ်ရပ် တည်ဆောက်ရေး

စီးပွားရေးဦးတည်ချက် (၄)ရပ်

- စိုက်ပျိုးရေးကိုအခြေခံ၍ အခြားစီးပွားရေးကဏ္ဍများကိုလည်း ဘက်စုံဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်အောင် တည်ဆောက်ရေး
- ဈေးကွက်စီးပွားရေးစနစ် ပီပြင်စွာဖြစ်ပေါ်လာရေး
- ပြည်တွင်း၊ ပြည်ပမှအတတ်ပညာနှင့်အရင်းအနှီးများ ဖိတ်ခေါ်၍ စီးပွားရေးဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်အောင် တည်ဆောက်ရေး
- နိုင်ငံတော်စီးပွားရေးတစ်ရပ်လုံးကို ဖန်တီးနိုင်မှုစွမ်းအားသည် နိုင်ငံတော်နှင့်တိုင်းရင်းသား ပြည်သူတို့၏လက်ဝယ်တွင်ရှိရေး

လူမှုရေးဦးတည်ချက် (၄)ရပ်

- တစ်မျိုးသားလုံး၏ စိတ်ဓာတ်နှင့် အကျင့်စာရိတ္တမြင့်မားရေး
- အမျိုးဂုဏ်၊ ဇာတိဂုဏ်မြင့်မားရေးနှင့် ယဉ်ကျေးမှုအမွေ အနှစ်များ၊ အမျိုးသားရေးလက္ခဏာများမပျောက်ပျက်အောင် ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်ရေး
- မျိုးချစ်စိတ်ဓာတ် ရှင်သန်ထက်မြက်ရေး
- တစ်မျိုးသားလုံး ကျန်းမာကြံ့ခိုင်ရေးနှင့်ပညာရည်မြင့်မားရေး

Address

Hlaing Kyi Phyu Dhamma Vira Publishing House
Head Office: Blk (1), Rm(R6), Myanmar Info-Tech,
Hlaing Ts, Yangon.
Branch Office: No. 50, 2nd Fl. Bank St,
Kyauktada Ts, Yangon.
Ph: 0980 23992 , 0950 01401
e-Mail - dhammavira@gmail.com

ဓမ္မဝီရဂျာနယ်

ဩဝါဒါစရိယဆရာတော်များ

အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ ဘဒ္ဒန္တ ကုမာရ
ဒုတိယပါမောက္ခချုပ်ဆရာတော်(စီမံ)
အဂ္ဂမဟာဂန္ထဝါစကပဏ္ဍိတ ဘဒ္ဒန္တဇောတိက(M.A)
ဒုတိယပါမောက္ခချုပ်ဆရာတော်(ပညာ)
အဘိဓမ္မာပိဋကမဟာဌာန၊ ဌာနမှူး/ပါမောက္ခဆရာတော်
အဂ္ဂမဟာဂန္ထဝါစကပဏ္ဍိတ ဘဒ္ဒန္တထေရိန္ဒ(M.A)
ပိဋကတ်ဆိုင်ရာပါဠိစာပေဌာန၊ ဌာနမှူး/ပါမောက္ခဆရာတော်
အဂ္ဂမဟာဂန္ထဝါစကပဏ္ဍိတ ဘဒ္ဒန္တပဏ္ဍိတာဘိဝံသ(M.A)
သုတ္တန္တပိဋကတ်မဟာဌာန၊ ဌာနမှူး/ပါမောက္ခဆရာတော်
မဟာဂန္ထဝါစကပဏ္ဍိတ ဘဒ္ဒန္တသုမန(M.A)
ဗုဒ္ဓဒေသနာပြန့်ပွားရေးပညာဌာန၊ ဌာနမှူး/ပါမောက္ခဆရာတော်
အဂ္ဂမဟာဂန္ထဝါစက ပဏ္ဍိတ ဘဒ္ဒန္တပညာဝံသ
မော်ကွန်းထိန်းဆရာတော်

စာတည်းချုပ်

မဟာသဒ္ဓမ္မဇောတိကဓဇ တက္ကသိုလ်သျှင်သီရိ
(ဓမ္မာစရိယ၊ ဘီအေ)

စာတည်းအဖွဲ့။ ပြည်စိုး၊ ဓမ္မထက်ကို

စီမံရေးရာ၊ ဖြိုးမာမာ

ထုတ် ဝေ သူ

တင်စိုး(မြဲ -၀၄၂၆၆) လှိုင်ကြည်ဖြူ ဓမ္မဝီရစာပေတိုက်နှင့် ဒီဂျစ်တယ်စာကြည့်တိုက်

အပြင်အဆင် ကွန်ပျူတာ

မိုးကြီး၊ ဖြိုးဖြိုးဇာခြည်၊ မြတ်နိုးပိုင်

ဖြန့်ချိရေး

လှိုင်ကြည်ဖြူဓမ္မဝီရစာပေတိုက်
ဖုန်း- ၀၉၈၀ ၂၃၉၉၂၊ ၀၉၅၀ ၀၁၄၀၁၊ ၀၁-၅၀၇၂၀၈
မိုးကောင်းကင်စာပေ၊
အမှတ်(၁၃၄)၊ အခန်း(၆)၊ ၃၆-လမ်း(လယ်)၊
ကျောက်တံတားမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။
ဖုန်း-၀၁- ၂၅၃၂၅၅
ထွန်းဦးစာပေ(မွန္တလေး) ဖုန်း ၀၂-၃၉၈၀၁

ပုံနှိပ်

တင်အောင်ဝင်း၊ ဘိုးရာဇာပုံနှိပ်တိုက်
အမှတ်(၁၆၂)၊ (၄၅)လမ်း၊ ဗိုလ်တထောင်မြို့နယ်။

ဖလင်

Empire Colour Repro

ယခုအပတ် ဖတ်စရာ
ကဏ္ဍ

ကလောင်ရှင်များ	စာမျက်နှာ
- လယ်တီဆရာတော်ဘုရား - - -	၂၀
- မဲထီးဆရာတော်ဘုရားကြီး - - -	၁၃
- ပခုက္ကူဆရာတော် - - - - - - - -	၁၇
- အယ်ဒီတာအာဘော် - - - - -	၃
- ဦးသီလာစာရ - - - - - - -	၅
- မုံရွာနေဇာ - - - - - - -	၁
- ရှင်ဉာဏ(ဖျာပုံ) - - - - - - -	၄
- ဟိတေသီနာဂသိန် - - - - - - -	၂၄
- အရှင်ဂုဏသေဠ - - - - - - - -	၂၆
- မဟာခန္တီ - - - - - - - - - - -	၃၁
- တက္ကသိုလ်သျှင်သီရိ - - - - - - -	၆
- ခရာ(ကေတ) - - - - - - - - -	၈
- ဦးရွှေအောင် - - - - - - - - - -	၃၉
- ဟံသာဝတီ-ဦးအုန်းကြိုင်- - - -	၉
- ငြိမ်းချမ်းဦး - - - - - - - - - -	၁၁
- ခင်မောင်မိုး(တောင်ကြီး) - - -	၁၉
- ဇော်နောင် - - - - - - - - - -	၃၈
- ဓမ္မဝီရ-သန္တာ - - - - - - - - -	၄၀
- ဒေဒင်-ဝင်းလွင် - - - - - - -	၂၃
- ခင်သူဇာမြင့် - - - - - - - - -	၂၅
- သက်ပိုင်ငြိမ်း(ရက္ခပဗေဒ) - - - -	၂၇
- ထွန်းတင့်အောင် - - - - - - - -	၂၉
- လင်းမြတ်(မြန်မာစာ) - - - - -	၃၂
- မင်းဖေမြင့်(မုဒုံ) - - - - - - - -	၃၃
- ဒေါ်လေးငွေစန္ဒာ - - - - - - -	၃၅
- ဓမ္မဝီရစာအုပ်စင်ကဏ္ဍ- - - - -	၃၇

တို့၏အထူးဆောင်းပါး၊ သတင်းနှင့် ကဗျာများ။

ရာစုသစ်၏ စိန်ခေါ်မှုမျိုးစုံကို
ငြိမ်းချမ်းသောစိတ်
ရဲရင့်တည်ကြည်သော
လောကအမြင်ဖြင့်
ဘဝကို ရင်ဆိုင်လျက်
အောင်မြင်စွာဖြတ်သန်းနိုင်ကြဖို့
ဓမ္မဝီရဂျာနယ်
ဖတ်ကြစို့

အယ်ဒီတာအာဘော်

ဒါန, သီလ ကျင့်စဉ်နည်းလမ်းမှန်ရန် ဓမ္မဝီရကညွှန်ပြနေပါသည်

ကာမဂုဏ်အာရုံ(၆)ပါးရှိသော လူ့လောကနှင့်နတ်လောကဝယ် လူနတ်တို့သည် မိမိ ဘဝသံသရာတွင် ကျင်လည်နေကြရရာ ထိုကာလအတွင်း ဘဝမှာ အဆင့်မြင့်စွာချမ်းသာစွာနေလိုကြသည်။ ထိုသို့နေနိုင်ရေးအတွက် လူတို့ မှာကား နံနက်မိုးလင်း အိပ်ရာထမှသည် အိပ်ရာ ဝင်သည့်အထိ အစဉ်မပြတ် လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟ၊ မာန၊ ဣဿ၊ မစ္ဆရိယတရားတွေ ရင်ဝယ် ထွေးပိုက်ပြီး ရှာဖွေလုပ်ကိုင်နေကြရသည်။

လူ့ဘဝ၊ နတ်ဘဝတို့ကို ကြည့်လျှင် တစ်ဘဝနှင့် တစ်ဘဝ တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး အဆင့်အတန်းမတူ ဥစ္စာစီးပွားရေးကွာခြားနေကြ သည်။ ရုပ်အဆင်း၊ ပုံသဏ္ဌာန်ကွာခြားနေကြသည်။ ဤသည်မှာ အဘယ်ကြောင့်နည်း ဟု ဆန်းစစ်သူက ရှားပါလိမ့်မည်။ ထိုပြဿနာကို ဗုဒ္ဓသက်တော်ထင်ရှားရှိစဉ် နတ်သားတို့က ဗုဒ္ဓကို မေးခဲ့ကြသည်။

နတ်သားများက အမေးနှင့် ပတ်သက်၍ ဗုဒ္ဓက

'မီးလောင်သောအိမ်၌ အကြင်ပစ္စည်းဥစ္စာအိုးခွက်ကို ထုတ်ဆောင်ထားပါက ထိုအိုးခွက်သည် ထိုသူအတွက် နောင်အကျိုး ရသကဲ့သို့ အိုခြင်း သေခြင်းဖြင့် တပြောင်ပြောင် တောက်လောင်နေသော သံသရာ ခရီးဝယ် ပေးလှူထားခြင်းသည် မီးလောင်သောအိမ်မှ ပစ္စည်းထုတ်ဆောင်ထားခြင်းနှင့်တူ၏။ ပေးလှူ မှုသည် ချမ်းသာသော အကျိုးရှိ၏။ မပေးလှူ မှုသည် ချမ်းသာသော အကျိုးကိုမရ၊ မပေးလှူဘဲထားသော ဥစ္စာကို ရန်သူမျိုးငါးပါးတို့ဆောင်ယူ၍ ကုန်ဆုံးပျက်စီးတတ်ပါသည်။

သေဆုံးသောအခါ၌လည်း ထိုဥစ္စာနှင့်တကွ မိမိကိုယ်ကို စွန့်ရ၏။ ပညာရှိသည် ဤသဘောကို သိ၍ သုံးလည်းသုံးဆောင်၏။ ပေးလှူလည်းပေးလှူ၏။ ထိုသူသည် လူ့ဘဝတွင်လည်း ချီးမွမ်းခံရ၏၊ သေသော် နတ်ပြည်ရောက်ရ၏ဟု ဗုဒ္ဓက အဖြေထုတ်ရှင်းပြခဲ့သည်။

ထိုသို့ လှူမှုနှင့်ပတ်သက်၍ မည်သည့် အရာကို လှူက မည်သည့်အရာကို ရသနည်းဟု ပတ်သက်၍ မေးမြန်းရာ ဗုဒ္ဓက

'ဆွမ်းကို ပေးလှူက ခွန်အားကို ပေးလှူသည်မည်၏။

အဝတ်သင်္ကန်းကိုပေးလှူက အဆင်းကို ပေးလှူသည်မည်၏။

ယာဉ်ကိုပေးလှူက ချမ်းသာကိုပေးလှူသည်မည်၏။

ဆီမီးကိုပေးလှူက မျက်စိကို ပေးလှူသည်မည်၏။

ကျောင်း, နေရာစသည်ကိုလှူက အလုံးစုံကို ပေးလှူသည်မည်၏။

တရားကိုဟောပြောပြက အမြိုက်နိဗ္ဗာန် ကို ပေးလှူသည်မည်၏' ဟု ဗုဒ္ဓက အဖြေထုတ်ရှင်းပြသည်။

တစ်ဖန် ဗုဒ္ဓက=

အကြင်သူတို့သည် သစ်သီးဥယျာဉ် ပန်းဥယျာဉ်စိုက်ပျိုးကုန်၏။ တောသစ်ပင်ကို စိုက်ပျိုးကုန်၏ တံတားခင်းကုန်၏။ ရေအိုးစင် ရေတွင်းရေကန်ကို တည်ဆောက်တူးကုန်၏။ နေရာကျောင်းကိုလှူဒါန်း၏။ ထိုသူတို့အား နေ့ည အခါခပ်သိမ်း ကောင်းမှုတို့သည် တိုးပွားနေပါ၏။ ထိုသူတို့သည် တရား၌တည်ကုန်၏။ ထိုသူတို့သည် အလေ့အထ စာရိတ္တသီလနှင့် ပြည့်စုံကုန်၍ သေသော်နတ်ပြည်သို့သွားရကုန်၏။

ထိုတရားနှင့်ပတ်သက်၍ ဗုဒ္ဓက ဆက်လက်လမ်းညွှန်ထားသည်မှာ

'အကြင်သူတို့သည် ဝန်တိုကုန်၏၊ စဉ်းလဲ ကုန်၏၊ ခြိမ်းခြောက်တတ်ကုန်၏၊ ပေးလှူသော တစ်ပါးသူကို အန္တရာယ်ပြုတတ်ကုန်၏။ ထိုသူတို့ သည် ငရဲ၊ တိရစ္ဆာန်သို့လည်းကောင်း ရောက်ကြရ၏။ အကယ်၍ လူလာဖြစ်သော်မှ ဆင်းရဲသော အမျိုး၌ဖြစ်ရ၏။ အဝတ်၊ အစားအစာငြိုငြင်သဖြင့် ရအပ်၏ဟု ဗုဒ္ဓက သံယုတ်ပါဠိတော်၌ အတိအကျ ဟောထားပါသည်။

ထို့ကြောင့် ဘဝသံသရာခရီးတစ်လျှောက် အဆင့်မြင့်လိုသောသူတို့သည် ဗုဒ္ဓလမ်းညွှန်ထားသော ဤဒါန ဤသီလတို့ကိုတတ်နိုင်သလောက် ပြုကြပါ၊ ကျွန်ုပ်တို့ဓမ္မဝီရသည် သံသရာခရီးသွားတို့အတွက် ဗုဒ္ဓလမ်းညွှန်သည့်အတိုင်း တရားအလှူ ပေးကာ အမြိုက်နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်အောင် ကူညီပေးနေပါသည်။ ဓမ္မဝီရကို ဖတ်၍ မှတ်၍ ကျင့်၍ ရယူနိုင်ကြပါစေ။

အယ်ဒီတာ

ဖြတ်သန်းချိန်နိဒါန်းနှင့် ပထမပိုင်းမှ ကောက်နုတ်ချက်

လူ၏ဘဝတစ်ခုကို ရလာကြပါလျက် အကြောင်းတရား အမျိုးမျိုးကြောင့် လူမည်ကာမတ္တဘဝမျိုးဖြင့် ဘဝတစ်ခုကို ဖြတ်သန်း သွားကြရသူများ၊ ဖြတ်သန်းနေကြသူများ များစွာကို သတိပြု တွေးမြင်နေမိရင်း၊ သူသည် သံဝေဂတရားများစွာ ယူဖူးသည်။ လူငယ်များစွာတွင် စီးပွားရေး၊ လူမှုရေးအခြေခံ ညံ့လွန်း၍၊ ပညာရေးနှင့် လောကအမြင် မှန်ကန်စွာ ရှင်သန်ခွင့်မရကြသည့်နည်းတူ အရွယ်ရောက်စ ကာလများတွင် ပရမ်းပတာဖြင့် အတွေးအမြင် အတုယူမှား၍ အမြင်မှား အသိမှား ဖြစ်ခဲ့ရသည်များလည်း သူသတိပြုမိသည်။

ဤအကြောင်းတရားမျိုးစုံကား နိုင်ငံအတော်များများရှိ လူငယ်များစွာ ကြုံတွေ့ဖြတ်သန်းနေကြသော ဖြစ်စဉ်ဖြစ်ရပ်များသာဖြစ်သည်။ အပြစ်ဆိုဖွယ်မရှိ၊ အမိအဖ၊ ဆရာသမားများနှင့် တာဝန်ရှိ၍ တာဝန်သိသူများ က ထိန်းကျောင်းစီစဉ်မှုပြုခြင်းဖြင့် ဘဝလမ်းကြောင်းအမှန်သို့ ရောက်လာနိုင်သည်၊ တည့်မတ်ပေးနိုင်သည်။ မည်သို့ဆိုစေ၊ ထို လူငယ်တို့၏ အခန်းကဏ္ဍကို လမ်းမှန်နည်းမှန်ဖြင့် ဖွင့်လှစ် ခေါ်ဆောင်သွားကြရမည့် မျိုးဆက်လူကြီးတို့၏ အတွေးအမြင် ခံယူကျင့်သုံးမှုသည် ပဓာနကျလှသည်မဟုတ်ပါလား။

သူသည် အညာဆောင်း၏ ချမ်းစိမ့်စိမ့်အရသာကို ခံစားရင်း ကလေးများနှင့်ရော၍ထိုင်လိုက်သည်။ သူထလာသည်ကို မြင်ကတည်းက "ဘဘ" လာပြီဟေ့ဆိုသည့် ကြိုဆိုမှုအပြုံးပန်းတို့သည် "ဘုစုခရု" အားလုံး၏ မျက်နှာတိုင်းတွင် ပွင့်လန်းသွားသည်ကို သတိပြုမိပါ၏။

သူသည် သူတန်ဖိုးထားမြတ်နိုးသော ဤ"ဘုစုခရု"အားလုံးသာမက၊ သန်းပေါင်းများ စွာ သော "ဘုစုခရု"အားလုံး၏ စိတ်နှလုံးကို နွေးထွေးစွာပွေ့ပိုက်ရင်း ထောင်စုသစ်ဦး၏ လှပသော၊ ငြိမ်းချမ်းသော၊ ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်သော လူ့ဘောင်လောက၏ တာဝန်များကို လွှဲပြောင်းပေးရန် စိတ်ကူးယဉ်နေသူမဟုတ်ပါလား။

မျက်မှောက်ခေတ် လူ့ဘောင်အဖွဲ့အစည်းတွင် လူ့ဘဝကို ကောင်းမွန်စွာရရှိလာနိုင်ပါလျက်နှင့် လူမည်ကာမတ္တလူများ များပြားတိုးပွားလာမည်ကိုလည်းကောင်း၊ လူမည်ကာမတ္တ လူများ ကြီးစိုးလာ မည်ကိုလည်းကောင်း၊ သူတွေးတော ကြောင့်ကြနေမိသည်မှာ ကြာခဲ့ပြီဖြစ်သည်။

ငြိမ်းချမ်းဦး

*kP awmfojzifh ,kHnpfGul juGfnf

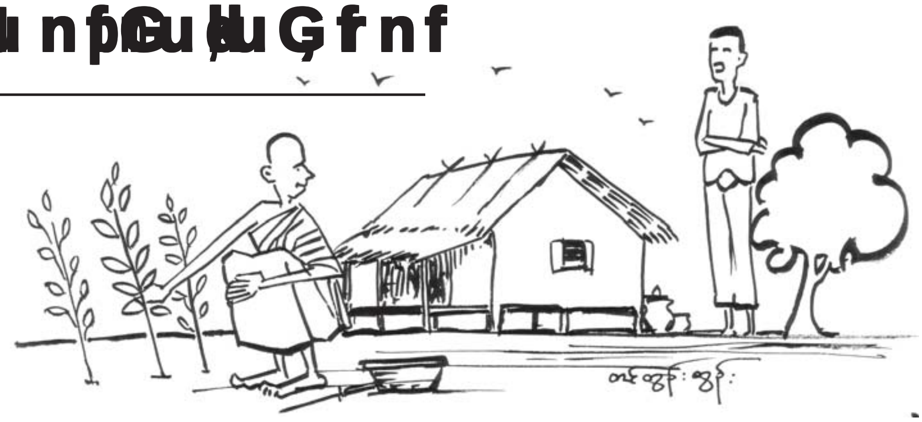

ရှင် ဂဏ(ဖျာပုံ)

မြတ်စွာဘုရား သက်တော်ထင်ရှားရှိစဉ် အခါကပင် အဆုံးအမတရားတော်များသည် အိန္ဒိယတိုက်တစ်ခုလုံးသို့ပြန့်ပွားခြင်းမရှိသေးသလို၊ တိုင်းစွန်ပြည်ဖျားဒေသများ၌ကား ဘုရား၊ တရား၊ သံဃာရတနာသုံးပါးဟူသည်ကိုပင် ဖူးမျှော်ခွင့်၊ ယုံကြည်စွာကိုးကွယ်ခွင့် မရရှိခဲ့ကြချေ။ မျက်မှောက်ကာလ သီဟိုဠ်(သီရိလင်္ကာ)သာသနာခေတ်၊ မြန်မာ့သာသနာခေတ်များတွင်မူ၊ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံးအမ သာသနာတော်သည် အလွန်ပင်ပြန့်ပွားထွန်းကားခဲ့၏။ မြတ်စွာဘုရားရှင် သာသနာပြုစဉ်က ပစ္စန္တရာဇ်တိုင်းစွန်ပြည်ဖျားဒေသများ၌ သာသနာမထွန်းပရာ အရပ်ဟုပင် ဟောကြားခဲ့သော်လည်း ယနေ့ မြန်မာ့ဗုဒ္ဓသာသနာခေတ်၌ မြန်မာနိုင်ငံ၏ တိုင်းစွန်ပြည်ဖျားဒေသအနှံ့ပင် ဗုဒ္ဓသာသနာ ထွန်းကားခဲ့ပေသည်။

မြန်မာနိုင်ငံ၏ ရှေးဦးဗုဒ္ဓသာသနာခေတ်များဖြစ်သော ရခိုင်ဗုဒ္ဓသာသနာခေတ်ဦး၊ ဒုတိယထင်ရှားလာသော သုဝဏ္ဏဘူမိ(သထုံ)ဗုဒ္ဓသာသနာခေတ်၊ တတိယအထင်ရှားဆုံးဖြစ်သည့် ပုဂံဗုဒ္ဓသာသနာခေတ်များတွင် မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံးအမသာသနာတော်သည် မြန်မာနိုင်ငံ၏ တိုင်းစွန်ပြည်ဖျား ပစ္စန္တရာဇ်အရပ်ဒေသများအားလုံးသို့ ပြန့်ပွားကျက်စားခြင်းမရှိသေးပေ။ ယနေ့မျက်မှောက်ခေတ်၊ မြန်မာနိုင်ငံ၏ ထေရဝါဒဗုဒ္ဓသာသနာပြုခေတ်တွင်မှ မြန်မာနိုင်ငံ၏ တိုင်းစွန်ပြည်ဖျား ပစ္စန္တရာဇ်ဒေသများအားလုံးမှာ ဗုဒ္ဓသာသနာပြန့်ပွားခဲ့ခြင်းဖြစ်၏။

ထိုသို့မြန်မာနိုင်ငံ၏ ထေရဝါဒသာသနာပြုခေတ်တွင် နိုင်ငံတော်၏ တိုင်းစွန်ပြည်ဖျား ပစ္စန္တရာဇ်ဒေသများ၌ ဗုဒ္ဓသာသနာပြန့်ပွားထွန်းကားခဲ့သည်မှာမှန်သော်လည်း ဘုရား၊ ကျောင်း၊ သိမ် စသည်များနှင့် သာသနာပြုပုဂ္ဂိုလ်အမည်ခံ ကျောင်းထိုင်များ၊ နယ်စပ်ဒေသအနှံ့ပြန့်ပွားတည်ရှိလာခြင်းသဘောမျှသာရှိသေးသည်ဟု ဆိုရပေမည်။ အကြောင်းမှာ မြန်မာနိုင်ငံနယ်စပ်ဒေသအချို့တွင်နေထိုင်ကြသော မြန်မာတိုင်းရင်းသားအချို့မှာ ပြည်မကြီးနှင့် အလှမ်းဝေးသဖြင့် သူတို့ဘာသာစကားကိုသာ ကျွမ်းကျင်ကြပြီး မြန်မာစကား၊ ပါဠိဘာသာစကားများကို လုံးဝမတတ်ကျွမ်းကြသဖြင့် စာတတ်ဘွဲ့ရ သာသနာပြုရဟန်းတော်များပင်ဖြစ်လင့်ကစား၊ မိမိတို့သာသနာပြုတာဝန်ကျရာ အရပ်ဒေသရှိ တိုင်းရင်းသားတို့၏ ဘာသာစကားကို မတတ်ကျွမ်းသူတို့မှာ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံးအမတရားတော်များကို ဟောကြားဆုံးမ၍ မရဘဲ ကျောင်းသင်္ခန်းမှာထိုင်ပြီး ရဟန်းဘဝကို ပြနေရသော၊ သာသနာပြမျှားဘဝကျရောက်နေသောကြောင့်ဖြစ်၏။

ထို့အတူ မြန်မာစကားဖြင့် သာသနာပြု၍ရနိုင်သော၊ မွန်ပြည်နယ်၊ တနင်္သာရီတိုင်း၊ ရန်ကုန်တိုင်း၊ ပဲခူးတိုင်း၊ ဧရာဝတီတိုင်း၊ ရခိုင်ပြည်နယ်စသည့် ပင်လယ်ကမ်းရိုးတန်းဒေသ တိုင်းစွန်ပြည်ဖျားကျေးရွာကြီး၊ ကျေးရွာငယ်၊ အသီးသီးတို့မှာလည်း သာသနိကအဆောက်အအုံကြီးများ အဆောက်အအုံငယ်များ၊ ဓနိမိုးတဲကျောင်းကလေးများဖြင့်ပင် ကျောင်းထိုင်ပြီး သာသနာပြုနေသော ကျောင်းထိုင်ရဟန်းများ အလွန်ပေါများလှသည်။ နယ်စပ်ဒေသတို့မှာလည်း မြန်မာစကားတတ်ကျွမ်းသူများဖြစ်၍ ယင်းဒေသ၌ သာသနာပြုရန်ဟူသောအကြောင်းပြချက်ဖြင့် ကျောင်းထိုင်နေသော ပုဂ္ဂိုလ်များအနေဖြင့် စိတ်တိုင်းကျ ဗုဒ္ဓသာသနာပြုနိုင်ပေသည်။

သို့သော် ထိုဒေသများ၌ သာသနာပြုကျောင်းထိုင်နေသော ပုဂ္ဂိုလ်များမှာ နယ်မြေဒေသကို လွှမ်းမိုးချုပ်ကိုင်လျက်ရှိသော ဂိုဏ်းဆရာများ၏ တာဝန်ချထားမှုဖြင့်သာ ကျောင်းထိုင်၍ သာသနာပြုခွင့်ရရှိနေသူများဖြစ်ပြီး မျက်မှောက်သာသနာပြုနေသော ပုဂ္ဂိုလ်အများစုမှာ အလတ်တန်းအဆင့်ပင်အောင်မြင်သူရှားပြီး၊ ဇနီးမယားရှိသော စာပေပရိယတ္တိအခြေခံပင်မရှိသော တောထွက်ကြီးများနှင့် ပရိယတ္တိစာပေအခြေခံအလွန်အားနည်းသောငယ်သူ ရဟန်းကလေးများသာဖြစ်နေ၏။ သာသနာ့တက္ကသိုလ်ကျောင်းဆင်း၊ ဓမ္မာစရိယဘွဲ့ရ ရဟန်းတော်တစ်ပါးတစ်လေပင် မတွေ့ရှိရပေ။ ထိုသို့ဖြစ်ရသည်မှာနယ်မြေဂိုဏ်းများက ကျောင်းကြီး၊ ကျောင်းငယ်၊ တဲကျောင်းကလေးများကိုပါ မကျန်၊ ကျောင်းအားလုံးကို ထိန်းချုပ်ထားသောကြောင့်ဖြစ်သည်။

နယ်စွန်နယ်ဖျားဒေသခံ ဂိုဏ်းဆရာများ ခွင့်ပြုချက်မရလျှင် မည်မျှပင်စာပေပရိယတ္တိပညာနှင့် ပြည့်စုံသည်ဖြစ်စေ ကျောင်းထိုင်ခွင့်၊ သာသနာပြုခွင့်မရချေ။ ဂိုဏ်းဆရာအချို့၏ ခွင့်ပြုမိန့်ရ၍ (ဒူးခေါင်းအောက်ပိုင်း)ခြေတစ်ဖက်ပြတ်နေသူတစ်ချို့ကိုကား ကျောင်းထိုင်ဆရာတော်အဖြစ်တွေ့နေရ၏။ မြတ်စွာဘုရားအဆုံးအမ ပညတ်တော်မှာမူ စည်းကမ်းအပြည့်ရှိ၏။ မိဘခွင့်မပြုသူ၊ သားမယားခွင့်မပြုသူ၊ သူတစ်ပါးကြွေးမြီမရှိသူ၊ မင်းပြစ်ဒဏ်သင့်နေသူ၊ ကိုယ်လက်အင်္ဂါမပြည့်စုံသူ သမဏသာရုပ္ပမဖြစ်သူ(ရဟန်းအသွင်ဖြင့် ကြည်ညိုဖွယ်မဆောင်သူ)စသည့် သူများကို ရဟန်းပြုမပေးရဟု မြတ်စွာဘုရားက ဝိနည်းတော်ပြဋ္ဌာန်းခဲ့သည်။

မျက်မှောက်ခေတ်၊ သာသနာမှာတော့ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံးအမနှင့် ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်နေသော သမဏသာရုပ္ပ(ဒကာဒကာမများ ကြည်ညိုထိုက်သည့် အင်္ဂါရုပ်)မရှိသော ရဟန်းများကို ပြည်မအတွင်းမှာရော၊ အထက်၌ ဖော်ပြခဲ့သည့် တိုင်းစွန်ပြည်ဖျား ဒေသများမှာပါ မြင်တွေ့လာနေရသည်။ ဤမြင်ကွင်းများကို မြင်တွေ့နေရသည်မှာ သာသနာနှင့် ဒါယကာ ဒါယိကာမများအတွက် ကြီးမားလှသော နစ်နာ ချက်ကြီး တစ်ရပ်ဖြစ်နေသည်။ စာပေပရိယတ္တိ အခြေခံပင်မရှိသော တောထွက်ကြီးများနှင့် ရဟန်းငယ်ကျောင်းထိုင်တို့မှာ နှစ်စဉ် ကထိန်အပင့်အဖိတ်မှရမည့်ငွေ၊ ပဋ္ဌာန်းပွဲများကျင်းပ၍ ကြွရောက်ပြီး ပဋ္ဌာန်းရွတ်၍ ရရှိမည့်ငွေ၊ ယင်းတို့သီတင်းသုံး နေထိုင်ရာ ရပ်ရွာမှ ရရှိမည့်သာရေး နာရေးကိစ္စမှ အလှူငွေများ ရရှိရေးတို့ကိုသာ မျှော်တလင့်လင့်ဖြစ်နေကြ၏။ ထိုအမှုကိစ္စများမှ ဝင်ငွေမရလျှင် အရက်ဆွမ်းကို အကြောင်းပြလျက် လှေ၊ မော်တော်စသည်တို့ဖြင့် ချောင်းကြို မြောင်းကြားမကျန်၊ တဲ-အိမ်ရှိရာအရပ်မှန်သမျှကို လိုက်လံပြီး ဆွမ်းဆန်စိမ်းခံကာ ဝင်ငွေရှာနေကြသည်။

မိမိရပ်ရွာရှိ ဒါယကာ၊ ဒါယိကာမတို့အား ရတနာမြတ်သုံးပါးအပေါ် ယုံကြည်မှုသဒ္ဓါတရား ထက်သန်လာစေရန်အတွက် ဆောင်ရွက်မှု တစ်စုံတစ်ရာပင်မပြုကြ၊ သီလပေး၊ ရေစက်ချနှင့်

စာမျက်နှာ ၇ သို့

A'*wum

ဆရာတော် ဦးသီလာစာရ
(ရိုးမတိမ် မဟာအောင်မြေကျောင်း)

ဆဗ္ဗဂ္ဂိယ ဝတ္ထု

ဗုဒ္ဓရှင်တော်မြတ်သည် ရာဇဂြိုဟ်ပြည် ဝေဠုဝန်ကျောင်းတော်၌ နေတော်မူသောအခါ တောင်ဝှေး တစ်ဘက်တစ်ချောင်းထောက်၍ သစ်သားဖိနပ်ကိုစီးလျက် စကြံ့သွားကုန်သော ဆဗ္ဗဂ္ဂီရဟန်းတို့ကိုဆုံးမတော်မူခြင်းငှာ"ကာယပ္ပကောပံ ရက္ခေယျ" အစရှိသော လေးဂါထာကို ဟောတော်မူသည်။

ကာယပ္ပကောပံ ရက္ခေယျ၊
ကာယေန သံဝုတော သိယာ။
ကာယဒုစ္စရိတံ ဟိတွာ၊
ကာယေန သုစရိတံ စရေ။

ဝစီပကောပံ ရက္ခေယျ၊
ဝါစာယ သံဝုတော သိယာ။
ဝစီဒုစ္စရိတံ ဟိတွာ၊
ဝါစာယ သုစရိတံ စရေ။

မြန်မာကဗျာ

ကိုယ်ခန္ဓာကြီး ပျက်စီးကြောင်းသာ၊
သုံးသုစရိုက် စောင့်ထိုက်စောင့်ရာ၊
ကိုယ်ဖြင့်ဒုစရိုက် စွန့်လိုက်ပြီးကာ၊
ကောင်းသောကျင့်
ကိုယ်ဖြင့် ပြုကျင့်ရာ။

One should guard against misdeeds (caused by) body, and one should be restrained in body; giving up evil conduct in body, one should be of good bodily conduct.

စကားပြေ။ ။ကိုယ်ခန္ဓာကြီး၏ ပျက်စီးကြောင်းဖြစ်သော ကာယဒုစရိုက်(ကာယကံ)သုံးပါးကို စောင့်ရှောက်ရာ၏။ကိုယ်ဖြင့်ဖြစ်ပွားသော ဒုစရိုက်တရားကို တားမြစ်ပိတ်ပင်ရာ၏။ကိုယ်ဖြင့် ဒုစရိုက်တရားကို စွန့်ပယ်ပြီးကာ ကိုယ်ဖြင့် ကောင်းသောအကျင့် (သုစရိုက်)ကို ကျင့်သုံးရာ၏။

မြန်မာကဗျာ

နှုတ်မစောင့်စည်း ပျက်စီးကြောင်းသာ၊
ဝစီကံလေး မနှေးစောင့်ရာ၊
နှုတ်ဖြင့်ဒုစရိုက် စွန့်လိုက်ပြီးကာ၊
ကောင်းသောကျင့် နှုတ်ဖြင့်ပြုကျင့်ရာ။

One should guard against misdeeds (caused by)speech, and one should be restrained in speech; giving up evil conduct in speech, one should be of good conduct in speech.

စကားပြေ။ ။နှုတ်၏ပျက်စီးကြောင်းဖြစ်သော ဝစီကံဒုစရိုက်(ဝစီကံ)လေးပါးကို စောင့်ရှောက်ရာ၏။နှုတ်ဖြင့်လေးပါးအမိုက် ဒုစရိုက်ကို စွန့်ပယ်ပြီးလျှင် နှုတ်ဖြင့် ကောင်းသောအကျင့် (သုစရိုက်)ကို ကျင့်သုံးရာ၏။

မနောပကောပံ ရက္ခေယျ၊
မနသာ သံဝုတော သိယာ။
မနော ဒုစ္စရိတံ ဟိတွာ၊
မနသာ သုစရိတံ စရေ။

ကာယေန သံဝုတာ ဓီရာ၊
အထော ဝါစာယ သံဝုတာ။
မနသာ သံဝုတာ ဓီရာ၊
တေ ဝေ သုပရိ သံဝုတာ။

မြန်မာကဗျာ

စိတ်၏ဆိုးရွား ပျက်ပြုန်းကြောင်းသာ၊
မနောကံဆိုး မဆိုးစောင့်ရာ၊
စိတ်ဖြင့်ဒုစရိုက်စွန့်လိုက်ပြီးကာ၊
ကောင်းသောအကျင့် စိတ်ဖြင့်ပြုကျင့်ရာ။

One should guard against misdeeds (caused by)mind,and one should be restrained in mind; giving up evil conduct in mind, one should be of good conduct in mind.

စကားပြေ။ ။စိတ်ဆိုးရွား ပျက်ပြုန်းခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သော မနောဒုစရိုက်(မနောကံ) သုံးပါးကို စောင့်ရှောက်ရာ၏။စိတ်ဖြင့်ဒုစရိုက် တရား မပွား မဝင်အောင် ပိတ်ပင်တားမြစ်ရာ၏။ စိတ်ဖြင့်ဒုစရိုက် ကို ပယ်စွန့်ပြီးလျှင် စိတ်ဖြင့် ကောင်းသော အကျင့်(သုစရိုက်)ကြံစည်ကျင့်သုံး ရာ၏။

မြန်မာကဗျာ

ပညာရောင်ဖိတ် ပဏ္ဍိတ်ဖုံဖုံ၊
ကိုယ်နှုတ်စိတ်လုံး စောင့်သုံးအပ်ကုန်၊
ထိုပညာရှိ ကဝိလုံးစုံ၊
ဝန်းကျင်မှ ကောင်းစွာစောင့်စည်းကုန်။

The wise are restrained in deed;in speech,too they are restrained in mind as well, they are fully restrained.

စကားပြေ။ ။ပညာရှိတို့သည် ကိုယ်ဖြင့် (သူ့အသက်သတ်မှု မပြုမိအောင်) စောင့်စည်းကုန်၏။နှုတ်ဖြင့်(လိမ်ညာမပြောမိအောင်) ရှောင်ကြဉ် စောင့်စည်းကုန်၏။စိတ်ဖြင့်(အဘိဇ္ဈာ) သူ့ဥစ္စာကို ကိုယ့်ဥစ္စာဖြစ်အောင်ကြံစည်မှုကို မကြံစည်မိအောင် စောင့်စည်းကုန်၏။ထိုပညာရှိတို့သည် စင်စစ်ထက်ဝန်းကျင်မှ ကောင်းစွာ စောင့်စည်းကုန်၏။

●

ဗုဒ္ဓဂေါတမ၏ စကြဝဠာ(ကမ္ဘာ)အမြင်

တက္ကသိုလ်သျှင်သီရိ(ဓမ္မာစရိယ၊ B.A)

ယခင်အပတ်မှအဆက်

ကွင်း၏အတွင်းဘက်နားတွင်ရှိသော ဓာတ်ငွေ့များသည် အလယ်ဗဟို ၂ pc မှ လာသောခရမ်းလွန်ရောင်ခြည်များကြောင့် အိုယန်းဖြစ်သွားရပါသည်။

ဓာတ်ငွေ့များ၏ လည်ပတ်မှုနှုန်းသည် ဗဟိုမှ (၀. ၇) pc အကွာတွင် တစ်စက္ကန့်လျှင် (၁၅၀)ကီလိုမီတာနှုန်းနှင့်လည်းကောင်း၊ (၀. ၃ pc) အကွာတွင် တစ်စက္ကန့်လျှင် ကီလိုမီတာ ၇၀၀ နှုန်းဖြင့်လည်းကောင်း လည်ပတ်မှုတိုးမြင့်လာရပါသည်။

ထို့ကြောင့် ဂလက်ဆီ၏အလယ်ဗဟိုတွင် နေ၏။ ဒြပ်ထုထက်အဆသန်းပေါင်းများစွာရှိသော ဒြပ်ထုဆွဲအားရှိနေသည်မှာ သေချာသလို ထိုအရာသည် တွင်းနက်ကြီးသာဖြစ်နိုင်ပါသည်။

Kpc ရာဂဏန်းမျှရှိသော ဟိုက်ဒရိုဂျင် နှင့် ဟီလီယံများချည်းသက်သက်ပါသော ဓာတ်ငွေ့တိမ်တိုက်ကြီးများမှ စတင်ပြီး နဂါးငွေ့တန်း ဂလက်ဆီကြီးများဖြစ်လာပါသည်။ ယင်းတိမ်တိုက်ကြီးများသည် အခြားတိမ်တိုက်ကြီးများဘေးမှ ဖြတ်သန်းသွားချိန် အချင်းချင်းဆွဲငင်မှုသည် ဂလက်ဆီလောင်း၏လည်ပတ်မှုကို စတင်ခြင်းဖြစ်ပါသည်။

ဓာတ်ငွေ့စီးကြောင်းများနှင့် တိမ်တိုက်ငယ်များသည် ဦးတည်ရာအမျိုးမျိုးသို့ ရွေ့လျားနေဆဲဖြစ်သည်။ ဂလက်ဆီလောင်း၏ဘဝတွင် ပထမဦးဆုံးဖြစ်ပွားသော အခြင်းအရာများမှာ နေ၏ ဒြပ်ထုထက် အဆ(၆၀)သန်းခန့်ရှိ ဓာတ်ငွေ့ဓာတ်လုံးကြီးများ မိမိဆွဲအားနှင့် မိမိပြိုကျကာ ကြယ်များအဖြစ် ပွတ်သိပ်ပေါ်ထွက်လာခြင်းဖြစ်ပါသည်။

ထို့ကြောင့် ကြယ်အပွင့်အသိပ်အခဲများသည် နဂါးငွေ့တန်းအတွင်း သက်တမ်းအရင့်ဆုံးသော ဝတ္ထုများဖြစ်ပြီး သက်တမ်း(၁၅)ဘီလီယံခန့် ရှိသည်ဟုဆိုပါသည်။

ဓာတ်ငွေ့တိမ်တိုက်များသည် ကနဦးကာလကတည်းက အချင်းချင်း တိုက်မိမှုများ ဖြစ်ခဲ့သောကြောင့် ဓာတ်ငွေ့များကို ဂလက်ဆီ၏ ပြင်ညီပေါ်သို့ တဖြည်းဖြည်းသွင်းဖိသိပ်ပေးနေပါသည်။

ဤသို့အားဖြင့် ဂလက်ဆီအတွင်းရှိ ဓာတ်ငွေ့များ တစ်ခုနှင့်တစ်ခု တိုက်မိမှုအားဖြင့် ပို၍ ပို၍ များပြားလာကာ နောက်ဆုံးတွင် ဓာတ်ငွေ့အများစုသည် ၁၀၀ pc အထုရှိသော အလွှာအတွင်းသို့ ရောက်ရှိလာပါသည်။

ဂလက်ဆီများပြားလာပုံမှာ ဂြိုဟ်ပတ်လမ်းကြောင်းများအတွင်း လည်ပတ်နေသော အမှုန့်များအချင်းချင်း တိုက်မိရာမှ လမ်းကြောင်းများ များပြားလာပြီး ပါးလွှာလာပုံနှင့် ဆင်တူပါသည်။

ကြယ်များအတွင်း နျူကလီးယားဓာတ်ပြုမှုများသည် ဟိုက်ဒရိုဂျင်နှင့် ဟီလီယံမှလေးသော ဒြပ်စင်များကို ထုတ်လုပ်ပေးပါသည်။ ဒြပ်ထုကြီးမားသောကြယ်ကြီးများတွင် ဧရာမပေါက်ကွဲမှု ဆူပါနိုဗ္ဗာ(Supernova)နှင့် ကြယ်ကလေးများမှ တဆင့်ထိုလေးသောဒြပ်စင်များကို အာကာသအတွင်းသို့ ပြန်လွှတ်ပေးသည်။ အာကာသအတွင်းမှုရင်းရှိနေနှင့်သော ဓာတ်ငွေ့များသည် ယင်းလေးသော ဒြပ်စင်များနှင့် ရောစပ်သွားသည်။

ဤသို့အားဖြင့် ကြယ်အသစ်များဖြစ်ပေါ်လာရာတွင် အဟောင်းများထဲမှ အမွေဆက်ခံရသဖြင့် သတ္တုများပေါကြွယ်ဝလာရပါသည်။

ဂလက်ဆီအတွင်းရှိ ဓာတ်ငွေ့အအေးများသည် ယခုအခါတွင် အလွန်ပါးလွှာသော အလွှာအတွင်း၌သာ အားလုံးရှိနေကြရာ ယင်းအလွှာအတွင်း ကြယ်အသစ်များက ခရုပတ်၏ လက်တံများအဖြစ် ပေါက်ဖွားလျက်ရှိပါသည်။

နဂါးငွေ့တန်းအတွင်း ကြယ်အသစ်များပေါက်ပွားမှုနှုန်းသည် အလွန်အားကောင်းသဖြင့် ဓာတ်ငွေ့အသစ်ဖြည့်ဆည်းမှု မရှိပါက မကြာခင်မှာပင် ဓာတ်ငွေ့များ ကုန်ခမ်းသွားနိုင်ပါသည်။

သို့ရာတွင် ဓာတ်ငွေ့ဖြည့်ဆည်းမှုသည် ရောင်ခြည်စက်ဝန်းမှ လာနေဟန်တူပါသည်။ အကြောင်းမှာ ဓာတ်ငွေ့တိမ်တိုက်များသည် ရောင်ခြည်စက်ဝန်းမှ ဂလက်ဆီပြင်ညီဆီသို့ လျှင်မြန်စွာ ကျဆင်းနေသည်ကို တွေ့မြင်ရသောကြောင့်ဖြစ်ပါသည်။

တစ်ဖန် ကျဆင်းနေသော ရုပ်ပစ္စည်းများသည် ခေါင်တိုင်များမှတဆင့် ရောင်ခြည်စက်ဝန်းအတွင်းသို့ လွှတ်တင်နေသော ဓာတ်ငွေ့များဖြစ်ဖွယ်ရှိပါသည်။

ခေါင်တိုင်များဆိုသည်မှာ နုပျိုသောကြယ်စုများရှိ ဧရာမပေါက်ကွဲမှု (စူပါနိုဗ္ဗာ)များမှ ထုတ်လွှင့်သောဧရာမပူဖောင်းများအဖြစ် အလွန်ကြီးမားလာကာ ရောင်ခြည်စက်ဝန်းအထိ ရောက်အောင် ပြန့်ကားသွားခြင်းကိုဆိုပါသည်။

ဂလက်ဆီအပြားဝိုင်းမှ ခွဲထွက်လာသော ဤဓာတ်ငွေ့အပူများသည် ခေါင်တိုင်များအတွင်းသို့ ကျရောက်သောအခါ အအေးခံရန် အချိန်ရသွားပြီး ဂလက်ဆီပြင်ညီပေါ်သို့ တစ်ဖန်ပြန်ကျလာကာ ဓာတ်ငွေ့ပြန်လည် ဖြည့်ဆည်းခြင်းကို ဆောင်ရွက်သည်။

ယနေ့သိပ္ပံနှင့် နက္ခတ္တဗေဒပညာရှင်များသည် နဂါးငွေ့တန်းဂလက်ဆီနှင့် ဆင်တူသော ဂလက်ဆီများကိုလည်း ရှာဖွေတွေ့ရှိထားသည် ဟုဆိုပါသည်။

နေအပါအဝင်နဂါးငွေ့တန်းဂလက်ဆီအတွင်းရှိ ကြယ်(နေ)များအားလုံးသည် ဂလက်ဆီ၏ ဗဟိုကိုအခြေပြုပြီး လှည့်ပတ်နေသည်။ ယခုအခါ ဗဟိုမှ အချင်းဝက် (8.5)kpc ဝေးသော နေသည် နေ-စတင်ဖြစ်သွားသောအချိန်ကစပြီး ဗဟိုကို အခြေပြုကာ အပတ်ပေါင်း ၂၀ ခန့်ပတ်ပြီးဖြစ်ပါသည်။

နဂါးငွေ့တန်း ဂလက်ဆီအတွင်းမှာကြယ်ဖြူများလည်း များစွာရှိပါသည်။ ဒြပ်ထုသိပ်သည်းကျစ်လျစ်လာပြီး အရောင်တောက်ပမှု နည်းပါးလာသောကြယ်များကို ကြယ်ဖြူများဟုခေါ်ပါသည်။

ဒြပ်ထုအလွန်ကြီးမားပြီး များစွာတောက်ပသော ကြယ်များကိုမူ ကြယ်ဘီလူးများဟုခေါ်ပါသည်။

နဂါးငွေ့တန်းဂလက်ဆီအတွင်းတွင်သာမဟုတ်ဘဲ ဂလက်ဆီတိုင်းတွင် ချုပ်ငြိမ်းပျောက်ကွယ်သော ကြယ်များရှိသလို ပေါ်ထွန်းနေသောကြယ်များလည်း ရှိနေပါသည်။

ဂလက်ဆီခေါ် နဂါးငွေ့တန်း ကြယ်စုများအတွင်း အရာဝတ္ထုမှန်သမျှ စုပ်ယူနိုင်သည့် တွင်းနက်များ တွေ့ရှိနိုင်သည်။

ဂလက်ဆီခေါ် နဂါးငွေ့တန်း ကြယ်စုများအတွင်းရှိ အရာဝတ္ထုမှန်သမျှကို စုပ်ယူနိုင်သည့် တွင်းနက်များဖြင့် ပတ်သက်ပြီး အသေးစား တွင်းနက်များနှင့် မဟာတွင်းနက်များကြားရှိ ကွာခြားချက်များအား သိပ္ပံပညာရှင်များက ရှာဖွေတွေ့ရှိခဲ့ပြီးဖြစ်သည်။

ပထမဆုံးတွေ့ရှိမှုအရ ကမ္ဘာနှင့် အလင်း

နှစ်သန်း ၅၀၀ ဝေးကွာသည့် ဂလက်ဆီမှ ပြင်းထန်သည့် အိတ်စရေးတစ်ခုကို တွေ့ရှိကာ ယင်းမှာ ကြီးမားသည့် တွင်းနက်မှ ထုတ်လွှင့်ခြင်းဖြစ်ကြောင်း အထက်ပါ အိတ်စရေးကြိမ်နှုန်းမှာ တွင်းနက်မှ စုပ်ယူလိုက်သည့် ဓာတ်ငွေ့မှ ပေါ်ထွက်လာခြင်းဖြစ် ကြောင်းနှင့် ထိုဂလက်ဆီ၏အမည်မှာ REJ 1034+ 396 ဟု သိပ္ပံပညာရှင်များက အမည်ပေးထားသည်။ အိတ်စရေးကြိမ်နှုန်းတိုင်းတာမိမှုများမှာ တွင်းနက်အသေးစားများအတွက် အလေ့အထ တစ်ခုလိုဖြစ်နေသော်လည်း မဟာတွင်းနက်များမှ ထုတ်လွှင့်မှုအား ယခုအကြိမ်တွင် ပထမဆုံးအဖြစ် ဖော်ထုတ်နိုင်ခြင်းဖြစ်သည်။ ကမ္ဘာတွင်ရှိသည့် နဂါး ငွေ့တန်းဂလက်ဆီကဲ့သို့ပင် အခြားသော ဂလက်ဆီများ၏ ဗဟိုတွင် ယင်းကဲ့သို့ မဟာတွင်းနက်များ ရှိနေတတ်ကြောင်းသိရသည်။

အာကာသသိပ္ပံပညာရှင်များသည် တွင်းနက်များအကြောင်းကို လွန်ခဲ့သော ဆယ်စုနှစ်သုံးခုလောက်ကပင် လေ့လာနေခဲ့ပြီးဖြစ်ပြီး ယင်းတို့ရှိသည့်နေရာ၌ ဓာတ်ငွေ့များ ပြင်းထန်စွာ ပူလာပြီး ရှိသမျှအရာအားလုံး စုပ်ယူကာ စကြဝဠာအတွင်းမှအပြီးတိုင် ကွဲသွားတတ်ကြောင်း၊ ယင်းသို့ မပျောက်ကွယ်မီ အချိန်အတွင်း အိတ်စရေးကို ထုတ်လွှင့်တတ်ကြောင်း လေ့လာမှုအရ သိရသည်။

စကြဝဠာကြီးဖြစ်ပေါ်လိုက်-ပျက်လိုက်သဘာဝ

လွန်ခဲ့သောနှစ်ပေါင်း(၂၀)ဘီလီယံခန့် က မဟာပေါက်ကွဲမှုကြီးဖြစ်ခဲ့ပြီးချိန်မှစတင်ကာ ရုပ်ဒြပ်များဖြစ်ပေါ်လာပြီး တဖြည်းဖြည်းနှင့် ဂြိုဟ်နက္ခတ်၊ တာရာ၊ ကြယ်(နေ)၊ ဂလက်ဆီ၊ ဂလက်ဆီအုပ်စုကြီးများ၊ မဟာဂလက်ဆီအုပ်စုကြီးများစသော စကြဝဠာရုပ်ဒြပ်များ ဖြစ်ပေါ်လာခဲ့သည်ဟု ဆိုခဲ့ပါသည်။

ထိုအချိန် ထိုဖြစ်စဉ်မှ စတင်ပြီး တိုးချဲ့ပြန့်ကားလာသော စကြဝဠာကြီးသည် ယနေ့ထက်တိုင် ပြန့်ကားနေဆဲဖြစ်သည်။ သို့ရာတွင် တစ်နေ့တစ်ချိန်တွင်မူ ထိုပြန့်ကားမှု ရပ်တန့်ပြီး ပြန်လည်ကျုံ့ဝင်သွားလိမ့်မည်ဟု သိပ္ပံပညာရှင်များက လက်ခံ ယူဆထားကြသည်။

ထိုသို့ကျုံ့ဝင်လာပါက ရုပ်ဒြပ်များသည် တစ်ခုနှင့်တစ်ခု ဦးသထက်ဦးလာကာ ထပ်လာကြမည်ဖြစ်ပါသည်။ ထိုအခါ ဂလက်ဆီအစုအဖွဲ့ကြီးများအချင်းချင်း ကြယ်(နေ) များအချင်းချင်း ပွတ်သပ်တိုက်ခိုက်မိလာမိကြမည်ဖြစ်ပါသည်။

ထိုသို့ဖြစ်လာလျှင် အလွန်ပူပြင်းသော မီးတောက်မီးလျှံများ အလွန်အေးသောရေများ သို့မဟုတ် အလွန်ပြင်းထန်သောလေပြင်းများ တိုက်ခတ်လာမည်ဖြစ်၍ စကြဝဠာအတွင်းရှိ သက်ရှိသတ္တဝါအားလုံး သေကျေပျက်စီးမည်ဖြစ်ပါသည်။ ရုပ်ဒြပ်ဝတ္ထုအားလုံး ချုပ်ငြိမ်းပျောက်ကွယ်ကာ ရုပ်ဒြပ်မဲ့တွင်းနက်ကြီးများအဖြစ်သာ ကျန်ရစ်တော့သည်။

ထိုတွင်းနက်ကြီးများသည် ရုပ်ဒြပ်မရှိသော်လည်း အလွန်ဆွဲအားကောင်းသောကြောင့် တစ်ခုနှင့်တစ်ခု ဆွဲယူကြပြီး နောက်ဆုံးတွင် အလွန်ဆွဲအားကောင်းသော တစ်ခုတည်းသော တွင်းနက်ကြီးအဖြစ်သာလျှင် ပေါ်ပေါက်လာပေမည်။

အလွန်ဆွဲအားကောင်းသော ထိုတွင်းနက်ကြီးသည်လည်း သိပ်သည်းကျစ်လျစ်လာမည်ဖြစ်၍ မဟာကြပ်သိပ်မှုကြီး (Big Crunch) ဟု ခေါ်ပါသည်။ ယင်းကြပ်သိပ်မှုကြီးသည် ကြာရှည်စွာရပ်တည်မနေနိုင်သောကြောင့် တစ်ဖန်ပြန်ပြီး မဟာပေါက်ကွဲမှုကြီး (Big Bang) ဖြစ်ရပြန်ပါသည်။ ထိုပေါက်ကွဲမှုကြီးသည်ပင် စကြဝဠာအသစ်တစ်ခု ထပ်မံမွေးဖွားပေးခြင်းဖြစ်ပါသည်။

ဤသို့အားဖြင့် စကြဝဠာကြီးများသည် ဖြစ်လိုက် ပျက်လိုက်နှင့် အကြိမ်ပေါင်း မရေတွက်နိုင်အောင်ရှိနေပါသည်။

ဗုဒ္ဓဂေါတမက စကြဝဠာကြီးများသည် ဖြစ်လိုက် ပျက်လိုက်နှင့် မရေမတွက်နိုင်အောင် ရှိခဲ့သည်ဟု လွန်ခဲ့သော နှစ်ပေါင်း(၂၅၀၀)ကျော်က ဟောထားခဲ့ရာ ယနေ့သိပ္ပံပညာရှင်တို့၏ အယူအဆနှင့် ဗုဒ္ဓဂေါတမ၏ စကြဝဠာအယူအဆများသည် ထပ်တူထပ်မျှတူနေသည်ကို အံ့သြဖွယ်ရာ တွေ့နေရပါသည်။

ဗုဒ္ဓဂေါတမက စကြဝဠာအနန္တ၊ ရေတွက်၍မရနိုင်ဟုဆိုဟောထားခဲ့သလို ယနေ့သိပ္ပံပညာရှင်တို့က စကြဝဠာများကို ရှာဖွေနေကြရာ ဂြိုဟ်ပေါင်း ၃၀၀ ကျော်ကို တွေ့ရှိခဲ့ပြီဟုဆိုသလို ဆက်လက်ရှာဖွေနေဆဲလည်းဖြစ်ရာ တွေ့နေဆဲလည်း ဖြစ်နေပါသည်။

တက္ကသိုလ်သျှင်သီရိ(ဓမ္မာစရိယ၊ ဘီအေ)

စာမျက်နှာ ၄ မှ

ဆွမ်းစားကောင်းရုံ၊ ကွမ်းစားကောင်းရုံ တောက်တိုမယ်ရတရားစကားဖြင့် လာဘ်ကို အလှူခံကာ သာသနာပြုနေကြသည်မှာ ဘုရားမျက်နှာ၊ တရားမျက်နှာ ပရမတ္ထသံဃာတော်တို့၏ မျက်နှာနှင့် ဂုဏ်ကျေးဇူးတော်များကို မထောက်ထားရာ ချေဖျက်ရာရောက်နေပေသည်။ သာသနာတော်အရှည်တည်တံ့ရေးမှာ ဤကဲ့သို့သော သာသနာပြုသူများ၏ အနှောင့်အယှက်ဘေးကြီး ကင်းဝေးရန်လိုအပ်ဖြစ်ပေမည်။ တိုင်းစွန်ပြည်ဖျားနေ တောသူတောင်သားများသည်လည်းစစ်မှန်သော သာသနာပြုပုဂ္ဂိုလ်များနှင့် ထိတွေ့ခွင့်မရသဖြင့် ဘာသာယဉ်ကျေးမှုအသိပင်မပြည့်ဝကြတော့။ တဲကျောင်း ကျောင်းထိုင်ဘုန်းကြီးကို ဆွမ်းစားလာပင့်သော ဒါယိကာမက တဲကျောင်းပေါ်မတက် ဘုရားကိုမရှိခိုး၊ တဲကျောင်းရှေ့တွင် ချဉ်ပေါင်ပင်စိုက်နေသော တောထွက်ဘုန်းကြီးအား ဖိနပ်စီးပြီး မတ်တပ်ရပ် လက်ပိုက်လျက် အနေအထားဖြင့် 'ဘုန်းကြီးဘုရား တပည့်တော်အိမ်မှာ မနက်အရုဏ်ဘုရား အနေကဇာတင်ဆွမ်းစား ကြွပါ' ဟု ဖိတ်ကြားပြီးပြန်သွားသည်ကို မြင်တွေ့ကြားသိလိုက်ရ၏။ တောထွက်ကိုယ်တော်ကြီးမှာ လာဘ်လာပေးမည့်သူက လာရောက်ဖိတ်ကြားခြင်းခံရသဖြင့် ချဉ်ပေါင်ခင်းကို ပေါင်းမြက်သုတ်သင်ရင်း ပြုံးရယ်ကြည်နူးနေသည်ကိုလည်း သတိပြုလိုက်မိ၏။

ခရီးသွားစဉ် တစ်ညတာ တည်းခိုရာ အရပ်မှ မြင်တွေ့ခဲ့ရသော ထိုအခြင်းအရာကြောင့် မြတ်စွာဘုရားဟောကြားတော်မူခဲ့သည့် အက္ခဏသုတ္တန်မှ မဂ္ဂဗြဟ္မစရိယအကျင့်, ကျင့်၍ မရနိုင်သောအပြစ်ရှိနေသည့် အရပ်ရှစ်ပါးကိုပြန်လည်ဆင်ခြင်လိုက်မိသည်။ မြတ်စွာဘုရားက

'ချစ်သား ရဟန်းတို့ မဂ္ဂဗြဟ္မစရိယ အကျင့်ကို ကျင့်ရခြင်းငှာ၊ အင်္ဂါချို့ယုတ်ခဏမဟုတ်သော အင်္ဂါချို့ယုတ်အခွင့်မဟုတ်သော (ဝတ္ထု)အရပ်တို့သည် ရေတွက်ပိုင်းခြားလျှင် ဤရှစ်ပါးတို့ပေတည်း၊ အဘယ်ရှစ်ပါးတို့နည်းဟူမူကား (၁) ငရဲဘုံသည် ပထမအက္ခဏ(၂) တိရစ္ဆာန်ဘုံသည် ဒုတိယအက္ခဏ(၃)ပြိတ္တာဘုံသည် တတိယအက္ခဏ (၄) အသညသတ်ဘုံသည် စတုတ္ထအက္ခဏ(၅) ပစ္စန္တရာဇ်အရပ်သည်ပဥ္စမအက္ခဏ' ဤငါးခုမြောက် ပစ္စန္တရာဇ်အက္ခဏအရောက်မှာပင် မိမိတွေးတောဆင်ခြင်မှုရပ်သွားပြီး 'အော် မြတ်စွာဘုရား ဟောကြားသည့် မင်္ဂဖိုလ်နိဗ္ဗာန်ကွယ်နေ သော တိုင်းစွန်ပြည်ဖျား ပစ္စန္တရာဇ် ပင်လယ်ကမ်းပါးရွာရောက်နေပါလား'ဟု စိတ်ထဲမှရေရွတ်လိုက်မိသည်။

အိမ်ခြေ(၂၁) အိမ်ရှိသော ရွာကလေး၌ ရွာပိုင်၊ တဲကျောင်းကလေးမှာ သာသနာပြုနေသော တောထွက်ရဟန်းကြီးနှင့်ရပ်သူရွာသားများ၊ အစကတော့ ယဉ်သလို နောက်ပိုင်းတွင် ဘုရားဂုဏ်၊ တရားဂုဏ်၊ သံဃာဂုဏ်တော်တို့၏ အဓိပ္ပါယ်ပင် သိခွင့်မရကြသဖြင့် အမြင်တိုကြကာ တောထွက်ရဟန်းကြီး ရွာတွင်းပင် ဆွမ်းခံမထွက်ဘဲ ဆွမ်းဆန်စိမ်းခံကာ ကိုယ်တိုင်ချက်ပြုတ်စားသောက်နေထိုင်ပုံများကို စဉ်းစားရင်း ထိုရွာကလေးမှ ပစ္စန္တရာဇ်ကျေးရွာသူကျေးရွာသားများအား ဘုရားဂုဏ်တော်ကိုးပါး တရားဂုဏ်တော်ခြောက်ပါး၊ သံဃာတို့၏ဂုဏ်တော်ကိုးပါးနှင့်တကွ ဘုရား၊ တရား၊ သံဃာတို့အပေါ် ယုံကြည်မှု၊ ရှင်သန်ထက်မြက်လာအောင် သွန်သင်ဆုံးမနည်းလမ်းပြပေးမည့် ဆရာကောင်း၊ ဆရာမြတ်များနှင့် တွေ့ကြုံဆုံဆည်းမိကြပြီး 'ဂုဏ်တော်သိဖြင့် ယုံကြည်စွာကိုးကွယ်မည်' ဟူသော ဘာသာရေး အသိတရားများပြည့်ဝနိုင်ကြပါစေ' ဟုသာ ဆုတောင်းလာခဲ့မိပေသည်။

ရှင်ဉာဏ(ဖျာပုံ)

တကယ်ချစ်ရဲ့လား

c&m (a u w)

"အချစ်"

ထိုဝေါဟာရကို မည်သည့်အချိန်မှစ၍ မည်သူက သုံးစွဲခဲ့သည်ကို မသိရှိကြသော်လည်း လူကြီးလူငယ်မရွေး၊ လူမျိုးဘာသာမရွေး ထိုဝေါဟာရ စကားလုံးကို သုံးစွဲခဲ့ကြသည်။ သုံးစွဲနေကြသည်။ သုံးစွဲကြလိမ့်ဦးမည်သာဖြစ်သည်။

ထိုအချစ်ဟူသောဝေါဟာရနှင့်ပတ်သက်၍ လူအမျိုးမျိုးတို့က အဓိပ္ပာယ်အမျိုးမျိုး ဖွင့်ဆိုနေကြသော်လည်း တိကျသောအဓိပ္ပာယ်ကိုမူ မပြောနိုင်ကြပေ။ သို့သော် လူတိုင်း၏စိတ်ထဲတွင် ထိုအချစ်ဟူသောအရာသည် ရှိနေကြသည်။

မိဘက သားသမီးကိုချစ်သည်။ မိဘကို သားသမီးက ချစ်သည်။ ညီအစ်ကိုမောင်နှမ၊ ဆွေမျိုးသားချင်းတို့ တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး ချစ်ကြသည်။ လူပျို၊ အပျိုတို့သည်လည်းကောင်း၊ လင်နှင့်မယားတို့သည်လည်းကောင်း တစ်ဦးကိုတစ်ဦးချစ်ကြသည်။ အချို့က အိမ်မွေးတိရစ္ဆာန်ကိုချစ်ကြသည်။

ထိုအချစ်များကို ယေဘုယျအားဖြင့် ခွဲခြားကြည့်မည်ဆိုလျှင် ပေးဆပ်သောအချစ်နှင့် ရယူသောအချစ်ဟူ၍ ခွဲခြားနိုင်ပေသည်။ လူတို့သည် တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး ပေါင်းဖော်ရေး၊ ပိုင်ဆိုင်ရေးတို့အတွက် အချစ်ဖြင့်စတင်ခဲ့ကြသည်။ ထိုအချစ်သည် ပိုင်ဆိုင်လိုသောအချစ်ဖြစ်သည်။

မိဘကသားသမီးကိုချစ်ရာတွင် မိမိတို့၏ သားသမီးများ၊ ရင်သွေးများ ကောင်းစားရန် ပြုစုပျိုးထောင်၍ အစစအရာရာပေးဆပ်ခြင်းအားဖြင့် ချစ်ကြသည်။ မိဘတို့၏အချစ်သည် မေတ္တာသဘောသက်ရောက်၍ ငါးရာနှစ်ဆယ့် ရှစ်သွယ်သော မေတ္တာဟု ဆိုကြသည်။

မည်သူတို့က မည်သို့ပင်ဖြစ်စေကာမူ ထိုအချစ်တို့သည် ပြည့်ဝသောအချစ်မဟုတ်ပေ။ ထို့အတူ စစ်မှန်သောအချစ်လည်း မဟုတ်ပေ။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် လူတို့တွင် ချစ်ရသောသူ တစ်ဦးရှိပြီးသားဖြစ်သည်။ ထိုသူသည်ကား သူကိုယ်တိုင်ပင်ဖြစ်သည်။

လူတို့သည် အခြားသောပုဂ္ဂိုလ်များကို ချစ်သည်ဆိုသည်ထက် မိမိကိုယ်ကို အချစ်ဆုံးဖြစ်သည်။ ထိုအကြောင်းကို ဗုဒ္ဓမြတ်စွာဟောကြားတော်မူသည်ကို ဥဒါန်းပါဠိတော်၌ တွေ့နိုင်ပါသည်။ ထိုပါဠိတော်ထဲတွင် ဟောကြားထားသည်မှာ-

"မိမိထက် ပိုချစ်သောသူကို ဘယ်မှာမျှ ရှာမရပေ။ လူအများသည် မိမိကိုယ်ကိုသာ ချစ်ကြသည်" ဟူ၍ဖြစ်ပါသည်။

မှန်ပါသည်။ သတ္တဝါတို့သည် မိမိကိုယ်ကို အချစ်ဆုံးသာဖြစ်ကြသည်။ သူတစ်ပါးကို ချစ်သည်ဆိုကြသော်လည်း မိမိကိုယ်လောက် မည်သူ့ကိုမျှ မချစ်ကြ။ မိမိကိုယ်ကိုချစ်သည်ဆိုရာမှာလည်း မိမိအသက်ကိုချစ်ခြင်းဖြစ်သည်။ ထိုအကြောင်းနှင့်ပတ်သက်၍ ဗုဒ္ဓမြတ်စွာက-

"သဗ္ဗေသံ ဇီဝိတံ ပိယံ" ဟူ၍ ဟောကြားထားသည်ကို ဓမ္မပဒ ဒဏ္ဍဝဂ်သဗ္ဗဂ္ဂိယဝတ္ထုတွင် တွေ့နိုင်ပါသည်။ ထိုပါဠိတော်၏ ဆိုလိုရင်းမှာ "သတ္တဝါအားလုံးတို့သည် အသက်ကိုချစ်ကြသည်။ အသက်ရှင်လိုကြသည်" ဟူ၍ဖြစ်ပါသည်။ လူအပါအဝင် သတ္တဝါအားလုံးတို့သည် အသက်ရှင်လိုကြသည်။ မသေလိုကြပါ။ ထို့ကြောင့်ပင် နာစီး၊ ချောင်းဆိုး၊ ခေါင်းကိုက်စသော ဝေဒနာအသေးအဖွဲလေးများမှအစ ကြီးမားသောရောဂါဝေဒနာများအဆုံး ခံစားခဲ့ရသည့်အခါ ဆေးဝါးများအသုံးပြု၍ ကုသခံယူကြပါသည်။

ဝေဒနာမှ သက်သာပျောက်ကင်းအောင် တစ်နည်းအားဖြင့် မသေအောင် ဆောင်ရွက်ကြသည်။ ဆောင်ရွက်ခြင်းကို ခံယူကြသည်။ ကိုယ့်အသက်ကို ချစ်သောစိတ်၊ မိမိကိုယ်ကို ချစ်သောစိတ်ကြောင့်ပင်။ မိမိကိုယ်ကိုမချစ်ဟုဆိုပါက သေလိုက သေစေ၊ မည်သို့မျှ ကုသခြင်းကိုခံယူမည်မဟုတ်ပေ။

ထိုအချစ်က သူတစ်ပါးတို့ကိုချစ်သောအချစ်ထက် မိမိကိုယ်ကိုသာလွန်ချစ်သည်ဆိုသည်မှာ အငြင်းပွားစရာမလိုပေ။ အမှန်တရားကို ရှုမြင်သူတိုင်း လက်သင့်ခံရမည်သာဖြစ်သည်။

အသင်စာရှုသူအပေါင်းတို့သည် မိမိကိုယ်ကို မိမိအချစ်ဆုံးဆိုသည်ကို မြတ်ဗုဒ္ဓဟောကြားတော်မူသော တရားတော်များအရသော်လည်းကောင်း၊ မိမိ၏ကိုယ်ပိုင်အတွေးအခေါ်အရသော်လည်းကောင်း ယုံကြည်လက်ခံပါပြီလား။ ကိုယ့်ကိုယ်ကို တကယ်ချစ်ရဲ့လားဆိုသောမေးခွန်းကို အကြိမ်ကြိမ် အခါခါမေးပြီးပါပြီလား၊ မမေးရသေးလျှင် မေးကြည့်စေချင်ပါသည်။ မေးလည်းမေးကြည့်ကြပါဟု တိုက်တွန်းလိုပါသည်။

မေးကြည့်၍ကိုယ့်ကိုယ်ကို အချစ်ဆုံးဟု ယုံကြည်လက်ခံလျှင် ထိုယုံကြည်လက်ခံမှုသည် သေချာလျှင် ဆက်လက်ဆောင်ရွက်ရမည့်လုပ်ငန်းစဉ်ကြီးတစ်ခုကို မြတ်ဗုဒ္ဓကလမ်းညွှန်မိန့်ကြားထားတော်မူခဲ့ပါသည်။ ထိုလုပ်ငန်းစဉ်မှာ-

"မိမိကိုယ်ကိုချစ်သောသူသည် အကုသိုလ်တရားတို့ မိမိစိတ်သန္တာန်၌ မဖြစ်စေဘဲ ကုသိုလ်တရားတို့သာလျှင်တိုးပွားစေရန်အတွက် မိမိကိုယ်ကို ကောင်းစွာ စောင့်ရှောက်ရာ၏။

ပဌမအရွယ်၊ ဒုတိယအရွယ်၊ တတိယအရွယ်ဟုဆိုအပ်သော အရွယ်သုံးပါးတို့တွင် အနည်းဆုံးအားဖြင့် တစ်ပါးပါးသောအရွယ်၌ ပညာရှိသောသူသည် မိမိကိုယ်ကို အကုသိုလ်မှ စင်ကြယ်အောင် စောင့်ရှောက်ရာ၏" ဟူ၍ မိန့်တော်မူခဲ့ပါသည်။

ကိလေသာတို့ လွှမ်းမိုး၍ သံယောဇဉ်နှောင်ဖွဲ့မှုကြောင့် မိမိကိုယ်ကို မိမိချစ်မှန်းမသိသူများသည်လည်း သူတစ်ပါးကိုချစ်နေခြင်းကြောင့် အချိန်များကုန်ဆုံးသွားပြီး နောက်ဆုံးအချိန်ရောက်သည့်တိုင် အကုသိုလ်တရားများ စင်ကြယ်အောင် မပြုလုပ်နိုင်ခဲ့သော် ကုသိုလ်တရားများ တိုးပွားအောင် မပြုလုပ်ခဲ့သော် နစ်နာဆုံးရှုံးမည့်သူမှာ မိမိသာဖြစ်သည်။

ထို့ကြောင့် သူတစ်ပါးကို ချစ်သင့်ပါ၏လား ဆိုသည့်မေးခွန်းကိုလည်း မေးကြည့်သင့်ပေသည်။ သူတစ်ပါးကိုပဲ ချစ်ချစ်၊ မိမိကိုယ်ကိုပဲ ချစ်ချစ် တကယ်ချစ်ရဲ့လားဆိုသည့်အသိနှင့်တကွ ချစ်ခြင်းအား အကြောင်းပြု၍ ဆက်လက်လုပ်ကိုင်ရမည့်လုပ်ငန်းစဉ်ကို မပျက်မကွက်ပြုလုပ်မည်ဆိုပါက ရရှိလာမည့်အကျိုးတရားသည် လောကီချမ်းသာမှ အစပြု၍ လောကုတ္တရာချမ်းသာအထိ အကျိုးပြုနိုင်သဖြင့် "တကယ်ချစ်ရဲ့လား" ဟူသော မေးခွန်းကို အချိန်ရတိုင်း၊ သတိရတိုင်း မေးကြပြီးလျှင် လုပ်ငန်းကျင့်စဉ်ကို ကျင့်ကြံနိုင်ကြပါစေဟူ၍ စေတနာမွန်ဖြင့် နှိုးဆော်လိုက်ရပေသည်။

ခရာ (ကေတ)

သဗ္ဗညုတဉာဏ်တော် အလွန်အကျူး ကွန့်မြူးတော်မူရာ

y|mefa' oem u;rfjrwf[m

ဟံသာဝတီ ဦးအုန်းကြိုင်

နိဒါန်း

မဟာသက္ကရာဇ် (၁၀၃) ခု၊ ကဆုန်လပြည့်နေ့ အရုဏ်တက်ခါနီးဆဲဆဲ အချိန်တွင် ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာ၌ စတုတ္ထမြောက်ဘုရားရှင်ဖြစ်တော်မူသော ဂေါတမမြတ်စွာဘုရား ပွင့်ထွန်းတော်မူခဲ့ပါသည်။ ။ဂေါတမမြတ်စွာဘုရား ပွင့်တော်မူပြီး၍ ၂၂- ရက်မြောက်နေ့တွင် ဘုရားဖြစ်ရာ ဗောဓိပင်၏အနောက်မြောက်အရပ် ရတနာဃရစံအိမ်တော်၌၊ စတုတ္ထသတ္တာဟအဖြစ် ၇ ရက်လုံးလုံး စံနေတော်မူပါသည်။ ။ ထိုသို့မြတ်စွာဘုရားသည် ရတနာဃရစံအိမ်တော်၌ စံနေတော်မူစဉ် လောက၌ အဟုတ်အမှန်ဧကန်ရှိသော ပရမတ္ထသဘာဝများကို (၇) မျိုး (၇) ကဏ္ဍပိုင်းခြားလျက် အောက်ပါအတိုင်းဆင်ခြင်တော်မူပါသည်။

(က) ဓမ္မသင်္ဂဏီ

ကာမာဝစရ၊ ရူပါဝစရစသောတရားတို့ကို ပေါင်းရုံးလျက် အကျဉ်းချုံးကာ ရေတွက်ဆင်ခြင်တော်မူပါသည်။

(ခ) ဝိဘင်္ဂ

ဓမ္မသင်္ဂဏီ၏အဖွင့်သဘောများ၊ ဗုဒ္ဓဘာသာမူရင်းသဘောများ၊ ဉာဏ်တရားများ၊ ဉာဏ်၏ဆန့်ကျင်ဖက်တရားများ စသည်တို့ကို ဆင်ခြင်တော်မူပါသည်။

(ဂ) ဓာတုကထာ

ဓာတုခေါ် ပရမတ္ထသဘာဝတရားများကို အပိုင်း (၁၄) ပိုင်း၊ (နယ-၁၄ ခု) တို့ဖြင့် ဆင်ခြင်တော်မူပါသည်။

(ဃ) ပုဂ္ဂလပညတ္တိ

ပုဂ္ဂိုလ်သတ္တဝါတို့ကို ဥပမာအမျိုးမျိုးတို့ဖြင့် ပိုင်းခြား၍ ဆင်ခြင်တော်မူပါသည်။

(င) ကထာဝတ္ထု

ဆွေးနွေးငြင်းခုံသော အကြောင်းအရာများကို ဆင်ခြင်တော်မူပါသည်။

(စ) ယမက

ပရမတ္ထသဘောတရားတို့ကို အမေး-အဖြေ၊ သန္နိဋ္ဌာန်-သံသယ၊ အနုလောမ- ပဋိလောမ ဟူ၍ အစုံအစုံ (၂) ခုစီအားဖြင့် ဆင်ခြင်တော်မူပါသည်။

(ဆ) ပဋ္ဌာန

မြတ်စွာဘုရားသည် ရတနာဃရစံအိမ်တော်၌ ပရမတ္ထသဘာဝတို့ကို ဤကဲ့သို့ ၆ကြိမ်၊ ၆ မျိုးအားဖြင့် ဆင်ခြင်တော်မူရာ မြတ်စွာဘုရားရှင်အတွက် မည်သို့မျှထူးခြားမှုဖြစ်ပေါ်မလာပါချေ။ ထို့ကြောင့် မြတ်စွာဘုရားသည် ခုနစ်ခုမြောက် ပဋ္ဌာနသဘောအားဖြင့် ဆက်လက်၍ဆင်ခြင်တော်မူပါသည်။ "ပဋ္ဌာန" ဆိုသည်မှာ "ပ" အမျိုးမျိုးအစားစား၊ "ဌာန" အကြောင်းတရားဟူ၍ဖြစ်ပါသည်။ ထို့ကြောင့် မြတ်စွာဘုရားသည် အကြောင်းဆက်ပုံ (၂၄) မျိုးတို့ကို တဆက်တစပ်တည်း ဆင်ခြင်တော်မူပါသည်။ ။ ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရားသခင်၏ ကိုယ်တော် မှ ရောင်ခြည်တော်ခြောက်သွယ်တို့သည် ဝဲယာ၊ ရှေ့နောက်၊ ထက်အောက်၊ ဖီလာအရပ် (၁၀) မျက်နှာတို့သို့ အဆုံးအပိုင်းအခြားမရှိ၊ အပိတ်အပင်အဆီးအတားမရှိ ထိန်လင်းတောက်ပလျက် ကွန်မြူးတော်မူလာပါသည်။ ဤကား ပဋ္ဌာနသဘာဝ၏ ထူးခြားခြင်းအစပင်ဖြစ်ပါသည်။

။ ကျွန်ုပ်တို့သည် ဤရွှေ့ဤမျှ ထူးခြားလှသော၊ ဤပဋ္ဌာနသဘာဝတို့ကို ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်သူတော် စင်တိုင်း သိရှိကြသည်ဖြစ်၍၊ ပဋ္ဌာနအသိ၊ ပဋ္ဌာနဉာဏ်၊ ပဋ္ဌာနကုသိုလ်များ ရရှိကြ၍ ချမ်းသာတော်မူကြပါစေရန် အသံမစဲမဟာပဋ္ဌာန်းရွတ်ဖတ်ပူဇော်ပွဲများစဉ်လာမပျက် ဆင်ယင်ကျင်းပလာခဲ့ကြသည်မှာ အချိန်ကာလများစွာ ကြာရှိခဲ့ပြီဖြစ်ပါသည်။

ဤမျှအနက်အဓိပ္ပာယ်လွန်စွာကျယ်ဝန်းလှသော ပဋ္ဌာနသဘာဝတရားတို့ကို ဓမ္မချစ်ခင်သူတော်စင်ပုဂ္ဂိုလ်တိုင်း ဖတ်ရှုနားလည်ကြပြီး၊ ပဋ္ဌာန်းအသိများ ပိုမိုရရှိတော်မူကြပါစေရန်နှင့် သဒ္ဓါတရား၊ ကုသိုလ်တရား၊ လောကီ, လောကုတ္တရာအကျိုးတရားများ ပိုမိုတိုးပွားနိုင်ကြပါစေရန် ပဋ္ဌာန်းပါဠိတော် ပစ္စယုဒ္ဒေသပါဠိတော်နှင့် မြန်မာပြန်။ ပစ္စယနိဒ္ဒေသပါဠိတော်နှင့် မြန်မာပြန်ဒေသနာတော်များကို ဓမ္မဝီရမာမက တရားချစ်ခင်သူတော်စင်များဆည်းပူးပွားများတော်မူနိုင်ကြစေရန်ရည်စူးလျက် ပဋ္ဌာန်းဒေသနာကျမ်းမြတ်မဟာကို အစအဆုံးတင်ပြပူဇော်အပ်ပါသည်။

(ဓမ္မဝီရ)

ပဋ္ဌာန်းပါဠိတော်
"နမောတဿ ယတော မဟိမတော ယဿ တမောန"
(ပစ္စယုဒ္ဒေသပါဠိ)

ဟေတုပစ္စယော။ အာရမ္မဏပစ္စယော။ အဓိပတိပစ္စယော။ အနန္တရပစ္စယော။ သမနန္တရပစ္စယော။ သဟဇာတပစ္စယော။ အညမညပစ္စယော။ နိဿယ ပစ္စယော။ ဥပနိဿယပစ္စယော။ ပုရေဇာတပစ္စယော။ ပစ္ဆာဇာတပစ္စယော။ အာသေဝနပစ္စယော။ ကမ္မပစ္စယော။ ဝိပါကပစ္စယော။ အာဟာရပစ္စယော။ ဣန္ဒြိယပစ္စယော။ ဈာနပစ္စယော။ မဂ္ဂပစ္စယော။ သမ္ပယုတ္တပစ္စယော။ ဝိပ္ပယုတ္တပစ္စယော။ အတ္ထိပစ္စယော။ နတ္ထိပစ္စယော။ ဝိဂတပစ္စယော။ အဝိဂတပစ္စယောတိ။

(ပစ္စယုဒ္ဒေသမြန်မာပြန်)

၁။ ဟေတုပစ္စယော

ဟိတ်ခြောက်ပါးဖြစ်၍ ကျေးဇူးပြုတတ်သောတရားလည်းကောင်း။

၂။ အာရမ္မဏပစ္စယော

အာရုံခြောက်ပါးဖြစ်၍ ကျေးဇူးပြုတတ်သောတရားလည်းကောင်း။

၃။ အဓိပတိပစ္စယော

အကြီးအမှူးဖြစ်၍ ကျေးဇူးပြုတတ်သောတရားလည်းကောင်း။

၄။ အနန္တရ ပစ္စယော

အခြားမရှိသည်ဖြစ်၍ ကျေးဇူးပြုတတ်သောတရားလည်းကောင်း။

၅။ သမနန္တရပစ္စယော

ကောင်းစွာအခြားမရှိသည်ဖြစ်၍ ကျေးဇူးပြုတတ်သောတရားလည်းကောင်း။

၆။ သဟဇာတပစ္စယော

အတူတကွဖြစ်၍ ကျေးဇူးပြုတတ်သောတရားလည်းကောင်း။

၇။ အညမညပစ္စယော

အချင်းချင်းအပြန်ပြန်အလှန်လှန် ကျေးဇူးပြုတတ်သောတရားလည်းကောင်း။

၈။ နိဿယ ပစ္စယော

မှီရာတည်ရာဖြစ်၍ ကျေးဇူးပြုတတ်သောတရားလည်းကောင်း။

၉။ ဥပနိဿယပစ္စယော

အားကြီးသောမှီရာတည်ရာဖြစ်၍ ကျေးဇူးပြုတတ်သောတရားလည်းကောင်း။

၁၀။ ပုရေဇာတပစ္စယော။

ရှေးကဖြစ်နှင့်၍ ကျေးဇူးပြုတတ်သောတရားလည်းကောင်း။

၁၁။ ပစ္ဆာဇာတပစ္စယော။

နောက်မှဖြစ်၍ ကျေးဇူးပြုတတ်သောတရားလည်းကောင်း။

၁၂။အာသေဝနပစ္စယော။

အဖန်တလဲလဲမှီဝဲထုံအပ်သည်ဖြစ်၍ ကျေးဇူးပြုတတ်သောတရားလည်းကောင်း။

၁၃။ ကမ္မပစ္စယော။

အကြောင်းကံဖြစ်၍ ကျေးဇူးပြုတတ်သောတရားလည်းကောင်း။

၁၄။ဝိပါကပစ္စယော။

အကျိုးတရားဖြစ်၍ ကျေးဇူးပြုတတ်သောတရားလည်းကောင်း။

၁၅။ အာဟာရပစ္စယော။

ထောက်ပံ့ခိုင်ခံ့စေတတ်သည်ဖြစ်၍ ကျေးဇူးပြုတတ်သောတရားလည်းကောင်း။

၁၆။ ဣန္ဒြိယပစ္စယော။

အစိုးရသည်ဖြစ်၍ ကျေးဇူးပြုတတ်သောတရားလည်းကောင်း။

၁၇။ ဈာနပစ္စယော။

စူးစူးစိုက်စိုက်အထူးရှုတတ်သည်ဖြစ်၍ ကျေးဇူးပြုတတ်သောတရားလည်းကောင်း။

၁၈။ မဂ္ဂပစ္စယော။

ထွက်မြောက်ကြောင်းနည်းလမ်းဖြစ်၍ ကျေးဇူးပြုတတ်သောတရားလည်းကောင်း။

၁၉။ သမ္ပယုတ္တပစ္စယော။

ယှဉ်သည်ဖြစ်၍ ကျေးဇူးပြုတတ်သောတရားလည်းကောင်း။

၂၀။ ဝိပ္ပယုတ္တ ပစ္စယော။

မယှဉ်သည်ဖြစ်၍ ကျေးဇူးပြုတတ်သောတရားလည်းကောင်း။

၂၁။ အတ္ထိပစ္စယော။

ထင်ရှားရှိဆဲဖြစ်၍ ကျေးဇူးပြုတတ်သောတရားလည်းကောင်း။

၂၂။ နတ္ထိပစ္စယော

မရှိတော့သည်ဖြစ်၍ ကျေးဇူးပြုတတ်သောတရားလည်းကောင်း။

၂၃။ ဝိဂတပစ္စယော

ကင်းမဲ့ချုပ်ပျောက်သည်ဖြစ်၍ ကျေးဇူးပြုတတ်သောတရားလည်းကောင်း။

၂၄။ အဝိဂတပစ္စယော

မကင်းသေးသည်ဖြစ်၍ ကျေးဇူးပြုတတ်သောတရားလည်းကောင်း။

ဣတိ- ဤသို့၊ စတုဝီသတိပစ္စယာ- နှစ်ဆယ့်လေးပစ္စည်းတရားတို့သည်၊ မဟာပကရဏော- အနန္တနယ သမန္တပဋ္ဌာန်း မဟာပဋ္ဌာန်းကျမ်းကြီး၌ ဋ္ဌိတာ- တည်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ- ဖြစ်ကုန်၏။

ပဋ္ဌာန်းဒေသနာတော်ရွတ်ဖတ် ပူဇော်ရခြင်းအကျိုး

၁။ ဤဘဝ၊ နောင်ဘဝ၊ ဘဝအဆက်အဆက် ထူးချွန်ထက်မြက်သော ဉာဏ် ပညာနှင့်ပြည့်စုံခြင်း။

၂။ ကြုံတွေ့ဆဲ၊ ကြုံတွေ့လတ္တံ့သော ဘေးရန်အန္တရာယ်အသွယ်သွယ်တို့ကို လွန်မြောက်နိုင်ခြင်း။

၃။ ဆောင်ရွက်သမျှ ကောင်းကျိုးအဝဝ ပြီးမြောက်အောင်မြင်နိုင်ခြင်း။

၄။ မကောင်းကျိုးဖြစ်စေမည့် အပြစ်ကျူးလွန်ခြင်းတို့မှ ရှောင်လွှဲနိုင်ခြင်း။

၅။ အဆုံးစွန်သောဘဝ၌ မဂ်ဖိုလ်နိဗ္ဗာန်ကို လွယ်ကူလျင်မြန်စွာမျက်မှောက်ပြုရခြင်း စသည့်အကျိုးတရားတို့ကို ရရှိနိုင်ပါသည်။

အနက်အဓိပ္ပာယ်ကိုသိ၍ ရွတ်ဆိုပူဇော်ခြင်းဖြင့် အကျိုးအာနိသင်လည်း ပို၍ထက်မြက်မည်ဖြစ်ပါသည်။

မဂ္ဂသစ္စာ အနက်လေးဖြာ

ဒေင်သောင်းဇံ

*သံသရာဝဲ၊ ဩဃထဲမှ
အလွဲမထင်၊ နိဗ္ဗာန်မြင်ဘို့
ကယ်တင်ပို့ထား၊ ဝိပဿနာအား။ ။

*အမတာရိပ်မြုံ၊ နိဗ္ဗာန်ဘုံသို့
ခိုလှုံသက်ဝင်၊ သယ်ပို့တင်၍
မြဲတည်မှန်နေ၊ ဆိုက်ရောက်ပါစေ။ ။

*ခန္ဓာငါးပါး၊ ရုပ်၊ နာမ်များမှာ
တိုးပွားဒုက္ခ၊ ဘယသဘော
လောဘပယ်ခွာ၊ ချုပ်ငြိမ်းကွာမှ
မှန်စွာသုခ၊ စံစားရမည်
မှန်းဆမျှော်ရည်၊ နိဗ္ဗာန်ဆီသို့။ ။

*ကိုယ်နှင့်နှိုင်းထား၊ လူအများမှာ
ဖြစ်ပွားယှဉ်ခါ၊ အားထုတ်ရာမှ
သီလာဒုက္ခ၊ ဆင်ခြင်ရမည်
မဂ်ရဖိုလ်ဝင်၊ နိဗ္ဗာန်မြင်လျက်
ဉာဏ်ထင်လာရ၊ ကြီးပေစွ။ ။

နိယျာနဋ္ဌ- ပို့ဆောင်ကယ်တင်ခြင်း။

ဟေတုဋ္ဌ- ခိုလှုံသက်ဝင်ခြင်း။

ဒဿနဋ္ဌ- နိဗ္ဗာန်ကို မျက်မှောက်ပြုခြင်း။

အာဓိပတေယျဋ္ဌ- အကြီးအမှူးဖြစ်ခြင်း။

ကုသိုလ်(၁၀)ပါးတို့ကိုဖြောင့်မတ်အောင်ပြုသော ကံ၏အနက်

ငြိမ်းချမ်းဦး

ဝိပဿနာ ကမ္မဋ္ဌာန်းဘာဝနာပွားများနေပုံ

ကုသိုလ်(၁၀)ပါးတို့ကို ဒိဋ္ဌိ+ဥဇုကမ္မ (ဒိဋ္ဌိဇုကမ္မ) အယူဖြောင့်မတ်အောင်ပြုသောကံ၏ အနက်အဓိပ္ပါယ်တို့မှာကား-

ကုသိုလ်(၁၀)ပါး

(၁) ဒါန-ပေးကမ်းအကူအညီပေးမှု။
(၂) သီလ-ငါးပါး၊ ရှစ်ပါးစသော သီလစောင့်ထိန်းမှု။
(၃) ဘာဝနာ-ကမ္မဋ္ဌာန်းဘာဝနာပွားမှု။
(၄) အပစာယန-အသက်သိက္ခာကြီးသူတို့ကို ရိုသေမှု။
(၅) ဝေယျာဝစ္စ-ရတနာသုံးပါး၊ မိဘဆရာနှင့် မကျန်းမာသူ၊ အိုမင်းမစွမ်းရှိသူ၊ အားနွဲ့သူတို့၏ အမှုကိစ္စကိုဆောင်ရွက်ပေးမှု။
(၆) ပတ္တိဒါန-မိမိပြုသောကောင်းမှုကုသိုလ်အဖို့ဘာဂကိုအမျှပေးဝေမှု။
(၇) ပတ္တာနုမောဒါန-သူတပါးပေးသောကုသိုလ် အမျှဝေစုကို သာဓုခေါ်ယူမှု။
(၈) ဓမ္မသဝန-တရားတော်နာယူမှု၊ တရားစာဖတ်ရှုနာယူမှု။
(၉) ဓမ္မဒေသနာ-တရားဟောမှု၊ တရားစာဖတ်ပေးမှု၊ တရားစာရေးသားထုတ်ဝေမှု။ တရားစကားပြောမှု။
(၁၀) ဒိဋ္ဌိဇုကမ္မ-သမ္မာဒိဋ္ဌိအယူဖြောင့်မတ်မှန်ကန် အောင်မြဲအောင်လုံ့လပြုပေးမှု။
ပေါင်း(၁၀)ပါးဖြစ်၏။

ဒိဋ္ဌိဇုကမ္မ-အယူဖြောင့်မတ်အောင်ပြုမှုအနက်

(၁) ပုဗ္ဗေကတကမ္မဟေတုဒိဋ္ဌိ။ (၂) အဟေတုကဒိဋ္ဌိ။ (၃) ဝိသမဟေတု၊သို့မဟုတ်၊ ဣဿရနိမ္မာနဒိဋ္ဌိ။ ဤဒိဋ္ဌိအယူအကောက်အမှား ၃-ပါးမှ လွတ်ကင်း၍ ကမ္မဿကတာသမ္မာဒိဋ္ဌိကို ယူခြင်းသည် အယူကိုဖြောင့်မတ်စွာပြုခြင်းမည်၏။ အထက်ပါမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ ၃-ပါးတို့သည် နိဗ္ဗာန်သို့ ဖြောင့်ဖြောင့်မသွားနိုင်ဘဲ အပါယ်ငရဲထဲ သံသရာထဲသို့ တစ်ဝဲလည်လည် ကောက်ကွေ့သွားသောလမ်းဖြစ်သောကြောင့် အယူကောက်အမှားကောက် ဒိဋ္ဌိကောက်ဟုဆိုလေသည်။

ထိုဒိဋ္ဌိ ၃-မျိုးတို့မှလွတ်၍ ကံ ကံ၏အကျိုးကို ယုံကြည်သော အယူကို သမ္မာ-ကောင်းစွာ၊ ဒိဋ္ဌိ-အမြင်မှန်ဖြစ်သောကြောင့်၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိမည်၏။ သုဂတိနိဗ္ဗာန်သို့ ဖြောင့်မတ်စွာသွားကြောင်းဖြစ်၍ ဥဇုကဒိဋ္ဌိ ဟုလည်းဆိုနိုင်၏။ သမာဒိဋ္ဌိ-အယူမှန်အယူဖြောင့်ဖြစ်လေသည်။

အယူမှားအကောက်မှား ဒိဋ္ဌိအကောက်(၃)ပါး

၁။ပုဗ္ဗေကတကမ္မဟေတုဒိဋ္ဌိဟူသည်ကား၊ လောကဤ အဆိုးအကောင်း အဖြစ်အပျက် အားလုံးတို့သည် ရှေးအတိတ်ကံကြောင့်သာ ဖြစ်သည်။ ယခုဘဝပြုသော ဉာဏ်၊ ဝီရိယကြောင့် ဖြစ်ကြသည်မဟုတ်ဟူ၍ ရှေးအတိတ်ကံချည်းသာ ဘဝအကြောင်းအဖြစ်ဖြင့် စွဲယူသည့်အယူမှားသော ဒိဋ္ဌိဖြစ်၏။ ပဋ္ဌာန်း ၂၄-ပစ္စည်းတွင် နာနာက္ခဏိက ကမ္မ၊ တစ်ပစ္စည်းထဲကို သာယူ၍ ကြွင်းသော ၂၃-ပစ္စည်းတို့ကို ပယ်ရာရောက်သောကြောင့် ရှေးအတိတ်ကံအကြောင်းကိုသာ အယူသည်းသော ဒိဋ္ဌိဟုဆိုရသည်။

၂။ အဟေတုကဒိဋ္ဌိ ဟူသည်ကား၊ လောကဤ အဆိုးအကောင်း အဖြစ်အပျက်အားလုံး တို့သည် မည်သည့်အကြောင်းကြောင့်မှ ဖြစ်သည် မဟုတ်။ သူ့သဘော သူ့ဓမ္မတာအတိုင်း သူဖြစ်ချင်ရာ ဖြစ်သည်။ မည်သူမျှပြုပြင်ဖန်တီး၍မရဟု အကြောင်းကုသိုလ်၊ အကုသိုလ်ကံတို့ကို ပယ်သော မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိဖြစ်သည်။

၃။ဝိသမဟေတုဒိဋ္ဌိ၊ သို့မဟုတ် ၊ ဣဿရ နိမ္မာနဒိဋ္ဌိ ကား၊ လောကဤ အဆိုးအကောင်း အဖြစ်အပျက်အားလုံးတို့သည် ရှေးအတိတ်ကံကြောင့်လည်းမဟုတ်။ ယခုဘဝ ဉာဏ်၊ ဝီရိယ ကြောင့်လည်းမဟုတ်။ အကြောင်းကြောင့် ဖြစ်သည်လည်း မဟုတ်။ ကောင်းကင်ဘုံနန်း၌ရှိသော ထာဝရဘုရားဆိုသူဗြဟ္မာကြီးကစီရင်ဖန်ဆင်းသည့်အတိုင်း ဖြစ်ကြရသည်ဟု အကြောင်းနှင့်အကျိုး နှစ်မျိုးစလုံး ကိုပယ်သော မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိအယူဖြစ်လေ၏။

နိယတမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ ဟုလည်း ဆို၏

ယင်းဖော်ပြပါဒိဋ္ဌိ ၃-မျိုးတို့ကို နိယတမိစ္ဆာ ဒိဋ္ဌိ ဟူ၍လည်းဆို၏။ နောက်ဘဝ၌ အပါယ်ငရဲ အဖြစ်မြဲသော မိစ္ဆာအယူဟုဆိုလိုသည်။ မိဘသတ်၊ ရဟန္တာသတ်၊ ဘုရားသွေးစိမ်းတည်စေအောင်ပြု၊ သံဃာသင်းခွဲသော ကံကြီးငါးပါးထက်ပို၍ အပြစ်ကြီးလေးသော အကုသိုလ် ဂရုကံကြီးဖြစ်လေသည်။

လယ်တီဆရာတော်ဘုရားကြီး၏သတိပေးတော်မူချက်

ပုဗ္ဗေကတ ကမ္မဟေတုဒိဋ္ဌိ သည်၊ ဉာဏ်ပညာနည်းသော ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်အချို့တို့မှာ လည်းရှိတတ်၏။ ကမ္မဿကတာ ဟူသောစကား တစ်လုံးမျှကို သာကြားဖူးနားဝရှိနေကြသော ဗာလ ပုဂ္ဂိုလ်တို့၌ များစွာ ရှိနေတတ်၏ဟု ကျေးဇူးတော်ရှင် မဟာထေရ်မေ်ာ ကမ္ဘာကျော်လယ်တီ ဆရာတော်ဘုရားကြီးက အထူးသတိပေးတော်မူ၏။

နေရာတကာ ကံကိုချည်းသာပစ်မချရာ ၊ ကံ၊ စိတ်၊ ဥတု၊ အာဟာရ၊ သပ္ပုရိသ၊ အသပ္ပုရိသ၊ နိဿယ၊ ဓမ္မသဝန၊ အသဝန၊ ယောနိသော၊ အယောနိသော မနသိကာရ စသောအကြောင်းများစွာတို့ကြောင့် လောကဤ ကောင်းဆိုး နှစ်ထွေဖြစ်ကြရလေသည်ဟု မှန်ကန်စွာနှလုံးသွင်း၍ ရှေးကံအယူသည်း အယူမှားတို့ကို ပယ်စွန့်ကြကုန်ရာ၏ ဟု သာသနဝိသောဓနီတွင် ဖော်ပြ၍ သတိပေးတော်မူသည်။

ငြိမ်းချမ်းဦး

မျက်နှာဖုံးမှအဆက်

ရုပ်သည် ဖောက်ပြန်ခြင်းလက္ခဏာရှိသည်။

အပူဒဏ်ကြောင့်လည်း ဖောက်ပြန်သည်။ အအေးခံရ၍လည်း ဖောက်ပြန်၏။ ဆာလောင်မွတ်သိပ်ခြင်းတို့ကြောင့်လည်း ဖောက်ပြန်သည်။ ပိုးမွှားတိရစ္ဆာန်များ အကိုက်ခံရသော ကြောင့်လည်း ဖောက်ပြန်တတ်သည်။

ရုပ်တရားသည် ရူပက္ခန္ဓာ ဖြစ်၏။

ဝေဒနာက္ခန္ဓာ

ဝေဒနာစေတသိက်သည် ဝေဒနာက္ခန္ဓာ ဖြစ်၏။

ဝေဒနာသည် ခံစားခြင်းလက္ခဏာရှိ၏။ သုခဝေဒနာ၊ ဒုက္ခဝေဒနာ၊ ဥပေက္ခာဝေဒနာ ဟူ၍ ဝေဒနာသုံးမျိုးရှိသည်။ ၎င်းအပြင် ရွှင်လန်းဝမ်းမြောက်မှု သောမနဿဝေဒနာနှင့် စိတ်ဆိုးစိတ်ညစ် ဖြစ်မှု ဒေါမနဿဝေဒနာ နှစ်ခုတို့ပါ ပေါင်းထည့်၍ ဝေဒနာငါးပါးပြားသေးသည်။

သညာက္ခန္ဓာ

သညာစေတသိက်သည် သညာက္ခန္ဓာ ဖြစ်၏။

သညာသည် မှတ်သားတတ်သော လက္ခဏာရှိ၏။ ကောင်းသောအရာတွေကိုလည်း မှတ်မည်။ မကောင်းတာတွေကိုလည်း မှတ်မည်။ အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော် သညာစေတသိက်သည် ကောင်းဆိုးနှစ်တန်ခပ်တိုင်းငံသော အညသမာန်း စေတသိက် (၁၃) ပါးတွင် ပါဝင်နေသောကြောင့် တည်း။ ကုသိုလ်စိတ်၊ အကုသိုလ်စိတ် စသော စိတ်အားလုံးတို့နှင့်ယှဉ်သော ဆက်ဆံတတ်သော ရောနှောတတ်သော သဗ္ဗစိတ္တသာဓာရဏ စေတသိက် (၇)ခုတွင် ပါဝင်နေသောကြောင့် ပေတည်း။

သင်္ခါရက္ခန္ဓာ

ဝေဒနာ၊ သညာမှတစ်ပါး ကျန်စေတသိက် (၅၀) တို့ကို သင်္ခါရက္ခန္ဓာ ခေါ်၏။ သင်္ခါရက္ခန္ဓာဖွဲ့၏။

စေတသိက် (၅၂) ရှိရာ ကျန်စေတသိက် (၅၀) တို့က ဘာတွေနည်း။ သိဖို့လိုပါ၏။ သင်္ခါရက္ခန္ဓာ ဖြစ်သော စေတသိက် (၅၀)-

ဝေဒနာ၊ သညာကြဉ်သော သဗ္ဗစိတ္တသာဓာရဏ စေတသိက် (၅)၊ ပကိဏ်းစေတသိက် (၆)၊ အကုသိုလ်စေတသိက် (၁၄)၊ သောဘဏသာဓာရဏစေတသိက် (၁၉)၊ ဝိရတီစေတသိက် (၃)၊ အပ္ပမညာစေတသိက် (၂)၊ ပညာစေတသိက် တို့ ဖြစ်သည်။

ဤဆောင်းပါးတွင် 'အရှိတရား' (ခန္ဓာငါးပါး) နှင့် 'အမှန်တရား' (သစ္စာလေးပါး) တို့ကို ဖော်ညွှန်းမည်ဖြစ်ရာ- ခန္ဓာငါးပါးတို့၏ သဘောသဘာဝနှင့် တရားကိုယ်များကိုပါ သိထားသင့်သည် ဖြစ်၍ အကျယ်တဝင့်ရေးသားတင်ပြနေခြင်းဖြစ်ပါသည်။ အသေးစိတ်တင်ပြနေလျှင်လည်း အဘိဓမ္မာသင်တန်း သင်ကြိုဟ်သရုပ်ခွဲသလိုဖြစ်နေပါလိမ့်မည်။

သို့သော် ခန္ဓာငါးပါးဆိုတာ ဘာတွေလဲ၊ ခန္ဓာငါးပါးထဲမှာ ဘယ်တရားတွေပါဝင်နေသလဲ၊ ခန္ဓာငါးပါးတို့၏ သဘောလက္ခဏာတွေက ဘာတွေလဲ. . စသည်ဖြင့် သိအပ်သိမှတ်ဖွယ်များ ဖြစ်နေ၍ မကျဉ်းမကျယ်ရေးသားဖော်ပြနေခြင်း ဖြစ်ပါ၏။ ယခုသင်္ခါရက္ခန္ဓာ ရောက်နေပါပြီ။

သင်္ခါရက္ခန္ဓာဖွဲ့သော စေတသိက် (၅၀) တို့၏ သဘောသရုပ်အကျဉ်းချုပ်ကို ဖော်ထုတ်တင်ပြပါမည်။ စေတသိက်များကို အမျိုးအစားမခွဲခြားတော့ဘဲ အစဉ်အတိုင်းဖော်ပြပါမည်။

ဖဿ- (အာရုံများကိုတွေ့ထိခြင်း)၊ စေတနာ (အာရုံများကို စေ့ဆော်ခြင်း၊ တိုက်တွန်းခြင်း)၊ ဧကဂ္ဂတာ (တစ်ခုတည်းသော အာရုံကို ယူခြင်း)၊ မနသိကာရ (နှလုံးသွင်းခြင်း)၊ ဝိတက် (ကြံစည်ခြင်း)၊ ဝိစာရ (သုံးသပ်ခြင်း)၊ အဓိမောက္ခ (ဆုံးဖြတ်ခြင်း)၊ ပီတိ (နှစ်သက်ခြင်း)၊ ဆန္ဒ (ပြုလိုခြင်း)၊ မောဟ (တွေဝေခြင်း)၊ အဟိရိက (မကောင်းမှု ပြုလုပ်ရန် မရှက်ခြင်း)၊ အနောတ္တပ္ပ (မကောင်းမှုပြုလုပ်ရန် မကြောက်လန့်ခြင်း)၊ ဥဒ္ဓစ္စ (ပျံ့လွင့်ခြင်း)၊ လောဘ (လိုချင်တပ်မက်ခြင်း) ၊ ဒိဋ္ဌိ (အယူမှားခြင်း)၊ မာန (ထောင်လွှားခြင်း) ဒေါသ (ပြစ်မှားခြင်း)၊ ဣဿာ (ငြူစူခြင်း၊ မနာလိုခြင်း)၊ မစ္ဆရိယ (ဝန်တို ခြင်း)၊ ကုက္ကုစ္စ (နောင်တ၊ တစ်ဖန်ပူပန်ခြင်း) ထိန (ထိုင်းမှိုင်းခြင်း)၊ မိဒ္ဓ (ငိုက်မျဉ်းခြင်း)၊ ဝိစိကိစ္ဆာ (သံသယရှိခြင်း)၊ သဒ္ဓါ ယုံကြည်ခြင်း (ကြည်ညိုခြင်း)၊ သတိ (အောက်မေ့ခြင်း)၊ ဟိရီ (မကောင်းမှုပြုရန်ရှက်ခြင်း)၊ ဩတ္တပ္ပ (မကောင်းမှုပြုရန်ကြောက်ခြင်း)၊ အလောဘ (မလိုချင်ခြင်း)၊ အဒေါသ (မပြစ်မှားခြင်း) တတြမဇ္ဈတ္တတာ (လျစ်လျူရှုခြင်း)၊ ကာယပဿဒ္ဓိ (စေတသိက်တို့၏ငြိမ်းခြင်း)၊ စိတ္တပဿဒ္ဓိ (စိတ်၏ငြိမ်းခြင်း)၊ ကာယလဟုတာ (စေတသိက်တို့၏ပေါ့ပါးခြင်း)၊ စိတ္တလဟုတာ (စိတ်၏ပေါ့ပါးခြင်း)၊ ကာယမုဒုတာ (စေတသိက်တို့၏ နူးညံ့ခြင်း)၊ စိတ္တမုဒုတာ (စိတ်နူးညံ့ခြင်း) ကာယကမ္မညတာ စေတသိက်တို့၏ ညားခြင်း၊ စိတ္တကမ္မညတာ (စိတ်၏ခံ့ညားခြင်း)၊ ကာယပါဂုညတာ (စေတသိက်တို့လေ့လာခြင်း)၊ စိတ္တပါဂုညတာ (စိတ်၏လေ့လာခြင်း)၊ ကာယုဇုကတာ (စေတသိက်တို့၏ ဖြောင့်မတ်ခြင်း)၊ စိတ္တုဇုကတာ (စိတ်၏ဖြောင့်မတ်ခြင်း)၊ သမ္မာဝါစာ (ဝစီကံလေးပါးမှ ရှောင် ကြဉ်ခြင်း)၊ သမ္မာကမ္မန္တ (ကာယကံသုံးပါးမှ ရှောင်ကြဉ်ခြင်း)၊ သမ္မာအာဇီဝ (ကောင်းသော အသက်မွေးခြင်း)၊ ကရုဏာ (သနားခြင်း)၊ မုဒိတာ (ဝမ်းမြောက်ခြင်း)၊ ပညာ (ခွဲခြားဝေဖန်သိရှိခြင်း) တို့ဖြစ်လေသည်။

သင်္ခါရဟူသည် ပြုပြင်ခြင်း၊ စီရင်ခြင်း ဖြစ်၏။ ဤစေတသိက် (၅၀) တို့သည် သင်္ခါရက္ခန္ဓာမည်၏။

ဝိညာဏက္ခန္ဓာ

စိတ် (၈၉) ပါး (တစ်ခုယုတ်ကိုးဆယ်) သည် ဝိညာဏက္ခန္ဓာဖြစ်၏။ စိတ်ကို ဝိညာဏက္ခန္ဓာဖွဲ့၏။ စိတ်ဟူသည်. . "အာရမ္မဏံ စိန္တေတီတိ စိတ္တံ" ဟူသော ဝိဂြိုဟ်ဝစနတ္တအရ အာရုံကိုကြံစည်ခြင်းလက္ခဏာရှိ၏။ စိတ်သည် အာရုံကိုသိသော အားဖြင့် ဧကောဓမ္မော-တစ်ခုတည်းသာဟု ဟောဆိုနိုင်သော်လည်း (၈၉) ပါးအထိရှိ၏။ ၈၉-ပါးကို "တစ်ခုယုတ်ကိုးဆယ်" ဟုဆိုသည်။ တစ်ခုယုတ်လျော့နေသော ကိုးဆယ် (၈၉) ဟုဆိုလို၏။ ဤကိစ္စကို အမှတ်မှားကာ "စိတ်တစ်ခု၊ ရုပ်ကိုးဆယ်" ဟု စာထဲပေထဲ ရုပ်ရှင်၊ ဗီဒီယို၊ ဇာတ်ပွဲ. . စတာတွေထဲမှာ အသုံးအစွဲအမှတ်မှားကာ ရေးသားပြောဆိုသုံးစွဲနေကြသည်။ အမှန်ကို ပြင်ဆင်မှတ်သားကြကုန်။

စိတ် (၈၉) ပါးမှာ- အကုသိုလ်စိတ် (၁၂) ပါး၊ အဟိတ်စိတ် (၁၈) ပါး၊ ကာမာဝစရသောဘဏစိတ် (၂၄) ပါး၊ ရူပါဝစရစိတ် (၁၅) ပါး၊ အရူပါဝစရစိတ် (၁၂) ပါး၊ လောကုတ္တရာစိတ် (၈) ပါးတို့ဖြစ်သည်။ တစ်နည်းအားဖြင့်-

အကုသိုလ်စိတ် (၁၂) ပါး၊ ကုသိုလ်စိတ် (၂၁) ပါး၊ ဝိပါက်စိတ် (၃၆) ပါး၊ ကြိယာစိတ် (၂၀) အားဖြင့်လည်း စိတ် (၈၉) ပါးကို မှတ်သားနိုင်သည်။ စိတ် (၈၉) ပါးတို့၏ အသေးစိတ်ကိုတော့ သရုပ်ခွဲမပြတော့ပါ။ စာရှည်မည်ကိုငဲ့၍ဖြစ်၏။ "ပါပသ္မိံ ရမတိ မနော" စိတ်သည် မကောင်းမှု၌ မွေ့လျော်၏-ဟူ၍ ဓမ္မပဒတွင် ဗုဒ္ဓဘုရားဟောမိန့်ထား၏။

မကောင်းမှု အကုသိုလ်စိတ် (၁၂) ပါးကိုမူ သိထားသင့်သည်။ အဘယ့်ကြောင့်ဆိုလျှင် ပုထုဇဉ်လူသားတို့သည် နေ့စဉ် လောဘတွေ၊ ဒေါသတွေ၊ မောဟတွေကြားမှာ ယစ်မူးပျော်ပါးနေတတ်ကြလေသည်။ လောဘမူစိတ် (၈) ပါး+ ဒေါသမူစိတ် (၂) ပါး+ မောဟမူစိတ် (၂) ပါးအားဖြင့် အကုသိုလ်စိတ် (၁၂) ပါးဖြစ်ပေသည်။ လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟတို့သည် အကုသိုလ်မူလတရားဟိတ်သုံးပါးဖြစ်ရာ ထိန်းသိမ်းကြရပေလိမ့်မည်။

(ဆက်လက်ဖော်ပြပါမည်။)

နမောသမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ

မုံရွာနေဇာ

rx;q&mawmb&m;Bu;\ ax&0j'omoemqu

(ယခင်အပတ်မှအဆက်)

စူဠဂဏ္ဌိကျမ်း ဖော်ပြချက်အရ အာစရိယဝါဒပုဂ္ဂိုလ်တို့ စကားအရတွင်ပင် ထေရဝါဒပုဂ္ဂိုလ်တို့က-

ဘိက္ခဝေ- ရဟန်းတို့၊ ကဋိသုတ္တံ-ရင်ဖွဲ့ခါးစည်းကို၊ နဓာရေတဗ္ဗံ- မဆောင်အပ်၊ ယောဘိက္ခု-အကြင်ရဟန်းသည်၊ ဓာရေယျ-ဆောင်ငြားအံ့၊ ဒုက္ကဋဿ-ဒုက္ကဋ်အာပတ်သို့၊အာပတ္တိ-အာပဇ္ဇနံ၊ ရောက်ခြင်းသည်၊ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ဘိက္ခဝေ-ရဟန်းတို့၊ ဘိက္ခုနိယာ-ဘိက္ခုနီမသည်၊ သဗ္ဗကာလံ-အခါခပ်သိမ်း၊ ကဋိသုတ္တံ-ရင်ဖွဲ့ခါးစည်းကို၊ နဓာရေတဗ္ဗံ-မဆောင်အပ်၊ယာဘိက္ခုနီ-အကြင်ရဟန်းမိန်းမသည်၊ ဓာရေယျ-ဆောင်ငြားအံ့၊ ဒုက္ကဋဿ-ဒုက္ကဋ်အာပတ် သို့၊ အာပတ္တိ-အပဇ္ဇနံ-ရောက်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ- ဖြစ်၏။

ဟူ၍ စူဠဝါပါဠိတော် ရင်ဖွဲ့ခါးစည်းကို မအပ်ဟု တိုက်ရိုက်ပယ်တော်မူခြင်းကြောင့် မဟာပဒေသသို့ချ၍မယူသင့်၊ ထိုရင်ဖွဲ့သည် ဝိနည်းငါးကျမ်း ပါဠိတော်၊အဋ္ဌကထာ၌သာ မလာမရှိသည်မဟုတ်သေး၊ ဝိနည်းငါးကျမ်းအဖွင့် ဝဇီရဗုဒ္ဓိဋီကာ၊ သာရတ္ထဒီပနီဋီကာ၊ ဝိမတိဝိနောဒနီဋီကာတို့၌လည်း မလာမရှိဖြစ်သည်။ဝိနည်းသင်္ဂြိုဟ်အဋ္ဌကထာ၊ ဋီကာဟောင်း၊ ဋီကာသစ်၊ ခုဒ္ဒသိက္ခာစာကိုယ်၊ ဋီကာဟောင်း၊ ဋီကာသစ်၊ မူလသိက္ခာစာကိုယ်၊ ဋီကာဟောင်း၊ ဋီကာသစ်တို့၌မလာမရှိဖြစ်သည်။

အာစရိယဝါဒဆရာတို့ အခိုင်အမာရင်စည်းကိုယူချင်သော စူဠဂဏ္ဌိကျမ်းတွင်ပင်-

"သစေ ပေါတ္ထကေသု လိက္ခိတံ ဥတ္တိကမ္မဝါစံ ပဿေတွာ ဥတ္တိ စတုတ္ထ ကမ္မဝါစံ ဥစ္စာရေတိ၊ ဥတ္တိ စတုတ္ထ ကမ္မဝါစာ ဝါစုဂ္ဂတာ န ဟောတိ၊ ဘိက္ခု ကမ္မံ ကောပေတိ။"

အစရှိသည်ဖြင့် ပါဠိ၊အဋ္ဌကထာတို့နှင့် မညီမညွတ် အချွတ်အယွင်းများသော စူဠဂဏ္ဌိကျမ်း၌သာ ထိုရင်ဖွဲ့ကိုဆိုပါသည်။အကယ်၍ စူဠဂဏ္ဌိဆရာအလိုအတိုင်းဖြစ်အံ့၊ ယခုကာလ ကမ္မဝါစာကို ကြည့်၍ ဖတ်ရွတ်လျက် ကံဆောင်ကြသည်ဖြစ်၍ ရဟန်းပင်ရှိအံ့မထင်၊ စူဠဂဏ္ဌိဆရာအယူကို ယူသော အာစရိယဝါဒကိုပင်လည်း ရဟန်းမဟုတ်ဟု ယူရန်ရှိသည်။

ဤသို့လျှင် သက္ကရာဇ် ၁၁၂၄-ခု တပေါင်းလပြည့်ကျော် ၈-ရက်နေ့ကစ၍ တန်ခူးလဆန်း၄-ရက်နေ့တိုင် ထေရဝါဒပုဂ္ဂိုလ်တို့က ဝိနည်းငါးကျမ်းလာရှိတိုင်း ကုန်စင်အောင်ဖြေ၍ ရှိသည်အတွင်း အာစရိယဝါဒဆရာတို့က တန်ခူးလဆန်း၄-ရက်နေ့ မေတ္တာစာ ဆက်သွင်းပြန်ရာတွင် "မြေနန်းတော်မှာ ဆိုစေ၊ နားထောင်တော်မူမည်"ဟု အမိန့်တော်ရှိ၍ တန်းခူးလဆန်း ၁၅-ရက်နေ့ မြေနန်းတော်၌ အာစရိယဝါဒ ပုဂ္ဂိုလ်-၁၅၊ ထေရဝါဒပုဂ္ဂိုလ်-၁၅၊ စည်းဝေးစေသဖြင့် လွှတ်တော်ဝန်၊ အတွင်းဝန် စသော မင်းကြီးများကို နားထောင်စေသည်။

ဇေကရာဇ်မင်းမြတ် ပြာသာဒ်ဆောင်က နေတော်မူလျှက် "ဒုကုဋ်မှတင်ဆရာတို့က လက်ကန်တော့၊ ဒုကုဋ်တင်၊ ရင်စည်း၍သာမဏေတို့ ဆွမ်းခံဝင်သင့်ကြောင်းကို ပါဠိ၊အဋ္ဌကထာတိုက်ရိုက်ဆိုပြစေ၊ သင်္ကန်းရုံဆရာတို့က နှစ်ဘက်ရုံ၍ သာမဏေတို့ ဆွမ်းခံဝင်သင့်ကြောင်းကို ပြဆိုစေ" ဟု အမိန့်တော်ရှိလျှင်-

အာစရိယဝါဒဆရာတို့က လက်ကတော့မှာ ရှင်ရာဟုလာသာမဏေကို ရှေးကပြသည်ထက် ထူး၍မပြနိုင်၊ ဒုကဋ်မှတင်မှာ သံဃာဋိပတ္တ စီဝရ ဓာရဏ-ဟူသောအဋ္ဌကထာ ပါဌ်ဖြင့်ပြပါလေပြီးသည်။ရင်ဖွဲ့မှာ မဟာပဒေသ စူဠဂဏ္ဌိဖြင့် ပြပါသည်ဆိုသည့်စကားကို သံတော်ဦးတင်ပြန်လျှင်-

"စူဠဂဏ္ဌိအလိုသော် ကမ္မဝါစာကိုကြည့်၍ယခုကာလ ကံဆောင်ကြသည်ဖြစ်၍ ရဟန်းကိုပင် ကြိုးစား၍ ရှာရဦးမည်။ စူဠဂဏ္ဌိမဆိုစေနှင့် ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာလာသည်ကိုသာ ပြဆိုစေ" အမိန့်တော် ပြန်လျှင်-

အာစရိယဝါဒဆရာတို့က မဟာပဒေသသို့ချ၍ဝင်း၊ ဆရာပဝေဏီအားဖြင့် ဝင်းရင်ဖွဲ့စည်းပါသည်၊ ဒုကုဋ်ကိုတင်ပါသည် ထွက်ဆိုသည့်စကားကို သံတော်ဦးတင်ပြန်သော်-

"ဆရာ ပဝေဏီနှင့် ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ အဘယ်ကခိုင်သနည်း" မေးဦး- အမိန့်တော်ပြန်သည်။

"ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာခိုင်ပေသည်၊ ဆရာပဝေဏီမခိုင်ပေ" ဟုအာစရိယဝါဒဆရာတို့က ဆိုသောစကားကို သံတော်ဦးတင်ပြန်သော်-

"အာစရိယဝါဒဆရာတို့၏ စကားသည် မခိုင်မမာသိသာပြီ၊ ထေရဝါဒဆရာတို့သည် သာမဏေ နှစ်ဘက်ရုံသင့်ကြောင်းကို ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာအတိုင်းပြဆိုစေ" အမိန့်တော်ရှိလျှင်-

အန္တဝါသိက၊ သဒ္ဓိဝိဟာရိကဖြစ်သော ရဟန်း၊ သာမဏေတို့ကိုဆုံးမရာ-

"သဗ္ဗမဿ ကပ္ပယာကပ္ပိယံ အာစိက္ခိ တဗ္ဗံ၊ နိဝါသနပါရုပနာဒီသု အဘိသမာစာရိကေသု ဝိနေတဗ္ဗော"-

ဆိုသောကြောင့် သာမဏေတို့ကို အလုံးစုံအပ်မအပ်ကို ကြားရမည်။ ဝတ်ခြင်း ရုံခြင်း အစရှိကုန်သော အဘိသမာစာရိက သိက္ခာပုဒ်တို့၌ ဆုံးမရမည်။ ဘုရားသခင် အမိန့်တော်ရှိတိုင်း အဘိသမာစာရိက၌ အကျုံးဝင်သော သာမဏေ၊ ရဟန်းတို့သည် ဖြည့်ကျင့်အပ်သော ပိဏ္ဍစာရိကဝတ္တ ဘိက္ခုဝေ ဘိက္ခုနာ စသည်ဖြင့်-

ဘိက္ခဝေ-ရဟန်းတို့၊ ပိဏ္ဍစာရိကေန-ဆွမ်းခံသွားသော၊ ဘိက္ခုနာ-ရဟန်းသည်၊ ဂ္ဂဒါနိယခုအခါ၌၊ ဂါမံ-သို့၊ ပဝိသိဿာမိ-ဝင်အံ့၊ ပရိမဏ္ဍလံ-အဝန်းညီစွာ၊ နိဝါသေတွာ-သင်းပိုင်ကိုဝတ်၍၊ ကာယဗန္ဓနံ-ခါးပန်းကြိုးကို၊ ဗန္ဓိတွာ-ဖွဲ့၍၊ သဂုဏံကတွာ-ကိုယ်ဝတ်နှင့်ဒုကုဋ်ထပ်သည်ကိုပြု၍၊ သံဃာဋိယော- ဒုကုဋ်တို့ကို၊ ပါရုပိတွာ-ရုံ၍၊ ဂဏ္ဌိကံ-ခါးပန်းသီးကို၊ ပဋိမုဥ္စိတွာ-ခါးပတ်ကွင်း၌တပ်၍၊ ပတ္တံ-သပိတ်ကို၊ ဓောဝိတွာ-ဆေး၍၊ ပတ္တံ-သပိတ်ကို၊ ဂဟေတွာ-ယူ၍၊ သာဓုကံ-ကောင်းစွာ၊ အတရမာနေန-မနှေးမလျင်၊ ဂါမံ-ရွာသို့၊ ပဝိသိတဗ္ဗော-ဝင်အပ်၏၊ သုပဋိစ္ဆန္နေ-ကောင်းစွာဖုံးလွှမ်းသဖြင့်၊ အန္တရဃရေ-ရွာတွင်း၌၊ ဂန္တဗ္ဗံ-သွားအပ်၏။

ဤသို့အစရှိသည်ဖြင့် ရဟန်း၊ သာမဏေတို့ အထူးအခြားမရှိ ဖြည့်ကျင့်ရကြောင်းကို ထွက်ဆို သောစကားရပ်ကို သံတော်ဦးတင်လျှင် "နှစ်ဦးသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့ ဆိုချက်ကိုသိသာပြီ၊ ကြွစေဦးတော့" ဆို၍ ပြန်ခဲ့ရသည်နှင့်-

သင်္ကန်းရုံ ရွာဝင်ရန်ထုတ်ပြန်ခြင်း

သက္ကရာဇ် ၁၁၂၄ ခု ကဆုန်လဆန်း ၁၅ ရက်နေ့ အမိန့်တော်ပြန်သည်ကား "ရဟန်းသံဃာတော်အပေါင်းတို့သည် အကွဲအပြားမရှိစေရ၊ ဘုရားသခင်ပညတ်တော်မူခဲ့တိုင်း သိက္ခာပုဒ်တော်ကို မယိုမယွင်း မလစ်ဟင်းစေရ၊ သေခိယသိက္ခာပုဒ် ပိဏ္ဍစာရိကဝတ်၌ လာသည့်အတိုင်း ဂါမပဝေသန အရာ၌ ရဟန်း၊ ပဥ္စင်းနှင့်မကွဲမပြားသာမဏေတို့ကို နှစ်ဘက်ရုံဆုံးမပြသတော်မူရမည်" ဟု မန်လည်ရှင်ဂုဏာမထေရ်ကို "ဂုဏာမုနိန္ဒာဓိပတိပဝရ မဟာဓမ္မရာဇာဓိရာဇဂုရု" တံဆိပ်နာမတော်နှင့် သာသနာတော်ရေးကို ကြည့်ရှုစောင့်မရမည်။ အမိန့်တော်နှင့်အပ်၍အကွဲအပြားမရှိ တစ်ဘဝတည်း ထေရဝါဒ သင်္ကန်းရုံ၍ ရှိပြီးမှ ငါးထပ်ကျော်း ဒါယကာမင်းတရား အနိစ္စရောက်၍ မရှိသည့်နောက် အာစရိယ ဝါဒပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် ရှေးဂါမဝါသီ ဦးထုပ်ဆောင်း ပုဂ္ဂိုလ်တို့

နှင့်တိုင်ပင် လည်ဆည်၍ ဘောက်ပြန်သဖြင့် ဝါဒမပျက် ယူမြဲဝတ်မြဲ ဝတ်ကြ ပြန်လေသည်ရှိသော်-

ဆင်ဖြူများရှင်သာသနာရေး

"အလျင်မှာဓမ္မ၊ နောင်ဗုဒ္ဓ" ဖြစ်စေလိုသောကြောင့် သာသနာတော် ၂၃၀၇-ခု၊ သက္ကရာဇ် ၁၁၂၅-ခုတွင် အမရပူရပြည်ကြီးကို အစိုးရတော်မူသော ဆင်ဖြူများရှင် ဘဝသျှင်မင်းတရားကြီးသည် "နတ်တကာပေါင်းတို့ကို အစိုးရသော သိကြားမင်းသည် မျက်စိအမြင်တစ်ထောင် ဆောင်ဘိသကဲ့သို့ ပညာစက္ခုဖြင့် ဘုရားသခင်သာသနာတော်ကို ထမ်းရွက်ကျင့်ဆောင်သောရဟန်းအပေါင်းတို့သည် ဘုရားသခင်အလိုတော်အတိုင်း တစ်ချက်တည်းသာ ယူဆောင်ရမည်၊ ကွဲပြား၍အယူရှိရမည်မဟုတ်" ဟု ဆင်ခြင်တော်မူလျှင် "ယခုလည်း သာသနာတော်၏ ဘေးရန်ဆူးငြောင့်သဖွယ် ပြုကျင့်၍ နေကြပြန်သည်၊ ဤကဲ့သို့ဖြစ်လျှင် သာသနာတော် တိမ်းယိမ်း ပျက်စီးယိုယွင်းလတ္တံ့" ဟုရှေးမင်းတို့ သာသနာတော်၏ ဘေးရန်ဆူးငြောင့်ကို သုတ်သင်ရှင်းလင်းဖူးသော ထုံးစံကို အောက်မေ့ဆင်ခြင်တော်မူပြန်သော်-

မြတ်စွာဘုရား ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုတော်မူသည့်နောက် သာသနာ ၁၃၆-ခုနှစ်တွင် ဓမ္မာသောကမင်း တိတ္ထိခြောက်သောင်းကို နှိမ်နှင်း၍ လူထွက်စေဖူးသော ထုံးစံရှိသည်။

၄င်းနှစ်တွင် ဒေဝါနံပိယတိဿမင်း လက်ထက် အရှင်မဟိန္ဒထေရ်ကူး၍ သာသနာတော်ပြုရာတွင် မဟာဝိဟာရကျောင်း ဆောက်လုပ်သည်မှစ၍ ၂၁၄-နှစ်တိုင် သာသနာတော် သန့်ရှင်း စင်ကြယ်စွာဖြစ်၍ မဟာဝိဟာရဝါသီဂုဏ်းအနွယ် တစ်ခုတည်းသာရှိသည်။

၄၅၀-ပြည့်တွင်မှ ဝဋ္ဋဂါမဏိမင်း လက်ထက် မဟာတိဿထေရ်သည် လူတို့နှင့်ရောယှက်၍ ကုလဒုသက၊ အနေသန ပြုကျင့်သောကြောင့် မဟာဝိဟာရဝါသီသံဃာ တို့က နှင်ထုတ်သော ဤမဟာတိဿမထေရ်ကို ပင့်ဖိတ်၍ အဘယဂိရိကျောင်းကို ဆောက်၍ တင်လေသည်။ ထိုမဟာတိဿမထေရ်လည်း အသီးအခြား သံဃကံ ကိုပြု၍နေသဖြင့် မဟာဝိဟာရဝါသီတစ်ဂိုဏ်း၊ အဘယဂိရိဝါသီတစ်ဂိုဏ်း ကွဲလေသည်။

အဘယဂိရိဝါသီဂိုဏ်းတည်သည့် နောက် ၀၇-နှစ်၊ သာသနာတော်သက္ကရာဇ် ၅၃၇-ခုနှစ်၌မဟာသေနမင်းလက်ထက် ဇေတဝန်ကျောင်းဆောက်၍ ဒက္ခိဏဝိဟာရကျောင်း၌ နေသော မစောင့်မစည်းယုတ်မာသော အကျင့်ရှိသော တိဿမထေရ်အား ပင့်ဖိတ်၍ တင်လှူသည်။ ထိုအခါမှအစပြု၍ ဇေတဝနဝါသီ တစ်ဂိုဏ်းပွားပြန်သဖြင့် သီဟိုဠ်ကျွန်းတွင် သာသနာတော်တည်သည်မှစ၍ အနှစ်ခြောက်ရာမပြည့်မီပင် မဟာဝိဟာရဝါသီတ ဂိုဏ်း၊ အဘယဂိရိဝါသီတစ်ဂိုဏ်း၊ ဇေတဝနဝါသီတစ်ဂိုဏ်း- သုံးဂိုဏ်းကွဲလေသည်။

ထိုသုံးဂိုဏ်းတို့တွင် မဟာဝါဟာရဝါသီတစ်ဂိုဏ်းသာ စင်စစ်သန့်ရှင်းစွာ ဘုရားသခင်ပညတ် တော်မူခဲ့တိုင်း ညီအောင်ကျင့်ကုန်သည်။ ကြွင်းသော ၂-ဂိုဏ်းသားတို့မှာ ဘုရားတရားမဟုတ်သည်ကို ဘုရားတရားပြု၍ မစင်မကြယ် ကျင့်ဆောင်လျက်နေကုန်သည်။ ထိုအခါမှစ၍ သီဟိုဠ်ကျွန်း၌ အစဉ်သဖြင့် ဓမ္မဝါဒီအားနည်း၍ အဓမ္မဝါဒီအားကြီးသည်။

ထိုအဓမ္မဝါဒီပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် မဟုတ်မရာသောအကျင့်၊ မကောင်းသောအကျင့်တို့ကို ကျင့်ကုန်သည်နှင့် သာသနာတော်၏ အညစ်အကြေးဘေးရန်ဆူးငြောင့်ပြု၍ နေကုန်သည်နှင့် သာသနာတော် ၁၇၀၈-ခုတွင် သီရိသင်္ဃဗောဓိပရက္ကမဗာဟုမင်းအဖြစ်သို့ရောက်၍ ၁၈-နှစ်တွင် ရဟန်းသံဃာအပေါင်းတို့သည် မဟုတ်မရာသော အကျင့်တို့ကိုပြု၍နေသည်တို့ကိုသိရသဖြင့် ဥဒုမ္ဗရဂိရိကျောင်း၌ သီတင်းသုံးနေသော မဟာကဿပမထေရ်အမှူးရှိသော ကောင်းသောအကျင့်ကိုကျင့်၍ တရားအထူးရှိသော မဟာဝိဟာရဝါသီသံဃာတို့အား တောင်းပန်ခြင်းကိုပြု၍ မဟုတ်မရာသောအကျင့်ကျင့်ကုန်သော အဓမ္မဝါဒီရဟန်းယုတ်တို့ကို လူထွက်စေ၍ သာသနာတော်ကို သုတ်သင်ရှင်းလင်းသော ထုံးစံရှိသည်။

ငါတို့မြန်မာတိုင်းသာသနာတော် ၆၅၁-ခုတွင် ပေါက္ကံရာမပြည်ကို တည်ထောင်သော သမုဒ္ဒရာဇ်မင်း၊ သေဉ်လည်ကြောင်မင်း၊ ပြူစောထီးမင်း၊ ထို့နောက် နော်ရထာမင်းစော လက်ထက်သာသနာ ၁၅၅၁-ခုနှစ် သုဝဏ္ဏဘုမ္မိတိုင်း ကသောဏထေရ်အဆက် ရှင်သီလဗုဒ္ဓိတပည့် လောကီစျာန်ရသော ရှင်အရဟံကြွတော်မူလာ၍ ကိုးကွယ်ရာရသဖြင့် တရားသိလိမ္မာလျှင် ရှင်အရည်းကြီးသုံးကျိပ်၊ တပည့်ခြောက်သောင်းတို့၏ အယူဝါဒ ဘုရားတရားနှင့်မညီ ကွဲပြားကြောင်းကို သိ၍ သာသနာတော်၏ အညစ်အကြေးဘေးရန်ဆူးငြောင့်ဖြစ်သော အရည်းကြီးသုံးကျိပ်နှင့် တကွ တပည့် ခြောက်သောင်းတို့ကို အဝတ်လဲ၍ လူထွက်စေသော ထုံးစံရှိသည်။

ရာမညတိုင်းတလိုင်းသုံးရပ်၌သီတင်းသုံးနေသော ရဟန်းသံဃာတော်အပေါင်းတို့သည် သာသနာတော်ဘေးရန်ဆူးငြောင့်သဖွယ် ပြုကျင့်၍ နေကြကုန်သည်နှင့် သာသနာတော်နှစ် ၂၀၀၆၊ သက္ကရာဇ် ၈၂၄-ခု၌ ပိဋကတ်ကျမ်းဂန်သိလိမ္မာသော ဓမ္မစေတီမင်းသည် သုဝဏ္ဏသောဘမထေရ်နှင့် သီဟိုဠ်မဟာဝိဟာရဝါသီဂိုဏ်းက ပဉ္စင်းခံခဲ့သော မထေရ်နှစ်ကျိပ်နှစ်ပါးတို့အား တောင်းပန်၍ သာသနာတော်၏ ဘေးရန်ဆူးငြောင့်ဖြစ်သော ရဟန်းသံဃာတို့ကို သုတ်သင်ရှင်းလင်း၍ သီဟိုဠ် မဟာဝိဟာရဝါသီဂိုဏ်းအနွယ် တဝတည်းသာဖြစ်စေသဖြင့် တရားကိုကျင့်ဆောင်စေသော ထုံးစံရှိသည်။

ဓမ္မစေတီမင်းနောက် သာသနာတော် ၁၂၄-နှစ် တိုင်ရုံသာတည်၍ ရဟန်း၊ သံဃာတို့သည် ဝိနည်းကျမ်းဂန်နှင့်မလျော် ကျင့်သမျှကို သက္ကရာဇ် ၉၄၄-ခုတွင် မဟာဥပရာဇာမင်းသည် သုတ်သင်ရှင်းလင်း၍လူပြုစေသည်။

တဖန် သက္ကရာဇ် ၉၅၅-ခုတွင် နိဿယည်းပေး၍မရသမျှ ရဟန်း၊ သံဃာတို့ကို နိဿယည်းအင်္ဂါနှင့် ဆောင်ရွက်၍နေနိုင်လျှင်လည်း နေစေသည်။မနေနိုင်လျှင်လည်း လူထွက်စေသော ထုံးစံရှိသည်။

ဆင်ဖြူများရှင်သာသနာ သုတ်သင်ခြင်း

ငါဧကရာဇ်မင်းသည်လည်း အိမ်နိမ့်စံသည်ကပင် ရဟန်း၊ သံဃာ၊ ဘုရား၊ တရား၊ ကျမ်းဂန်ရှိတိုင်း မကျင့်မဆောင်၊ ပဉ္စင်း၊ သာမဏေတို့ ရွာဝင်ရွာတွင်း ကောင်းစွာ ဝတ်ရုံ၍မသွားသော ဘုံကျော်တပ်တော်ရှင်အရည်းတို့ကဲ့သို့ သွားလာဝတ်ရုံကြ သည်ကို သိမြင်တော်မူရသည်ဖြစ်၍ ငါတည်း အထွတ်အမြတ်သို့ရောက်လျှင် သာသနာတော်ဘေး ရန်ဆူးငြောင့်များတို့ကို သုတ်သင်ရှင်းလင်း၍ ဘုရား သခင်သာသနာတော် ထွန်းလင်းစိမ့်မည်ဟု တောင့်တပတ္ထနာပြုခဲ့သည်နှင့် အကြံတော်ပြည့်စုံသဖြင့် အထွတ်အမြတ်သို့ရောက်လျှင် ဒုတိယသင်္ဂါယနာတင်စဉ်ကာလ တစ်သောင်းမျှလောက်သော ဝဇ္ဇီတိုင်းသားရဟန်းတို့ ထေရဝါဒသို့မဝင်ဘဲ မဟာသင်္ဂီတိဂိုဏ်းဖွဲ့၍ အာစရိယအယူဖြင့် အနှစ် ၂၁၈ နှစ်တိုင် ဆင်းသက်၍ရှိသည့်အရာကို ဓမ္မာသောကမင်းလက်ထက် အာစရိယဝါဒနှင့်တကွ ခြောက်သောင်းသော မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိရဟန်းတို့ကို လူထွက်စေ၍ သာသနာတော်ရှင်းလင်းအောင် သုတ်သင်သကဲ့သို့ အာစရိယဝါဒ မပျောက်မပျက်ရှိသမျှ -

ဘုရားသခင်အလိုတော် ဝိနည်း သိက္ခာပုဒ်တို့၌ မေးမြန်း၍မရသော ရဟန်းသံဃာ တို့ကို သက္ကရာဇ် ၁၁၃၅-ခုနှစ်၌ လူဝတ်လဲ စေသည်။

အချို့သောရဟန်းတို့ကိုလည်း သာသနာတော်နှင့် မထိုက်မတန်ဟု အမှတ် အသားပြု၍ လွှတ်သည်။

ဆေးကုခြင်းဗေဒင်တွက်ခြင်း စသည်ဖြင့် အသက်မွေးကုန်သောသူတို့ကိုလည်း ဝိနည်းသိမ်မွေ့လှသည်ဖြစ်၍ လူဝတ်လဲစေသည်။

ပါရာဇိကအရိပ်အမြွက်ထင်မြင်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို မစစ်ဘဲလူဝတ်လဲစေသည်။

ပါရာဇိကရောက်နှင့်ပြီးသော ရဟန်း

စာမျက်နှာ ၂၃ သို့

နောက်ကျောဖုံးမှ

သင်ကိုယ်တိုင် မျက်မှောက်ပြုပြီး မြင်သိနေရမှုများ၊ သင်ကိုယ်တိုင် ကြားသိနေရမှုများ၊ သင်ကိုယ်တိုင် တွေ့သိခံစားနားလည်မှုများကို ပြန်လည်၍ ပြောမဆုံးဟောမဆုံးအောင် ဖြစ်နေပေလိမ့်မည်။

And then thinking stops, and the mind is quiet, and though it is quiet, there is still this knowing.

သင်ကိုယ်တိုင်ရောက်ရှိနေသော ထိုအဆင့်၌ နဂိုကရှိခဲ့သော တွေးတောကြံဆမှုအရပ်ရပ်တို့သည်လည်း ရပ်ဆိုင်းလျက် ရှိနေလေပြီ။ ထိုမှသည် ယောက်ယက်ခတ်ပြေးလွှားလှုပ်ရှားနေခဲ့သော စိတ်သည်လည်း ငြိမ်သက်လျက်ရှိလေပြီ။ ကြံစည်စိတ်ကူးမှုတို့လည်း ငြိမ်သက်လျက်ရှိနေလေပြီ။ အရာရာကို သိမြင်နေမှုများသည်လည်း မလှုပ်မရှားပဲ လုံးဝငြိမ်သက်၍နေပြီဖြစ်သည်။

It is called awareness of awareness, and at that point you feel a kind of energy and power.

ထိုအဖြစ်မျိုးသို့ ဆိုက်ရောက်နေမှုကို သတိကပ်၍ တည်နေခြင်းထဲမှ အာရုံတစ်ခုထဲ၌ စိတ်တည်နေခြင်းဟုခေါ်ဆိုလေသည်။ ယင်းအဆင့်သို့ ဆိုက်ရောက်ပြီးသည့်နောက်တွင် စိတ်စွမ်းအင်ထူးတစ်ရပ်နှင့် စိတ်တန်ခိုးသတ္တိထူးများကို သင်ကိုယ်တိုင် တွေ့ထိခံစားနားလည်လာရမည်ဖြစ်သည်။

I had a young student who practiced meditation for a few year before she came to me to tell me she had a special meditation experience, when she became aware that she was aware. At that moment she said. 'I felt that I had become a real human being."

ကျုပ်ဟာဝိပဿနာဘာဝနာပွားများအားထုတ်ဖို့ရာ စတင်လေ့ကျင့်ကြိုးပမ်းစအချိန်မတိုင်မီနှစ်အနည်းငယ်လောက်က ကျုပ်ထံကို ဒကာမတစ်ယောက်ရောက်ရှိလာပြီး သူ့မှာ ဝိပဿနာဘာဝနာတရားပွားများအားထုတ်ခဲ့တဲ့ အတွေ့အကြုံထူးတွေရရှိထားတယ်လို့ ပြောဆိုလျှောက်ထားလာတယ်။ အဲဒီလို ပြောဆိုလာတဲ့အချိန်မှာပဲ သူပြောပြတာက 'တပည့်တော်မဟာ အဲဒီတရားဓမ္မအတွေ့အမြင်ကို ကိုယ်တိုင်ရရှိလိုက်တဲ့အတွက် တကယ်ကို လူဖြစ်ရကျိုးနပ်စေခဲ့ပါပြီ' လို့လဲပြောလာပါတယ်။

And replied. "Oh, this is something really wonderful, so beautiful also, to feel that you have become a full human being."

'အိုး ဒါဟာ တကယ်ကို အံ့သြစရာကောင်းတဲ့ အဖြစ်တစ်ရပ်ပါပဲ။ ဒီလိုတွေ့မြင်သိရှိခဲ့တဲ့အတွက် အရာရာတိုင်းဟာ စင်ကြယ်တောက်ပပြီး ငြိမ်းအေးနေတဲ့ သဘောကို ကိုယ်တိုင်တွေ့သိခံစားနားလည်မိတဲ့အတွက်ကြောင့် ခင်ဗျားဟာ ဒီဘဝမှာ တကယ့်ကို လူဖြစ်ရကျိုးအပြည့်အဝရရှိခဲ့တာပဲဖြစ်တယ်' လို့ ကျုပ်က သူ့ရဲ့တရားအမြင်လျှောက်ထားချက်နဲ့ ပတ်သတ်ပြီး ပြန်ကြားပြောဆိုလိုက်တယ်။

I have no life and death. I make the tides of breathing my life and death.

တကယ်တော့ကျုပ်မှာ ဇာတိဆိုတဲ့ မွေးဖွားခြင်းနဲ့ မရဏဆိုတဲ့ သေဆုံးရခြင်း သဘောတွေမရှိတော့ပါဘူး၊ အစဉ်မပြတ် ကျင်လည်ရတဲ့ ဖြစ်ပျက်ပြုပြင်ပြောင်းလဲနေတဲ့ သင်္ခါရဓမ္မထဲက မွေးဖွားခြင်း(ဇာတိ)တရားနဲ့ သေဆုံးရခြင်း(မရဏ)တရားတွေကနေ ရုန်းထွက်နိုင်ရအောင်၊ ထွက်လေဝင်လေအပေါ်မှာ သတိကပ်ပြီး ရှုမှတ်ပွားများနေရတဲ့ သတိပဋ္ဌာန်ကျင့်စဉ်ဓမ္မနဲ့ ကျုပ်ကြိုးပမ်းအားထုတ်နေတာဖြစ်တယ်။

You will understand this verse only if you meditate.

သင်ကိုယ်တိုင် ဝိပဿနာဘာဝနာဓမ္မကို ပွားများအားထုတ်မည်ဆိုပါလျှင် အထက်ကပြောပြခဲ့တဲ့ စကားလုံးတွေရဲ့ အနက်သဘောတွေကို ကိုယ်တိုင်သဘောပေါက်နားလည်နိုင်မှာဖြစ်သည်။

When you are really mindful, you are not thinking any more. You can only think about the past and the future-you can never think about the present.

သင်၏ စိတ်စွမ်းအားတွေ အမှန်တကယ် တည်ငြိမ်ပြည့်ဝသွားပြီဆိုလျှင် သင့်မှာနောက်ထပ်ကြံစည်တွေးတောစရာတွေလည်း ရှိနေတော့မည်မဟုတ်ပေ။ တွေ့ကြုံဖြတ်သန်းခဲ့ရပြီးတဲ့အတိတ်နဲ့ ရှေ့လာမည့်အနာဂတ်ကာလတွေအတွက် သင်မျှော်တွေးကောင်းမျှော်တွေးနိုင်သေးပေမယ့် မျက်မှောက်ရောက်ရှိနေတဲ့ ပစ္စုပ္ပန်အတွက်ကိုတော့ သင်တွေးခေါ်ကြံဆနိုင်လိမ့်မည်မဟုတ်ချေ။

The present is so short there is no time to think about it. The moment you think about the present you are already in the past.

ပစ္စုပ္ပန်ဆိုသည်မှာ ကြံစည်တွေးတော စဉ်းစားစိတ်ကူးချိန် မရှိလောက်အောင် အလွန်ပင်တိုတောင်းလွန်းသော မျက်မှောက်အခိုက်အတန့်ကာလငယ်ကလေးတစ်ရပ်ဖြစ်နေ၍ ၎င်းအခိုက်အတန့် ခဏငယ်ကလေးအတွင်းတွင် ကြံစည်တွေးတောစဉ်းစားစိတ်ကူး၍ နေနိုင်မည်မဟုတ်ပေ။ ဤသို့သော အလွန်တိုတောင်းလွန်းသည့် ခဏငယ်ကလေး အတွင်းတွင် သင်ကြံစည်တွေးတောစဉ်းစားဖို့ရာ စိတ်ကူးလိုက်သည်နှင့်တပြိုင်နက် သင်ကိုယ်တိုင်က အတိတ်ကာလအတွင်းဆီသို့ အမြဲတမ်း ရောက်ရှိနေပြီ ဆိုသည်ကို ကိုယ်တိုင်တွေ့ကြုံရမည်ဖြစ်သည်။

When you meditate, you pay attention to breathing. First, you think about breathing in . . . breathing out...

But as you continue you realise there are many smaller bits and pieces of awareness, of process, going on.

ဝိပဿနာဘာဝနာဓမ္မကို သင်ကိုယ်တိုင် ကိုယ်တွေ့ပွားများအားထုတ်သည့်အခါတွင် နှာသီးဖျားတွင် သတိကပ်ပြီး အသက်ရှူမှုကို ဝင်တိုင်း ထွက်တိုင်း သိအောင် ရှုဆင်ခြင်နေရမည်ဖြစ်ရာ ပထမဦးဆုံး စိတ်ကိုအခိုင်မြဲစွာစိုက်ထား၍ ထွက်လေအပေါ် ရှုမှတ်ဆင်ခြင်နေခြင်း၊ ဝင်လေအပေါ် ရှုမှတ်ဆင်ခြင်နေခြင်းဟူသည့် သတိဖြင့် သိမှတ်နေရမည်ဖြစ်သည်။

သို့သော် ယခုကဲ့သို့ တစိုက်မတ်မတ်ရှုမှတ်ဆင်ခြင်နေစဉ်တွင် နိုးကြားစွာအသိရှိနေသော အတွေ့အမြင်များသည် ခဏတဖြုတ်ပေါ်လာလိုက် ပျောက်သွားလိုက်ဖြင့် အသိအမြင်အပိုင်းအစများမှာ အစီအစဉ်တကျ ဖြစ်ပေါ်နေမည်ကို သတိဖြင့် ရှုမှတ်နေနိုင်ရမည်ဖြစ်သည်။

So the more mindful you become, the shorter the present becomes. The more you see that whatever you pay attention to, it arises at that moment and it passes away immediately. It is very short, and that is life and death. Life and death is so short.

ထိုကဲ့သို့ သတိဖြင့် ရှုမှတ်ဆင်ခြင်နေခြင်းအားဖြင့် သင်၏ စိတ်စွမ်းအားများသည် အချိန်တို တခဏတာအတွင်း ပြည့်ဝ တည်ငြိမ်လာမည်ဖြစ်သည်။ သင်၏သတိကပ်လျက် ရှုမှတ်ဆင်ခြင်ပွားများနေမှုများသည်လည်း တိုးတက်ဖြစ်ပေါ်၍နေသည်ကို သင်ကိုယ်တိုင်မြင်တွေ့သိရှိလာပြီးသည့်နောက် အခိုက်အတန့်အတွင်း အလျင်အမြန်ချုပ်ဆုံးပျောက်ကွယ်သွားမည်ဖြစ်သည့်အလျောက် မွေးဖွားရှင်သန်ခြင်းနှင့် သေဆုံးခြင်းတရားတို့သည်လည်း ဆက်လက်၍ အတူတကွဖြစ်ပျက်၍နေလေသည်။ တကယ်တော့ မွေးဖွားရှင်သန်ခြင်းနှင့် သေဆုံးခြင်းတရားတို့၏ အချိန်ကာလမှာလည်း အလွန်ပင်လျင်မြန်တိုတောင်းလှပေသည်။

This verse is very profound. Only a mediator knows that death is very near, and only if you have experienced how every phenomenon occurs in this moment, arising and passing away, will you understand what this means.

ဤအခေါ်အဝေါ် အသုံးအနှုန်းဝေါဟာရစကားလုံးများသည် အလွန်တရာနက်နဲသောအနက်အဓိပ္ပါယ်ဆောင်သည့် စကားလုံးများဖြစ်သည်။ သေဆုံးခြင်းတည်းဟူသော မရဏတရားသည် လူတိုင်း၏ လက်တစ်ကမ်း အကွာတွင် အနီးကပ်ဆုံးရှိနေသည်ကို ဝိပဿနာဘာဝနာ တရားပွားများအား ထုတ်နေသူတစ်ဦးက ကောင်းစွာသိနားလည်ပေသည်။ သင့်မှာအတွေ့အကြုံ များသာ အမှန်တကယ်ရှိခဲ့မည်ဆိုလျှင် နေရာတိုင်းမှာ ကောင်းစွာနားမလည် နိုင်အောင် ဖြစ်ပျက်နေသောဖြစ်စဉ်ဓမ္မတို့သည် အခိုက်အတန့်ခဏငယ် ကာလ ကလေးအတွင်း မည်သို့မည်ပုံဖြစ်ပျက်ပြောင်းလဲသွားကြသည်ကို သိမြင်နား လည်နိုင်မည်ဖြစ်သည်။ မကြာခဏဆိုသလို ဖြစ်ဖြစ်ပြီး ပျက်ပျက်သွားနေကြ သည့် ဖြစ်စဉ်ဖြစ်ရပ်များ၏ အနက်အဓိပ္ပယ်ကိုလည်း သင်ကိုယ်တိုင် သိရှိ နားလည်လာနိုင်မည်ဖြစ်သည်။

I have no divine power. I make honestly my divine power.

ကျုပ်မှာထူးခြားဆန်းကြယ်တန်ခိုးကြွယ်တဲ့ စွမ်းပကားတွေမရှိပါ။ ကျုပ်ရဲ့စိတ်ဓာတ်စွမ်းအား တိုးပွားကြီးထွားလာအောင် ကျုပ်ရိုးဖြောင့်စွာ ကြိုးပမ်းဖော်ဆောင်ခဲ့ပါသည်။

The best way to have anything you want in life if to get it in an honest way. First, to be honest with other people.

သင်၏ဘဝကို မှန်ကန်သည့်အကောင်းဆုံးလမ်းကြောင်းပေါ်မှာ အရာရာပြည့်စုံနေတဲ့ အဖြစ်မျိုးရောက်ရှိအောင် ဖြောင့်မတ်ရိုးသားတဲ့ လမ်းစဉ် နှင့်သာ ဖော်ဆောင်လိုရမည်ဖြစ်သည်။ ဒီလိုဖော်ဆောင်နိုင်အောင် တစ်ခြား တစ်ပါးသော လူများအပေါ်မှာ ဖြောင့်မတ်ရိုးသားမှန်ကန်နိုင်အောင် ပထမဆုံး ဖော်ဆောင်နိုင်ဖို့လိုမည်ဖြစ်သည်။

(ဆက်လက်ဖော်ပြပါမည်)

ဓမ္မဝီရသန္တာ

အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာ ထေရဝါဒဗုဒ္ဓသာသာပြုတက္ကသိုလ်

ရန်ကုန်။

နောက်ကျောဖုံးမှ

ပန်းတမော့၊ ပန်းချီအနုပညာလက်ရာများ၊ ရှေးဟောင်းပိဋကတ်တော်များနှင့် ၁၉ ရာစုနှစ်များအတွင်းက ထင်ရှားကျော်ကြားခဲ့သော ဗုဒ္ဓဘာသာ ဘုန်းတော်ကြီး၏ ရုပ်အလောင်းတော်တို့ကို ၁၉၃၀ ခုနှစ်များအတွင်းက မွန်ဂိုလီးယား ကွန်မြူနစ် ပါတီတွင် သန့်စင်ရေးပြုလုပ်ချိန်ကာလအတွင်း မြှုပ်နှံသင်္ဂြိုဟ်ခဲ့သည့်အတိုင်း တွေ့ရှိကြရသည်ဆိုသည်။

ထိုအချိန်ကာလက ဗုဒ္ဓဘာသာဘုန်းတော်ကြီးကျောင်းပေါင်းရာချီ၍ လုယက်ဖျက်ဆီးခံခဲ့ကြရသည်ဟု ဆိုသည်။

ယခုရှေးဟောင်းသုတေသနအဖွဲ့ခေါင်းဆောင် မစ္စတာမိုက်ကယ် အိုင်ဆင်ရင်ဂလာက ဘီဘီစီအသံလွှင့်ဌာနသို့ ပြောကြားခဲ့ရာတွင် ၎င်းတို့၏ ယခုတူးဖော်ရှာဖွေမှုကြီးတွင် အလွန်တရာစိတ်ဝင်စားဖွယ်ရာ ထူးခြားဆန်း ကြယ် အံ့သြဖွယ်ကောင်းသော ဗုဒ္ဓဘာသာအနုပညာလက်ရာအမြောက်အမြား ရှာဖွေ၍မတွေ့ရှိကြရပဲ ပျောက်ဆုံးနေသည်ဟု ဆိုလေသည်။

တန်ဖိုးအလွန်တရာကြီးမားလှသော မွန်ဂိုလီးယားရှေးဟောင်း ယဉ်ကျေးမှုအနုလက်ရာများအနက်မှ အမြောက်အမြားတို့မှာ အထူးသဖြင့် ၁၉၃၀ ခုနှစ်များအတွင်း ကွန်မြူနစ်များအုပ်ချုပ်စဉ်ကစ၍ ပျက်စီးဆုံးပါးသွား ခဲ့ရသည်ဟု အဆိုပါရှေးဟောင်းသုတေသနအဖွဲ့ခေါင်းဆောင်က ပြောသည် ဆို၏။

ယခု ဩစတြီးယားနှင့် မွန်ဂိုလီးယားနှစ်နိုင်ငံပူးတွဲရှေးဟောင်းသုတေ သနအဖွဲ့မှ တူးဖော်တွေ့ရှိခဲ့ကြသော အနုပညာပစ္စည်းများကို မွန်ဂိုလီးယား နိုင်ငံမြို့တော် အူလန်ဘာတောမြို့မှ ကီလိုမီတာ ၄၀၀ (၄၅၀ မိုင်) ကွာဝေးသော တောင်ဖက်အရပ်ရှိ စိန့်ရှန်းမြို့ ဒင်ဇာန်ရာဗ်ဂျာပြတိုက်တွင် ခင်းကျင်းပြသထား သည်။

ဖော်ပြပါ ဂိုဘီသဲကန္တာရကြီးအတွင်းမှ တူးဖော်ရရှိခဲ့သော ရှေးဟောင်းအနုပညာ ရုပ်ကြွင်းပစ္စည်းများကို သေတ္တာကြီး ၂၀ ကျော်ဖြင့် ထည့်သိုပြီး သယ်ဆောင်ခဲ့ကြရသည်ဟု အဆိုပါအင်တာနက်သတင်းတွင် ဖော်ပြသည်။

Sri Lanka Buddhist monks ask for driving license right.

ရဟန်းသံဃာတော်များအား ယာဉ်မောင်းခွင့်လိုင်စင်ချပေးရန် သီရိလင်္ကာရဟန်းများ တရားရုံးချုပ်သို့ လျှောက်ထားခြင်း။

Colombo, Sri Lanka, July 29,2009

သီရိလင်္ကာနိုင်ငံမှ ဗုဒ္ဓဘာသာရဟန်းတော်များ ယာဉ်မောင်းနှင်ခွင့် လိုင်စင်ကို တရားဝင်ခွင့်ပြုချထားပေးရန် ဗဟိုတရားရုံးချုပ်သို့ တင်ပြလျှောက် ထားလိုက်သည်ဟု ကိုလန်ဘိုမြို့မှ ဇူလိုင် ၂၉ ရက်နေ့ကလာသော အင်တာနက် သတင်းတစ်ပုဒ်တွင် ဖော်ပြသည်။

ဝါစကဒူဝပညဒူရရှိ စကြမုနိဘုရားကျောင်းတော်ကြီးမှ ဂိုဏ်းချုပ် ဘုန်းတော်ကြီး ပါရာဂိုဒါဝိမလဝံသထေရာ ဆရာတော်ဘုရားကြီးက သီရိလင်္ကာ နိုင်ငံရှိ ရဟန်းသံဃာများကိုယ်စား၊ ဤကဲ့သို့ မော်တော်ယာဉ်မောင်းနှင်ခွင့် လိုင်စင်၊ ရဟန်းသံဃာတော်များကိုလည်း တရားဝင်ချထားခွင့်ပြုပေးရန် တရား ဝင် လျှောက်ထားခြင်းဖြစ်သည်။

သီရိလင်္ကာနိုင်ငံ မော်တော်ယာဉ်ဥပဒေအရ ရဟန်းသံဃာများအား ယာဉ်မောင်းနှင်ခွင့်မပြုရန် တားမြစ်ပိတ်ပင်ထားသည်ဖြစ်၍ ယခုကဲ့သို့ ခွင့်ပြု ပေးရန် တင်ပြလျှောက်ထားခြင်းဖြစ်သည်။

ယင်းရဟန်းသံဃာများ ယာဉ်မောင်းနှင်ခွင့်ပြုရန် လျှောက်ထားခြင်း အမှုကို တရားရုံးအချုပ် တရားသူကြီးသုံးဦး၊ ရုံးထိုင်သောခုံရုံးက ကြားနာစစ် ဆေးပြီး မကြာမီအမိန့်ချမှတ်လိမ့်မည်ဟု အဆိုပါသတင်းတွင် ဖော်ပြသည်။

"r@Do nfAk\ ax&0' "r@w&m;ppfw&m;rGf

xGfum;&ejzpfo nfqbnfcH; buESt nD

vdlfu njzL"r@Dpmaywk ESh'Dpfw , fpmu nfwk fS

2009 ckESfrwfv twGf;zeGfxk kwf0 vkfyD

၁။ ဓမ္မဝီရ၏ ဓမ္မသံစဉ်များ (ငြိမ်းချမ်းဦးနှင့် တက္ကသိုလ်သျှင်သီရိ)

၂။ ဖြတ်သန်းချိန်နိဒါန်းနှင့် ပထမပိုင်း (ငြိမ်းချမ်းဦး) (ဒုတိယအကြိမ်)

၃။ ဆရာကြီးဦးရွှေအောင်၏ စာပေကောက်နုတ်ချက်စာစု (ဓမ္မပဒ) (ငြိမ်းချမ်းဦးနှင့် စိုးမြင့်လတ်)

၄။ ဗုဒ္ဓယဉ်ကျေးမှုရတနာ အရှင်သီလာစာရ(ဖားကန့်)

၅။ သူတော်ကောင်းတို့အလှူပေးနည်း အရှင်သီလာစာရ(ဖားကန့်)

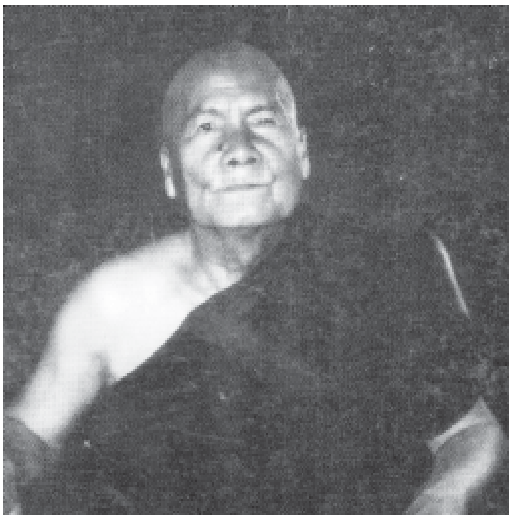

ycul q&maw mb&m;u; b'E £aEm bmor [max&

a[mlum;awmr tyaom

yVyd luwfawmfD ed , f [m0*ÓÓ kvaf

r[mowydX meo kvfawmfvm

tveref rwfvSm;vnfv G;fi eÁ ef&mu f lumif

vkwfvuf awG; iEH aom

"rÆ Ek ó emw&m;awmjfrwf

ဤ“ဓမ္မာနုပဿနာတရားတော်မြတ်သည် သာသနာအတွက်အလွန်အကျိုးရှိပြီး၊ သာသနာပြုရာလည်းရောက်သည်မည်၍၊ မြန်မာဘာသာတစ်မျိုးတည်းဖြင့် အစအဆုံးဖော်ပြလိုက်ရပါသည်။ (ဓမ္မဝီရဂျာနယ်)

(ယခင်အပတ်မှအဆက်)

ရှုပွားနည်းမှာထိုင်နေစဉ်၊ ထနေစဉ်၊ လဲလျောင်းနေစဉ်၊ စားသောက်နေစဉ်မည်သည့်အခါ၌မဆို နှလုံးသွင်းမှု၊ အားထုတ်မှုသည် မြင်သည့်အခါ၌ဖြစ်စေ၊ ကြားသည့်အခါ၌ဖြစ်စေ၊ နံသည့်အခါ၌ဖြစ်စေ၊ စားသည့်အခါ၌ဖြစ်စေ ထိတွေ့သည့်အခါ၌ဖြစ်စေ၊ ကြံတွေးသည့်အခါ၌ဖြစ်စေ၊ မိမိ(စိတ်)သန္တာန်၌ (နာမသန္တာန်)မရောက်ရန်၊ ဤဟာ (ရုပ်)ဤဟာ (ဝိညာဏ်)၊ ဤဟာ (သညာ)၊ ဤဟာ(သင်္ခါရ)ဟူ၍ (ဓမ္မသဘာဝ)ကိုသိပေးသော (စိတ်၊ စေတသိက်၊ ရုပ်)ဖြစ်သော (ရုပ်နာမ်)အသိဖြင့် ရှုနေရပေမည်။ ခန္ဓာငါးပါး (ရုပ်နာမ်)ပရမတ်ပဲရှိသဖြင့် ရုပ်နာမ်(ပရမတ်)ကိုသာသိအောင် ရှုနေရပေမည်။

ဤကဲ့သို့ အဟုတ်ရှိ၊ တကယ်ရှိ အမှန်ရှိ(ရုပ်နာမ်)(ပရမတ်)ကို ရှုပွားနေခြင်းအားဖြင့် (ပုထုဇဉ်)တို့၏ အသိ(ပညတ်)များကွာနေ၏။ (ပညတ်)ကွာလျှင် (ဒိဋ္ဌိ)လည်းကွာနေ၏။ (ဒိဋ္ဌိ)သည် တစ်ခါရှု တစ်ခါကွာဖြစ်နေသောကြောင့် (ဒိဋ္ဌိ)ကို လက်တွေ့ခွာနေခြင်းဖြစ်တော့သည်။ (ဒိဋ္ဌိ)ကို လက်တွေ့ကျကျခွာနေခြင်းဖြစ်သောကြောင့်လည်း လက်တွေ့ကျသော အစကောင်းသည့် (ပထမတန်း)တရားဖြစ်နေတော့၏။

(ပညတ်)ကို ခွာပြီးရှုသည့် (ဝိပဿနာ)အစစ်ဖြစ်သောကြောင့် (ပညတ်)ကြောင့်ဖြစ်သည့် (တဏှာ၊ ဒိဋ္ဌိ)၊ (တဏှာ)ကြောင့်ဖြစ်သော (ရာဂ၊ ဒေါသ၊ မောဟ)တို့မဝင်အောင် တားဆီးနေခြင်းပင်ဖြစ်ပေတော့၏။ (နိဗ္ဗာန်)ရောက်ကြောင်းအမှန်ဖြစ်နေတော့၏။

မျက်စေ့မှိတ်၍ အားထုတ်နေစဉ်(စိတ်)ထဲ၌ အမည် (နာမ)ပေါ်လာလျှင်ဖြစ်စေ၊ (သန္တာန်)တစ်ခုခုပေါ်လာလျှင်ဖြစ်စေ၊ (ပညတ်)ပါသော (စိတ်)ဖြစ်လာ၍၊ ထိုစိတ်ကို (သိပျက်) ရှုရာ၏။ စိတ်ခန္ဓာကို ရှုပွားနေစဉ် မိမိက (သတိ)ပြုနေသဖြင့် စိတ်မပေါ်လျှင် (ပညတ်)မပါသောစိတ်၊ ဤဟာ(ဝိညာဏ်)အဖြစ်သိပေးရာ၏။ သိမပေးလျှင် မောဟ(အဝိဇ္ဇာ)ဝင်မည်ဖြစ်၏။ သိရုံသာသိပေးရမည့် (ဝိညာဏ်)ကိုသိသည့် (အသိ)သည် (ပရမတ်)ဖြစ်၏။ (ပညတ်)မပါသော (စိတ်)သည် (ငါ၊ သူ၊ ယောကျ်ား၊ မိန်းမ၊ ပုဂ္ဂိုလ်၊ သတ္တဝါ)ပျောက်သော(စိတ်)ဖြစ်၍ အေးငြိမ်းသော (ပရမတ်စိတ်)ဖြစ်နေ၏။ (နိဗ္ဗာန်)ရောက်ကြောင်း(ဘာဝနာ)ဖြစ်နေတော့၏။

(ပညတ်)ဖြစ်သောအမည်(နာမသန္တာန်)ငါ၊ သူ၊ ယောကျ်ား၊ မိန်းမ၊ ပုဂ္ဂိုလ်၊ သတ္တဝါမရောက်ပါမှ ငါ၊ သူ၊ ယောကျ်ား၊ မိန်းမ၊ ပုဂ္ဂိုလ်၊ သတ္တဝါဟူသော (ပုထုဇဉ်)တို့၏ အသိသည် တဖြည်းဖြည်းနည်းပါးသွားပြီး (ဉာဏ်)အမြင်သည် အမှန်မြင်သော (ဉာဏ်)(သမ္မာဒိဋ္ဌိ)ဖြစ်လာတော့၏။ (သမ္မာဒိဋ္ဌိ)ရောက်မှ (မဇ္ဈိမပဋိပဒါ)လမ်းမှန်ဖြစ်တော့၏။ စက္ခုကရဏီ၊ ဉာဏကရဏီ(ဉာဏ်)ရောက်သွား၏။

(သမ္မာဒိဋ္ဌိ)ရောက်သွားပါမှ (နတ္တဝါနဥဒယဘယံ)ဟုခေါ်ဆိုအပ်သော ဖြစ်ခြင်း၊ ပျက်ခြင်းကိုမြင်လာ၏။ (သမ္မာဒိဋ္ဌိ)ရောက်သွားမှဖြစ်ခြင်း၊ ပျက်ခြင်းတွေထင်လာ၏။ (ပရမတ်)ရောက်မှ (ဖြစ်ပျက်)မြင်လာခြင်းဖြစ်၏။ (ပညတ်)တွေရှိနေလျှင် (အဝိဇ္ဇာ)ဖြစ်နေ၍ (ကာမသုခလ္လိကာနုယောဂေါ)ဖြစ်နေ၏။ (ကာမရာဂစိတ်)နှင့် ရှုနေခြင်းဖြစ်နေတော့၏။

ကာမသုခ=လောကီအာရုံကာမဂုဏ်ချမ်းသာ မကောင်းသော(ပညတ်)နှင့်ရှုနေ၍ (အဝိဇ္ဇာ)ဖြစ်နေ၍လမ်းမှန်မကျတော့ပေ။ (ပညတ်)များမရှိရာ (ပရမတ်)ကိုတွေ့မှသာ (မဇ္ဈိမပဋိပဒါ)လမ်းမှန်သို့ ရောက်တော့၏။ (ပညတ်)နှင့် ရှုနေ၍ (အဝိဇ္ဇာ)ဖြစ်နေ၍ လမ်းမှန်မကျတော့ပေ။ (ပညတ်)များမရှိရာ (ပရမတ်)ကိုတွေ့မှသာ (မဇ္ဈိမပဋိပဒါ)လမ်းမှန်သို့ ရောက်တော့၏။

(တဏှာ)မပွားစီးအောင် မြတ်စွာဘုရားရှင်ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးရှင်အာနန္ဒာအား ဟောကြားသလို မိန်းများကိုမြင်လျှင် ကိုယ့်မိခင်၊ ကိုယ့်အမ၊ ကိုယ့်နှမ၊ ကိုယ့်သမီးဟု နှလုံးသွင်းရာ၏။ ဤသဘောမျိုးမှ တစ်ဆင့်တက်၍ ယောကျ်ား၊ မိန်းမ(သန္တာန်)ကိုမြင်လျှင် ဤဟာ (ရုပ်)ဟူ၍ သိပေးရာ၏။

ကြားရာမှာလည်း ဘာပြောသည်၊ ဘာဆိုသည်ဟူသော အဓိပ္ပါယ်မပေါ်စေဘဲ (တဏှာ၊ ဥပါဒါန်၊ ကံ) ဘက်သို့ မကူးစေဘဲ ကြားသည့်အသံသည် အသံရုပ်ပင်ဖြစ်၍ ဤဟာ(ရုပ်)၊ ဤဟာ(ဝိညာဏ်)စသည်ဖြင့် သိပေးရာ၏။ အနံ့နံမှုမှာလည်း (မွှေး)လျှင် (ရာဂ)ဘက်သို့ ကူး၏။ (နံ)လျှင် (ဒေါသ)ဘက်သို့ ရောက်တတ်သောကြောင့် နံတာ၊ မွှေးတာကို နှလုံးမသွင်းဘဲ၊ အနံ(ရုပ်)ကို ဤဟာ(ရုပ်)ဟူ၍ (ဉာဏ်)ဖြင့်သိပေးရာ၏။

စားလျှင်လည်း အရသာ (တဏှာ)ဘက်သို့ မကူးစေဘဲ ဤဟာ (ရုပ်)၊ ဤဟာ (ဝိညာဏ်)ဟူ၍ သိပေးရာ၏။ ထိတွေ့လျှင်လည်း (ရုပ်)အနေ ဖြင့် သိပေးရာ၏။ ကြံတွေးလျှင်လည်း (နာမသန္တာန်)မရောက်အောင်၊ သတိပြု ပြီး ဤဟာ(ရုပ်)ဟူ၍၊ ဤဟာ (ဝိညာဏ်)ဟူ၍ သိပေးရာ၏။

(ပညတ်)မပါသော (စိတ်)ကို စိုက်ကြည့်နေသော စိတ်ပင်လျှင် (ဝိညာဏ်)ဖြစ်၏။ (ပရမတ်စိတ်)ဖြစ်၏။ ထိုစိတ်သည် (အဝိဇ္ဇာ၊ သင်္ခါရ၊ တဏှာ၊ ဥပါဒါန်၊ ကံ)တွေမရှိ၍ အေးငြိမ်းနေ၏။

ထိုကဲ့သို့ စိုက်ကြည့်နေ၍ ငြိမ်းနေသော (နိရောဓဓမ္မ)သည် တဖြည်းဖြည်းနှင့် သင်္ခါရပေက္ခာအရင့်စားသို့ ရောက်ပြီး နောက်ပိုင်း(သင်္ခါရ)မရှိရာ

မပျက်ရာ (နိဗ္ဗာန်)ဆီသို့ ကူးပြောင်းသွားလေတော့၏။

(ပညတ်)ကိုပယ်ခွာနေခြင်းဖြစ်သည့် 'နာမသန္တာန်မရောက်ရန် အမှန်သတိပြု' နေခြင်းဖြစ်သည့် နှလုံးသွင်းခြင်း၊ အားထုတ်ခြင်း ရှုပွားခြင်းသည် (ပညတ်)ကိုခွာထားသည့်အတွက် (ပညတ်)ကို ဖြစ်စေသော (အဝိဇ္ဇာ)ကို သတ်နေခြင်းဖြစ်၏။ (ဒိဋ္ဌိ)ခွာနေခြင်းဖြစ်တော့၏။ လောဘမူစိတ် (တဏှာ)ကိုပါးစေ၏။

(အဝိဇ္ဇာ)မဖြစ်လျှင် (အာသဝေါ)လည်းမဖြစ်၊ (အာသဝေါ) မဖြစ်ခြင်းသည် (အဝိဇ္ဇာ၊ နိရောဓါအာသဝနိရောဓေါနိဗ္ဗာနံ)ဆိုသည့်အတိုင်း (ပညတ်)မဖြစ်အောင် (တဏှာ)မဖြစ်အောင် (နာမသန္တာန်)မရောက်အောင် (ရှု)နေခြင်းဖြင့် (အာသဝေါ)ကင်းနေ၏။ (ငါ၊ သူ၊ ယောကျာ်း၊ မိန်းမ၊ ပုဂ္ဂိုလ်၊ သတ္တဝါ)တွေမရောက်သောကြောင့် တရားအားထုတ်ရင်း (ဒိဋ္ဌိ)ကိုလည်း လက်တွေ့ ခွာနေခြင်းဖြစ်၍ (ပထမတန်း)တရားပင်ဖြစ်တော့၏။

(ပညတ်)မရှိ၍ (တဏှာ)မဖြစ်လျှင် (သမုဒယ)ကို ပယ်ထားပြီးဖြစ်သဖြင့် (သမုဒယသစ္စာ)ဖြစ်သော (ဒုက္ခဖြစ်ကြောင်း)မရှိလျှင် (ဒုက္ခသစ္စာ)လည်းချုပ်၏။ (ခန္ဓာငါးပါး) မရသည့် (ဒုက္ခခန္ဓာ)မရသည့် (ပရမတ်)စိတ်နှင့်နေခြင်းဖြစ်၍ (နိရောဓ)ဖြစ်နေ၏။

(ဓမ္မနုပဿနာ)ကို အနှစ်ချုပ်သော် (ဓမ္မာနုပဿနာ)သည် ကျယ်ပြန့်၏။ (ဓမ္မ)ဟူသော သဘော၌ (စိတ်၊ စေတသိက်၊ ရုပ်)ဖြစ်သော ရုပ်နာမ် (သင်္ခါရ)(ပညတ်)နှင့် (နိဗ္ဗာန်)တို့ ပါဝင်လေရာ (စိတ်၊ စေတသိက်၊ ရုပ်)နှင့် (ပညတ်)တို့ကို သိပေးရသောကြောင့် (ပရမတ်)သို့ ဆိုက်ရောက်နေ၏။ (ပညတ်)ကို မရှုရပေ။ (ပညတ်)ကို (သိ)ပေးလိုက်ခြင်းဖြင့် (ပညတ်) ပျက်သွားသဖြင့် (ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်)တန်းခြင်း၊ (ရာဂ၊ ဒေါသ၊ မောဟ)မှ လွတ်သွားခြင်းကြောင့် ငြိမ်းနေ၏။

(ဓမ္မ)ဖြစ်သော (စိတ်)ပေါ်လျှင် (ပညတ်)ပါသော (စိတ်)ဟူ၍ (သိ)ပေးလိုက်ခြင်းဖြင့် (ပညတ်)ကွာသွား၏။ ထိုအခါ (ပညတ်)မပါသော စိတ်ဟူ၍ (ပရမတ်စိတ်)ကိုလည်း သိပေးရာ၏။ ထချင်တာ၊ ထိုင်ချင်တာ၊ စားချင်တာ၊ သောက်ချင်တာ အစရှိတာမျိုးဖြစ်ပါလျှင်လည်း ဤဟာ (စေတသိက်)အဖြစ် သိပေးရာ၏။ ထို့အတူ ဤဟာ (ရုပ်) ဤဟာ (ဝိညာဏ်) ဤဟာ (ဝေဒနာ)ဤဟာ (သညာ)ဟူ၍ မိမိသန္တာန်မှာပေါ်လာသည့် ခန္ဓာငါးပါး (ဓမ္မ)သဘောလေးများကို ဤဟာ (က)၊ ဤဟာ (ခ)၊ ဤဟာ (ဂ)ဆိုသလို သိပေးခြင်းဖြင့် (ပရမတ်)ဆိုက်ပြီး အငြိမ်းဓာတ်ကိုရရနေ၏။

(က) (ခ) အစအဆုံးရအောင် ကျက်မှတ်သလို (စိတ်၊ စေတသိက်၊ ရုပ်) ပညတ်တို့ကိုလည်း မိမိသန္တာန်၌ ပေါ်လာသမျှ (အသိ)လိုက်ပေးခြင်း (သိ)နေခြင်းဖြင့် (ရုပ်နာမ်)သိသော (ပရမတ္ထသစ္စာ) ယေဓမ္မာဖြစ်နေ၏။ (ယေဓမ္မာ)၌ (ဟာတုပ္ပဘဝါ)ဆိုသောကြောင့် အကြောင်းအကျိုးနည်းရှိနေ၏။ (ဓမ္မာ)ဖြစ်သော (စိတ်၊ စေတသိက်၊ ရုပ်)စသည့် (ရုပ်နာမ်)တို့သည် ဖြစ်ကြောင်းလည်းရှိကုန်၏။ ချုပ်ကြောင်းလည်းရှိကုန်၏။ ထိုဖြစ်ကြောင်း ချုပ်ကြောင်းတို့သည် (ဝယဓမ္မာသင်္ခါရာ)ဖြစ်ကြကုန်၏။

မြတ်စွာဘုရား ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုခါနီးဆဲဆဲ နောက်ဆုံးမိန့်ကြားခဲ့သော (ဝယဓမ္မာသင်္ခါရာ၊ အပ္ပမာဒေနသမ္ပာဒေထ)နှင့် ပြည့်စုံအောင် လိုက်နာရအောင် (ဓမ္မာနုပဿနာ)တွင် ဤဟာ(ရုပ်)၊ ဤဟာ (ရုပ်)ဖြစ်ကြောင်း၊ ဤဟာ (ရုပ်ချုပ်ကြောင်း)၊ ဤဟာ (ဝိညာဏ်)၊ ဤဟာ (ဝိညာဏ်ဖြစ်ကြောင်း)၊ ဤဟာ ဝိညာဏ်ချုပ်ကြောင်းစသည်တို့ကို (သိ)ပေးနေရခြင်းကြောင့် (ဝယဓမ္မာသင်္ခါရာ အပ္ပမာဒေန သမ္ပာဒေထ)နှင့် ပြည့်စုံနေ၏။ မြတ်စွာဘုရား၏ နောက်ဆုံးတရားသည် (ဓမ္မာနုပဿနာ)ဖြစ်နေတော့၏။

(ရုပ်နာမ်၊ သင်္ခါရ၊ ဝယဓမ္မာ)ကို ရှုနေခြင်း၊ သိနေနိုင်ခြင်းတို့ကြောင့် (ဖြစ်ပျက်)ကို အမြန်ဆုံးသိနိုင်၏။ (ပညတ်)မပါ (ပရမတ်) ရုပ်နာမ်(သင်္ခါရ)တို့၏ (ဝယဓမ္မ)ကို ရှုနေနိုင်ခြင်း၊ သိနေနိုင်ခြင်းကြောင့် (နိရောဓဓမ္မ)ဖြစ်နေ၏။

ထို (နိရောဓဓမ္မ)အငြိမ်းဓာတ်ကို (၅)မိနစ်ရလျှင် ၅ မိနစ်ငြိမ်း၏။ တစ်နာရီရလျှင် တစ်နာရီငြိမ်း၏၊ တစ်နေ့လုံးရလျှင် တစ်နေ့လုံးငြိမ်း၏။ အစဉ်ရလျှင် (သင်္ခါရ)ကို ဥပေက္ခာပြုသည့် (ခန္ဓာငါးပါး)ကို မတွယ်တာတော့သည့် လျစ်လျူရှုသည့် (သင်္ခါရုပေက္ခာဉာဏ်)အရင့်စားကိုရောက်ပြီး (သင်္ခါရဒုက္ခခန္ဓာ)မဖြစ်ရာ၊ မပျက်ရာ၊ ဒုက္ခပျောက်၍၊ အနုလောမဉာဏ်မှတဆင့် ပုထုဇဉ်တို့ ပုံစံမျိုးမဖြစ်တော့သည့် ပုထုဇဉ်အနွယ်ကို ဖြတ်သည့် နိဗ္ဗာန်ကို လှမ်းမျှော်ကြည့်နိုင်သည် (ဂေါတြဘူဉာဏ်)ရ၍ မဂ်ဆိုက်ဖိုလ်ဝင် ဖြစ်ခါ မဂ်ဉာဏ်ကြီးနှင့်တကွ (နိဗ္ဗာန်)ကို မျက်မှောက်ပြုနိုင်ကြတော့မည်ဖြစ်ပါတော့သည်။

ဓမ္မာနုပဿနာတရားတော်ပြီး၏။

(အဝိဇ္ဇာ)မဖြစ်ဘဲ (ဉာဏ်) ဖြစ်ချင်ရင်

(အဝိဇ္ဇာ)ဖုံးတယ်ဆိုတာ (ပညတ်)ဖုံးတာ (ပညတ်)မှန်းမသိတာ။
(အဝိဇ္ဇာ) ဆိုတာ (ပညတ်)ကြောင့် (အဝိဇ္ဇာ)ဖြစ်တာ။
ဒါကြောင့် (အဝိဇ္ဇာ)မဖြစ်အောင် (ပညတ်)မရောက်အောင် (သတိ)ပြုနေရင် (အဝိဇ္ဇာ)မဖြစ်ဘူး။
လူတောထဲနေပေမယ့် (ပညတ်) မရောက်အောင် (သတိ)ပြုနေရင် တောရဆောက်တည်တာနဲ့ အတူတူပဲ။
(ပညတ်) မရောက်အောင် ဘယ်လို (သတိ)ပြုနေရမလဲဆိုရင် (နာမ၊ သန္တာန်မရောက်ရန် အမှန်သတိပြု)နေရမယ်။
ရောက်မယ်ကြံရင် (သတိ) သာပြုလိုက်၊ (အဝိဇ္ဇာ)မဖြစ်တော့ဘဲ (ဉာဏ်)ဖြစ်သွားလို့ (ဉာဏုပ္ပါဒ်)ဖြစ်တာပေါ့။
(ဉာဏုပ္ပါဒ်)ဖြစ်တာများလာရင် (မဂ်ဉာဏ်)ကြီးဟာ မလွဲတော့ပါဘူး။
မြတ်စွာဘုရားက (ပညတ်) ကိုသိလို့ (ဧယျမံ) တရားသိပြီး (သဗ္ဗညုတ)ဉာဏ်တော်ကြီးကိုရတာပါ။

ပခုက္ကူဆရာတော်ဘုရားကြီး

---

t azmre

ဗိုလ်သောင်း (ဧဒင်)

* ရုပ်၊ နာမ်၊ ခန္ဓာ၊ ယှဉ်တွဲခါဖြင့်
ကြုံလာခဲ့ရ၊ လူ့ဘဝမှာ
တွေ့ရ၊ ဆုံရ၊ ဖြစ်သမျှအရာ
မတည်မြဲတာ၊ သတိထားပါ။ ။

* ဇနီးမယား၊ သမီး၊ သားနှင့်
မိသားစုတွေ ပြုံးပန်းဝေလို့
သေတော့ငိုကြွေး၊ ရင်ပူဆွေးလည်း
ပိုက်ထွေးမထား၊ သင်္ဂြိုဟ်ပြီး. . သွား။ ။

* တွေ့ဆုံ၊ ကြုံကွဲ၊ ဖြစ်၊ ပျက်၊ ခွဲခွာ
မလွဲအမှန်၊ ကြုံဘို့ဖန်လာ
တစ်ဖန်စဉ်းစား၊ မနေနားဘဲ
ငါကားအဖော်၊ ဘယ်သူ့ခေါ်ရ။ ။

* စေ့စေ့တွေးခေါ်၊ ရေးရေးပေါ်ပြီ
မျှော်သော်ခဏ၊ အဖော်ရသည့်
ဒါန၊ သီလ၊ သမထနှင့်
ပြုရမည်သာ၊ ဘာဝနာပါ။ ။

* သေလဲမခွဲ၊ အတူတွဲကာ
မလွဲဧကန်၊ အဖော်မှန်ပြီ
တစ်ဖန်ခရီး၊ ရက်တိုပြီးလည်း
တစ်နည်းဝမ်းသာ အဖော်မွန်ပါ။ ။

qijfcifzG&m yd;uaowmfoHk;yHk\ aumif;pGmusifhoHk;ifoEShi raumif;ojzifhusifhoHk;ifoEShi t usKd;tjypfrsm;

ခင်မောင်မိုး(တောင်ကြီး)

ပိဋကတော်သုံးပုံတို့၌ ကောင်းစွာကျင့်သောသူ၏ အကျိုးကျေးဇူးများ-

၁။ ဝိနည်းပိဋကၥ၌ ကောင်းစွာကျင့်သောသူ(ရဟန်း) သည်၊ သီလနှင့်ပြည့်စုံ၏။ သီလမှဆက်၍ သမာဓိ ဝိပဿနာကြောင့် ဈာန်မဂ်ဖိုလ်ရ၏။ ဈာန်ကြောင့် ပုဗ္ဗေနိဝါသဉာဏ်ဝိဇ္ဇာ၊ ဒိဗ္ဗစက္ခုဉာဏ်ဝိဇ္ဇာ၊ အာသဝက္ခယဉာဏ်ဝိဇ္ဇာ တည်းဟူသော အရဟတ္တ မဂ်တို့ကိုရရှိလေ၏။ ဤသို့လျှင် ဝိနည်း ပိဋကၥ၌ ကောင်းစွာကျင့်ဆောင်သောရဟန်းသည် သီလနှင့် ပြည့်စုံ၍ ဝိဇ္ဇာသုံးပါးကို ရရှိလေသည်။

အကျင့်ဝိနယ၊ ပြည့်စုံကမူ၊ သီလရှိကာ၊ ဉာဏ်ဝိဇ္ဇာ၊ သုံးဖြာအကျိုးများသတည်း။

၂။ သုတ္တန်ပိဋကၥ၌ ကောင်းစွာကျင့်သောသူ(ရဟန်း) သည်၊ သီလ၊ သမာဓိ၊ ပညာ ရရှိ၏။ ထိုတွင် သမာဓိ လွန်ကဲစွာဖြစ်၏။ သမာဓိကြောင့် ဈာန်တို့ကိုရ၏။ ဈာန်တို့ကြောင့် ဣဒ္ဓိဝိဓ၊ ဒိဗ္ဗစက္ခု၊ ဒိဗ္ဗသောတ၊ ပုဗ္ဗေနိဝါသ၊ စေတောပရိယအဘိညာငါးပါးကို ရရှိလေသည်။

သုတ္တန်အလာ၊ ကျင့်ဆောင်ပါမူ၊ သမာဓိတည်ကာ၊ အဘိညာ၊ ငါးဖြာအကျိုးများသတည်း။

၃။ အဘိဓမ္မာ၌ ကောင်းစွာကျင့်သောသူ(ရဟန်း) သည် သုတမယ- နာမရူပ ပရိစ္ဆေဒဉာဏ်ပညာကို ရ၏။ ထိုဗဟုသုတပညာသည် ပဋိသမ္ဘိဒါ-ဉာဏ်လေးပါး၏အကြောင်းဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် သုတမယပညာ စသည် ပြည့်စုံသောကြောင့် ပဋိသမ္ဘိဒါ ဉာဏ်လေး ပါးကိုရရှိလေသည်။

အဘိဓမ္မာပါဠိ၊ ကျင့်သုံးဘိမူ၊ ဘူရိပညာ၊ သမ္ဘိဒါ၊ လေးဖြာ အကျိုးရမြဲတည်း။

ပိဋကတော်သုံးပုံတို့၌ မကောင်းသဖြင့်ကျင့်သောသူ၏ အပြစ်များ-

၁။ ဝိနည်းပိဋကၥ၌ မကောင်းသဖြင့်ကျင့်သောသူ(ရဟန်း)သည် အာပတ်များစွာ သင့်၍၊ အလဇ္ဇီရဟန်း အဖြစ်သို့ရောက်ရ၏။ အန္တိမဝတ္ထုသို့ရောက်၍၊ သီလပျက်ကျိုး ဒုဿီလရဟန်းဆိုးအဖြစ်သို့ရောက် ရလေ၏။ ဗုဒ္ဓရှင်တော်မြတ်ဘုရား လက်ထက်တော်၌ အရိဋ္ဌ အမည်ရှိသော ရဟန်းတစ်ပါးရှိ၏။ ထိုရဟန်းသည် အလွန်များယွင်းသောအယူရှိလေ၏။ ပိုးဖဲကတ္တီပါလည်းနူးညံ့သိမ်မွေ့၏။ မိန်းမ၏ကိုယ် သည်လည်းနူးညံ့သိမ်မွေ့၏။ သိမ်မွေ့နူးညံ့ခြင်း အတူတူဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် ပိုးဖဲကတ္တီပါကိုသုံးသပ် ဝတ်ရုံက အပြစ်မရှိသကဲ့သို့ မိန်းမ၏ကိုယ်ကိုသုံးသပ် မှီဝဲကအပြစ်မရှိဟု ယူဆ၏။ ထို့အတွက် ဗုဒ္ဓသည် သိက္ခာပုဒ်ကြီးတစ်ရပ်ကို ပညတ်တော်မူရလေသည်။ ဤကဲ့သို့ဖောက်ပြန်ယူမှားကျင့်သုံးကြပါက မိန်းမတို့ နှင့် ရောနှောပေါင်းဖော်၍ သိက္ခာပျက်ကျိုး ရဟန်းဆိုး ဒုဿီလအဖြစ်သို့ရောက်ရှိလေ၏။

ယခုခေတ်အခါကာလ၌လည်း အချို့ သော ဝိနည်းသိက္ခာပုဒ်တို့ကို အရေးမပြု ဂရုမထား အလျင်းမှားခြင်းတို့သည်လည်း ဝိနည်းပိဋကတော်၌ မကောင်းသဖြင့် ကျင့်ခြင်းပင်ဖြစ်လေသည်။ ယင်းသို့ အကျင့်မှား ယွင်းကြခြင်းကြောင့် အလိုမရှိအပ်သော အပြစ်များလည်း ရောက်ရှိကြဖွယ် ဖြစ်လေသည်။

ဝိနည်းတရား၊ အကျင့်မှား၊ ပျက်ပြားသီလတည်း။

၂။ သုတ္တန်ပိဋကၥ၌ မကောင်းသဖြင့်ကျင့်သောသူ (ရဟန်း)သည် သုတ္တန် အချင်းချင်းထောက်ဆ၍၊ အယူအဆအတွေးအခေါ်များမှားတတ်ယွင်းတတ်၏။ ထိုသို့မှားယွင်းရာမှ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိအဖြစ်သို့ရောက်ရှိ သွားလေ၏။ ယခုအခါ မြတ်စွာဘုရားသာသနာတော် တစ်ဝက်ကျော်နေပြီဖြစ်၍ ထိုကဲ့သို့သော အယူမှားမှုကြီးများကို တွေ့မြင်နေကြရလေပြီ။ အထူးသတိပြုဖွယ်ဖြစ်ပေသည်။

သုတ္တန်တရား၊ အကျင့်မှား၊ ဆင့်ပွားဒိဋ္ဌိတည်း။

၃။ အဘိဓမ္မာပိဋကၥ၌ မကောင်းသဖြင့်ကျင့်သောသူ (ရဟန်း)သည် အဘိဓမ္မာ ပရမတ်တရားတို့ကို သဘာဝကျော်လွန်ကာ အတွေးလွန်အကြံအစည် လွန်သည်ရှိသော် ပရမတ်အရူးခေတ်အရူးကြီးအဖြစ်သို့ ရောက်ရှိရလေ ကုန်၏။ အဋ္ဌကထာ၌ ဓမ္မသဘာဝကြံစည်မှုကိုကျော်လွန်၍ မကြံစည်အပ် သည်ကို ကြံစည်၍ စိတ္တက္ခေပ- စိတ်ပျံ့လွင့် စိတ်မနှံ့ သူအဖြစ် ရောက်ရှိ ကြောင်း ဆိုလေသည်။

အဘိဓမ္မာတရား၊ အကျင့်မှားက၊ တရားကိုကျော်၊ အတွေးချော်၍၊ မလျော်မအပ်၊ ကြံစည်တတ်သည်၊ ရူးသွပ် ရူးကြောင်၊ ရူးပေါ်တည်း။

အကောင်းကျင့်အကျိုး

ဝိနည်းကောင်းကျင့် ဝိဇ္ဇာသုံးပါး။
သုတ္တန်ကောင်းကျင့် အဘိညာခြောက်ပါး။
အဘိဓမ္မာကောင်းကျင့် ပဋိသမ္ဘိဒါလေးပါး။

မကောင်းကျင့်အကျိုး

ဝိနည်းမကောင်းကျင့် ဒုဿီလ။
သုတ္တန်မကောင်းကျင့် မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ။
အဘိဓမ္မာမကောင်းကျင့် စိတ်ဖောက်ပြန်။

စာကိုး။ ။ပါဠိပိဋကတော်၊ ပါရာဇိကဏ်ပါဠိတော်၊ သီလက္ခန္ဓဝဂ္ဂပါဠိတော်၊ အဋ္ဌသာလိနီ၊ အဋ္ဌကထာ နိဒါန်းအဖွင့်နှင့် မုံရွာမြို့အရှေ့လယ်တီကျောင်းတိုက် ပဓာနနာယက ဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ မဟာသုတ ဒီပနီကျမ်း တတိယတွဲ။

ခင်မောင်မိုး(တောင်ကြီး)

r&mr\r [mv , wwu?

v , fwDq &ma

a&;om;jy\p

v , fweDAÍef

The Ledi Dham

b

MAHĀ THERA L

(eAme'ye) (Nibbān Dipani

(ယခင်အပတ်မှအဆက်)

ဘာဝနာကိစ္စ

ဘာဝနာကိစ္စဆိုသည်မှာ အဆင့်ဆင့် အားခွန်ဗလတိုးတက်၍ ထက်မြက်ကြီးပွားအောင် ပွားများမှုပေတည်း။ ဧကဂ္ဂတာသမာဓိတရားကို အဆင့်ဆင့်ထက်သန်ကြီးပွားအောင် ပွားများပါလျှင် အဘိညာ (၆) ပါးတိုင်အောင် ကြီးပွား၏။ ပညာတရားကို အဆင့်ဆင့်ထက်သန်ကြီးပွားအောင် ပွားများပါလျှင် အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်တိုင်အောင် ကြီးပွား၏။

ပရိညာဉာဏ်နှင့် ရှာကြံ၍မှမရသော ပညတ်တရားသည် အဆင့်ဆင့် အားခွန်ဗလတိုးပွားအောင်၊ တန်ခိုးဣဒ္ဓိထက်သန်အောင် အဘယ်မှာ ပွားများခြင်းငှာ ရအပ်ပါအံ့နည်း။ သက်သက်သော ကောင်းကင်ပညတ်ကို အရည်အရောင်တင်ခြင်းငှာ၊ မြမြထက်အောင် သွေးခြင်းငှာ၊ တန်ခိုးဣဒ္ဓိပါဒ်ကြီးမားအောင် ပွားများခြင်းငှာ မရအပ်သကဲ့သို့တည်း။

(ဤကား ဘာဝနာကိစ္စ၌ချ၍ ပရမတ်၊ ပညတ်(၂) ပါးခွဲခြမ်းပုံတည်း)

ပဟာနကိစ္စ

ပဟာနကိစ္စဆိုသည်ကား မကောင်းသောအညစ်တရားကို ပယ်ရှားဖြုတ်တောက်မှုပေတည်း။ စိတ်သန္တာန်ဝယ် လွန်စွာဖြစ်ပွားသော လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟတရားတို့သည် သတ္တဝါကို အပါယ်ငရဲ၌ ချကုန်၏။ ထိုတရားတို့ကို တဒင်္ဂအားဖြင့် ပယ်ရှားလျှင် လူချမ်းသာ၊ နတ်ချမ်းသာကို ရ၏။ ဝိက္ခမ္ဘန အားဖြင့် ပယ်ရှားလျှင် ရူပ၊ အရူပ ဗြဟ္မာ့ချမ်းသာကိုရ၏။ သမုစ္ဆေဒအားဖြင့် ပယ်ရှားလျှင် လောကုတ္တရာ မဂ်ချမ်းသာ၊ ဖိုလ်ချမ်းသာ၊ နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာကို ရ၏။

ပရိညာဉာဏ်နှင့် ရှာကြံ၍မှ မရကောင်းသော ပညတ်တရားမှာ အဘယ်ပညတ်လွန်စွာပွား၍ အပါယ်လေးပါးသို့ ကျရောက်သည်။ အဘယ်ပညတ်ကို ပယ်ရှား၍ နတ်ရွာနိဗ္ဗာန်ကိုရသည်ဟုမရှိ။ ပုဂ္ဂိုလ်၊ သတ္တဝါ၊ မိန်းမ၊ ယောကျ်ားဟု ထင်မှတ်သောပညတ်တရားသည် ဧကန်ရှိသောတရားမဟုတ်၍ မပယ်ရှားသော်လည်း အပါယ်သို့မချနိုင်။ လူဟူသောပညတ်ကို ပယ်ရှား၍ နတ်ဟူသော ပညတ်၊ ဗြဟ္မာဟူသောပညတ်ကို ထင်မှတ်သော်လည်း နတ်၊ ဗြဟ္မာဖြစ်၍မသွား။

(ဤကား ပဟာနကိစ္စ၌ချ၍ ပရမတ်၊ ပညတ် (၂) ပါး ခွဲခြမ်းပုံတည်း။)

(Continue from last week)

Bhāvanā kicca means developing the dhamma to gain strength, sharpness and progress successively. If you develope the concentation of one-pointedness of mind stage by stage, you will make progress up to the six higher knowledges (abhiññā). If you develop knowledge (paññā) to gain strength stage by stage you will make a progress up to the path of Arahatta.

How can the paññatti-concept, which is not discerned with the knowledge of discernment (pariññā ñāna), be developed successively to gain strength and power? The pannatti-concept cannot be developed; it is just like the very pannatti-sky-concept that cannot be polished, can neither be sharpened nor be made powerful.

[This is the differentiation of the paramattha-ultimate and the paññatti-concept with the work of developing (bhāvanā kicca)]

Pahāna kicca means dispelling evils. Much appearing of greed, hatred and delusion (lobha, dosa, moha) in the mind continuum of a being will throw himself into the hell (apāya). Should the greed hatred and delusion be dispelled for a moment (tadanga), the happiness of men and devas would be obtained. If they are dispelled for a longer time (vikkhambhana), the happiness of rūpa and arūpa brahmas will be obtained. If they are dispelled forever, completely abandoned (samuccheda), the happiness of supramundane path, Fruition and Nibbāna will be attained.

In the paññātti-concept which cannot be obtained with the knowledge of disernment (pariñña ñāna) there is no such thing as falling to the four lower worlds because of much developing a certain paññātti-concept, there is neither such a thing as attaining to the devaabodes and Nibbāna because of dispelling a certain paññātti-concept. As the paññātti-concept which thinks to be a person, a being, a woman or a man is not a thing that actually exists; and eventhough you do not dispell it, it cannot lead you to the four lower worlds (apāya). Eventhough you dispell the paññātti-concept of man and think of the pannatti-concept of deva and brahma you will never become deva and brahma.

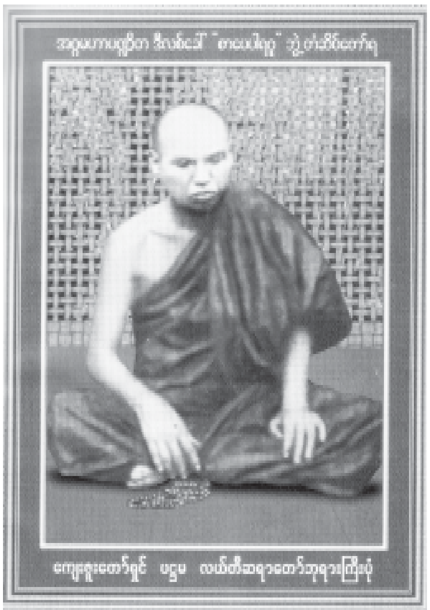

u sr;jy t au sm u rmau sm
awmb&m;uD
awmraom
w&m;awmfsm;

ma on Nibbāna
by
LEDI SAYADAW
= The Manual of Nibbāna)

သစ္ဆိကရဏကိစ္စ

သစ္ဆိကရဏကိစ္စဆိုသည်ကား ကိုယ်တွေ့ဉာဏ် (၂) ပါးကို ဆိုသတည်း။

ကာယေန အမတံ ဓာတုံ ဖုသိတွာ နိရူပဓိံ ။ (ဣတိဝုတ်ပါဠိတော်)

နိရူပဓိံ၊ ဥပဓိ ၄ ပါးမှ ကင်းလွတ်သော။ အမတံ ဓာတုံ၊ အမြိုက်နိဗ္ဗာန်ဓာတ်ကို။ ကာယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်။ ဖုတိတွာ၊ ဆိုက်တွေ့၍။ **(အနက်)**

ပဟိတတ္တော သမာနော ကာယေန စေဝ ပရမံ သစ္စံ သစ္ဆိကရောတိ၊ ပညာယ စ တံ ပဋိဝိဇ္ဈ ပဿတိ။ **(မဇ္ဈိမ ပဏ္ဏာသ စင်္ကီသုတ်။)**

ပဟိတတ္တော၊ စွန့်လွှတ်လိုက်သော ကိုယ်စိတ်ရှိသည်။ သမာနော၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်။ ကာယေန စေဝ၊ ခန္ဓာပဥ္စကကာယဖြင့်လည်း။ ဝါ၊ နာမကာယဖြစ်လည်း။ ပရမံ သစ္စံ၊ အမြတ်ဆုံးဖြစ်သော နိရောဓသစ္စာကို။ သစ္ဆိကရောတိ၊ မျက်မှောက်ပြုရ၏။ ပညာယစ၊ မဂ်ဉာဏ်၊ ဖိုလ်ဉာဏ်၊ ပစ္စဝေက္ခနာဉာဏ်ဖြင့်လည်း။ တံ၊ ထိုနိရောဓသစ္စာကို။ ပဋိဝိဇ္ဈ၊ ထိုးထွင်း၍။ ပဿတိ၊ မြင်ရ၏။

ဤပါဠိတော်တို့ကိုထောက်၍ ကိုယ်တွေ့ဟူသော သစ္ဆိကရဏကို သိရမည်။ အမြိုက်နိဗ္ဗာန်ကို အဘယ်သို့ကိုယ်ဖြင့် တွေ့လေသနည်းဟူမူကား ဦးခေါင်း၌လောင်မီးကျ၍ တောက်လောင်၍ ထိုလောင်မီးငြိမ်းရာ၌ လောင်မီးလောင်မှုသည်လည်း ကိုယ်အင်္ဂါ၌ဖြစ်၍ ကိုယ်တွေ့ပင်ဖြစ်၏။ မီးငြိမ်းမှုသည်လည်း ကိုယ်အင်္ဂါ၌ဖြစ်၍ ကိုယ်တွေ့ပင်ဖြစ်၏။ ကိုယ်အင်္ဂါ၌ကြီးစွာသော မြားကြီး၊ ငြောင့်ကြီးစူးရာ၌ မြားကြီး၊ ငြောင့်ကြီး၏စူးမှုသည်လည်း ကိုယ်တွေ့ပင်ဖြစ်၏။ မြားကြီး၊ ငြောင့်ကြီးကျွတ်မှု၊ မြားနာ၊ ငြောင့်နာငြိမ်းမှုသည်လည်း ကိုယ်အင်္ဂါမှာဖြစ်၍ ကိုယ်တွေ့ပင်ဖြစ်၏။ ကိုယ်မှာကျောက်နာရောဂါဖြစ်၍ ပျောက်ငြိမ်းရာ၌ ကျောက်နာရောဂါ ပေါ်ပေါက်မှုသည်လည်း ကိုယ်တွေ့ပင်ဖြစ်၏။ ထိုကျောက်နာရောဂါဖြစ်၍ ပျောက်ငြိမ်းမှုသည်လည်း ကိုယ်တွေ့ပင်ဖြစ်၏။ ဝမ်းတွင်းရင်တွင်းမှာ လေနာရောဂါရောက်၍ ပျောက်ငြိမ်းရာ၌ လေနာရောဂါရောက်မှု၊ ပျောက်ငြိမ်းမှု (၂) ပါးသည် ကိုယ်တွေ့ချည်းတည်း။

အနာဂတ်မှမျိုး၌လည်း တစ်ယောက်သောသူသည် တစ်ခုသောအပြစ်ဒဏ်ကြောင့် ယခုနေ့မှ (၁၀)ရက်တိုင်လျှင် ကြိုးဒဏ်ပေးစေဟု အမိန့်ကျလေ ၏။ ကြိုးဒဏ်မှုကြီးရောက်လေ၏။ ငါသည် (၁၀) ရက်တိုင်လျှင် သေရတော့ မည်ဟု အလွန်ပူပန်ခြင်းဖြစ်လေ၏။ (၅) ရက်မြောက်တွင် လွတ်ငြိမ်းစေမှုဟူ သော အမိန့်ကို ရပြန်လေ၏။ ကြိုးဒဏ်မှလွတ်၍

[This is the differentiation of the paramattha ultimate reality and the paññātti-concept in the work of dispelling (pahāna kicca).]

Sacchikarana kicca means experiencing with both the body and the knowledge.

Kāyena amatam dhātum phusitvā nirupadhim. [itivuttaka pāli]

phusitvā= having been experienced
kāyena= with the body,
amatamdhatum = the nibbāna element,
nirūpadhim = which is free from four upadhis.

Having been experienced with the body the nibbāna element which is free from four upadhis.

Pahitatto samāno kāyena ceva paramam saccam sacchikaroti, paññāya ca tam pativijjha passati.

[majjhimapannāsa cankī sutta]

pahitatto samāno =when one abandons one's body and mind
sacchikaroti = one has to encounter
paraman saccam = the noblest truth of cessation
kāyena ceva = with the body of five constituent groups of existence (khandhāpañcaka) or also with the mental body;
pativijjha passati = and one has to penetrate and see
tam = the truth of cessation
paññāyaca = also with the Path, the Fruition and the Retrospection.

When one abandons one's body and mind, one has to encounter to noblest truth of cessation, with the body of five constituent groups of existence (khandhāpañcaka) or also with the mental body; and one has to penetrate and see the noblest truth of cessation also with the Path, the Fruition and the Retrospection.

With reference to the Pa-li Text the encounter, the experience (sacchi-karana) should be understood. How is amarita nibbana ecountered with the body? In the case of fire-burnt on one's head and its extinguishment, the fireburnt being on the part of the body is readily felt also with one's body: the extinguish-

အလွန်ချမ်းမြေ့ခြင်း ဖြစ်ရ လေ၏။ ကြိုးဒဏ်သည် မိမိကိုယ်၌ ဆိုက်တိုက်သော ဘေးကြီးပေတည်း။ ကြိုး ဒဏ်ကြောင့် ပူပန်ရမှု၊ ကြိုးဒဏ်ငြိမ်း၍ အေးချမ်းရမှုတို့သည် မိမိစိတ်ထဲမှာ ထင်ရှားစွာတွေ့ရသော ကိုယ်တွေ့အမှုတို့ချည်းပေတည်း။

ရှေ့သို့ရောက်လတ္တံ့သောအနေနှင့် ပူပန်ခြင်းဖြစ်ရသော အနာဂတ်ဘေးတို့၏ ပျောက်ငြိမ်းမှု ငြိမ်းပေပြီဟု အေးချမ်းမှု အလုံးစုံတို့မှာ ဤနည်းချည်း သိလေ။

(ဤကား လောက၌ရှိကြသော ဘေးတို့၏ဖြစ်မှု၊ ငြိမ်းမှု ကိုယ်တွေ့စုတည်း။)

ဤအတူ သက္ကာယဒိဋ္ဌိသည် နှလုံးသား၌ စူးမြုပ်၍နေသော ငြောင့်ကြီးတစ်စင်းပေတည်း။ ဝိစိကိစ္ဆာသည် နှလုံးသား၌ စူးမြုပ်၍နေသော ငြောင့်ကြီးတစ်စင်းပေတည်း။ ၁၅၀၀ ကိလေသာတို့သည် နှလုံးသား၌ စူးမြုပ်၍နေကုန်သော ငြောင့်ကြီးပေါင်း ၁၅၀၀ တို့တည်း။ ခပ်သိမ်းသော သတ္တဝါတို့အား ဖြစ်လေရာရာ နှလုံးတွင်းမှာ အစဉ်ပါ၍နေကုန်သော ငရဲမျိုးစေ့တို့ပေတည်း၊ ငရဲအိုးပေတည်း၊ ငရဲမီးတို့ပေတည်း။ ထို ၁၅၀၀ ကိလေသာတို့မှ ကျွတ်လွတ်ကြကုန်သောသူတို့သည် ဘဝများစွာ ပါရမီတရားတို့ကို ဖြည့်ကျင့်ကြကုန်၏။ အဆုံးဘဝ၌လည်း သီလဝိသုဒ္ဓိအစရှိသော ဝိသုဒ္ဓိတရားတို့ကို ဖြည့်ကျင့်ကြရကုန်၏။

သောတာပတ္တိမဂ်သို့ ဆိုက်ရောက်သောအခါ အလွန်ပူလောင်ကြပ်တည်းလှစွာသော သက္ကာယဒိဋ္ဌိ၊ ဝိစိကိစ္ဆာ ဟူသော သံငြောင့်ကြီး ၂ စင်းတို့သည် နှလုံးအိမ်တွင်းမှ ကျွတ်လွတ်ကြလေကုန်၏။ ဒိဋ္ဌိ၊ ဝိစိကိစ္ဆာတည်းဟူသော ငရဲမျိုးစေ့ကြီးနှစ်ပါးတို့သည်၊ ငရဲအိုးကြီး ၂ လုံးတို့သည်၊ ငရဲမီးကြီး ၂ ပါးတို့သည် နှလုံးအိမ်တွင်းမှ ကွယ်ပျောက်ချုပ်ငြိမ်းကြလေကုန်၏။ ဘဝအဆက်ဆက်တို့၌ ပြုခဲ့သော အပါယ်ပဋိသန္ဓေကို ဖြစ်စေနိုင်သော အကုဋေမကသော ဒုစရိုက်ကံတို့သည် အကုန်ကွယ်ပျောက်ချုပ်ငြိမ်းကြလေကုန်၏။ ဖြစ်လေရာဘဝတို့၌ ကြောင့်ကြဖွယ်တစ်ခုဖြစ်သော အပါယ်ဒုက္ခသည် အပြီးလွတ်ကင်းလေ၏။ သံငြောင့်ကြီး ၂ စင်းကျွတ်မှုသည်လည်း ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏ နှလုံးအိမ်အတွင်းမှာ ကျွတ်မှုဖြစ်ပေ၍ ကိုယ်တွင်းမှာတွေ့ရသော ကိုယ်တွေ့ပင်တည်း။

ထိုသို့တွေ့သော ကိုယ်တွေ့မှုကို "ကာယသစ္ဆိကရဏ" ဆိုသတည်း။ "ကာယေန အမတံ ဓာတုံ ဖုသိတွာ နိရုပဓိံ" ဟူသော ပါဠိတော်အတိုင်း ကိုယ်တွေ့ဟူ၍ဆိုပေသည်။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည် ငါ့အား ငြောင့်ကြီး ၂ စင်း ကျွတ်လွတ်ပေပြီဟု ရှုမြင်သောအခါ ဉာဏ်တွေ့ဖြစ်ကြပြန်၏။

(ကိုယ်တွေ့က ဉာဏ်တွေ့ (၂) ပါး)

အထက်ဥပမာ၌ မြားကြီး ငြောင့်ကြီးစူးသောသူမှာ ထိုမြားထိုငြောင့်တို့၏ စူးမှု၊ နာကျင်မှုတို့သည်လည်း ကိုယ်အင်္ဂါမှာ တွေ့ရသော ကိုယ်တွေ့ပင်ဖြစ်ကုန်၏။ ထိုမြား ထိုငြောင့်တို့၏ ကျွတ်မှု၊ အနာအကျင်ပျောက်ငြိမ်းမှုတို့သည်လည်း ကိုယ်အင်္ဂါမှာတွေ့ရသော ကိုယ်တွေ့ပင်ဖြစ်ကုန်၏။ ဤဥပမာ၌ ငါ၏ကိုယ်အင်္ဂါမှာစူးသောမြားကြီး၊ ငြောင့်ကြီးကျွတ်လေပြီ။ ငါ၏ကိုယ်မှာ မြားနာ၊ ငြောင့်နာ ပျောက်ငြိမ်းပေပြီဟု ရှုမြင်သောအခါ စိတ်တွေ့ ဉာဏ်တွေ့ ဖြစ်ပြန်သကဲ့သို့ မှတ်လေ။

နှလုံးတွင်းမှာ အစဉ်ပါ၍နေသော ငရဲမျိုးစေ့တို့၏ ပျက်ဆုံးမှု၊ ငရဲအိုးကြီးတို့၏ ပျောက်ကွယ်မှု၊ ငရဲမီးကြီးတို့၏ သေငြိမ်းမှု၊ အပါယ်၌ ပစ်ချနိုင်ကုန်သော ဒုစရိုက်ကံတို့၏ ချုပ်ငြိမ်းမှု၊ နောင်ဖြစ်လတ္တံ့သော အပါယ်ဘဝတို့၏ ချုပ်ငြိမ်းမှုတို့သည်လည်း ထိုသက္ကာယဒိဋ္ဌိ၊ ဝိစိကိစ္ဆာအချုပ်တွင် တစ်ချက်တည်းပြီးကြလေကုန်၏။

(အထက်ကပြဆိုခဲ့သော ဥပမာစုနှင့်တိုက်၍ သိလေ။)

(ဆက်လက်ဖော်ပြပါမည်)

ment of the fire, too, being prominent on the part of the body is readily felt with one's body.

In the case of the piercing of a big arrow, a big spike the piercing which takes place on one's body is readily felt also with one's body; the removal of the big arrow, the big spike or the cureappeasement of the wound being prominent on the part of the body is readily felt also with one's body.

In the case of small-pox striken on the body and its cureappeasement, the small-pox is felt also with one's body; the cure appeasement of the small-pox is felt also with one's body.

In the case of a gastric trouble in the stomach and the chest, and the cure-appeasement, the gastric trouble and its cure-appeasement are readily felt also with the body.

In the case of a future incident, too, a certain criminal is sentenced with a capital punishment, and the death penalty will be made on the tenth day from the day after the decree of the law court. The criminal is burning himself with sorrow thinking: "I shall be hung on the tenth day."But on the fifth day, it so happens that he gets the Amnestic Order. He is free from the death penalty and is greatly appeased. The death penalty is the grave danger that has ever fallen upon him. The sorrow caused by the death penalty and the appeasement caused by the Amnesty Order are readily felt in his mind; they are his personal experience.

All appeasement of coming dangers of the burning grief should be understood in the same way.

[This is the personal experience of the appearing and appeasement of dangers in the world.]

Just so the personality-belief (sakkāya ditthi) is a big spike that has pierced forever in the heart. The sceptical doubt (vicikiccha) is a big spike that has pierced forever in the heart 1,500 defilements are 1,500 big spike that have pierced forever in the heart. They are the very seeds of hell that are accompanying forever in the hearts of all beings in whatsoever existence; they are the hell pans, the hell fire. Those who want to be free themselves from 1,500 defilements have to practise the pārami dhammas for many births; in their last birth, too, they have to practise purifications such as purification of morality, etc.

On attainig the Path of stream-enterer (sotāpatti magga) the two burning great iron spikes, personality-belief and spectical doubt (sākkāya ditthi vicikicchā) readily get out of the heart. The personality belief and sceptical dout, the seeds of hell, the hell-pans disappear from the heart. More than one crore of wrong actions (duccarita) which are capable of taking birth in the four lower worlds disappear altogether. There is no more hell-suffering (apāya dukkha) in which ever birth they have to worry, cease forever. Since the drawing out of the two big iron spikes is from the heart it is felt or experienced with the body.

Such kind of experience with the body is called 'kāya sacchikarana. "Which reference to the Pāli text: 'kayena amatam dhatum phusitvā nirūpadhi" it is said 'experienced with body. 'When that man sees for himself that he has already been free from the two big spikes it is called 'experienced with knowledge."

[Experience with the body and the knowledge]

(To Be Continue)

စာမျက်နှာ ၁၄ မှ

တို့လည်း သာသနာတော်ကို မခိုလှုံနိုင်ပြီဖြစ်၍ မိမိအလိုလို လူထွက်ကြကုန်သည်။

သာသနာတော်နှင့်ထိုက်တန်သေးသော ရဟန်းသံဃာတို့ကိုလည်း ကျောင်းအရိပ်အာဝါသ၊ ပစ္စည်းစွန့်ပစ်၍ ဝတ်ဖြူလဲပြီးလျှင် အသစ်သိက္ခာထပ်တင်၍ ပဌမသင်္ဂါယနာ၊ ဒုတိယသင်္ဂါယနာ၊ တတိယ သင်္ဂါယနာ၊ စတုတ္ထသင်္ဂါယနာ တင်တော်မူကုန်သော အရိယာဝံသ အနွယ်အဆက် ထေရဝါဒဖြင့်ယူသော ဆရာတော်တို့ထံ အပ်နှံစေ၍ ပရိယတ်ကိုအားထုတ် သင်ကြားစေသဖြင့် ဝိနည်းတရားကျွန်းဂန်လာ ရှိတိုင်း ကျင့်စေသည်။

အတင်အရုံ ရှင်းလင်းပြောဆိုပြန်ခြင်း

ခမည်းတော်မင်းတရားကြီးလက်ထက် အာစရိယအနွယ်အဆက်ပြု၍ ယူလေ့ရှိသော တုံရွာ ရှင်ဂုဏာသီရိ၏တပည့် သိဿာနုသိဿ ဖြစ်သော အတုလယသပုဂ္ဂိုလ် သည် သီဟိုဠ်ကျွန်း ဝဍ္ဍုဂါမဏိမင်း၏ ဆရာအလဇ္ဇီဖြစ်သော အဘယဂိရိကျောင်းနေ မဟာတိဿမထေရ်ကဲ့ သို့ လူတို့နှင့်ရော ပြွန်းဆက်ဆံသဖြင့် အာစရိယဝါဒကို သာယူ၍ တပည့် သာမဏေတို့ အား ဒုကုဋ်မှုတင်၊ ရင်ဖွဲ့စည်းသာအပ်ကြောင်း၊ ကျွန်းဂန်ရှိကြောင်းနှင့် ဒကာတို့အား စာပေးမှာရာတွင် ဆင်ဖြူများရှင်ဘဝသျှင်မင်းတရားကြားသိတော်မူ၍ "ခေါ်ပင့်စေ၊ တရားရှိရာဆိုစေ၊ မှန်ရာတရားကို ငါလိုက်တော်မူမည်"ဟု အမိန့်တော်ရှိ၍ ခေါ်ပင့်ရာ ရောက်လာသော် သုဓမ္မာဇရပ်သဘင်၌ဝင်စေ၍-

သက္ကရာဇ် ၁၁၃၆-ခုနှစ်တွင် အသစ်ဝိနည်းငါးကျမ်း၊ ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာနှင့် သာ အာစရိယဝါဒ အတုလယသပုဂ္ဂိုလ်၊ ထေရဝါဒပုဂ္ဂိုလ် နှစ်ဦးတို့ တင်သင့်၊ရုံသင့် ဆွေးနွေးမေးမြန်းကြစေ။

အမိန့်တော်ပြန်လျှင် အာစရိယဝါဒ အတုလယသပုဂ္ဂိုလ်က ဝိနည်းငါးကျမ်း၊ ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာလာသည်ကိုမဆိုမူ၍မဟာပဒေသ အဝင် ဟု အယူရှိသော စူဠဂဏ္ဌိပဒကျမ်းတွင် စီဝရဥရဗန္ဓနကိုသာ ပြဆိုလေသော် တိပိဋကလင်္ကာရပုဂ္ဂိုလ်က "ငါ့ရှင်ယူသော စူဠဂဏ္ဌိပဒကျမ်းတွင် ပဋ္ဌင်းအဖြစ်ကို ပေးသော ကမ္မဝါဆရာတို့သည် ပေစာကိုမကြည့်ဘဲ နှုတ်လွတ်ရွတ်မှ ကံမြောက်သည် အယူရှိသည့် အတိုင်းဖြစ်လျှင် ငါ့ရှင်ကို ပဋ္ဌင်းခံသော ကမ္မဝါစာ ဆရာတို့သည် ပေစာကို ကြည့်၍ ကံမြောက်မည်ဆိုမည်လော၊ ကံမမြောက်ဆိုမည်လော"ဟု မေး လျှောက်ရာတွင် မိန်းမော၍ မကြံနိုင်အောင်ရှိခဲ့သောကြောင့် တောင်စဉ်ရေမရစကားကိုသာပြောဆို၍နေ ရှာလေသည်။

တိပိဋကာလင်္ကာရ ပုဂ္ဂိုလ်ကလည်း"ဤအာစရိယဝါဒ ဆရာပြုသော စူဠဂဏ္ဌိပဒကျမ်းစကားကို ဆိုတော်မမူပါနှင့်၊ ဝိနည်းငါးကျမ်းတွင်သာ ဖျင်တနံကို ဒုကုဋ်မှုတင်၍ ရင်ဖွဲ့စည်းသဖြင့် တဘက်လက်ကန်တော့တင်၍ သွားအပ်ကြောင်းကိုသာ ထုတ်နှုတ်၍ဆိုတော်မူပါ"ဟု လျှောက်သော်လည်း ပြန်၍ဆိုစရာမရှိရာတွင် ထေရဝါဒအယူ တိပိဋကာ လင်္ကာရပုဂ္ဂိုလ်က "ရဟန်း၊ သာမဏေ ပြုစဉ် ဥပဇ္ဈယ်ပြုသည့်ကာလ၊ ဒေသနာကြားသည့်ကာလ၊ ဥပုသ်ပဝါရဏာစသောကံကြီးကံငယ် ဆောင်သည့်ကာလ စသည်တို့၌ ဧကသံ ဥတ္တရသင်္ဂံ ကရိတွာ စသည်ဖြင့် ကိုယ်ဝတ်စမွယ်တင် တဘက်တင်ရုံအပ်ကြောင်းကိုသာ ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာများစွာလာသည်၊ ဆွမ်းခံခြင်း စသော ဂါမန္တရကို ဝင်သည့်ကာလ သုပ္ပဋိစ္ဆန္နနှစ်ဘက်ရုံ ကောင်းစွာ ဖုံးလွှမ်းခြင်းကိုပြု၍ ဝင်အပ်ကြောင်း ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာလာသည်။

ရွာတွင်း၌သာ မဟုတ်သေး၊ အရံတွင်း၌ပင် ဖြစ်သော်လည်း လူတို့လုပ်ကျွေးရာအရပ်သို့ သွားသည်ကာလ ကောင်းစွာရုံ၍ သွားရမည်ဟုစူဠသဝါ အဋ္ဌကကာတွင်-

အန္တောဂါမေဝါ၊ရွာတွင်းသည်မူလည်း၊ ဟောတု-ဖြစ်စေ၊ ဝိဟာရေ ဝါ-အရံတွင်းသည် မူလည်း၊ ဟောတု-ဖြစ်စေ၊ မနုဿာနံ-လူတို့၏၊ ပရိစယဋ္ဌာနံ-လေ့ကျင့်ရာနေရာအရပ်သို့၊ ဂစ္ဆန္တေန-သွားသောရဟန်းသည်၊ စီဝရံ-သင်္ကန်းကို၊ ပါရုပိတွာ- ရုံ၍၊ ကာယဗန္ဓနံ-ခါးပန်းကြိုးကို၊ ဗန္ဓနေန-ဖွဲ့သဖြင့်သာ လျှင်၊ ဝဋ္ဋတိ-အပ်၏၊ ဣတိ-ဤသို့၊ အဋ္ဌကထာသု- အဋ္ဌကထာကျမ်းတို့၌၊ ဝုတ္တံ-ဆိုအပ်၏။

အတုလယသကို လူဝတ်လဲစေ၍ နှင်ထုတ်ခြင်း

"ဆွမ်းခံခြင်းစသော ရွာဝင်ကိစ္စ သွားသည့်ကာလ ရဟန်းတို့မှာ ထူး၍သာမဏေတို့ အားဝတ်ရုံ ခြင်းကို ခွင့်ပြုသော ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာဝိနည်းကျမ်းမလာ၊ ဆိုခဲ့ပြီးသော ပါဠိ၊အဋ္ဌကထာသည် သင်္ဂါယနာသုံးတန်တင်အပ်သော ကျမ်းကြီးကျမ်းခိုင်ဖြစ်သည်၊ ဘုရားမှတပါးအထူးမပညတ်အပ်၊ ပညတ်တော်မူပြီးသည်ကိုလည်း မပယ်မနှုတ်အပ်"ဟု ပြောဆိုလျှင် အတုလယသပုဂ္ဂိုလ်က အာစရိယဝါဒဖြင့် ဆရာစဉ်ဖြစ်ကြောင်းစကားနှင့် ဆိုကြောင်းကို ဧကရာဇ်မင်းမြတ် ကြားသိ တော်မူလျှင် "အတုလယသပုဂ္ဂိုလ်သည် ဝိနည်းငါးကျမ်းကို ပယ်ရှား၍ အာစရိယဝါဒ အတ္တ နောမတိဖြင့်သာ ယူ၍ကျင့်ဆောင်သော အလဇ္ဇီပုဂ္ဂိုလ်ပင်ဖြစ်သည်" ဟု အမိန့်တော်ရှိပြီးလျှင် အာစရိယဝါဒယူသမျှကို ပင့်၍မေးဦး၊ အတု လယသပုဂ္ဂိုလ်ကို အာစရိယဝါဒ ပုဂ္ဂိုလ်ချင်းပင် ကံကြီးကံငယ် မစပ်ယှက်ခဲ့ထားလေသည်။ "အဘယ်အကြောင်းဖြင့် ထားသနည်း" အမိန့်တော်ဖြင့်မေးရသော် အာစရိယဝါဒပုဂ္ဂိုလ်များတို့က-

အတုလယသပုဂ္ဂိုလ်သည် ခမည်းတော် မင်းတရားလက်ထက် ရာဇဝလ္လဘ သံဃရာဇာ ဖြစ်၍ သံဃာတို့၏ဝါဒကို သာမဆုံးဖြတ်၊ လူမှုလူရာများကို လည်းဆုံးဖြတ်စီရင်သဖြင့် ကြေးငွေအကုန်အကျရှိခြင်း၊ မိမိစပ်၍ ရာဇဝတ်ခိုက်ငြိခြင်း စသောအမှုရပ် များကြောင့် မပေါင်းမယှက်ခဲ့၍ထားပေသည်၊ အတုလယသ စီရင်ဆုံးဖြတ်သော စာအစောင်စောင်ကိုလည်း ဆက်သွင်းလေရာတွင် ဆက်သွင်းသောစာ ခွေတို့ကို ကျမ်းသိဂန်မြင်အမတ်တို့ဘတ်နာစေသော် အမတ်တို့က"သည်အတိုင်းမှန်လျှင် တရားမှလွတ်၍ သီလမရှိဖြစ်ချေသည်"ဟု သံတော်ဦးတင်ကြရာတွင် "ဤအတုလယသပုဂ္ဂိုလ်သည် သာသနာတော်၏ ဘေးရန်ဆူးငြောင့် ပြုကျင့်၍နေသူဖြစ်သည်၊ ထင်ရှားအောင် လူဝတ်လဲ၍ မောင်းကျော်ပြီးမှ မိမိ ရပ်ရွာသို့ နှင်ထုတ်လေ" အမိန့်တော်ရှိ၍နှင်ထုတ်လိုက်သည်။

ကျမ်းကိုး- ဝံသဒီပနီကျမ်း

---

yrm P a v ;y|;

ဒေဒင်-ဝင်းလွင်

***ရူပပမာဏ**

မြတ်စွာဘုရား၊ မြင်ရုံငြားနှင့်
များနေသတ္တာ၊ ဝေနေယျတို့
ရူပါအဆင်း၊ မြတ်နိုးခြင်းကြောင့်
မယွင်းစုံငြား၊ သုံးပုံထားသော်
နှစ်ပုံသည်ကား၊ ကြည်ညိုများ၏။ ။

***ဃောသပမာဏ**

မြတ်စွာဘုရား၊ တရားတော်ကား
ဝေနေများထံ၊ သဒ္ဒအသံ
ကြားပြန်ငြားလည်း၊ နာရုံစွဲဖြင့်
မလွဲငါးပုံ၊ စုရုံးပုံသော်
လေးပုံကြည်ညို၊ သဒ္ဒါပို၏။ ။

***လူခပမာဏ**

မြတ်စွာဘုရား၊ တရားတော်များ
နာကြားရုံမျှ၊ တစ်ခဏတွင်
လူ၊ နတ်၊ ဗြဟ္မာ၊ သတ္တဝါတို့
ဆယ်ပုံ ပုံငြား၊ ကိုးပုံများက
နာလိုပါဘိ၊ ကြည်ညို၏။ ။

***ဓမ္မပမာဏ**

မြတ်စွာဘုရား၊ ဟောဖော်ငြားသည့်
တရားတော်ကို၊ လိုက်နာလိုလည်း
ထိုထိုဓမ္မ၊ လွန်ခက်လှ၍
တစ်ရာတစ်ယောက်၊ ရနိုင်လောက်၏
ထို့ကြောင့်သာလျှင်. . . .
အရာ-ကုဋေ၊ ရှာဖွေနှောက်က
တစ်ယောက်ရဲရဲ၊ ရနိုင်ခဲ၏။ ။

ukly/ifub ufaownf

[dwoDn*oelf

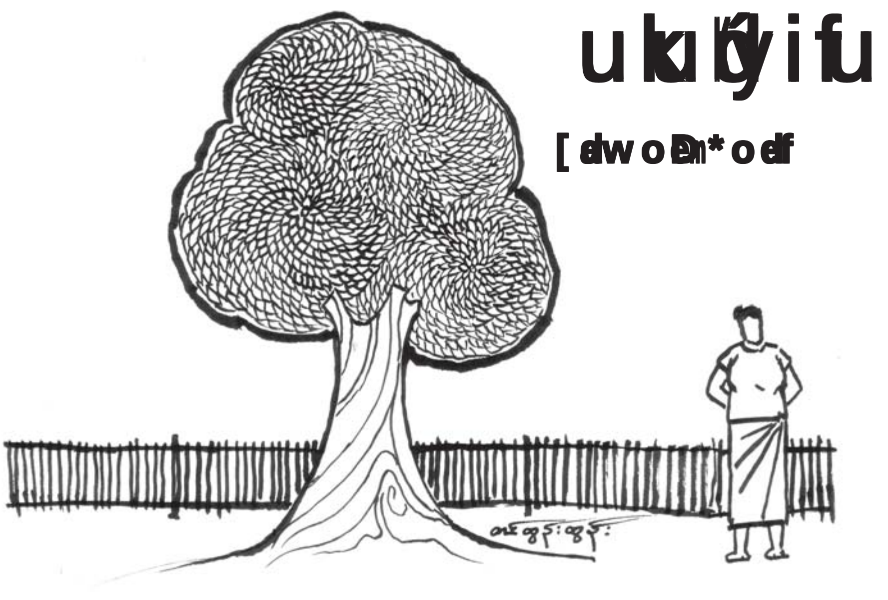

တစ်ရက်တွင် ကွဲကွာနေသည်မှာ ကြာမြင့်လှပြီဖြစ်သော မိတ်ဆွေတစ်ယောက် ရောက်လာသည်။ စာရေးသူနှင့်တစ်မြို့တည်း သားချင်းဖြစ်သော်လည်း အိမ်ထောင်ကျပြီး ဇနီးရှိရာနယ်မြို့သို့ ပြောင်းရွှေ့သွားသည့်အတွက် မတွေ့ရသည်မှာပင် သုံးနှစ်ခန့်ရှိလေရော့မည်။ စာရေးသူက ဝမ်းသာအားရပင် ဆီးကြိုနှုတ်ဆက်လိုက်သည်။

"တွေ့ရတာ ဝမ်းသာလိုက်တာ သူငယ်ချင်းရာ"

"ငါလည်းမင်း လိုပါပဲကွာ"

"ဘယ်လိုလဲ အစစအရာရာအဆင်ပြေကြရဲ့မဟုတ်လား"

"ပြေလည်ပါတယ်ကွာ. . အင်း. . မင်းကတော့ အရင်းတုန်းကအတိုင်းဘာမှ မပြောင်းလဲသေးပါလား"

"မြင်တဲ့အတိုင်းပါပဲကွာ"

" အခု မဂ္ဂဇင်းတွေမှာ စာရေးနေတယ်လို့ ကြားရတယ်၊ စာရေးဆရာကြီးကို ကုန်ကြမ်းရအောင် အဖြစ်အပျက်တစ်ခု ပြောပြရဦးမယ်"

"ပြောစမ်းပါဦး ဘယ်လိုအဖြစ် အပျက်များလဲ၊ စာဖတ်သူအတွက် အကျိုးရှိမယ်ဆိုရင် မဂ္ဂဇင်းစာမျက်နှာပေါ် အရောက်ပို့ပေးပါ့မယ်။"

"အကျိုးရှိပြီလားကွ၊ စာဖတ်သူတွေအနေနဲ့ သတိသံဝေဂယူဖို့ကောင်းတဲ့ အဖြစ်အပျက်ပဲ သူငယ်ချင်း"

"ကိုင်း ဒါဆိုလည်း အချီးတွေ နိဒါန်းတွေ ပျိုးမနေနဲ့ ပြောပေတော့ဟေ့။"

"ကိုယ်တို့နေတဲ့ နယ်မြို့လေးမှာပေါ့ကွာ၊ မိတ်ဆွေတစ်ဦးရဲ့အဖြစ်အပျက်လေးပါ။ သူက ငါ့ကို လာပြီး ရင်ဖွင့်သွားတာကွ။"

"အေးပါ ပြောစမ်းပါ။ မင်းဥစ္စာက လိုရင်းကိုပဲမရောက်တော့ဘူး"

"ဒီလို သူငယ်ချင်း၊ မြို့သစ်တွေ ရပ်ကွက်သစ်တွေတည်စ လွန်ခဲ့တဲ့အနှစ်နှစ်ဆယ်လောက်ကပေါ့ တာဝန်ရှိတဲ့မြေတိုင်းဌာနကနေပြီးတော့ ပေ ၄၀၊ ပေ ၆၀၊မြေကွက်တွေ ချပေးခဲ့တယ်။ လေးဆယ် ခြောက်ဆယ် မတတ်နိုင်သူတွေကျတော့ ပေ၂၀၊ ပေ ၆၀ ပေါ့ကွာ။ မိတ်ဆွေကပေ ၄၀၊ ပေ ၆၀၊ ယူပြီး သူ့အိမ်ဘေးကလူက ပေ၂၀၊ ပေ ၆၀၊ ယူတယ်။ အဲသည်မှာတင် အိမ်ဘေးကလူက ဘာလုပ်သလဲ ဆိုတော့ သူ့မြေကိုယ့်မြေ သတ်မှတ်လို့ရအောင်ဆိုပြီး ကုက္ကိုပင်ပေါက်လေး စိုက်ထားတယ်တဲ့။ လွန်ခဲ့တဲ့ အနှစ်နှစ်ဆယ်လောက်ဆိုတော့ ကုက္ကိုပင်ကတော် တော်ကြီးနေပြီ။"

"အင်း ဟုတ်တာပေါ့၊ ဆက်ပြောပါဦး။"

"ဒီလိုနဲ့ လွန်ခဲ့တဲ့တစ်လလောက်က အိမ်ဘေးကလူက ခြံခတ်တယ်ဆိုဘဲ။ ခတ်တဲ့အခါ ကိုယ့် မိတ်ဆွေရဲ့ခြံထဲကို နှစ်ပေလောက်ကျော်ပြီး (ခိုးပြီး) ခတ်ထားတယ်။"

"ဟေ- ဟုတ်လား၊ သူများမြေကို မသိမသာခိုးတာပေါ့လေ၊ တယ်ဟုတ်တဲ့လူပါလားကွ"

"ဟုတ်တယ် သူငယ်ချင်း ဒါကိုယ့်မိတ်ဆွေကလည်းသိတယ်။ ဒါပေမယ့် မြေ ၂ ပေ လောက်နဲ့ စကားမပြောချင်တာနဲ့ အသာစောင့်ကြည့်နေလိုက်တယ်။ ဒါပေမယ့် မိတ်ဆွေရဲ့ဇနီးက သိတဲ့အတိုင်း မိန်းမသားဆိုတော့ မခံစားနိုင်ဘူးနဲ့တူပါရဲ့၊ ပွစိပွစိနဲ့ ပေါ့ကွာ။ အဲ့ဒါကို အိမ်ချင်းကကပ်နေတော့ တဘက် လူက အမျိုးသမီးပြောတဲ့စကားတွေကို ကြားသွားပါ လေရော။"

"ဒါလဲ ခပ်ကောင်းကောင်းပဲကွ၊ ဆက်ပြောကွာ၊ ဘာဆက်ဖြစ်ကြသေးသလဲ။"

"စကားများရန်ဖြစ်တဲ့အဆင့်ထိတော့ မရောက်ပါဘူးကွာ။ တဘက်လူက သူခြံခတ်တာ လုံးဝ မပိုဘူး။ ပေ ၂၀၊ အတိအကျဘဲလို့ ပြန်ပြောတယ်။ သူမှန်တယ် ငါမှန်တယ်လို့ငြင်းခုံနေကြရာက တဘက် လူက မယုံရင် ပေကြိုးနဲ့တိုင်းပြမယ်ဆိုပြီး ပေကြိုး သွား ယူပြီးတိုင်းမယ်လုပ်တော့----"

"မှန်တာပေါ့ တိုင်းရမယ်၊ ဒါမှ အမှန်တရားဟာပေါ်လာမှာကွ။"

"မှန်တာပေါ့ကွ ဒါပေမယ့် ပေကြိုးနဲ့ တောင်တိုင်းစရာမလိုဘဲ အမှန်တရားက ထင်ရှားလာ တယ်ကွ"

"ဟင်. . ဘယ်လိုပြောလဲကွ၊ မြေတိုင်းဌာနက ရောက်လာလို့လား။"

"မဟုတ်ပါဘူးကွာ. . တစ်ဘက်လူ ပေကြိုးနဲ့တိုင်းမယ်လို့ ဖြစ်နေတုန်းမှာဘဲ ငါ့မိတ်ဆွေက အခုလိုပြောလိုက်တယ်တဲ့။"

"ဘာမှတိုင်းစရာ မလိုပါဘူးဗျာ ဒီကုက္ကိုပင်ကိုအစ်မကြီးကိုယ်တိုင်စိုက်ခဲ့တာဘဲ မဟုတ်လား၊ ကုက္ကိုပင်ကြီးက သက်သေရှိပါတယ်ဗျာ၊ အပင်ပေါက် လေးကနေ ကုက္ကိုပင်ကြီးတောင်မှ ဖြစ်နေပြီ။ အခု ကုက္ကိုပင်ကို အစ်မတို့ခြံထဲ ထည့်ပြီးခတ်ထားတာဆိုတော့ ပင်စည်တစ်ဝက်တိတိဟာ ကျွန်တော်တို့ခြံဆိုတာ ကုက္ကိုပင်ကြီးက သက်သေခံနေပါတယ် အစ်မရယ်၊ လို့ပြောလိုက်တော့ တစ်ဘက်အိမ်ရှင် ဇနီးမောင်နှံ ဘာမှပြန်မပြောနိုင်ကြတော့ဘူး။ တကယ် တိုင်းကြည့်တော့လည်း ပေ ၂၀ မကဘဲ ၂၂ ပေတောင်ရှိတယ်တဲ့ကွာ။"

"မင်းရဲ့ မိတ်ဆွေက ဦးနှောက်ကောင်းလှချည်းလား၊ သက်မဲ့ကုက္ကိုပင်က အကောင်းဆုံးသက်သေဖြစ်သွားတာပါပဲလား။"

"ဟုတ်တယ်၊ တကယ်လို့ ကိုယ့်မိတ်ဆွေဘက်ကသာ မခိုင်မာဘူးဆိုရင် ဝိုင်းရန်တွေ့ကြမှာသေချာတယ်၊ အခုတော့ သူတို့စိုက်ထားတဲ့ ကုက္ကိုပင်ကပဲ သူတို့ကို သူခိုးလို့ ညွှန်ပြလိုက်တာကြောင့် ဘာမှပြန်မပြောနိုင်ဘဲ ပါးစပ်ပိတ်သွားကြတာကွ"

"အင်း. . မင်းမိတ်ဆွေရဲ့ အဖြစ်အပျက်ကို သိရတော့မေ့နေတဲ့လင်္ကာလေး တစ်ပိုင်း တစ်စကို တောင်မှ သတိရလာမိသေးတယ်။"

"ဘယ်လိုလင်္ကာလဲ ရွတ်ပြစမ်းဦးကွာ။"

"စိန္တေကျော်သူ" ဘွဲ့ခံ အဆိုတော်ကြီး "ဦးသြ"က "သြဝါဒထူး"ပျို့ပုဒ်ရေ(၁၅)မှာ ဘယ်လိုစပ်ဆိုသလဲဆိုတော့. . . .

"ငါ့လယ် ငါ့ယာ၊ ငါ့မြေယာ ဟု၊ ဥစ္စာခင်မင် ဆိုပြန်လျှင်လည်း၊ အရှင်

စာတော့မြင်တယ် ဘာစာလုံးတွေမှန်းကို မသိလို့ပါ

ခင်သူဇာမြင့်

ဖြူးမြို့ ဒက္ခိဏာရုံစာသင်တိုက်တွင် မင်းလမ်းကူးရှမ်းရွာမှ ကျောင်းလာနေပြီး သင်ပုန်းကြီးသင်ပြီးစ ကိုရင်သာသနကို စာချဆရာတော် ဦးနေမိန္ဒက

‘ဟဲ့ ကိုရင် ဟိုစာအုပ်ပုံထဲက အင်္ဂုတ္တိုရ်ရဲ့ ပထမတွဲ စာအုပ်ကို သွားယူခဲ့စမ်း’

ဟုစေခိုင်းလိုက်ရာ ကိုရင်သာသနသည် စာချဆရာတော်၏ စာအုပ်စင်သို့သွား၍ စာအုပ်သွားရှာသည်။ သူသည်ပါဠိပါဌ်သားကောင်းကောင်း မဖတ်တတ်၍ စာအုပ်ရှာမရဖြစ်နေသည်။ စာချဆရာတော်က

‘ဟဲ့ ကိုရင်ကြာလှချည်လား မြန်မြန်ယူလာခဲ့’

ဟု ထပ်မံမိန့်ကြားပြောဆိုသောအခါ ကိုရင်သာသနသည် အင်္ဂုတ္တိုရ်ဟူသော စာကို ကောင်းကောင်းမဖတ်တတ်၍ စာအုပ်ရှာမရဖြစ်နေရပြန်သည်။

‘ဟဲ့ ကိုရင်မတွေ့ဘူးလား’

ဟု လှမ်းမေးသောအခါ စာအုပ်တွေတော့ တွေ့တယ်၊ အဲဒီစာရေးထားတဲ့စာအုပ်ကိုတော့ မတွေ့ဘူးဟု လျှောက်ထားရာ စာချဆရာတော်သည် ကိုယ်တိုင်ထသွားပြီး စာအုပ်ကိုပြကာ ဆူပွက်ရာ ကိုရင်သာသနက

‘မျက်စိမကန်းဘူးဘုရား မြင်တယ် ဒါပေမယ့် အဲဒီစာမှတပည့်တော်မဖတ်တတ်တာ’ ဟု လျှောက်ထားရာ အနားရှိဦးပဥ္ဇင်း ကိုရင်တို့မှာ တသောသောရယ်မောပွဲကျသွားလေသည်။

ထိုအခါ ပထမစာချဆရာတော်ကြီး ဦးဥတ္တမက

‘ကိုယ်တော်ဦးနေမိန္ဒ သူပြောတာလဲ ဟုတ်သားဘဲ သူကယခုမှ သင်ပုန်းကြီးကုန်ကာစ ရှိသေးတာ ပါဠိစာတွေဘယ်ဖတ်တတ်ဦး မလဲ၊ ကိုယ်တော့်ဟာက စာမတတ်ဘဲ မချောစု မျက်မှန်တပ်ဖို့ မျက်စိစမ်းတဲ့ ဆရာဝန်မေးသလို ဖြစ်နေတာကိုဟု မိန့်ကြားသည်။

စာမတတ်ဘဲ မချောစုနှင့် မျက်စိစမ်းသပ်တဲ့ဆရာဝန် ဘယ်လိုဖြစ်လို့လဲဘုရား’

အေး တို့မြို့ဆေးရုံမှာ မျက်စိကုဆရာဝန်ရောက်လာတော့ သူကအပြင်မှာ မျက်စိစမ်းသပ်မျက်မှန်ရောင်းတဲ့ ဆိုင်ပါဖွင့်သတဲ့၊ တစ်နေ့ကျတော့ သပြေလှရွာက မချောစုက သူ့သားသမီးတွေက အမေမျက်စိမှုန် မျက်စိမမြင်တာ မျက်မှန်တပ်ရင် ရတယ်၊ မျက်စိ ဆရာဝန်ထံမျက်စိသွားစမ်းသပ်ပြီး မျက်မှန်တပ်ပါလားလို့ အကြံပြုတိုက်တွန်းကြသတဲ့။

အဲဒါမချောစုကလဲ သမီးကြီးခေါ်ပြီး ဆရာဝန်ဖွင့်ထားတဲ့ မျက်စိစမ်းသပ်ဆိုင်နှင့် မျက်မှန်ဆိုင်သွားပြသတဲ့။

အဲဒီအခါကျတော့ ဆရာဝန်က ဒေါ်ချောစုကို တစ်နေရာမှာ ထိုင်ခိုင်းပြီး မှန်ဘီလူးကိရိယာနှင့် မျက်စိကို တစ်ဘက်မှိတ် တစ်ဖက်ဖွင့်ပြီး ခပ်လှမ်းလှမ်းမှာ ချိတ်ထားတဲ့ က၊ ခ၊ ဂ အက္ခရာတွေကိုပြသတဲ့။

‘အမေကြီး ဟိုစာတွေ မြင်ရသလား ဘာစာလုံးတွေလဲ’

လို့မေးတော့ ဒေါ်ချောစုက ဘာမှ မပြောဘူးတဲ့။

ဒါနဲ့ ဆရာဝန်က နောက်မျက်စိတစ်ဖက်မှိတ်ပြီး တစ်ဖက်ဖွင့်ပြီး မှန်ဘီလူးတပ်ပြီး ထပ်မေးပြန်သတဲ့။ ဒေါ်ချောစုက ဒီတစ်ခါလဲ ဘာမှ ထပ်မဖြေဘူးတဲ့ ဒါနဲ့ ဆရာဝန်က

‘အမေကြီး စာတွေမမြင်ဘူးလားလို့ မေးတော့

‘ဆရာလေးရဲ့ စာတွေတော့မြင်သားဘဲ ဘာစာတွေမှန်းငါကမှ မသိတာ ငါက ဘယ်လိုပြောရမလဲ’ လို့ ပြန်မေးသတဲ့။

အဲဒီအခါကျမှ ဆရာဝန်လဲ အမေကြီး စာမတတ် အက္ခရာကို မသိဆိုတာကိုသိပြီး ဒီပြင်နည်းနှင့် မျက်စိကို စမ်းသပ်ပေးလိုက်ရသတဲ့။ ယခုလဲဘဲ ကိုယ်တော်က ကိုရင်သာသနကို မျက်စိဆရာဝန် စမ်းသလို စမ်းခိုင်းတော့ ကိုရင်သာသနပါဠိ မဖတ်တတ်တော့ စာအုပ်ရှာမရဖြစ်နေတော့တာပေါ့’ ဟု မိန့်ကြားရာ ဦးပဥ္ဇင်းကိုရင်တို့မှာ တသောသော ရယ်မောကြလေသည်။

ခင်သူဇာမြင့်

မဲ့ပါ၊ ငါတို့မှာမူ၊ ကမ္ဘာမကြေ၊ မချင်းနေ၏၊ မသွေယွင်းယို၊ သင်တို့ ကိုယ်မှု၊ ကိုယ်မပိုင်ဘဲ၊ ဖွယ်သရဲဟု၊ ပြောင်မြဲသောနှယ်၊ မြေကရယ်၏”လို့ လူတွေသတိသံဝေဂရအောင် စပ်ဆိုသတိပေးဆုံးမခဲ့တယ်။”

“အင်း--သိပ်မှန်ပါလားကွာ၊ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုတောင်မှ မပိုင်တဲ့ လူတွေက အတ္တတွေတောင်ထုလောက်နဲ့ ကမ္ဘာမပျက်မချင်း တည်မြဲနေတဲ့မြေကြီးကို ငါပိုင်ဆိုင်တယ်လို့ လုပ်နေလုနေကြလို့ မြေကြီးရယ်တာခံရတာပါလားကွ။”

“ဟုတ်တယ် သူငယ်ချင်း၊ အဲဒီလို မြေလုမြေခိုး ကိစ္စတွေကြောင့် သေကြရတဲ့လူတွေ၊ ရှုံးရောက် စခန်းရောက်ဖြစ်ရတဲ့အမှုတွေလဲ မနည်းလှပါဘူး။ မင်း ပြောတဲ့အဖြစ်အပျက်ကိုပဲ စဉ်းစားကြည့်စမ်း။ ဘာမှ မဖြစ်လောက်တဲ့ မြေနှစ်ပေလောက်ကိုများ သိက္ခာအကျခံပြီး ခိုးရတယ်လို့ကွာ။ အို့ရော အို့ရော၊ ကိုယ်သေရင်လည်း ဒီမြေကြီးထဲပဲ ရောက်ရဦးမှာ၊ ဒီမြေကြီး ကိုပဲ ထပ်လုရတယ်လို့၊ လောဘ လောဘ၊ ပြောရမှာ သြချစရာကောင်းလှချေလား။ ဒါကြောင့်လည်း မြေကြီးရယ်တာခံရတာပဲကွ။”

“ဟုတ်တယ် ငါတော့ သက်မဲ့ဖြစ်တဲ့ မြေကြီး အရယ်မခံရအောင် မြေနဲ့စပ်တဲ့ မကောင်းမှုတွေ၊ မတရားမှုတွေ မဖြစ်ရအောင် စောင့်ထိန်းဖို့ ဆုံးဖြတ်လိုက်ပြီ သူငယ်ချင်း။”

“ငါလည်း ဒီအတိုင်းပါပဲကွာ။”

စကားဝိုင်းက ပြီးဆုံးသွားပြီဖြစ်သလို သူငယ်ချင်းလည်း စာရေးသူကို နှုတ်ဆက်ပြီး ပြန်သွား ပါလေတော့သည်။

ဟိတေသီနာဂသိန်

ဘာသာရေးနှင့် အချိန်အခါနေရာ

အရှင်ဂုဏသေဋ္ဌ (စတုဘုမ္မိက)

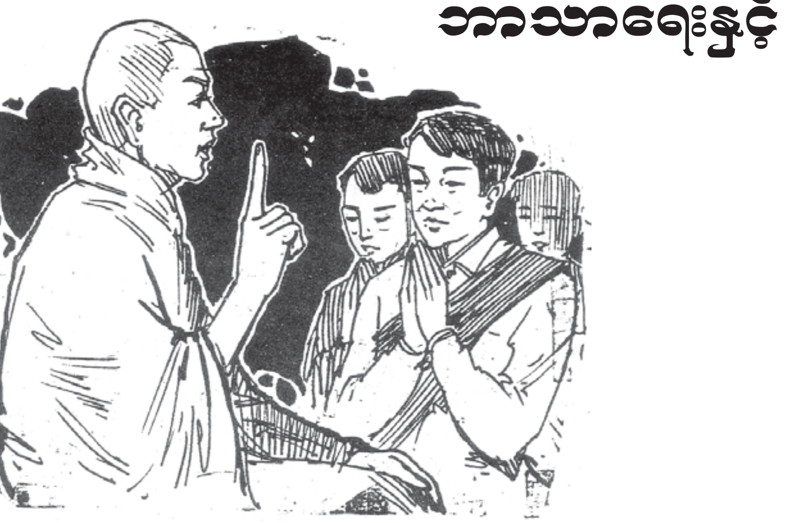

တစ်ခါတလေကိုယ့်ရဲ့ တစ်ခဏသာ ပျော်ရွှင်မှုလေးတွေကြောင့် ပတ်ဝန်းကို ထိခိုက်သွားတတ်သည်။ လူသည် ပတ်ဝန်းကျင်နှင့် ကင်းလွတ်၍ မရ၊ ထို့ကြောင့် ပတ်ဝန်းကျင်နှင့် လိုက်လျော်ညီထွေ နေထိုင်တတ်ဖို့လို၏။ ပတ်ဝန်းကျင်ကို အလှဆင် မပေးနိုင်ရင် နေပါစေ၊ ကိုယ့်ကြောင့် အလှမပျက်ပါစေနဲ့၊ အလှဆင်ပေးနိုင်ရင်တော့ အကောင်းဆုံးဖြစ်ပါလိမ့်မည်။ ပတ်ဝန်းကျင်ကို အလှဆင်တယ်ဆိုရာဝယ်၊ အထူးဆင်ပေးနေစရာ မလိုပါ။ **"အတ္တနော ရက္ခန္တောပရံ ရက္ခတိ" ဟူသော ဓမ္မဒေသနာအရ၊ မိမိကိုယ်ကို စောင့်ရှောက်သူသည် သူတစ်ပါးကိုလည်း စောင့်ရှောက်ပြီးသား ဖြစ်ပါလိမ့်မည်။** ထို့ကြောင့် ကိုယ်ရော သူတစ်ပါးပါ စိတ်ချမ်းသာ ကိုယ်ချမ်းသာဖြစ်ဖို့အတွက် အဓိကကျဆုံးသောအချက်သည် ကိုယ့်ကိုယ်ကို စောင့်ရှောက်ပြုပြင်ခြင်းပင်ဖြစ်၏။

အရှင်ဘုရား-တပည့်တော်ကတော့ ဗီဒီယိုရုံတွေမှာ ဦးဇင်း၊ ကိုရင်တွေကို ညဘက်အချိန်မတော် တွေ့ရတာရယ်၊ နေ့ခင်းဘက်တွေမှာဆိုရင်လည်း ဈေးဆိုင်တွေ လ္ဘက်ရည်ဆိုင်တွေမှာ လိုက်အလျှုခံနေတဲ့ ဦးဇင်း၊ ကိုရင်တွေကို တွေ့ရတာရယ်၊ ဒါတွေကို ကြည့်ပြီးတော့ အကြည်ညိုပျက်တယ်ဘုရား၊ ဗုဒ္ဓဘာသာကို စိတ်ပျက်မိတယ်ဘုရား။ ဒီစကားကို စာရေးသူနဲ့ တစ်ခုံတည်းထိုင်ပြီး ခရီးသွားတဲ့ ခရီးဖော်ဒကာတစ်ယောက်က ပြောခြင်းဖြစ်၏။ မိမိကိုယ်ကို မစောင့်ရှောက်သော အချို့သော ရဟန်းသာမဏေတွေကြောင့် ပတ်ဝန်းကျင်တည်းဟူသော သာသနာတော်ကို ထိခိုက်လာသော အခြင်းအရာပင်ဖြစ်၏။

ထိုဒကာ၏ပုံစံကား သာသနာတော်ကို အတော်လေးစိတ်ပျက်နေသည့်ပုံပင်၊ သို့သော်လည်း အရာဝတ္ထုတစ်ခုကိုကြည့်ပြီး ဆုံးဖြတ်တဲ့နေရာမှာ ရှုထောင့်တစ်ခုတည်းကကြည့်ပြီး ဆုံးဖြတ်မယ်ဆိုရင် အမှန်တရားဆိုတာ မြင်နိုင်မှာမဟုတ်ပါဘူး။ မြန်မာနိုင်ငံမှာ သံဃာဦးရေ (၄) သိန်းကျော်ရှိပါသည်။ အချို့သော အပြစ်လုပ်သည့်ရဟန်းသာမဏေအနည်းငယ်မျှကိုသာကြည့်ပြီး၊ စာသင်တိုက်တွေ၊ ရိပ်သာတွေမှာရှိတဲ့ အမှန်တကယ်သာသနာတော်အတွက် ကြိုးစားနေတဲ့ သံဃာတော်တွေကိုပါ အပြစ်မြင်နေမယ်ဆိုရင် ထိုအမြင်ဟာမှန်ကန်ပြီး သမာသမတ်ကျတဲ့ အမြင်မဖြစ်နိုင်ပါဘူး။

ထိုကဲ့သို့ပင် စာရေးသူသည် ခရီးသွားဖော်ဒကာအား ရှင်းပြမိသည်။ ကားပေါ်မှာလည်းဖြစ်ပြန်၊ ခရီးသွားနေရတဲ့ အခိုက်အတန့်မို့ အနည်းငယ်သာ ရှင်းပြမိ၏။ ထိုဒကာ နားလည်မလည်တော့မသိ၊ အချို့သောသူတို့သည် ဘာသာရေးကို ဗန်းပြပြီး၊ နေရာတကာ အခွင့်အရေးယူချင်ကြ၏။ အခွင့်အရေးယူရန်နေရာမဟုတ်၊ ထိုအကြောင်းအရာတွေနဲ့ဆက်စပ်ပြီး ဆရာဦးအောင်သင်းရေး သည့်စာအုပ်တစ်အုပ်ထဲတွင် ဖတ်ဖူးသည့်အကြောင်းအရာလေးတွေကို သတိရမိ၏။ စာအုပ်နာမည်တော့ မမှတ်မိတော့။ **ဘုရားကို စေတီကွယ်တယ်၊ တရားကို ပိဋကတ်ကွယ်တယ်၊ သံဃာကို ဘုန်းကြီးကွယ်တယ်**တဲ့၊ ထိုကွယ်သုံးကွယ်ကို ဖတ်မိပြီး စာရေးသူစိတ်ထဲ ဝင်ရောက်လာတဲ့အတွေးကတော့ အဝေးက ရန်သူထက် အနီးကပ်ပြီး မကောင်းကြံသော မိတ်ဆွေကို သတိထားသင့်၏ ဟူသော အဆို အမိန့်လေးပင်ဖြစ်၏။

ဘုရားတည်ခြင်းတွင် "အဇ္ဈတ္တ၌ ဘုရားတည်ခြင်း၊ ဗဟိဒ္ဓ၌ ဘုရားတည်ခြင်းအားဖြင့် နှစ်မျိုးရှိသည်။ လူသားတွေရင်ထဲ၌ ဘုရားကို ကြည်ညိုတတ်အောင် လုပ်ဆောင်ခြင်းသည် အဇ္ဈတ္တ၌ ဘုရား တည်ခြင်းမည်၏။ မြေပြင်ပေါ်၌ ဘုရားတည်ခြင်းသည် ဗဟိဒ္ဓ၌ ဘုရားတည်ခြင်းမည်၏။ ထိုနှစ်မျိုးထဲမှာ ဗဟိဒ္ဓ၌ ဘုရားတည်ခြင်းသည် သာသနာပြု အစစ်အမှန်မဟုတ်ဟူသော အဖြစ်ကို အင်ဒိုနီးရှား နိုင်ငံ ပေလေးရာပတ်လည်မျှကြီးမားသော **ဗောဓော ဗုဓု** ကျောက်စေတီတော်ကြီးနှင့် အာဖဂန်နစ္စတန်နိုင်ငံ၊ ဘာမီယန်မြို့ရှိ ပေတစ်ရာကျော်မြင့်မားသော ကျောက်ဆင်းတုရုပ်ပွားတော်များက သက်သေခံ လိုက်ပြီဖြစ်၏။ ကြီးမားသော သာသနိက အဆောက်အအုံကို အပြိုင်အဆိုင်တည်ဆောက်ပြီး အခြေခံကျသော မျိုးဆက်သစ်ကလေးသူငယ်တွေ ရဲ့ ရင်ထဲ သာသနာ့အုတ်မြစ်မျှချမပေးနိုင်လျှင် ထိုသာသနိက အဆောက်အဦးကြီးတွေသည် နောင် နှစ်ပေါင်းမကြာမီ လူများအပန်းဖြေလာကြည့်စရာ ပြတိုက်ကြီးတွေသာဖြစ်တော့မည်ဖြစ်၏။

တပည့်တော်က ဘုရားကိုကြည်ညိုတဲ့အတွက် လည်ပင်းမှာ ဘုရားပုံကို အမြဲတမ်းဆွဲထားတာ ဘုရားဟု ဆိုသော ဒါယိကာမကြီးတစ်ယောက်ကို စာရေးသူက ဒါယိကာမကြီး.. ပုထုဇဉ်ဆိုတာ ကောင်းတဲ့အမှုနဲ့ မကောင်းတဲ့အမှုမှာ မကောင်းတဲ့အမှုကို အပြုများတယ်၊ ဥပမာ ဒါယိကာမကြီးက မကောင်းတဲ့နေရာတွေသွား၊ မကောင်းတဲ့အမှုတွေကို ပြုမိမယ်ဆိုရင် ဒီဘုရားပုံကြီးနဲ့ ဘယ်လိုမှ မသင့်တော်ပါဘူး၊ ဒါကြောင့် ဘုရားပုံကို အမြဲတမ်း လည်ပင်းမှာမဆွဲထားပါနဲ့။ ဘုရားရှိခိုးတဲ့အချိန်၊ ကောင်းတဲ့အမှုတွေပြုလုပ်နေတဲ့အချိန်ကြမှ ဆွဲထားပါဟု ရှင်းပြရသေး၏။

ထိုသူများအတွက် ဘုရားဟောဒေသနာတစ်ခုသည် သတိပြုစရာအချက်ပင်ဖြစ်၏။ **ငါဘုရားရဲ့အနီးမှာနေပေမယ့် တရားတော်ကို မကျင့်လျှင်၊ ငါဘုရားရဲ့အဝေးဆုံးမှာနေသောသူပင်ဖြစ်၏။ ငါဘုရားရဲ့အဝေးမှာနေပြီး တရားတော်ကို ကျင့်လျှင် ငါဘုရားရဲ့ အနီးအနားမှာ နေသောသူပင် ဖြစ်၏တဲ့။** ဘုရားပုံသည် ဘုရားနေရာ၌သာလျှင် တင့်တယ်၏။ ထိုကဲ့သို့မဟုတ်ဘဲ မိမိ၏မသိမှုကြောင့် အလိုလိုနေရင်းကြီးလေးသောပြစ်မှုတစ်ခုကို နေ့စဉ်ကျူးလွန်နေသလိုပင်ဖြစ်တော့၏။

မြို့နယ်တစ်နယ်ထဲ၌ရှိသော ရွာကလေးတစ်ရွာမှာဖြစ်၏။ တစ်ဖက်က ဘုရားစေတီပရိဝုဏ်၊ တစ်ဖက်က ဘုန်းကြီးကျောင်း ဘေးချင်းကပ်လျက်ဖြစ်၏။ ပြဿနာက ဘုရားဝတ္တကမြေဘက်မှ ၁၅ ပေ ပတ်လည်လောက်မြေကွက်ကလေးသည် ဘုန်းကြီးကျောင်းမြေဘက်သို့ ကျော်လွန်၍ ဘုရားခန်းဖွဲ့ထားခြင်းဖြစ်၏။ ထိုဘုရားခန်းမှာ

(စာမျက်နှာ ၃၀ သို့)

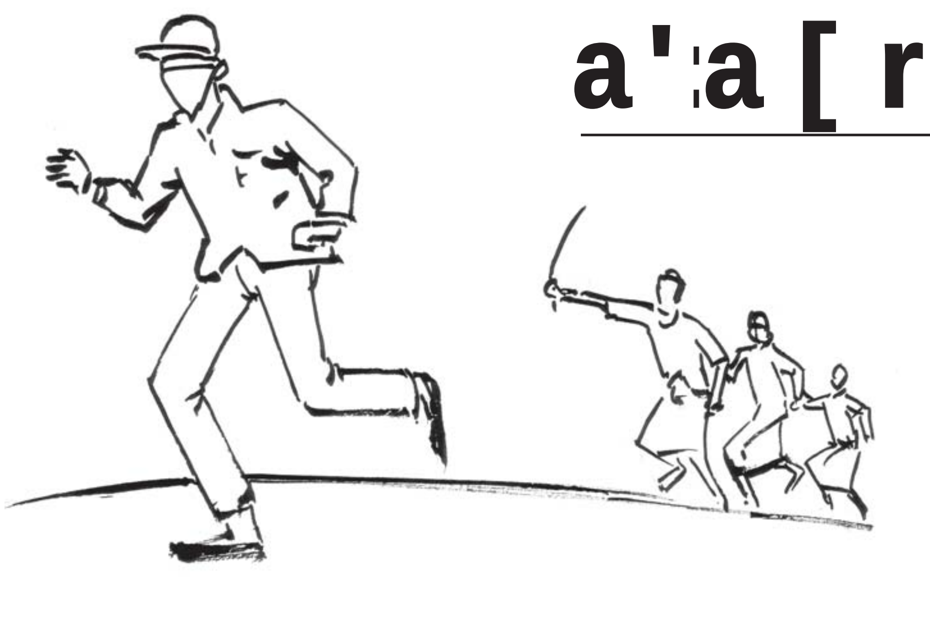

a'¦a[rm0wD

သက်ပိုင်ငြိမ်း (ရုက္ခဗေဒ)

၄။ မေတ္တာဖြင့်ခွင့်လွှတ်၍ စေတနာဖြင့် စွန့်လွှတ်ခြင်း။

"တစ်ကမ္ဘာလုံးကို မေတ္တာတရားနဲ့ အုပ်ချုပ်မှ လုံခြုံပါမည်။ မေတ္တာတရားကိုသာ လက်ကိုင်ထားမည်ဆိုပါက အရာရာကို အောင်မြင်ပြီး အကျိုးထူးခံစားကြရပါမည်။ မေတ္တာခြုံမှ လုံကြရမည် ဖြစ်ပေတော့သည်။ ကြေးမုံတစ်ချပ်ကို ယူ၍ကြည့်ပါ။ ကျွန်မက ရယ်မောပြနေပါက ထိုကြေးမုံပြင်ပေါ်ဝယ် ပြန်လှန်ရယ်မောပြနေသော ရုပ်ကိုသာ မြင်ရပေမည်။ ဒေါသခက်ထန်သော မျက်နှာဖြင့်ကြည့်လိုက် ပြန်ပါကလည်း အရုပ်ဆိုးလှစွာသော ဒေါသ၏ပုံရိပ်ကို ပြန်လည်တွေ့ကြရမည် ဧကန်ဖြစ်ပါသည်။

ယခုမူ. . .

ကျွန်မအား မလိုမုန်းပွား အညိုးထားကြပြီး ကျွန်မနှင့်တကွ ကျွန်မ၏သားသမီးများ ဂုဏ်သိက္ခာကိုပါ ထိပါးစော်ကားကြသောသူများကို ကျွန်မတို့မိသားစုက ခွင့်လွှတ်စိတ်အပြည့်ဖြင့် ပြုံးပြနေခဲ့ပါသည်။ သို့သော်. . .

တစ်ခုသော စနေနေ့ နေ့လည် ၁ နာရီ ၁၅ မိနစ်ခန့်အချိန်၊ ကျွန်မစိတ်များ ရှုပ်ထွေးလွန်းလှ၍ နေအိမ်ဘုရားခန်းအား သန့်ရှင်းရေးပြုလုပ်နေမိပါသည်။ ထိုအချိန်- ကျွန်မ၏နေအိမ်တိုက်တံခါးအပေါက်ဝတွင် လူရိပ်တစ်ခုမြင်လိုက်ရပါသည်။ တံခါးအကွယ်မှာရောက်နေသူ ကျွန်မမှာ မျက်နှာကို ပုဝါစည်းထားသူကို မြင်လိုက်ရသည့်အခိုက် လွန်စွာအံ့သြသွားပြီး မင်တက်မိသွားပါသည်။ ပြီးမှအသိစိတ်ဝင်လာကာ "ကယ်တော်မူကြပါ၊ ဓားပြ၊ ဓားပြ" ဟူ၍ အော်ဟစ်မိပါတော့သည်။ "ဟေ့-မပြေးနဲ့၊ မအော်နဲ့" ဟူဆိုကာ ကျွန်မထံတရှူးထိုးပြေးဝင်လာသူကိုကြည့်ကာ ကျွန်မလွန်စွာကြောက်ရွံ့တုန်လှုပ်သွားပါတော့သည်။ မျက်နှာကို မျက်စိလေးနှစ်လုံးမျှသာ ဖော်လျက် ပုဝါစည်းထားသည့်ထိုသူကိုကြည့်ပြီး ကျွန်မမှာ တိုက်တံခါးဝဆီသို့ ထွက်ပြေးပါတော့သည်။ ထိုအချိန်က ထိုသူမှာ နေ့စဉ်နေ့လယ်ခင်းအချိန်တိုင်း ကျွန်မလဲလျောင်းအနားယူသည့် ကုတင်ခြေရင်းသို့ ဝင်ရောက်နေပြီဖြစ်ပါသည်။ စနေ၊ တနင်္ဂနွေနေ့များ၏နေ့လည်ခင်းတိုင်း ကျွန်မ တီဗွီထိုင်ကြည့်တတ်ပါသည်။ ထိုနေ့က စနေနေ့ဖြစ်ပါသည်။ သို့သော် တီဗွီမှာ ရုပ်ပုံမထွက်ပဲ ပျက်နေ၍ ကျွန်မ၏ခင်ပွန်းသည်က တီဗွီပြင်ပေးမည့်သူကို လွှတ်ပေးလိုက်မည်ဟုပြောကာ နေ့လည် ၁၂ နာရီ မတီးခင် ၁၅ မိနစ် (၁၂ နာရီမတ်တင်း) ခန့်ကတည်းက အပြင်သို့ထွက်သွားပါသည်။ အိမ်မှာ အချိန်ပိုင်းခေါ်ထားသည့် ထမင်းချက်ကလေးမလေးကလည်း တီဗွီပျက်နေ၍ အိမ်သို့ခဏပြန်သွားခဲ့ပါသည်။ ကျွန်မမှာ အိမ်အကူအဖော်ကို နေ့တိုင်းမခေါ်ပါ။ လိုအပ်သည့်နေ့များမှသာခေါ်တတ်ပါသည်။ ခါတိုင်းသူလာကူသောရက်များမှာလည်း နေ့လယ် ၁၂ နာရီခန့်တွင် သူမ၏အိမ်သို့ ပြန်သွားပါသည်။ အိမ်မှာ ကျွန်မတစ်ယောက်တည်းရှိနေတတ်သည်က များပါသည်။

ထိုအချိန်က ကျွန်မ၏ကြောက်စိတ် စိုးရိမ်ပူပန်စိတ်များမှာ ငယ်ထိပ်သို့တိုင်အောင် ရောက်ပြီထင်ပါသည်။ စိတ်နှင့်လူမကပ်တော့ဘဲ တိုက်အပြင်သို့ရောက်ရန်သာ ထွက်ပြေးမိပါသည်။ ထိုသူက ကျွန်မ၏နောက်သို့ ထပ်ချပ်မကွာ အပြေးလိုက်လာပါသည်။ ထိုသူနှင့်ကျွန်မကြားဝယ် ပလက်စတစ်အစိမ်းရောင် ထမင်းစားပွဲခုံနှင့် ဖင်ထိုင်ခုံနှစ်လုံးရှိနေပါသည်။ ကျွန်မခင်ပွန်းသည် နေ့လည်ထမင်းစားပြီးနောက် ပဲမြစ်ပြုတ်ကို ဆီဆားဆမ်းဖြင့် ကျွေးမွေးထားခြင်းဖြစ်ပါသည်။

ထိုစားပွဲခုံခြားနေ၍သာလျှင် ထိုသူ ကျွန်မထံပြေးလာချိန်က ကျွန်မထံရောက်ရန် ခြေတစ်လှမ်းနောက်ကျနေသည့်အတွက်ကြောင့် ထိုအချိန်က ကျွန်မလွတ်မြောက်သွားရခြင်းပင် ဖြစ်ပါသည်။ ထိုသူနှင့်ကျွန်မတို့ ရုန်းရင်းဆန်ခတ်ဖြစ်နေချိန်ဝယ် ကျွန်မ၏အော်ဟစ်သံကြောင့် အိမ်နားနီးချင်းများ၊ ရပ်ကွက်အတွင်းရှိလူများ ရောက်ရှိလာကြပါသည်။ ထို့နောက် ကျွန်မမှာ တိုက်လှေကားရင်း မြေကြီးပေါ်ဝယ် မှောက်လျှက်လဲကျနေသည်ကို တွေ့ရှိခဲ့ကြရပါသည်။ မည်သို့မည်ပုံဖြစ်ပျက်သွားသည်ကိုပင် မမှတ်မိနိုင်လောက်အောင် ကျွန်မ အကြောက်ကြီးကြောက်နေခဲ့မိပါသည်။ ယခုတွေးလျှင်ပင် မျက်နှာကိုပဝါစည်းထားသည့် ထိုသူအား မျက်စိဝယ် ပြန်လည်မြင်ယောင်ကာ ကြောက်လန့်နေမိပါ သေးသည်။

ဒဏ်ရာဒဏ်ချက်များစွာဖြင့် ကျွန်မမှာ အိပ်ယာတည်းမှ ၄ ရက်ခန့် မထနိုင်ခဲ့ပါ။ ဒူးနှစ်ဖက်မှာ "သေရာပါ" ဒဏ်ရာအဖြစ် "အမာရွတ်" ကျန်ရှိနေခဲ့ပါတော့သည်။ မည်သည့်အတွက်ကြောင့် ဤမျှဖြစ်သွားအောင် လုပ်ရက်ပါသနည်း? မည်သည့် အကြောင်းကြောင့် ဤမျှ ကိုယ်ချင်းမစာမနာ ပြုအပ်ပါသနည်း? မည်မျှကြီးမားသော လောဘအမှောင် ကြောင့်ပါနည်း? မည်သို့သောသူကများ ကျွန်မအား ဤသို့ ပြုလုပ်ချင်ရပါသနည်း?

မေးခွန်းပေါင်းများစွာဖြင့် ကျွန်မမှာ ကိုယ်၏ဆင်းရဲခြင်းများသာမက၊ စိတ်၏ဆင်းရဲခြင်း "ဒုက္ခ" များစွာကိုပါ ခံစားနေခဲ့ရပါတော့သည်။ ခံစားရသော ပြင်ပဒဏ်ရာဒဏ်ချက်များထက် ကျွန်မ၏ရင်တွင်းထိတိုင် ရောက်ရှိသွားခဲ့သည့် "နာကျင်မှု" "ကြေကွဲမှု" "သိမ်ငယ်မှု" "အားငယ်မှု" စသည့် ခံစားမှုဝေဒနာများစွာဖြင့် ကျွန်မကို အမြဲနှိပ်စက်လျက်ရှိနေပါတော့သည်။

ထိုအခါ ကျွန်မ၏ "နားခိုရာ" မလှိုင်မြို့လေးမျက်နှာဆရာတော်ဘုရားကြီးနှင့် ရှစ်မျက်နှာဆရာတော်ညီနောင်နှစ်ပါးတို့သာလျှင်ဖြစ်ပါတော့သည်။ "ထိုသူ" မှာ မျက်နှာကိုစည်းထားသော ပုဝါအား မဖြုတ်မိပဲ အိမ်ဝိုင်းအပြင်သို့ ထွက်ပြေးခြင်းကြောင့် ချက်ချင်းဖမ်းမိလိုက်ကြပါသည်။ ထိုသူ၏ မျက်နှာမှာ စည်းထားသောပုဝါကို ဖြုတ်လိုက်ကြသောအခါ ထိုသူသည် . . .

မည်သူမည်ဝါဟုသိလိုက်ရသည့် အချိန် ကျွန်မကိုယ်ကျွန်မ လွန်စွာစိတ်ပျက်သွားပါသည်။ ဘာကိုလဲ? ဘာကြောင့်လဲ? ဘာဖြစ်စေချင်တာ

လဲ?။ မေးခွန်းပေါင်းများစွာသာ ထပ်တလဲလဲ ထွက်ပေါ်နေခဲ့ရပါတော့သည်။

သို့သော်. .

ချစ်သမီး. . .

-လောကီရေးရာကိစ္စများကို စွန့်လွှတ်ခဲ့ပါ။

-ကာမဂုဏ်မှာ နစ်မျောနေမှုကို စွန့်လွှတ်ခဲ့ပါ။

-ဆန္ဒများ၊ ချင်ခြင်းများအားလုံးကို စွန့်လွှတ်ခဲ့ပါ။

- မိမိ၏အတ္တကို စွန့်လွှတ်ခဲ့ပါ။

- မိမိ၏စိတ်ကိုနိုင်အောင် ထိန်းချုပ်ပါ။

- ထို့နောက် "မေတ္တာရှင်" ဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသခင်၏ တပည့်သမီးတော် အဖြစ်ခံယူလိုက်ပါ။

-ဘာသာသာသနာအကျိုးကို သည်ပိုးထမ်းဆောင်ပါ။

ဟူသော မေတ္တာတော်အနန္တနှင့် သတ္တဝါများအပေါ် ကရုဏာကြီးများလှစွာသော မြတ်ဗုဒ္ဓ၏ အသံကိုကြားယောင်လိုက်ရသည့်ခဏာယ်-

သံသယစိတ်များစွာဖြင့် ဝင်ရောက်လာသော မေးခွန်းများကို ဖယ်ရှားနိုင်စွမ်းစေခဲ့တော့သည်။ ထိုအခါ ကျွန်မ၏တစ်ကိုယ်လုံး ငြိမ်းအေးသော ခံစားမှုအပြည့် သန္တိသုခကို ရရှိလိုက်ပါပြီ။ ထို့နောက်တွင်မူကား အားလုံးကို ပြုံးပြနိုင်သည့် ခွင့်လွှတ်ခြင်းများစွာဖြင့် ကျွန်မအေးချမ်းစွာ နေထိုင်နိုင်ခဲ့ပြီဖြစ်ပါသည်။

-အခင်းဖြစ်ပွားခဲ့သည့် တခဏတာမျှသာရှိသော ထိုအချိန်က ကျွန်မအဘယ်အမှုကို ပြုလုပ်ဆောင်ရွက်နေခဲ့ပါသနည်း?

ကျွန်မ၏နေအိမ်တွင် ကျွန်မအမြဲအစဉ်ကိုးကွယ်အားထားခဲ့သော မြတ်စွာဘုရားရှင်ကိုယ်တော်မြတ်များကို ရေသပ္ပာယ်ခြင်း၊ ရေတော်ကပ်ခြင်း စသည့်ကောင်းမှုများအပြင် ဘုရားရှင်စံတော်မူရာ "ဘုရားခန်းကျောင်းဆောင်" အား သန့်ရှင်းရေး ပြုလုပ်ဆောင်ရွက်နေခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ကျွန်မ အကုသိုလ် "ကံကြွေး" ကို တုံ့ဆပ်ရမည့်အချိန်မှာ ကျွန်မအသက်မသေ၊ ပစ္စည်းဥစ္စာလည်း မလျော့ရခြင်းမှာ- ဘုရားရှင်အတွက် ဝေယျာဝစ္စပြုလုပ်အပ်သော "စေတနာ" ကုသိုလ်ကံအကျိုးဆက်ကြောင့်သာလျှင် ဖြစ်ပေသည်ဟု ကျွန်မယုံကြည်မိပါသည်။ ထို့ပြင် ကျွန်မမှာ ဗုဒ္ဓဘာသာမြန်မာလူမျိုး အမျိုးသမီးတစ်ဦးဖြစ်ပြီး အမိအဖအဆုံးအမကို ခံယူထားသော အိမ်ထောင်ရှင် မိန်းမကောင်းတစ်ဦး၏ ပြုလုပ်ဆောင်ရွက်ရမည့် တာဝန်ဝတ္တရားများကို မိမိ၏ကိုယ်ကျင့်သိက္ခာကို ထိန်းသိမ်းခြင်းတည်းဟူသော ဟီရိသြတ္တပ္ပတရားများကို လက်ကိုင်ထားကာ ခင်ပွန်းဖြစ်သူကို စေတနာမေတ္တာအပြည့်ဖြင့် ကျွေးမွေးပြုစုခြင်း၏ "ကုသိုလ်ကံ အကျိုးဆက်" ကို ရရှိခြင်းလည်းဖြစ်ပါလိမ့်မည်။

ထို့ပြင် ကျွန်မနေထိုင်ရာရပ်ကွက်အတွင်းရှိ ပျက်စီးနေသောလမ်းများကို သွားလာရေး အဆင်ပြေစေရန်ဟူသော ရည်ရွယ်ချက်စေတနာကောင်းဖြင့် ပြုပြင်ပေးခြင်း၊ လမ်းသွားရခက်ခဲနေသော လမ်းကို "ကတ္တရာလမ်း" အဖြစ်ဖောက်လုပ်လှူဒါန်းပေးခဲ့ခြင်း၊ သောက်သုံးရေအဆင်ပြေစေရန်အတွက် ရေတွင်းရေဟောင်းများကို ပြုပြင်ပေးခြင်း၊ အသစ်ထပ်မံတူးဖော်ပေးခြင်း စသည့် ဒါနကုသိုလ်များအပြင် ရပ်ကွက်အတွက် သာရေး၊ နာရေး၊ လူမှုရေးကိစ္စများကို ကျွန်မတတ်နိုင်သမျှ စိတ်ရောကိုယ်ပါ၊ ကူညီစောင့်ရှောက်တတ်ခဲ့ခြင်း စသည့်လုပ်ဆောင်ချက်များကြောင့် ယခုကျွန်မကို လာရောက်၍ ဒုက္ခပေးလုယက်သူ၊ ဓားပြတိုက်သူအား အိမ်နားနီးချင်းများ၊ ရပ်ကွက်အတွင်းရှိလူများ အချိန်မီလာရောက်၍ အော်ဟစ်တားဆီးဖမ်းဆီးပေးခဲ့ကြ၍သာလျှင် ကျွန်မအသက်ဘေးမှ လွတ်မြောက်ခဲ့ရခြင်းပင်ဖြစ်ပါသည်ဟုလည်း ခံစားယုံကြည်လိုက်မိပါသည်။

အမှန်စင်စစ် ကျွန်မပြုလုပ်ခဲ့သော ကောင်းမှုလေးများမှာ သေးဖွဲလှသည်ဟု ဆိုနိုင်ပါသည်။ သို့သော် ရေလိုနေသောနေရာကို ရေပေါ်များစေခြင်းတည်းဟူသော "စေတနာ"၊ လမ်းသွားလမ်းလာများတွင် ချိုင့်ကွက်များ၊ ကျင်းများကြောင့် သွားလာရေးကို နှောင့်နှေးကြန့်ကြာစေခဲ့ပါသည်။ မိုးတွင်းကာလအချိန် မိုးရွာပြီးစအခါများ၌ဆိုလျှင် ကလေးများ၊ အသက်ကြီးရင့်သူများ၊ ဈေးတောင်းခေါင်းရွက်သည်လေးများမှာ လမ်းပေါ်တွင် ချော်လဲကျနေကြရသည့် ဒုက္ခများကို နေ့စဉ်မြင်တွေ့နေရသော ကျွန်မမှာ ကျွန်မအစွမ်းရှိသမျှလေးနှင့် လမ်းကို ကောင်းမွန်စွာ ဖြောင့်ဖြောင့်သွားလာနိုင်စေရန် ရည်ရွယ်၍ လမ်းဖောက်လုပ်ပြုပြင်ပေးခဲ့ခြင်းဖြစ်ပါသည်။

ယခုမူ- ကျွန်မ အနေနှင့် ထိုစေတနာများ၏ အကျိုးဆက်များကို ခံစားရရှိခဲ့ပြီဖြစ်ပါသည်။ ထိုထိုသော ကုသိုလ်စေတနာအကျိုးဆက်တို့ကြောင့် ကျွန်မအား ကျရောက်လာသည့် အကုသိုလ်အပြစ်များသည် လျော့ပါးပျောက်ကွယ်သွားရချေပြီ။ ကျွန်မပြုလုပ်သောကံ ကျွန်မထံပြန်လာခြင်းပင်ဖြစ်ပေတော့သည်။

"ဆရာလေး- အချိန်တိုင်း အချိန်တိုင်းမှာ မေတ္တာဘာဝနာများကို ပွားများပါ။ မိမိရဲ့ အနီးပတ်ဝန်းကျင်၊ ရွာ၊ မြို့၊ နိုင်ငံ၊ ကမ္ဘာတစ်ဝန်းလုံး အနှံ့ ဖြန့်ကျက်ပြီး မေတ္တာပို့ပေးပါ။ ယခု ဆရာလေး ပြခဲ့ပြီးသမျှသော ဒါနကုသိုလ်၊ ဆောက်တည်ခဲ့သမျှသော သီလကုသိုလ်၊ ပွားများအားထုတ်ခဲ့သမျှသော ဘာဝနာကုသိုလ်များအပြင် သာသနာတော်တည်တံ့ရာတည်တံ့ကြောင်း၊ တိုးတက်ရာတိုးတက်ကြောင်း၊ ပြန့်ပွားရာပြန့်ပွားကြောင်း ဆောင်ရွက်ခွင့်ရသမျှသော "သာသနာပြုကုသိုလ်" အစုစုတို့ဖြင့် ရတနာမြတ်သုံးပါး၊ မိဘဆရာသမား၊ ကျေးဇူးရှင် အပေါင်းတို့နှင့်တကွ၊ သာသနာတော်မြတ်ကြီးအား ဤသာသနာ၏အနွယ်ဝင်သီလရှင်သမီးတော်အဖြစ် ခံယူထားရင်း အမြဲမပြတ်မွေ့ပူဇာများဖြင့် ကျေးဇူးတုံ့ဆပ်ပူဇော်ခြင်းအမှုကို အထူးပြုလုပ်ပါ။ မေတ္တာများပေးဝေပါ။

ကျောင်းသားတစ်ယောက်၏တာဝန်မှာ စာမေးပွဲဖြေရန်နှင့် စာကျက်ရန်တာဝန်သာဖြစ်သည်။ စာမေးပွဲအောင်မြင်ခြင်း၊ မအောင်မြင်ခြင်းသည် သူ့အလုပ်မဟုတ်ပါ၊ သူရရှိလာမည့် "အကျိုး" က သူ့ဖာသာသူ ရရှိလာမည်သာဖြစ်သည်။

ထို့အတူ မိမိတို့ပြုလုပ်အပ်ခဲ့သမျှသော ကုသိုလ်ကံစေတနာ၏ "အကျိုးဆက်" များသည်၊ မိမိနှင့်မဆိုင်၊ မိမိအနေနှင့် အားလုံးအပေါ် မေတ္တာဖြင့် ခွင့်လွှတ်နိုင်ပြီး စေတနာဖြင့် စွန့်လွှတ်နိုင်စေခြင်းသည်သာ မိမိ၏တာဝန်ဖြစ်ပေသည်။ မေတ္တာပို့ အမျှဝေခြင်းအမှုကို အမြဲအစဉ် မမေ့မလျော့ ပြုကျင့်လေလော့"

ဟူသော လေးမျက်နှာကျောင်းဆရာတော်၊ ရှစ်မျက်နှာကျောင်းဆရာတော်၊ ကျေးဇူးတော်ရှင်အရှင်သုမြတ်ညီနောင်နှစ်ပါး၏ ဆိုဆုံးမစကားကို ဦးနှောက်အသိဖြင့် နှလုံးသားရင်ပြင် ဝယ်၊ အသက်ဆုံးသည်တိုင် စွဲမြဲစွာနာယူသွားပါတော့မည်။

ဤပြုခဲ့သမျှကုသလစေတနာတို့ကို အကျွန်ုပ်နှင့်တကွ ထပ်တူထပ်မျှဘဝအဆက်ဆက်၊ သံသရာအဆက်ဆက် တော်စပ်ခဲ့ဖူးသမျှသော မိဟောင်းဖဟောင်း၊ ဆရာဟောင်းသမားဟောင်း၊ ဆွေဟောင်းမျိုးဟောင်း၊ ကျေးဇူးရှင်အပေါင်းတို့နှင့်တကွ ၃၁-ဘုံတွင် ကျင်လည်လျက်ရှိကြကုန်သော သုခိတ၊ ဒုက္ခိတ၊ သတ္တဝါဝေနေယျအပေါင်းတို့အား အကျွန်ုပ်က မေတ္တာအပြည့်၊ စေတနာအနန္တဖြင့် အမျှပေးဝေအပ်ပါပြီ။ အမျှ- အမျှ- အမျှ ယူတော်မူကြပါကုန်လော့. . "

သာဓု- သာဓု- သာဓု။

ဒေါ်ဟေမာဝတီ

သက်ပိုင်ငြိမ်း (ရက္ခဗေဒ)

q&mqkHomfvnf

ထွန်းတင့်အောင်

"ဒီရှစ် (၈) ကို ဘာဖြစ်လို့ အဆံ (အကွေး) ထည့်တာလဲ။" ဤအပြောမှာ စာရေးသူငယ်စဉ်က အတိအကျဆိုရလျှင် ခုနစ်တန်း၌ ပညာသင်ယူစဉ်က ဂဏန်းသင်္ချာပြဆရာကပြောခြင်းဖြစ်သည်။ ပြောသည်ဆိုရာ၌ အေးဆေးစွာပြောခြင်းမဟုတ်။ ဆဲ၍ ပြောခြင်းဖြစ်သည်။ စင်စစ် ရှစ်ဂဏန်း (၈) ကို အဆံ (အကွေး) ထည့်၍ရေးသောကြောင့် သင်္ချာပြဆရာကဆဲခြင်းဖြစ်သည်။ ထိုဆရာသည် ခုနစ်တန်းတွင် မြန်မာစာလည်းပြသည်။

"နောက် ကျွန်တော်တက္ကသိုလ် ဓာတုဗေဒသင်ရတယ်။ ဓာတ်ကြီးလေးပါး (Four Elements) အယူအဆကို တပည့်တွေနားလည်အောင် ရှင်းပြတယ်။ တကယ်တော့ Four Elements အယူအဆဟာ မမှန်ဘူး။ "ပထဝီ၊ တေဇော၊ အာပေါ၊ ဝါယော" ဆိုတာ အခြေခံမဟုတ်ဘူး။ မြေကြီး (ပထဝီ) မှာ Elements တွေများစွာပါတယ်။ တေဇော (မီး) ဟာလည်း စွမ်းအင်သာဖြစ်တယ်။ Element မဟုတ်ကြောင်းရှင်းပြတယ်" ဤသည်မှာလည်း ၁၆. ၅. ၂၀၀၅ ရက်နေ့ထုတ် ဂျာနယ်တစ်စောင်တွင် ဖော်ပြသည့်ဆောင်းပါးတစ်ပုဒ်မှ ဆောင်းပါးရှင်၏အဆိုအမိန့်ဖြစ်၏။

ရှစ်ဂဏန်း (၈) တွင် ဝတ်ဆံထည့်ရေးသောကြောင့် အဆဲခံရခြင်းကို ကျွန်တော်မမေ့နိုင်ပါ။ အာဃာတကြီးသောကြောင့် မမေ့နိုင်ခြင်းမဟုတ်ပါ။ ရှစ်ဂဏန်း (၈) တွင် ဝတ်ဆံထည့်ရေးခြင်းနှင့်ပတ်သက်၍ ကျွန်တော်မှားသည်လား၊ ဆရာမှားသည်လား အဆုံးအဖြတ်မရသောကြောင့်ဖြစ်ပါသည်။

နောက်တစ်ချက်မှာ ဆရာတန်မဲ့ မအေနှမဖြင့်ဆဲခြင်းမှာ မလျော်ကန်ပါ။ ထိုစဉ်က ကလေးဖြစ်သောကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဆဲဆိုခြင်းသဘောသဘာဝနှင့် အနှစ်သာရကို မသိနားမလည်သဘောမပေါက်သောကြောင့်လည်းကောင်း၊ စိတ်တွင် အောင့်သက်သက်ဖြစ်ခဲ့မိပါသည်။ မိမိအတွက် အမေ၊ နှမ ဆဲခံရခြင်းကြောင့်လည်း စိတ်မကောင်းဖြစ်မိပါသည်။ စင်စစ် ကျွန်တော်မှားလျှင်၊ ကျွန်တော့်မှာအပြစ်ရှိလျှင် ကျွန်တော်ကိုသာ အရေးယူရပါမည်။ အပြစ်မရှိသော ဘာမျှမပတ်သက်သော အမေနှမများကို မပုတ်ခတ်သင့်ပါ။ မဆဲဆိုသင့်ပါ။

ငယ်စဉ်ကမူ အဆဲခံရလျှင် နာပါသည်။ နားမလည်သောကြောင့်ဖြစ်၏။ ယခုအခါ အဆဲခံရလည်း မနာတော့ပါ။ စင်စစ် အဆဲခံရသူသည် နာစရာလည်းမလို၊ ရှက်စရာလည်းမလိုပါ။ ဆဲသူသည်သာ ရှက်စရာကောင်းပါသည်။ သူ၏ စိတ်ရိုင်းမှု၊ နှုတ်ကြမ်းတမ်းမှုကို လှစ်ပြသောကြောင့်ဖြစ်ပါသည်။

ရှစ်ဂဏန်း (၈) အတွက် အဆဲခံရခြင်းကို မမေ့ခြင်းသည် ရှစ်ဂဏန်း (၈) အမှန်ရေးသားနည်းကို ရှာဖွေရေးအတွက် မောင်းနှင်တာပင် ဖြစ်ပါသည်။ ထို့ပြင် ရှစ်ဂဏန်း (၈) အရေးအသားအတွက် ကျွန်တော်ကိုဆဲသည်ဆိုရာ၌ ကျွန်တော်၏လက်ဦးဆရာကို ဆဲရာ၊ စော်ကားရာလည်း ရောက်ပါသည်။ သို့ဖြစ်၍ ရှစ်ဂဏန်း (၈) အရေးအသားအမှန်ကို ကျွန်တော်တွေ့အောင်ရှာဖွေခဲ့ပါသည်။ တွေ့လည်းတွေ့ခဲ့ပါပြီ။

ဂငယ်အက္ခရာ (ဂ) တွင် ဝတ်ဆံသည်မရေးရဘဲ ရှစ်ဂဏန်း (၈) တွင် ဝတ်ဆံထည့်ရေးရသည်ကို ဝေါဟာရတ္ထပကာသနီကျမ်း (ကျော်အောင်စံထားဆရာတော်)၊ မြန်မာအက္ခရာနှင့် ဂဏန်းသင်္ချာထုပ္ပတ် (ဦးသာမြတ်)၊ မြန်မာအက္ခရာရေးသားနည်းစနစ် (ဦးမြတ်ကျော်-မြန်မာစာအဖွဲ့) ကျမ်းစာအုပ်များတွင် တွေ့ရပါသည်။ အဆုံးအဖြတ်ရပါပြီ။ ကျွန်တော်ကျေနပ်ပါသည်။ ကျွန်တော်၏လက်ဦးဆရာအတွက်လည်း ဂုဏ်ယူမဆုံးဖြစ်ပါသည်။

ယခုတစ်ဖန် "ဓာတ်ကြီးလေးပါး" (Four Elements) အယူဆကို တပည့်တွေနားလည်အောင် ရှင်းပြတယ်" ဆိုသောဆရာ၊ "ပထဝီ၊ တေဇော၊ အာပေါ၊ ဝါယောဆိုတာ အခြေခံမဟုတ်ဘူး" ဆိုသောဆရာ၊ ထိုဆရာ၏အယူအဆနှင့်အသိအမြင်နှင့် ပတ်သက်၍ အနည်းငယ်ဖော်ပြလိုပါသည်။

ပထဝီကို မြေကြီး၊ တေဇောကို မီးဟု သိရုံမျှလောက်ဖြင့်မူ ထိုသူသည် ဓာတ်ကြီးလေးပါးကို သိလှပြီဟု မဆိုနိုင်ပါ။ ဓာတ်ကြီးလေးပါးဆိုသော ပထဝီ၊ တေဇော၊ အာပေါ၊ ဝါယောတို့မှာ ဤသို့ပါတကားဟူ၍ အကြားအမြင်များစိမ့်သော၄ာ ဗုဒ္ဓအဘိဓမ္မာတွင် ပါရှိသည့်ဓာတ်ကြီးလေးပါးအကြောင်းကို ဖော်ပြလိုက်ပါသည်။

ပထဝီဓာတ်ရုပ်

မြေဟူသောသဘော (ခက်မာမှုသဘော) "ပထဝီဓာတ်" ဟူသော ထိုရုပ်သည် အဘယ်နည်း။ အတွင်း "အဇ္ဈတ္တ" သန္တာန်၌လည်းဖြစ်သော၊ အပ "ဗဟိဒ္ဓ" သန္တာန်၌လည်းဖြစ်သော၊ အာရုံပြုသောအားဖြင့် တဏှာဒိဋ္ဌိတို့ကပ်ရောက်အပ်သော ကံသည် အကျိုး၏အဖြစ်ဖြင့် မစွဲယူအပ်သည်လည်းဖြစ်သော (တဏှာဒိဋ္ဌိတို့ အာရုံပြုအပ်သည့် ကံ၏အကျိုးမဟုတ်သော) အကြင်ခိုင်မာခြင်း "ကက္ခဠ"၊ ကြမ်းတမ်းခြင်း 'ခရဂတ'၊ ခိုင်မာသည်၏အဖြစ် 'ကက္ခဠတ္တ'၊ ခိုင်မာခြင်းသဘော 'ကက္ခဠဘာဝ' သည်ရှိ၏။ ဤသို့သဘောရှိသောရုပ်သည် မြေဟူသော သဘော (ခက်မာမှုသဘော) ပထဝီဓာတ်ဟူသော ထိုရုပ်ပေတည်း။

အာပေါဓာတ်

ရေဟူသောသဘော (ဖွဲ့စည်းမှုသဘော 'အာပေါဓာတ်' ဟူသော ထိုရုပ်သည် အဘယ်နည်း။ အတွင်း 'အဇ္ဈတ္တ' သန္တာန်၌လည်းဖြစ်သော၊ အပ 'ဗဟိဒ္ဓ' သန္တာန်၌လည်းဖြစ်သော၊ အာရုံပြုသောအားဖြင့် တဏှာဒိဋ္ဌိတို့ကပ်ရောက်အပ်သော ကံသည် အကျိုး၏အဖြစ်ဖြင့် စွဲယူအပ်သည်လည်းဖြစ်သော (တဏှာဒိဋ္ဌိတို့ အာရုံပြုအပ်သည့် ကံ၏အကျိုးဖြစ်သော)၊ အာရုံပြုသောအားဖြင့် တဏှာဒိဋ္ဌိတို့ ကပ်ရောက်အပ်သောကံသည် အကျိုး၏အဖြစ်ဖြင့် မစွဲယူအပ်သည်လည်းဖြစ်သော (တဏှာဒိဋ္ဌိတို့ အာရုံပြုအပ်သည့် ကံ၏အကျိုးမဟုတ်သော) အကြင်ရေ (အရည်) "အာပ"၊ ရေ (အရည်) ဟူ၍ ဖြစ်ခြင်း 'အာပေါဂတ'၊ အစေး (အစို) 'သိနေဟ'၊ အစေး (အစို) ဟူ၍ ဖြစ်ခြင်း 'သိနေဟဂတ' ရုပ်ကို

ဖွဲ့စည်းခြင်း "ရူပဿဗန္ဓနတ္တ" သည်ရှိ၏။ ဤသို့ သဘောရှိသောရုပ်သည် ရေဟူသောသဘော (ဖွဲ့စည်းမှုသဘော) အာပေါဓာတ်ဟူသော ထိုရုပ် ပေတည်း။

တေဇောဓာတ်ရုပ်

မီးဟူသောသဘော (ရင့်ကျက်စေမှု သဘော) 'တေဇောဓာတ်' ဟူသော ထိုရုပ်သည် အဘယ်နည်း။ အတွင်း 'အဇ္ဈတ္တ' သန္တာန်၌ ဖြစ်သော၊ အပ 'ဗဟိဒ္ဓ' သန္တာန်၌လည်းဖြစ်သော၊ အာရုံပြုသောအားဖြင့် တဏှာဒိဋ္ဌိတို့ကပ်ရောက်အပ်သော ကံသည် အကျိုး၏အဖြစ်ဖြင့် စွဲယူအပ်သည်လည်း ဖြစ်သော (တဏှာဒိဋ္ဌိတို့အာရုံပြုအပ်သည့် ကံ၏ အကျိုးဖြစ်သော)၊ အာရုံပြုသောအားဖြင့် တဏှာ ဒိဋ္ဌိတို့ ကပ်ရောက်အပ်သောကံသည် အကျိုး၏ အဖြစ်ဖြင့် မစွဲယူအပ်သည်လည်းဖြစ်သော (တဏှာ ဒိဋ္ဌိတို့အာရုံပြုအပ်သည့် ကံ၏အကျိုးမဟုတ်သော) အကြင် မီး 'တေဇော'၊ မီးဟူ၍ဖြစ်ခြင်း 'ဉသုမ' အငွေ့ဟူ၍ဖြစ်ခြင်း 'ဉသုမဂတ' သည်ရှိ၏။ ဤသို့ သဘောရှိသောရုပ်သည် မီးဟူသောသဘော (ရင့်ကျက်စေမှုသဘော) "တေဇောဓာတ်" ဟူသော ထိုရုပ်ပေတည်း။

ဝါယောဓာတ်ရုပ်

လေဟူသောသဘော (ထောက်ကန်လှုပ်ရှားစေမှုသဘော) 'ဝါယောဓာတ်' ဟူသော ထိုရုပ်သည် အဘယ်နည်း။ အတွင်း 'အဇ္ဈတ္တ' သန္တာန်၌ ဖြစ် သော၊ အပ 'ဗဟိဒ္ဓ' သန္တာန်၌လည်းဖြစ်သော၊ အာရုံ ပြုသောအားဖြင့် တဏှာဒိဋ္ဌိတို့ကပ်ရောက် အပ်သောကံသည် အကျိုး၏အဖြစ်ဖြင့် စွဲယူအပ် သည်လည်း ဖြစ်သော (တဏှာဒိဋ္ဌိတို့ အာရုံပြုအပ် သည့် ကံ၏အကျိုးဖြစ်သော)၊ အာရုံပြုသောအား ဖြင့် တဏှာ ဒိဋ္ဌိတို့ ကပ်ရောက်အပ်သောကံသည် အကျိုး၏အဖြစ်ဖြင့် မစွဲယူအပ်သည်လည်းဖြစ် သော (တဏှာ ဒိဋ္ဌိတို့အာရုံပြုအပ်သည့် ကံ၏ အကျိုးမဟုတ်သော) အကြင်လေ 'ဝါယော'၊ လေဟူ၍ဖြစ်ခြင်း 'ဝါယောဂတ' ရုပ်၏တောင့်တင်းသည်၏အဖြစ် (တောင့်တင်းခြင်း) "ရူပဿထမ္ဘိတတ္တ" သည်ရှိ၏။ ဤသို့သဘောရှိသောရုပ်သည် လေဟူ သောသဘော (ထောက်ကန်လှုပ်ရှားမှုသဘော) ဝါယောဓာတ်ဟူသော ထိုရုပ်ပေတည်း။

လောကတွင် ပြီးပြည့်စုံသောသူဟူ၍ မရှိပါ။ အထူးသဖြင့် အသိပညာဗဟုသုတသည် လည်းကောင်း၊ အတတ်ပညာသည်လည်းကောင်း အပြီးတိုင်ပြည့်စုံသွားပြီဟူ၍ မရှိပါ။ လိုအပ်ချက် ပေါင်းများစွာကို ရင်ဝယ်ပိုက်လျက် ဘဝနိဂုံးအဆုံး သတ်သွားရသည်ချည်းသာဖြစ်သည်။ ကျောင်းဆရာ ဆိုသူများသည်လည်း လူထဲကလူဖြစ်နေသော ကြောင့် ထိုအတိုင်းပင်ဖြစ်သည်။ သို့ရာတွင် ဆရာ သည် တပည့်များကို အသိပညာ၊ အတတ်ပညာ သင်ကြားပေးရသူဖြစ်ရကား တပည့်များအယူအတိမ်း စောင်းမသွားရေးအလို့ငှာ အစစအရာရာ ထိန်း ထိန်းသိမ်းသိမ်းဖြစ်သင့်သည်။ မှန်သောအရေးကိစ္စ ကို တိတိကျကျ ပြတ်ပြတ်သားသားပြောဆိုသင်ကြား ခြင်းမှာ မထောင်းတာသော်လည်း အလွဲအမှားကို ယတိပြတ်သင်ကြားပေးမိပါက တပည့်များ အတွေး အမြင်အသိတိမ်း စောင်းလွဲမှားသွား ပေလိမ့်မည်။ သို့ဖြစ်၍ မိမိတတ်သိနားလည်သမျှကို စေ့စပ် သေချာမှုရှိစေရန် လိုအပ်သကဲ့သို့ မသေချာ မရေရာသည်ကို ပြုလွယ် ပြင်လွယ်ဖြစ်စေရန် ထိန်းထိန်းသိမ်းသိမ်းပြောဆို သင်ကြားပေးရန် အထူးသတိချပ်အပ်ပေသည်။

ထွန်းတင့်အောင်

(စာမျက်နှာ ၂၆ မှ)

ဘုရားတွေကိုထား၏။ အမိုးမရှိ၊ အကာလေး ခါးစောင်းလောက်သာ အုတ်စီထား၏။ ဘုန်းကြီး ကျောင်းဘက်မှ ကျောင်းထိုင်ကိုယ်တော်လေးသည် ခေတ်အမြင်ရှိ၏။ ပညာရှိ၏။ သူ့ကျောင်းမြေဘက် မှ ကျော်လွှန်၍ဘုရားခန်းဖွဲ့သည်ကို အပြစ်မြင် ခြင်းမဟုတ်။ လူတွေ အပေါ့စွန့်သောနေရာ၊ ကုဋီ နှင့် နီးသောနေရာ၌ ဘုရားခန်းရောက်နေခြင်းကို မသင့်တော်၍ တားမြစ်ခြင်းဖြစ်၏။ ဘုရားမြေဘက် မှ ဂေါပကတွေကလည်း မြေနေရာရလို့မှုဖြင့် ဘုရား ပဲ ဘယ်နေရာနေနေ တင့်တယ်၏ဟူသော အယူ ဖြင့် အဖွဲ့အင်အားတောင့်တင်းစွာ အမှုကို ရင်ဆိုင် ကြ၏။ ဘုန်းကြီးကျောင်းဘက်ကတော့ အင်အား အနည်းငယ်သာဖြစ်၏။ ဒီလိုနဲ့ ပြဿနာကြီးသွားပြီး အမှုက မြို့ကိုရောက်တော့သည်။ မြို့နယ်က သံဃ နာယကဆရာတော်ကြီး ၅ ပါး အမှုကိုလာရှင်းသော နေ့မှာ ဘုရားဂေါပကအဖွဲ့တွေက လူအင်အားများ စွာဖြင့် သူတို့နိုင်မယ်ဆိုပြီး လာကြသည်။

အဲဒီမှာ တစ်ဖက်နဲ့တစ်ဖက် စကားပြော ကြတော့ ပထမဆုံးကျောင်းထိုင်ကိုယ်တော်လေးက ကျောင်းမြေဘက်အပေါ့စွန့်သောနေရာ၌၊ ဘုရား ခန်းဖွဲ့ခြင်းသည် မသင့်တော်ကြောင်းပြောသည်။ ထိုအခါ ဂေါပကဒကာတွေက ဘုရားပဲဘယ်နေနေ ထားထားတင့်တယ်ပါသည်ဟု ပြန်၍လျှောက်လေ သည်။ သူတို့အပြန်အလှန်ပြောသောစကားတွေကို မြို့နယ်ဆရာတော်ကြီးတစ်ပါးက နားထောင်ပြီး ဘုရားဂေါပကအဖွဲ့တွေကို "ဘုရားဘယ်နေရာ ထားထား တင့်တယ်တယ်ဆိုရင် ဒကာကြီးတို့ အိမ်ရှေ့မှာ ဘုန်းကြီးကျောင်းမှာရှိတဲ့ ဘုရားတွေ လာထားမယ်ဆိုရင် ဒကာကြီးတို့ ကြိုက်ပါ့မလား ဟု ဝင်မေးသောအခါ ဘုရားဂေါပကလူကြီးတွေ ဘာမှမဖြေနိုင်ဖြစ်ခဲ့ရ၏။ ထိုစကားတစ်ခွန်းတည်း နှင့်ပင် ဘုရားလူကြီးတွေ အမှုကိုအရှုံးပေးလိုက်ရ၏။

လောက၌ ကောင်းသောအမှုပင်ဖြစ်စေ၊ ကာလ၊ ဒေသမဟုတ်လျှင် အကျိုးမဲ့ကိုဖြစ်စေတတ် ၏။ အချိန်အခါကို နားလည်၍ အချိန်အခါကို သိရမည်။ ထိုသို့မဟုတ်လျှင် သူတပါးတို့ ကဲ့ရဲ့မှုကို ခံရမည်ဖြစ်၏။ ပါဠိဝေါဟာရအားဖြင့် **"ကာလ မတ္တညူ"** ဟုခေါ်၏။

တစ်ခါက ရသေ့ကြီးတစ်ပါးသည် မြစ် တစ်ဖက်ကမ်းကိုကူးရန်အတွက် ဖောင်ကူးတို့သမား ကို ပြောရာ၊ ဖောင်ကူးတို့သမားက အခပေးနိုင်လျှင် လိုက်ပို့မည်ဟုပြော၏။ ရသေ့လည်း ပေးနိုင်သည် ဟု ပြောပြီးစီးလေသည်။ တစ်ဖက်ကမ်းကို ရောက် တော့ ပိုက်ဆံတောင်းရာ ရသေ့ကလည်း ဒကာ အခကြေးငွေယူလျှင် ခဏလေးနှင့်ကုန်မည်။ အဲဒီ တော့ မကုန်နိုင်မခမ်းနိုင်တဲ့ တရားအသိကိုသာ ယူပါတော့ဟုပြောပြီး ကူးတို့သမားအား တရား ဟောလေသည်။ ဖောင်ကူးတိုးသမားလူမိုက်လည်း အခမပေးရကောင်းလားဆိုပြီး ရသေ့အားရိုက်နှက် လေ၏။

ထိုရသေ့သည် **အသဒ္ဓဿ သဒ္ဓါကထာ ဒုကထာ၊ ဒုပ္ပညဿ ပညာကထာ ဒုပညာ၊ သဒ္ဓါမဲ့သူကို၊ သဒ္ဓါနှင့်စပ်လျဉ်းသော စကား ကိုပြောလျှင် အချည်းအနှီးပင်ဖြစ်၏။ ပညာ မရှိသူကို ပညာနှင့်စပ်ယှဉ်သော စကားကို ပြောလျှင် အချည်းနှီးသာဖြစ်၏ ဟူသော "ဟိတော ပဒေသ"လာ စကားကို အလေး မမူ၍ ဒုက္ခရောက်ခြင်းဖြစ်၏။**

တရားနာခြင်း, တရားဟောကြားခြင်းတို့ သည်လည်း အချိန်အခါ၊ နေရာကိုကြည့်ပြီး နာရ မည်၊ ဟောရမည်။ ပါဠိလို "ကာလေန ဓမ္မဿဝနံ" ဟုခေါ်၏။ သူများအိပ်ချိန် စာအကျယ်ကြီး ကျက် သောသူလို မိမိကြောင့်သူတစ်ပါးကို မထိခိုက်ပါ စေနှင့်၊ ဘုရား၊ တရားလုပ်တာပဲဆိုပြီး နေရာတကာ ဘာသာရေးဗန်းပြနေလျှင် ဘာသာခြားတို့ကဲ့ရဲ့ရာ သာဖြစ်၏။ ကိုယ်တတ်ကျွမ်းထားသည့် ပညာတောင် မှ အချိန်အခါ၊ နေရာမဟုတ်ဘဲ ထုတ်ပြမိလျှင်၊ ကိုယ့်အတွက် သူတစ်ပါးအတွက် အကျိုးမဲ့ကို ဖြစ်စေတတ်၏။ ထိုကာလဒေသကိုကြည့်၍ အလုပ် လုပ်ကြရန် တိုက်တွန်းသောအားဖြင့် ရှေးဆရာ တော်ကြီးများက အောက်ပါအဆုံးအမမျိုးကို ရေးသားခဲ့ကြခြင်းဖြစ်၏။

ယုတ်,လတ်ကယ်၊ မြတ်ပညာ
တတ်မျိုးစုံ အောင်ပ
ဂုဏ်ရောင်ကို မတိမ်မြုပ်စေနဲ့
အားထုတ်လို့ရှာ၊
တန့်တည်ကြည်၊ မှတ်ထိမ်းလို့
ခပ်သိမ်းသည့်ပညာ၊
လျော်ခါမှာ ဉာဏ်သုံး၊
ကာလံ ဒေသံနှင့်၊
ဝေဖန်ကာစဉ် မသင့်၊
မင်းပေါ့နှင့်ဦး။ ။

အရှင်ဂုဏသေဋ္ဌ (စတုဘုမ္မိက)

em;c&Bm

မဟာခန္တီ (ရန်ကုန်ဆောင်)
ပရိယတ္တိသာသနတက္ကသိုလ် (ရန်ကုန်)

ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်တစ်ယောက်ဟုတ်သည်၊ မဟုတ်သည်ကို ခွဲခြားနိုင်သော အချက်သည် သရဏဂုံတည်ခြင်း၊ မတည်ခြင်းပင်ဖြစ်၏။ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်ကောင်း တစ်ယောက်ဟုတ်၊ မဟုတ်၊ ဖြစ်နိုင်၊ မဖြစ်နိုင် ဆုံးဖြတ်ရန်နည်းလမ်းသည် သရဏဂုံ မြဲခြင်း၊ မမြဲခြင်းပင်ဖြစ်၏။ သရဏဂုံမြဲလျှင် ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်ကောင်းတစ်ယောက်ဖြစ်၍၊ မမြဲလျှင် ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်ကောင်းတစ်ယောက်မဟုတ်၊ အယောင်ဆောင်ဗုဒ္ဓဘာသာဖြစ်ပေမည်။ ဘုရားမှတပါး ကိုးကွယ်ရာမရှိ၊ တရားမှတပါး ကိုးကွယ်ရာမရှိ၊ သံဃာမှတပါး ကိုးကွယ်ရာမရှိဟု ယုံကြည်မှသာ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်အစစ်ဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် သရဏဂုံသည် ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်တို့၏ အခြေခံအုတ်မြစ်ဖြစ်သလို ဗုဒ္ဓဘာသာ၏ အနှစ်သာရလည်းဖြစ်၏။

မှန်ပါသည်။ ဘုရားရှင်ကို ကြည်ညို ကိုးကွယ်မှသာ ထိုဘုရားရှင်ဟောကြားသော တရားတော်ကို ကြည်ညိုကိုးကွယ်နိုင်မည်။ တရားတော်ကို ကြည်ညိုကိုးကွယ်မှသာ ထိုတရားတော်ကို စောင့်ရှောက်ထိန်းသိမ်းနေသော သံဃာတော်တို့ကို ကြည်ညိုကိုးကွယ်နိုင်ပေမည်။ ရတနာသုံးပါးအား မကြည်ညို မကိုးကွယ်နိုင်လျှင် ဗုဒ္ဓဘာသာမဟုတ်နိုင်။ ရတနာသုံးပါးအား ကြည်ညိုကိုးကွယ်နိုင်ရန် သရဏဂုံအကြောင်းကို သိသင့်ပါသည်။ ထိုသရဏဂုံနှင့် ဆက်စပ်သမျှ သိသင့်သိထိုက်သည်တို့ကို တင်ပြလိုပါသည်။

သရဏဂုံ မည်ခြင်းအကြောင်း

သရဏဂုံဟူသောစကား၌ သရဏဟူသည် ဘုရား၊ တရား၊ သံဃာဟူသော ရတနာသုံးပါးတို့၏ အမည်ဖြစ်၏။ ထိုရတနာသုံးပါးတို့သည် ယုံကြည်ကိုးကွယ်သူတို့အား ဝဋ်ဆင်းရဲဘေး၊ စိတ်ထဲတွင် အလွန်ထိတ်လန့်ခြင်း၊ ကိုယ်ဆင်းရဲခြင်း၊ ဒုဂ္ဂတိဘုံ၌ ဆင်းရဲခံစားရခြင်း၊ ပူလောင်ရခြင်းတို့ကို ပယ်ဖျောက်ပေးတတ်သောကြောင့် သရဏမည်၏။ ကိုးကွယ်ရာမည်၏။ နားခိုရာမည်၏။

တနည်းဆိုရသော် ဘုရားရတနာသည် သတ္တဝါတို့အား ကောင်းကျိုးဖြစ်စေခြင်း၊ မကောင်းမှုတို့မှ တားမြစ်ခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း၊ တရားရတနာသည် သံသရာရေအလျဉ်မှ ကယ်တင်ခြင်း၊ သက်သာရာသက်သာကြောင်းဖြစ်စေခြင်းတို့ကြောင့်လည်းကောင်း၊ သံဃာရတနာသည် အနည်းငယ်သော ကုသိုလ်ကောင်းမှုကိုပင် အကျိုးကြီးမားစေခြင်း၊ သတ္တဝါတို့အပေါ် ကျရောက်မည့် ဘေး

အန္တရာယ်တို့ကို ကားကွယ်တားဆီတတ်ခြင်းတို့ကြောင့်လည်းကောင်း သရဏမည်၏။ ကိုးကွယ်ရာမည်၏။ နားခိုရာမည်၏။

ထိုရတနာသုံးပါးတို့၌ ကြည်ညိုခြင်း၊ အလေးပြုခြင်း၊ လဲလျောင်းရာရှိခြင်းရှိသည်၏ အဖြစ်ဟူသော စိတ်စေတနာသည် သရဏဂုံမည်၏။ ဒီနေ့ခေတ် သရဏဂုံဆောက်တည်ရာတွင် "ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ" စသည်ဖြင့် ရွတ်ဆိုကြ၏။ ထိုသို့ ရွတ်ဆိုကြောင်းစိတ်သည် ကိုးကွယ်ကြောင်း၊ ဆည်းကပ်ကြောင်းကို သိစေကြောင်းစိတ်တည်း။ ထိုစိတ်သည် သရဏဂုံမည်၏။ သီလပေးရာဝယ် "တတိယမ္ပိ သံဃံသရဏံဂစ္ဆာမိ" အဆုံး၌ သီလပေးသော ပုဂ္ဂိုလ်က "သရဏ ဂမနံ ပရိပုဏ္ဏံ" သင့်မှာ သရဏဂုံ ပြည့်စုံပြီ၊ ဘုရား၊ တရား၊ သံဃာသုံးပါးလုံးအတွက် ကိုးကွယ်ရာဟု ဆည်းကပ်ကြောင်း စိတ်သုံးမျိုးလုံး ပြည့်စုံပြီဟူသော အဓိပ္ပာယ်ဖြင့် ရွတ်ဆိုခြင်းဖြစ်၏။

သရဏံဂုံ အရေးကြီးပုံ

ဤသရဏံဂုံသည် ဗုဒ္ဓဘာသာတွင် အဓိကနေရာမှ ပါဝင်သည့်အတွက် ကုသိုလ်ကောင်းမှုတစ်ခုပြုတိုင်း သရဏဂုံကို ရှေးဦးစွာဆောက်တည်စေရန် ရှေးဆရာမြတ်တို့ စီစဉ်ခဲ့ကြ၏။ အလှူတစ်ခုပြုလုပ်လျှင် သီလအရင်ခံယူကြ၏။ သီလယူရာတွင် သရဏဂုံကို ရှေးဦးစွာဆောက်တည်စေ၏။ ဤသည်ကပင် သရဏဂုံသည် မည်မျှအရေးပါကြောင်း သိသာထင်ရှားသောဖြစ်ရပ်ပင်။ သရဏဂုံမြဲမှသာ ဆောက်တည်ထားသောသီလသည် ဖြူစင်ပေမည်။ သီလဖြူစင်မှ ပြုလုပ်သောကုသိုလ်ကောင်းမှုသည် အကျိုးကြီးမားပေမည်။ ဖြူစင်အောင် လျှော်ဖွတ်ထားသော အဝတ်ပေါ်တွင် ဆေးရောင်ဆိုးလျှင် ဆေးရောင်ကောင်းကောင်း စွဲထင်သကဲ့သို့ပင်ဖြစ်သည်။

သရဏဂုံ နှစ်မျိုး

သရဏဂုံသည်. . .

၁။ လောကုတ္တရာသရဏဂုံ

၂။ လောကီသရဏဂုံ ဟူ၍ နှစ်မျိုးရှိ၏။

ထိုတွင် **လောကုတ္တရာသရဏဂုံသည် သစ္စာလေးပါးကိုမြင်ပြီးသော မဂ်ခဏ၌ သရဏဂုံညစ်နွမ်းကြောင်း ကိလေသာတို့ကို အပြီးပယ်သတ်၏။ မည်သည့်အခါမှ မညစ်နွမ်းတော့ပေ။ မည်သည့်အချိန်မှ မပျက်တော့ပေ။ အရိယာဖြစ်သွားသောသူသည် ဘဝတစ်ပါးပြောင်းသွားသော်လည်း သရဏဂုံမပျက်တော့။ သရဏဂုံဖျက်ဖို့ သိကြားမင်းဆင်းတားသော်လည်း မရတော့။**

လောကီသရဏဂုံသည် ရတနာသုံးပါးအပေါ်၌ ကြည်ညိုစိတ်ဖြင့် အာရုံပြုနေစဉ် သရဏဂုံညစ်နွမ်းကြောင်းကိလေသာတို့မှ ကင်း၏။ ရတနာသုံးပါးအပေါ် ကြည်ညိုစိတ်ပျက်ပြယ်သောအခါ သရဏဂုံညစ်နွမ်း၏။ လောကီသရဏဂုံတွင် ရတနာသုံးပါးအပေါ် ကြည်ညိုစိတ်ဖြစ်ရန် ယုံကြည်မှုသဒ္ဓါတရား၊ ထိုသဒ္ဓါတရားလျှင် အခြေခံရှိသော သမ္မာဒိဋ္ဌိ ရှိခြင်းသည် လိုရင်းဖြစ်၏။ ထိုသဒ္ဓါတရားနှင့် သမ္မာဒိဋ္ဌိနှစ်ပါးသည် ပုညကိရိယဝတ္ထုဆယ်ပါးတွင် ဒိဋ္ဌိဇုကမ္မ၌ ပါဝင်သည်။

ထို့ပြင်. . .

၁။ ယနေ့မှစ၍ တပည့်တော်သည် ခန္ဓာကိုယ်ကို ဘုရားရှင်အား အပ်နှင်းပါ၏။ တရားတော်၊ သံဃာတော်တို့အား အပ်နှင်းပါ၏ဟု ရတနာသုံးပါးတို့အား မိမိခန္ဓာကိုယ်ကို စွန့်ခြင်းသရဏဂုံ၊

၂။ ယနေ့မှစ၍ တပည့်တော်သည် ဘုရား၊ တရား၊ သံဃာသာလျှင် လဲလျောင်းရာရှိပါ၏ဟု မှတ်တော်မူပါဟု ရတနာသုံးပါးအား လဲလျောင်းရာရှိခြင်းသရဏဂုံ၊

၃။ ယနေ့မှစ၍ တပည့်တော်ကို ဘုရား, တရား, သံဃာ၏ အနီးနေတပည့်အဖြစ်မှတ်တော်မူပါဟု တပည့်ခံခြင်း သရဏဂုံ၊

၄။ ယနေ့မှစ၍ တပည့်တော်သည် ရှိခိုးခြင်း၊ ခရီးဦးကြိုခြင်း၊ လက်အုပ်ချီမိုးခြင်း၊ အရိအသေပြုခြင်းတို့ကို ရတနာသုံးပါးတို့အားသာ ပြုပါတော့မည်ဟု ရတနာသုံးပါးတို့အား မွန်မွန်မြတ်မြတ် ပျပ်ဝပ်မှုပြုခြင်းသရဏဂုံဟူ၍ လောကီသရဏဂုံ လေးမျိုးရှိ၏။

ထိုသရဏဂုံလေးမျိုးတို့တွင် တစ်ပါးပါးဖြင့် ဆောက်တည်လျှင် သရဏဂုံတည်ပြီးဖြစ်တော့၏။ ဤလေးမျိုးတို့တွင် ရှေ့သုံးမျိုးသည် မထူးခြားပေ။ လေးခုမြောက်သောသရဏဂုံသည် ဆွေမျိုးဖြစ်သောကြောင့် ကြောက်သောကြောင့်၊ ဆရာဖြစ်သောကြောင့် သရဏဂုံဆောက်တည်လျှင် ဆောက်တည်ရာမရောက်။ အမြင့်မြတ်ဆုံးပါပေတည်းဟု စိတ်ထားကာ ဆောက်တည်ပါမှ သရဏဂုံဆောက်တည်ရာရောက်၏။ ထိုဆောက်တည်ထားသော သရဏဂုံသည်လည်း သာသနာအပ ရသေ့ရဟန်းတို့ကို ဆွေမျိုးဖြစ်၍ ရှိခိုးခြင်း၊ တစ်စုံတစ်ယောက်

(စာမျက်နှာ ၃၄ သို့)

t eEZAed&Sfx ld dL . . . .

v if;rwf(refmpm)

'ဟူး'

ကျွန်ုပ်ရဲ့ လောင်မြိုက်နေတဲ့ နှလုံးသား ဒဏ်ရာကို သက်သာလိုသက်သာငြား သက်ပြင်း ငွေ့ငွေ့ကို မသိမသာချလိုက်မိတယ်။

'အား နိုပ်စက်လှချည်လား မိဆာပါရယ်'

ကျွန်ုပ်ရဲ့ နှလုံးသားက စွဲလန်းစွာ တမ်းတ မိနေရသူလေး မိဆာပါ။ ဟုတ်တယ်၊ မိဆာပါ၊ ကျွန်ုပ်ရဲ့ ရင်ခွင်ကိုကိုင်လှုပ်နိုင်တဲ့ မိဆာပါ။ ချစ်မိ ရပါပြီ။ မြတ်နိုးစွာချစ်မိရပါပြီ. . . ။

အား. . လှလိုက်တဲ့ မိဆာပါရယ်။ လုံးကျစ်ကျစ်တွင် ခါးဆစ်အိမ်လေးရဲ့အလှ။ သူ့နေရာနဲ့သူ ပြေပြေပျစ်ပျစ် အချိုးဆစ်ကျတဲ့ ကိုယ်လုံးလေးရဲ့အလှ၊ မို့မောက်ဝန်းဝန်းရှိတဲ့ ရင်ခွင် ညှာရဲ့အလှ။

ခါးဆစ်အိမ်အောက်က စွင့်စွင့်ကားကား ရှိတဲ့ တင်ပါးပေါ် လွှမ်းခြုံသိုင်းရစ်ထားတဲ့ ပိုးသား ဖြူဝတ်ရုံလေးနဲ့ မြင်ရတာ ကျက်သရေရှိလိုက်တာ လှလိုက်တာ. . . ။

ဆင်နှာမောင်းလို လျော့လျော့ပြေပြေရှိ တဲ့ လက်မောင်း လက်ဆစ်လေးတွေ။ ဖယောင်းလို ချောမွေ့ပြေပျစ် သွယ်တန်းလှတဲ့ ပေါင်တံလေး တွေ ပိုးသားနုဖြူဝတ်ရုံလွှာကြားက တစ်စွန်းတစ်စ လှစ်ပြူထွက်နေတဲ့ ဝင်းပကာ ချောချောနုနုရှိတဲ့ သလုံးသားတစ်စုံ။

ပြီးတော့ မဟူရာသွေးရောင်စိုနေတဲ့ ဆံနွယ်မျှင် ပျော့ပျော့ကို စည်းနှောင်ထားပြီး တကယ်ပါ ဒီဘဒ္ဒကမ္ဘာမှာရှိတဲ့ အလှတရားတွေ ပေါင်းစုထားသလားအောက်မေ့ရတယ်။

နောက်ပြီး ရှိသေးတယ်။ အစပ်အကျ ကောင်းတဲ့ မျက်နှာလှလှပေါ်က မျက်တောင်ကော့ ကော့၊ သွယ်တန်းနေတဲ့နှာတံလေး ပန်းသွေးနီရောင် ရောယှက်နေတဲ့ ပါးပြင်မို့မို့နှင်းဆီငုံပွင့်အာစလို ရှိနေ တဲ့ နှုတ်ခမ်းဖူးဖူးလေး အို. . . တကယ်ကို လှရက် နိုင်သူလေးပါ။

ရွှေရင်သိမ်းသစ် အပျိုဖော်ဖြစ်စအရွယ် မို့ အလှသွေးတွေကြွယ်ချင်တိုင်း ကြွယ်နေရှာတဲ့ မိဆာရယ်ပါ၊ မင်းကိုလေ မြတ်နိုးစွာ ချစ်ခင်မိရပါ ပြီ။ တကယ်ကို ချစ်ခင်တွယ်နှောင်မိရပါပြီ။

ဒါကြောင့်မလို့လည်း ကျွန်ုပ်ရဲ့ရင်ခွင်ကို ပူလောင်မှုတွေ စီးဝင်နေရတယ်လို့ ခံစားမိတယ်။ ချစ်မြတ်နိုးမိရပြီဖြစ်သော မိဆာပါကို ပိုင်ဆိုင်လို စိတ်က ကျွန်ုပ်ရဲ့ အသွေးအသားထဲမှာ ခိုင်မာစွာ စိုက်တွယ်နေတော့တယ်။

သူမကိုမှ မရရင် ကျွန်ုပ်သေဖို့ပဲရှိတယ်။ မိဆာပါကို လွမ်းဆွတ်တမ်းတစိတ်တွေကြောင့် ညောင်စောင်းထက်မှာ အားအင်ယုတ်လျော့စွာ ထိုင်နေမိတယ်။

အဲဒီအချိန်မှာပဲ မိဆာပါရဲ့ ဖခင်မုဆိုးကြီး က ကျွန်ုပ်ဆီဆိုက်ရောက်လာတော့တယ်။ မုဆိုး ကြီးက ကျွန်ုပ်အဖြစ်ကိုကြည့်လျက် စိတ်မကောင်း ဟန်နဲ့စကားဆိုလာတယ်။

'အရှင် အရှင်ကြည့်ရတာ မရွှင်မသာနဲ့ အကျွန်ုပ်ဆီ မလာတာလည်း တစ်ပတ်လောက် တောင်ရှိတော့မယ်၊ ဒါကြောင့် အရှင်နေမျှား မကောင်းဘူးလားလို့ အကျွန်ုပ်လာကြည့်တာ။'

'နေကတော့ကောင်းပါတယ်။ ခုစိတ်က မကောင်းဖြစ်နေတာ'

'ဘယ်လိုစိတ်ကမကောင်းဖြစ်နေတာလဲ'

'မုဆိုးကြီးရဲ့ သမီးမိဆာပါ. . . ကျုပ်. . ကျုပ်'

မုဆိုးကြီးကို အားနာလှတာကြောင့် ရှေ့ဆက်ပြောဖို့ကျွန်ုပ်မှာ အင်အားမရှိတော့ပေ။ မုဆိုးက ကျွန်ုပ်ကိုကြည့်ရင်း ခေါင်းတဆတ်ဆတ် ငြိမ့်နေလျက် မထင်မှတ်စွာသော စကားကိုဆိုလာ ပြန်တယ်။

'အကျွန်ုပ်သိပြီအရှင်၊ အရှင်ဟာ အကျွန်ုပ် သမီးကို စွဲလန်းစိတ်နဲ့ မအိပ်နိုင်မစားနိုင်ဖြစ်နေ တယ်ထင်ပ'

'ဟု. . . ဟုတ်. . . . ဟုတ်တယ် မုဆိုး ကြီး'

မုဆိုးကြီးကို အထစ်ထစ်အငေါ့ငေါ့နဲ့ စကားပြန်ပြောမိတယ်၊ ကျွန်ုပ်စကားကြောင့် မုဆိုး ကြီးစိတ်ခုသွားမှာကိုလည်း ကြောက်ရသေးတယ်၊ ဒါပေမယ့် ပြုံးရိပ်သမ်းနေတဲ့ မုဆိုးကြီးမျက်နှာက စိတ်ဆိုးဟန်တော့ ရှိပုံမရဘူး။

'ကဲ. . . ကဲ စိတ်မပူပါနဲ့ အရှင်. . အရှင် ကို အကျွန်ုပ်သမီးနဲ့ သဘောတူပါတယ်'

မုဆိုးကြီးပြောလိုက်တဲ့စကားဟာ ကျွန်ုပ် ရင်ခွင်ကို အေးမြစွာစီးဆင်းနေတဲ့စမ်းချောင်းတစ်ခု ဖြတ်ဝင်စီးဆင်းသွားသလားအောက်မှတ်ရတယ်။ ဒီလိုနဲ့ပဲ မုဆိုးကြီးရဲ့ ဖေးမဆောင်မမှုကြောင့် ကျွန်ုပ် နဲ့ မိဆာပါတို့အကြောင်းပါခဲ့တယ်။

နေ့တွေ၊ ရက်တွေ ကုန်လွန်လာလိုက်တာ ကျွန်ုပ်နဲ့ မိဆာပါတို့ ပေါင်းစည်းသွားမှုက ရင်သွေး လေးတောင်ရရှိလာပြီဆိုတော့ သံယောဇဉ်တွေရဲ့ ချည်နှောင်မှုက ပိုမိုတွယ်ငင်လာတော့တယ်။

'ကလေးထိန်းလျက် ဇနီးကြင်ယာရဲ့ ပြုစု မှုကို ခံစားလိုက်နဲ့ ရှိနေရင်းမှ ကြာတော့ ဒီဘဝကို ကျွန်ုပ်စိတ်ပျက်လာတော့တယ်'

သားကျွေးမှု၊ မယားကျွေးမှုတွေကိုအစက သုခလို့ထင်ခဲ့မိသမျှ ခုတော့ ရုန်းထွက်ဖို့ခက်လာ တော့ ဒုက္ခလို့ထင်လာမိတယ်။ ဒီကိစ္စအတွက် ကျွန်ုပ်စဉ်းစားမိပြီ။ အသက်တမျှ ချစ်ရပါသော မိဆာပါကိုလည်း ချစ်ချင်းစိတ်တွေ လျော့ပါးလာ ရပြီ။ တစ်နေ့. . . တစ်နေ့ စားဖို့ သောက်ဖို့ ရုန်း ကန်ရတာကြာတော့ လူပင်ပန်း စိတ်ပင်ပန်းဖြစ်လာ တယ်။

စွဲလမ်းနှောင်ဖွဲ့တတ်တဲ့ အတ္တစိတ်ကို လည်း ကြောက်စရာကောင်းလာတယ်လို့ ကျွန်ုပ်

(စာမျက်နှာ ၃၄ သို့)

တရားစောင့်ရှောက်ခြင်း၏ အညမညသဘာဝ

rifazjrif(rk)d

မိမိကိုယ်ကို စောင့်ရှောက်ခြင်းသည် ပတ်ဝန်းကျင်ကိုလည်း စောင့်ရှောက်ခြင်းမည်ပါပေသည်။

အခါတစ်ပါး၌ မြတ်စွာဘုရားရှင်သည် သာဝတ္ထိပြည် ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ သီတင်းသုံးနေတော်မူ၏။ ထိုအချိန်၌ သာဝတ္ထိပြည်တွင် အယူမှားမှု ဒိဋ္ဌိနှင့် ယုံမှားမှုဝိစိကိစ္ဆာတို့ကို အမြစ်ပါမကျန် တော်လှန်ခဲ့သော၊ သောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ယောက်သည်ရှိ၏။ ၎င်းသည်လည်း လှည်းကြုံစီး၍ သာဝတ္ထိပြည်မှ ခရီးထွက်ခဲ့သည်။ ထိုဥပါသကာသည် အရေးပေါ် ကိစ္စတစ်ခုကြောင့်၊ လှည်းကုန်သည်တို့နှင့်အတူ ခရီးထွက်သွားခြင်းဖြစ်သည်။

ထိုလှည်းကုန်သည်အဖွဲ့သည် တစ်တောဝင်၊ တစ်တောထွက်ဖြင့် ခရီးဆက်ခဲ့ကြရာ လူရောနွားပါအလွန် မောပန်းလာကြသဖြင့် တောတန်းတစ်နေရာ၌ စခန်းချရပ်နားကြလေသည်။ နွားများကို အစာရေစာ တိုက်ကျွေးကြ၏။ လူတို့သည်လည်း အာဟာရ စားသုံးကြကုန်၏။

ထိုအချိန်သည်ကား ညဘက်ဆီသို့ ရောက်သွား၏။ ထိုသောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်သည် မိမိကိုယ်ကို စောင့်ရှောက်ခြင်းငှာ၊ မဟာသတိပဋ္ဌာန်အရှုတရားဖြင့် လှည်းတို့၏ အနီးနား၌ ခေါက်တုန့်ခေါက်ပြန်စင်္ကြံလျှောက်လျက်နေ၏။

လှည်းကုန်သည်တို့၏ ရပ်နားရာနေရာတွင် ခိုးသားဓားပြတို့သည် လာသမျှသော ခရီးသွားတို့အား မလွတ်တန်းအမြဲခိုးယူလုယက်လျက်ရှိကြသည်။ ခိုးသားဓားပြတို့သည် လက်နက်စွဲကိုင်ကြလျက် လှည်းကုန်သည်တို့ အိပ်မောကျချိန်တွင် လုယက်ရန်အကြံဖြင့် လှည်းစခန်းအနီး သစ်ပင်တောအုပ်တစ်နေရာတွင် ဝန်းရံလျက် ချဉ်းကပ်၍ နေကြကုန်၏။

ခိုးသားဓားပြတို့သည် လှည်းနီးနားလရောင်အောက်၌ စင်္ကြံလျှောက်နေသော သောတာပန်ဥပါသကာကိုမြင်သဖြင့် ရုတ်တရက်အခက်ကြုံ၍နေကြရ၏။ ခိုးသားတို့က ထိုသူကား လှည်းစခန်းကိုစောင့်သောသူ ဖြစ်ချေမည်။ ငါတို့သည် ဤသူမအိပ်မီ ခိုးယူလုယက်သည်ရှိသော် လှည်းသမားအားလုံးကို ၎င်းက နှိုး၍ ခုခံကြလျှင် ငါတို့၏အလုပ်သည် မအောင်မြင်ဖြစ်ချေမည်။ ထိုသူအိပ်မှ ခိုးယူလုယက်မည်ဟု အကြံဖြင့် မှောင်ရိပ်ထဲခိုကာ ဥပါသကာ၏ အအိပ်ကို စောင့်နေကြသည်။

ထိုဥပါသကာသည် ညဦးယံ၌လည်း မအိပ်သေး၊ သန်းခေါင်ယံ၌လည်း မအိပ်သေးသည့်အပြင်၊ ည၏နောက်ဆုံး လင်းအားကြီးမိုးသောက်ယံ၌ပင် မအိပ်တော့ဘဲ တစ်ညလုံး စင်္ကြံလျှောက်ကာ သတိပဋ္ဌာန်တရားအလုပ်ကို အားထုတ်လျက်နေ၏။

နံနက်မိုးလင်းသွားပြီဖြစ်၍ ခိုးသားတို့သည် မျှော်လင့်ချက်မရှိတော့ပဲ စိတ်ပျက်လက်ပျက်ဖြစ်ကာ အားလျော့၍ တောထဲသို့သာရှောင်သွားကြကုန်၏။

ထိုသောတာပန်ဥပါသကာနှင့်လှည်းကုန်သည်တို့သည် ဘေးရန်ကင်းကွာ ချမ်းသာစွာဖြင့် မိမိတို့လိုရာခရီးသို့ဆက်လက်ကာ သွားနိုင်ခဲ့ကြ၏။ မိမိတို့ကိစ္စအသီးသီးပြီးမြောက်ကြ၍ နေရင်းဌာနဖြစ်သော သာဝတ္ထိပြည်သို့ ပြန်ခဲ့ကြ၏။

ထိုသောတာပန်ဥပါသကာသည် သာဝတ္ထိပြည်သို့ ပြန်ရောက်သွားသောအခါ၌ မြတ်စွာဘုရားထံ ချဉ်းကပ်ပြီး လမ်းခရီး၌ တွေ့ကြုံခဲ့ရသည့်ဖြစ်ရပ်နှင့်စပ်သောစကားကို လျှောက်ထား၏။

သောတာပန်ဥပါသကာက မြတ်စွာဘုရားအား မိမိကိုယ်ကို စောင့်ရှောက်တဲ့သူဟာ သူတစ်ပါးကိုလည်း စောင့်ရှောက်ခြင်းမည်ပါ၏လောဟု မေးလျှောက်သည်။ ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရားက **မိမိကိုယ်ကို စောင့်ရှောက်တဲ့သူဟာ သူတစ်ပါးကိုလည်း စောင့်ရှောက်ခြင်းမည်ပါပေတယ်လို့ မိန့်တော်မူခဲ့ပါသည်။**

သောတာပန်ဥပါသကာက အရှင်မြတ်စွာဘုရား မိန့်ကြားတော်မူသည့်စကားမှာ အလွန်မှန်ကန်ကြောင်းဖြင့်၊ ၎င်း၏မကြာသေးမီက လှည်းကုန်သည်တို့နှင့် အတူသွားခဲ့သည့်ခရီးအကြောင်း ဖြစ်ရပ်ကို ပြန်လည်တင်ပြလျှောက်ထားပါသည်။ အဲဒီအခါမှာ ကုန်သည်တွေအိပ်ကြပေမယ့် တပည့်တော်မှာ မအိပ်ဘဲ သတိပဋ္ဌာန်အမှတ်တရားဖြင့် တစ်ညလုံး စင်္ကြံသွားခြင်းဖြင့်၊ ကိုယ့်ကိုယ်ကို လုံခြုံစေရုံမျှမကပဲ ခရီးသွားကုန်သည်များကို ခိုးသူတို့ဘေးမှ ကင်းဝေးအောင်စောင့်ရှောက်နိုင်ခဲ့ပါသည်ဟု မြတ်စွာဘုရားထံ လျှောက်ထားပါသည်။

ကမ္ဘာသူ၊ ကမ္ဘာသားတို့သည်လည်း မြတ်စွာဘုရားဟောကြားတော်မူသော နိဗ္ဗာန်ရောက်ရန်တစ်ကြောင်းတည်းသာ လမ်းမှန်မဟာသတိပဋ္ဌာန်ဝိပဿနာတရားတို့ကို ကျင့်ကြံကြိုးကုတ်အားထုတ်နိုင်ကြသည်ဖြစ်၍ မိမိရော၊ သူတစ်ပါးကိုပါ ဘေးရန်ကင်းကွာချမ်းသာကြစေခြင်းငှာ၊ အချင်းချင်း စောင့်ရှောက်နိုင်ကြသည်ဖြစ်၏။

ဤသည်နှင့်ပတ်သက်၍ အခါတစ်ပါး၌ မြတ်စွာဘုရား၏ တပည့်ရှင်မဟာကစ္စည်းထေရ်သည် ပဝတ္တတောင်၌ သီတင်းသုံးနေတော်မူ၏။

ထိုစဉ်က ကုလလဃရမြို့၌ ပစ္စည်းဥစ္စာကြွယ်ဝသည့် "ကာဠီ" မည်သော သောတာပန်ဥပါသိကာမကြီးသည်ရှိ၏။ ထိုဥပါသိကာမကြီးတွင် "သောဏ" အမည်ရှိသောသားသည် ထိုရှင်မဟာကစ္စည်းထေရ်ထံ၌ ရဟန်းပြု၍နေ၏။

တစ်နေ့သောအခါတွင် ထို "ကာဠီ" ဥပါသိကာမကြီးသည် သူ့သားအရှင် "သောဏ" အား တရားဟောကြားပေးရန် တောင်းပန်လျှောက်ထား၏။ မယ်တော်ဥပါသိကာမကြီးသည် မြို့လယ်၌ မဏ္ဍပ်ဆောက်ပြီး မြို့တွင်းသို့လည်း တရားပွဲလာရောက်နာကြားကြရန် ကြေညာပြီးနောက် ထိုမဏ္ဍပ်

၌ပင် တရားပွဲကျင်းပခဲ့သည်။ မယ်တော်ဥပါသိကာမကြီးသည် ၎င်း၏နေအိမ်ကို အိမ်စောင့် ကျွန်မ တစ်ယောက်သာ ချန်ထားခဲ့ပြီး အခြွေအရံအားလုံးနှင့်အတူ တရားပွဲသို့ တရားနာရန်သွားကြသည်။

"မယ်ကာဠီ"၏ နေအိမ်ကား အတန်တန်သော တံတိုင်းများအပြင် အပေါက်ခုနစ်ပေါက်တို့တွင် ခွေးကြမ်းကြီးတို့ဖြင့် အစောင့်ချထား၏။ ထို့ပြင် ကျုံး၊ မြောင်း၊ ဆူးချွန် စသည်တို့ဖြင့်လည်း အိမ်ကိုဝိုင်းရံထားသည်။ ခိုးသားတို့သည် ဥမင်လိုဏ်ခေါင်းတူး၍ အိမ်တွင်းသို့ ဖောက်ထွင်းကာ ဝင်ရောက်သွားကြ၏။

ခိုးသားများ ခေါင်းဆောင်ကလည်း တရားနာနေသော "ဒေါ်ကာဠီ" သည် သူတို့၏ ဖောက်ထွင်းမှုကိုသိလျှင် တရားနာရာမှ ပြန်လာမည်။ အပြန်တွင် လမ်းခုလတ်ကနေ၍ အသေသတ်ရန် သန်လျက်ကိုင်ပြီး "ဒေါ်ကာဠီ" တရားနာနေသော တရားပွဲ အစွန်တစ်နေရာ အမှောင်ရိပ်၌ အသင့်စောင့်နေ လေ၏။

ခိုးသားတို့သည် "ဒေါ်ကာဠီ" နေအိမ်ရှိ အသပြာတိုက်ခန်း၊ ငွေသားတိုက်ခန်း၊ ရွှေတိုက်ခန်းတို့ကို ဖွင့်ပြီး၊ အားလုံးယူကြကုန်၏။ အိမ်စောင့်ကျွန်မသည် သိသွားသည်နှင့် ဒေါ် "ကာဠီ" ရှိရာ တရားပွဲသို့သွားရောက်ပြီး သုံးကြိမ်တိုင်တိုင် အကြောင်းကြားသည်။ "ဒေါ်ကာဠီ" မှာ တရားပွဲမှ မပြန်ဘဲ၊ ခိုးသားများ ယူလိုက ယူပါစေ တော့ဟု ဆိုပြီး နောက်ဆုံးအကြိမ် ကျွန်မလာပြောသောအခါတွင် ကျွန်မကို နောက်လာပြီး မပြောကြားရန် ပြောကြားပြီး ပြန်လွှတ်လိုက်သည်။

ထိုအခါ တရားပွဲအစွန်မှောင်ရိပ်တစ်နေရာ၌၊ "ဒေါ်ကာဠီ" အိမ်အပြန်တွင် သတ်ရန် စောင့်နေသော ခိုးသားခေါင်းဆောင်က "ဒေါ်ကာဠီ" မှ ကျွန်မအား သုံးကြိမ်တိုင်တိုင် ပြောဆိုနေသည့်အသံ၊ ပြန်လွှတ်နေပုံတို့ကို သိရသည့်အခါ သူတော်ကောင်း၏ ဥစ္စာ များကို ခိုးယူသည့်သူသည် သေချင်းဆိုးအမျိုးမျိုးနှင့် ကြုံတွေ့ရမှာ သေချာသည်ဟု အသိစိတ်ဝင်လာသည်နှင့် အမျှ၊ ခိုးသားများထံသို့ ပြေးသွား၍၊ အကြောင်းစုံကို ပြောပြကာ၊ "ဒေါ်ကာဠီ" ၏ အိမ်ရှိ ပစ္စည်းများကို ရှိရင်းစွဲအတိုင်း အခြေမပျက်ပြန်ထားကြရန် ပြောကြားခဲ့ပြီးနောက် ခိုးသားခေါင်းဆောင်နှင့်တကွသော ခိုးသားအားလုံးတို့သည် တရားနာသည့်နေရာ၊ တရားပွဲအနီးသို့ သွားကြသည်။

အရှင်သောဏထေရ်သည် လင်းအားကြီးချိန်သို့ ရောက်သောအခါ တရားကိုအဆုံးသတ်ခဲ့သည်။ ထိုအခါ ခိုးသားအားလုံးတို့သည် "ဒေါ်ကာဠီ" ထံ ချဉ်းကပ်ကြ၍ အကြောင်းစုံအမှန်ကို ပြောပြပြီးနောက် မိမိတို့၏အပြစ်ကို ဝန်ချတောင်းပန်ကြသည်။ ထို့နောက် ခိုးသားတို့သည် "ဒေါ်ကာဠီ" မှတစ်ဆင့် အရှင်သောဏထေရ်ထံ ခွင့်ပန်၍၊ ရဟန်းပြုကြသည်။ ရဟန်းပြုကြပြီးနောက် သီလ၌ တည်ကြကုန်၏။ တရားကျင့်ကြံအားထုတ်ကြကုန်၏။

ထိုရဟန်းတို့သည် မြတ်စွာဘုရား သီတင်းသုံးရာ သာဝတ္ထိပြည် ဇေတဝန်ကျောင်းတော်မှ တန်ခိုးတော်ဖြင့်၊ ရောင်ခြည်တော်လွှတ်၍ တရားဟောကြားခြင်းကို နာကြားရသည်၏အဆုံး၌ အာသဝေါကုန်ခန်း၍ ရဟန္တာများဖြစ်သွားကြလေကုန်တော့သတည်း။

ထို့ကြောင့် သူတော်ကောင်းတရားသည် တရားကို ကျင့်လေ့ရှိသူ မိမိကို စောင့်ရှောက်၏။ ကောင်းစွာ လေ့ကျင့်အပ်သော သူတော်ကောင်းတရားသည် လူ၊ နတ်၊ နိဗ္ဗာန်သုံးတန်သော ချမ်းသာခြင်းကို ရွက်ဆောင်၏။ တရားကိုကျင့်လေ့ရှိသောသူသည် မကောင်းမှုပြုသူတို့လားရာ၊ ရောက်ရာ၊ ဒုဂ္ဂတိဘဝသို့ မလားရောက်ရပေ။ ဤကား ကောင်းစွာမပျက်လေ့ကျင့်အပ်သော တရားတော်ဂုဏ် အင်၊ အာနိသင်ပင် ဖြစ်လေတော့သတည်း။

မင်းဖေမြင့် (မုဒုံ)

(စာမျက်နှာ ၃၁ မှ)

အား ကြောက်သောကြောင့် ရှိခိုးခြင်း၊ အတတ်ပညာတစ်မျိုးမျိုးသင်ပေးသောကြောင့် တိတ္ထိတို့အား ဆရာအမှတ်ဖြင့် ရှိခိုးခြင်း၊ ခရီး ဦးကြိုခြင်းပြုသော်လည်း ထိုရှိခိုးမှု၊ လက်အုပ်ချီမှု၊ ခရီးဦးကြိုမှုသည် မွန်မွန်မြတ်မြတ်ရှိခိုးခြင်း၊ လက်အုပ်ချီခြင်း၊ လက်အုပ်ချီခြင်း၊ ခရီးဦးကြိုခြင်းမဟုတ်သောကြောင့် သရဏဂုံမပျက်ပေ။

သရဏဂုံညစ်နွမ်းကြောင်း

သရဏဂုံမပျက်ရန် အရေးကြီးသလို၊ သရဏဂုံမညစ်နွမ်းရန်လည်း လိုအပ်ပါသည်။ ညစ်နွမ်းကြောင်းတရားတို့ကိုလည်း တင်ပြလိုပါသည်။ ရတနာသုံးပါးတို့၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို မသိခြင်း၊ တွေဝေမိန်းမောခြင်း၊ ဘုရားဟုတ်သလော၊ မဟုတ်သလော စသည်ဖြင့် ယုံမှားသံသယဖြစ်ခြင်း၊ ဘုရားရှင်၏ အရဟံစသော ဂုဏ်တော်တို့ကို ဂုဏ်တော်မဟုတ်ဟု ပြောင်းပြန်ယူဆခြင်း၊ ရတနာသုံးပါးတို့အား မရိုသေ၊ မလေးစားခြင်းတို့သည် သရဏဂုံညစ်နွမ်းကြောင်းတို့ဖြစ်၏။ ထိုသို့ သရဏဂုံညစ်နွမ်းလျှင် အကျိုးမကြီးမားတော့။

သရဏဂုံပျက်ကြောင်း

ရတနာသုံးပါးမှတစ်ပါး အခြားသူတို့အား ခန္ဓာအပ်နှင်းကိုးကွယ်လျှင် သရဏဂုံပျက်၏။ ကိုးကွယ်ရာမဟုတ်သည် ကိုးကွယ်မိလျှင် ဘေးဖြစ်တတ်၏။ မျက်မှောက်တမလွန် ဆင်းရဲရ၏။ ကိုးကွယ်ရာမှ ဘေးဖြစ်၏။ အပြစ်ဖြစ်၏။ ဘဝတစ်ပါးပြောင်းသွားလျှင်လည်း သရဏဂုံပျက်၏။ ထိုပျက်သွားသော သရဏဂုံကို ပြန်လည်တည်စေခြင်းငှာ သေသူကို ရည်စူး၍ သရဏဂုံဆောက်တည်၏။ သေသူ၌သရဏဂုံပြန်လည်မတည်တော့ပေ။ သို့ရာတွင် ကျန်ရစ်သူမိသားစုတို့ ကုသိုလ်ဖြစ်သောကြောင့် သရဏဂုံတင်ခြင်းသည်လည်း အကျိုးရှိသည်မှာ အမှန်ပင်ဖြစ်၏။

သေလွန်မှ သရဏဂုံတင်ခြင်းထက် မသေခင် သရဏဂုံမြဲခြင်းသည် ပို၍ဖြစ်သင့်ပါသည်။ ရတနာသုံးပါးရှိနေသော နေရာအရပ်၊ အချိန်အခါနှင့် ကြုံကြိုက်နေပါလျက် သရဏဂုံမဆောက်တည်လျှင်၊ ဆောက်တည် သော်လည်း မမြဲလျှင် ဝမ်းနည်းဖွယ်ဖြစ်တော့၏။

ဆက်လက်တင်ပြပါမည်။

မဟာခန္တီ(ရန်ကုန်ဆောင်)

(စာမျက်နှာ ၃၁ မှ)

ထင်လာမိတယ်။ စဉ်းစားကြည့်လေ။ မိဆာပါကို စွဲလမ်းမိတုန်းကဆိုရင် မအိပ်နိုင်၊ မစားနိုင်ဖြစ်လို့ ရောဂါဝေဒနာတွေ ခံစားမိရတယ်။

ခုရလာပြန်တော့ရော မယားကျွေးမွေးမှု၊ သားကျွေးမွေးမှုတွေနဲ့ လုံးချာလိုက်လာ။ ဘယ်လောက်များ စိတ်ညစ်စရာကောင်းလိုက်သလဲ သစ်ခေါက်ဆိုး ဝတ်ရုံလွှာကို ခြုံတဲ့ အရှင်ဘဝတုန်းကဆိုရင် စားဖို့သောက်ဖို့ ပူစရာမလိုဘူး။

လာရောက်ဆက်ကပ်တဲ့လူတွေ အများကြီး၊ ခုတော့မရှိတော့ဘူး၊ မြေကိုထွန်ယက်ပြီး သားကျွေးဖို့ မယားကျွေးဖို့ အလုပ်လုပ်ရတာ ပင်ပန်းလိုက်တာလေ။ စိတ်တောင်ပျက်မိပါရဲ့၊ ဒါဟာ သမုဒယကြောင့်လေ။ သံယောဇဉ်ရဲ့ ဖွဲ့နှောင်မှုကြောင့်. . ဟုတ်တယ်။ ဒီသမုဒယနှောင်ဖွဲ့မှုကို 'အနန္တဇိနရှင်' က ပယ်ဖျက်ပေးနိုင်တယ်လို့ ကျွန်ုပ်ကြားသိရတယ်။

ဒါကြောင့် ဆုံးဖြတ်ချက်တစ်ခုကို ရဲဝံ့စွာချလိုက်မိတော့တယ်။ သမုဒယရဲ့ တွယ်နှောင်မှုကို ရအောင်ပိုင်းဖြတ်လို့ အိမ်ထောင်မှုရွံ့နွံ့ထဲက လွတ်မြောက်အောင် 'အနန္တဇိနရှင်' ထံပါးခိုလှုံမှ သင့်ချေတော့မယ်။

ကျွန်ုပ်ကို တစ်ခြားသူတွေအနေနဲ့ တစ်ကိုယ်ကောင်းဆန်သည်လို့ပြောကြပါစေ။ ကျွန်ုပ်မမှုတော့ပါဘူး၊ ခုတော့ ကျွန်ုပ်ရဲ့ ခြေလှမ်းတွေက မိဆာပါနဲ့သားငယ်ရဲ့ နှောင်ဖွဲ့မှုတွေက ကင်းဝေးရာ၊ အိမ်ထောင်မှုဒုက္ခပူလောင်ခြင်းတွေမှ ကင်းဝေးရာ ငြိမ်းအေးမှုကိုလမ်းညွှန်ပေးနိုင်မယ့် 'အနန္တဇိနရှင်' ထံခြေဦးလှည့်ခဲ့မိလေတော့သည် တကား. . .။

လင်းမြတ်(မြန်မာစာ)

ကိုးကားချက်။။ ကောလေ(ဘုမ္မဝတီ)ရဲ့ 'အနန္တဇိနရှင် သတိရလျှင်' ကဗျာမှ. .

t v u Fny n m&EpO;(37)

a':av;aipEm

ခင်မင်ရပါသောဓမ္မမိတ်ဆွေ

တူ၊ တူမလေးတို့ရေ.....

ဒီတစ်ခါတော့ အလက်ာပညာရှိနှစ်ဦးရဲ့ ဆွေးနွေးပွဲနေ့ဟာ စတုတ္ထမြောက်နေ့ဖြစ်သွားပါသတဲ့။ အဲဒီနေ့မှာတော့ ဆွေးနွေးပွဲကို ရှင်နာဂသေန နေ့ဆွမ်းစားပြီးမှစတာမို့ နေ့တစ်ဝက်ကျိုးတဲ့အချိန် ဖြစ်ပါသတဲ့။ မိလိန္ဒမင်းကြီးက ရှင်နာဂသေနရဲ့ မျက်နှာကို မြင်လိုက်တာနဲ့ ဝမ်းသာအားရဆီးကြို နှုတ်ခွန်းဆက်ပြီး ရိုသေစွာရှိခိုးပြီးတဲ့ နောက်မှာတော့ ဆွေးနွေးပွဲကို "အရှင်ဘုရား နာဂသေန ရဟန်းတို့သည် ကိုယ့်ကိုယ်ကို ချစ်ပါသလော" ဆိုတဲ့မေးခွန်းနဲ့စလိုက်ပါတယ်။ ရှင်နာဂသေနက "မင်းမြတ် ရဟန်းတို့သည် ကိုယ့်ကိုယ်ကို မချစ်" လို့မိန့်တော်မူဖြေကြားလိုက်ပါတယ်။ ရှင်နာဂသေနရဲ့အဖြေကိုသဘောမကျသလိုနဲ့ မိလိန္ဒမင်းကြီးက "အရှင်ဘုရားသို့ဖြစ်ပါလျက် အဘယ့်ကြောင့် ခင်မင်ကုန်သနည်း၊ မြတ်နိုးကုန်သနည်း" လို့ မေးလျှောက်လိုက်သတဲ့ကွယ်။

အရှင်နာဂသေနက မိလိန္ဒမင်းကြီးကိုပြုံးကြည့်တော်မူပြီးမှ "မင်းမြတ် တစ်ခါတစ်ရံ၌ စစ်တိုက်ရာသို့ သွားသောမင်းမြတ်အား မြှားထိမှန်ဖူးသလော" လို့ တစ်ပြန်မေးလိုက်ပါတယ်။ မိလိန္ဒမင်းကြီးက "အရှင်ဘုရား မြှားထိမှန်ဖူးပါ၏" လို့ ဖြေလိုက်ပါတယ်။ အဲဒီတော့ရှင်နာဂသေနက ဆက်ပြီး "မင်းမြတ် အသို့နည်း ထိုမြှားထိမှန်သော အနာကို လိမ်းဆေးဖြင့်လည်း လိမ်းအပ်သည် မဟုတ်လော၊ ဆီဖြင့်လည်း လိမ်းပေးအပ်သည် မဟုတ်လော၊ နူးညံ့သောအဝတ်စဖြင့်လည်း ပတ်စည်း အပ်သည်မဟုတ်လော" လို့မေးပြန်ပါတယ်။ မိလိန္ဒမင်းကြီးက "အရှင်ဘုရား ဟုတ်ပါ၏၊ လိမ်းဆေးဖြင့်လည်းလိမ်းအပ်ပါ၏၊ ဆီဖြင့်လည်း သုတ်လူးအပ်ပါ၏၊ နူးညံ့သောအဝတ်စဖြင့်လည်း ပတ်စည်းအပ်ပါ၏" လို့ လျှောက်ပါတယ်။ စိတ်ဝင်တစားနားထောင်နေကြတဲ့ ပရိသတ်ကို တစ်ချက်ကြည့်ပြီးတော့ ရှင်နာဂသေနက "မင်းမြတ် အသို့နည်း၊ အနာကိုသင်ချစ်သလော၊ ထိုသို့ ချစ်သောကြောင့် လိမ်းဆေးဖြင့်လည်းလိမ်းအပ်သလော၊ ဆီဖြင့်လည်းသုတ်လိမ်းအပ်သလော၊ နူးညံ့သော အဝတ်စပြားဖြင့်လည်း ပတ်စည်းအပ်သလော" လို့ မေးလိုက်ပြန်ပါသတဲ့ကွယ်။

မိလိန္ဒမင်းကြီးကလည်းရှင်နာဂသေနရဲ့ အမေးကို တရိုတသေစိတ်ရှည်ရှည်နဲ့ "အရှင်ဘုရား အကျွန်ုပ်သည် အနာကိုမချစ်ပါ၊ စင်စစ်သော်ကား အသားနုတက်စေခြင်းငှာ လိမ်းဆေးဖြင့်လည်း လိမ်းအပ်ပါ၏၊ ဆီဖြင့်လည်းသုတ်လူးအပ်ပါ၏၊ နူးညံ့သောအဝတ်စဖြင့်လည်းပတ်စည်းအပ်ပါ၏" လို့ဖြေကြားပါသတဲ့။ မိလိန္ဒမင်းကြီးရဲ့အဖြေကို သဘောကျစွာနဲ့ ရှင်နာဂသေနက "မင်းမြတ် ဤအတူပင်လျှင် ရဟန်းတို့သည် ကိုယ်ကိုမချစ်၊ ဤကဲ့သို့မချစ်သော်လည်း ရဟန်းတို့သည် တပ်မက်မှု၌ မနစ်မြုပ်ကုန်ဘဲ မြတ်သောသာသနာတော်ကို ချီးမြှောက်ခြင်းငှာ ကိုယ်ကိုဆောင်ကုန်၏။ မင်းမြတ် စင်စစ်သော် ကားမြတ်စွာဘုရားသည် ကိုယ်ကိုအနာနှင့် တူ၏ဟူ၍ ဟောတော်မူအပ်၏။ ထို့ကြောင့် ရဟန်းတို့သည် တပ်မက်မှု၌ မနစ်မြုပ်ကုန်ဘဲ အနာကဲ့သို့ ကိုယ်ကို ဆောင်တော်မူ၏။ မင်းမြတ်၊ မြတ်စွာဘုရားသည် (စိုသောအရေဖြင့် ရစ်ပတ် ဖုံးလွှမ်းအပ်သော ဤကိုယ်သည် ကိုးပေါက်ဒွါရအနာဝရှိ၏၊ အိုင်းအမာကြီးလည်းဖြစ်၏၊ မစင်မသန့်ပုပ်ညှီစွာ ထွက်ကျလာ၍ အရပ်ထက်ဝန်းကျင်မှယိုစီး၏)ဟု ဤဒေသနာ တော်ကိုလည်း ဟောအပ်၏" လို့ မိန့်ကြားလိုက်ပါတယ်။ ရှင်နာဂသေနရဲ့အဖြေကို သဘောကျ ကျေနပ်စွာနဲ့ မိလိန္ဒမင်းကြီးက "အရှင်ဘုရား နာဂသေန သင့်လျော် လျောက်ပတ်ပါပေ၏"လို့ပြော လိုက်ပါသတဲ့ကွယ်။

မိလိန္ဒမင်းကြီးက ရှင်နာဂသေနကို ခေတ္တနားစေပြီးမှ "အရှင်ဘုရားနာဂသေန မြတ်စွာဘုရားသည် အလုံးစုံကိုအကုန်အစင် သိပါ၏လော" လို့ ထပ်မံမေးလိုက်ပါတယ်။ ရှင်နာဂသေနက "မင်းမြတ်၊ မြတ်စွာဘုရားသည် အလုံးစုံကို အကုန်အစင်သိ၏၊ အလုံးစုံကို အကုန်အစင်မြင်၏" လို့ ဖြေကြားလိုက်ပါတယ်။ မိလိန္ဒမင်းကြီးက ရှင်နာဂသေနရဲ့ အဖြေကိုစဉ်းစားသလိုနဲ့ ခေတ္တနားပြီးတော့မှ "အရှင်ဘုရားနာဂသေန ထိုသို့သိမြင်ပါလျက် တပည့်သာဝကတို့အား သိက္ခာပုဒ်ကိုအဘယ့်ကြောင့် အစဉ်အားဖြင့်ပညတ်တော်မူပါသနည်း" လို့ ထပ်ပြီးမေးခွန်းထုတ်လိုက်ပါသတဲ့။ အဲဒီတော့ ရှင်နာဂသေနက "မင်းမြတ် ဤမြေပြင်၌ အလုံးစုံသောဆေးမျိုးတို့ကိုသိသော တစ်စုံတစ်ဦးသော ဆေးဆရာသည် သင်မင်းမြတ်၌ရှိပါ၏လော" လို့ အဖြေမပေးမှီမေးခွန်းအရင်ထုတ်တော့ မိလိန္ဒမင်းကြီးက "အရှင်ဘုရားရှိပါ၏" လို့ ချက်ချင်းဖြေလိုက်ပါသတဲ့။

ဒီလိုဖြေလိုက်တော့ မိလိန္ဒမင်းကြီးကို တဲ့တဲ့ကြည့်ပြီး ရှင်နာဂသေနက "မင်းမြတ် အသို့နည်း ထိုဆေးဆရာသည် သူနာကိုဆေးတိုက်ရန် အခါအခွင့်ရောက်မှဆေးတိုက်သလော၊ သို့မဟုတ် ဆေးတိုက်ရန် အခါအခွင့်မရောက်မှီ ဆေးတိုက် သလော" လို့ ပြောပါတယ်။ အဲဒီနောက်မှာ မိလိန္ဒမင်း ကြီးက "အရှင်ဘုရား သူနာကိုဆေးတိုက်ရန် အခါ အခွင့်ရောက်မှ ဆေးတိုက်ပါ၏၊ ဆေးတိုက်ရန် အခါ အခွင့် မရောက်မှီ ဆေးမတိုက်ပါ "လို့ ပြောကြား လျှောက်ထားလိုက်ပါသတဲ့ကွယ်။ အဲဒီအဖြေအဆုံး မှာတော့ ရှင်နာဂသေနက "မင်းမြတ် ဤအတူသာ လျှင် မြတ်စွာဘုရားသည် အလုံးစုံကို အကုန်အစင် သိ၏။ အလုံးစုံကိုအကုန်အစင်မြင်၏။ သိက္ခာပုဒ် ပညတ်ရန် အချိန်အခါမရောက်မီ တပည့်သာဝကတို့အား သိက္ခာပုဒ်ကိုပညတ်တော်မမူ၊ သိက္ခာပုဒ် ပညတ်ရန် အချိန်အခါရောက်မှသာလျှင် အသက်ထက်ဆုံးမလွန်ကျူးအပ်သော သိက္ခာပုဒ်ကို တပည့်သာဝကတို့အား ပညတ်တော်မူ၏" လို့ဖြေကြားရင်းခန္ဓာကိုယ်အနေအထားကို ပြုပြင်ထိုင်လိုက်ပါတယ်။ မိလိန္ဒမင်းကြီးက ကျေနပ်အားရစွာနဲ့ "အရှင်ဘုရားနာဂသေန သင့်လျော်လျောက်ပတ်ပါ ပေ၏"လို့ ပြောလိုက်ပါသတဲ့ကွယ်။

မိလိန္ဒမင်းကြီးဟာ ရှင်နာဂသေန ခေတ္တမှုနားနေတာကို စောင့်ဆိုင်းနေပြီးမှ "အရှင်ဘုရား နာဂသေန မြတ်စွာဘုရားသည်သုံးဆယ့်နှစ်ပါးသော မဟာပုရိသလက္ခဏာတို့နှင့် ပြည့်စုံပါသလော၊ ရှစ်ဆယ်သောလက္ခဏာငယ်တို့ဖြင့်လည်း နှစ်သက်စဖွယ် တင့်တယ်ပါသလော၊ ရွှေအဆင်းကဲ့သို့ တင့်တယ်သောအဆင်းရှိပါသလော၊ ရွှေသားသဘောညက်ညောသောအရေတော်ရှိပါသလော" လို့ မေးလျှောက်လိုက်ပါတယ်။ ရှင်နာဂသေနက

ချက်ချင်းပဲ "မင်းမြတ် မြတ်စွာဘုရားသည် သုံးဆယ့်နှစ်ပါးသောမဟာပုရိသလက္ခဏာတို့နှင့် ပြည့်စုံတော်မူ၏၊ ရှစ်ဆယ်သောလက္ခဏာငယ်တို့ဖြင့်လည်း နှစ်သက်စဖွယ်တင့်တယ်တော်မူပါ၏၊ ရွှေအဆင်း ကဲ့သို့သောအဆင်းရှိတော်မူပါ၏၊ ရွှေသားသဘော ညက်ညောသန့်စင်ကြည်လင်သော အရေအဆင်းရှိတော်မူပါ၏၊ တစ်လံမျှလောက်သော အရောင်တော်ရှိပါ၏၊ "လို့ ဖြေကြားတော်မူပါတယ်။ ရှင်နာဂသေနရဲ့အဖြေကို မိလိန္ဒမင်းကြီးကကျေနပ်ပါတယ်။ ဒါ့ကြောင့် ကြည်ညို လေးစားစွာနဲ့ လက်အုပ်ချီပြီး "အရှင်ဘုရား ထိုမြတ်စွာဘုရား၏ မယ်တော်၊ ခမည်းတော်တို့သည်လည်းသုံးဆယ့် နှစ်ပါးသော မဟာပုရိသလက္ခဏာတို့နှင့်ပြည့်စုံပါ ကုန်သလော၊ ရှစ်ဆယ်သောလက္ခဏာငယ်တို့ဖြင့် နှစ်သက်စဖွယ်တင့်တယ်ပါကုန်သလော၊ ရွှေအဆင်းကဲ့သို့ တင့်တယ်သော အဆင်းရှိပါကုန် သလော၊ ရွှေသား သဘောညက်ညောသန့်စင်ကြည်လင်သော အရေအဆင်းရှိပါကုန်သလော၊ တစ်လံမျှလောက်သော အရောင်ရှိပါကုန်သလော" လို့ သူသိချင်တာကိုထပ်ပြီးမေးလိုက်ပြန်ပါတယ်။ ရှင်နာဂသေနကလည်း ထပ်မံပြီး "မင်းမြတ် ထို မြတ်စွာဘုရား၏ မယ်တော်၊ ခမည်းတော်တို့သည် သုံးဆယ့်နှစ်ပါးသော မဟာပုရိသလက္ခဏာတို့နှင့် မပြည့်စုံကုန်၊ ရှစ်ဆယ်သော လက္ခဏာငယ်တို့ဖြင့်လည်းနှစ်သက်စဖွယ် မတင့်တယ်ကုန်၊ ရွှေအဆင်းကဲ့သို့ တင့်တယ်သောအဆင်းမရှိကုန်၊ ရွှေသား သဘောညက်ညောသန့်စင်ကြည်လင်သော အရေ အဆင်းမရှိကုန်၊ တစ်လံမျှလောက်သော အရောင် မရှိကုန်" လို့ အပြည့်အစုံပဲပြန်လည်ဖြေကြားလိုက် ပါတယ်။

ရှင်နာဂသေနရဲ့အဖြေအဆုံးမှာ မိလိန္ဒမင်းကြီးက တစ်ချက်စဉ်းစားလိုက်ပါတယ်။ ပြီးမှ "အရှင်ဘုရားနာဂသေန ဤသို့ဖြစ်သည်ရှိသော် မြတ်စွာဘုရားသည် သုံးဆယ့်နှစ်ပါးသော မဟာပုရိသလက္ခဏာတော်တို့နှင့် ပြည့်စုံခြင်းသည် မဖြစ်တန်ရာပါ၊ ရှစ်ဆယ်သောလက္ခဏာငယ်တို့နှင့်လည်း နှစ်သက်ဖွယ်မတင့်တယ်ရာပါ၊ ရွှေအဆင်းကဲ့သို့တင့်တယ်သော အဆင်းလည်းမရှိတန်ရာပါ၊ ရွှေသားသဘောညက်ညောသန့်စင်သော အဆင်းလည်းမရှိတန်ရာပါ၊ တစ်လံမျှလောက်သော အရောင် တော်လည်းမရှိတန်ရာပါ၊ စင်စစ်သော်ကား အမိနှင့် တူသောသားသည်မူလည်းဖြစ်သင့်ပါ၏၊အမိဖက် လိုက်သောသားသည်မူလည်းဖြစ်သင့်ပါ၏၊ အဖ နှင့်တူသောသားသည်မူလည်းဖြစ်သင့်ပါ၏၊ အဖ ဖက်လိုက်သောသားသည်မူလည်းဖြစ်သင့်ပါ၏" လို့ စောဒကတတ်ပြီး မေးလျှောက်လိုက်ပါတယ်။ အဲဒီလို မေးတာကို ရှင်နာဂသေနကလည်း နားလည်စွာနဲ့ ပြုံးတော်မူပြီးမှ "မင်းမြတ် ပွင့်ချပ်များသော တစ်စုံ တစ်ခုသောကြာသည်ရှိသည်မဟုတ်လော" လို့မေးလိုက်ပါတယ်။ မိလိန္ဒမင်းကြီးက "အရှင်ဘုရား ရှိပါသည်" လို့ဖြေလိုက်ပါသတဲ့။ မိလိန္ဒမင်းကြီးရဲ့ အဖြေအဆုံးမှာ ရှင်နာဂသေနက "ထိုကြာ၏ ဖြစ်ရာ သည်အဘယ်၌ဖြစ်သနည်း" လို့ထပ်ပြီး မေးလိုက်ပါတယ်။ မိလိန္ဒမင်းကြီးက " ညွန်၌ဖြစ်ပါ၏ ရေ၌မှီပါ၏"လို့လျှောက်ပါသတဲ့ကွယ်။အဲဒီလို လျှောက် လိုက်တဲ့အခါမှာရှင်နာဂသေနက "မင်းမြတ်အသို့ နည်းကြာသည် ညွန်နှင့်အဆင်းအားဖြင့် ၄င်း၊ အနံ့အားဖြင့် ၄င်း၊ အရသာအားဖြင့်၄င်းတူပါသလော"လို့ မေးလိုက်ပါသတဲ့ကွယ်။ မိလိန္ဒမင်းကြီးက "အရှင် ဘုရား မတူပါ " လို့လျှောက်ပါတယ်။ ရှင်နာဂသေန က " မင်းမြတ် ဤအတူသာလျှင်မြတ်စွာဘုရားသည် သုံးဆယ့်နှစ်ပါးသော မဟာပုရိသလက္ခဏာတော်တို့နှင့်ပြည့်စုံတော်မူ၏၊ ရှစ်ဆယ်သောလက္ခဏာတော်ငယ်တို့ဖြင့်လည်း နှစ်သက်စဖွယ်တင့်တယ်တော်မူ၏၊ ရွှေအဆင်းကဲ့သို့တင့်တယ်တော်မူသောအဆင်းရှိတော်မူ၏၊ ရွှေသားသဘောညက်ညောသန့်စင်ကြည်လင်သောအရေအဆင်းတော်လည်းရှိတော်မူ၏၊ တစ်လံမျှလောက်သောရောင်ခြည်တော်လည်းရှိတော်မူပါ၏၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား၏ မယ်တော်၊ ခမည်းတော်တို့သည် သုံးဆယ့်နှစ်ပါးသော မဟာပုရိသလက္ခဏာတော်တို့နှင့်မပြည့်စုံပါကုန်၊ ရှစ်ဆယ်သောလက္ခဏာငယ်တို့ဖြင့်လည်း နှစ်သက်စဖွယ်မတင့်တယ်ပါကုန်၊ ရွှေအဆင်းကဲ့သို့ တင့်တယ်သောအဆင်းမရှိပါကုန်၊ ရွှေသားသဘော ညက်ညောသန့်စင်ကြည်လင်သော အရေအဆင်း မရှိပါကုန်၊ တစ်လံမျှလောက်သော အရာင်မရှိပါကုန်"လို့ ဖြေကြားလိုက်ပါတယ်။ မိလိန္ဒမင်းကြီးက "အရှင်ဘုရားနာဂသေန သင့်လျော်လျောက်ပတ်ပါပေ၏ "လို့ သဘောကျဝမ်းသာစွာနဲ့ပြောကြားလိုက်ပါရောတဲ့ကွယ်။

ရှင်နာဂသေနကို ခေတ္တအနားယူစေပြီး နန်းတော်ဆောင်ထဲက သစ်သီးဖျော်ရည်သုံးဆောင်ဖို့ရန်ဆက်သစေသတဲ့။ ရှင်နာဂသေန ဖျော်ရည် သုံးဆောင်ပြီးတော့မှ မိလိန္ဒမင်းကြီးက နောက်ထပ်မေးခွန်းတစ်ခုဖြစ်တဲ့ "အရှင်ဘုရားနာဂသေန မြတ်စွာဘုရားသည် ဗြဟ္မာမင်း၏အကျင့်ကိုကျင့်သူ ဗြဟ္မစာရီ မည်ပါသလော" လို့ မေးလိုက်ပါသတဲ့ကွယ်။ ရှင်နာဂသေနက "မင်းမြတ် မြတ်စွာဘုရားသည် ဗြဟ္မာမင်းကြီး၏အကျင့်ကိုကျင့်သူ ဗြဟ္မစာရီမည်တော်မူ၏" လို့ ဖြေပါတယ်။ အဲဒီ အဖြေအဆုံးမှာ မိလိန္ဒမင်းကြီးက "အရှင်ဘုရားနာဂသေန သို့ဖြစ်လျှင် မြတ်စွာဘုရားသည် ဗြဟ္မာ၏တပည့်လေလော" လို့ တပြန်မေးပြန်ပါတယ်။ မိလိန္ဒမင်းကြီးရဲ့အမေးကိုမဖြေသေးဘဲနဲ့ ရှင်နာဂသေနက "မင်းမြတ် မင်းမြတ်အား ဆင်တို့၏ အကြီးအမှူးဖြစ်သော မင်္ဂလာဆင်တော်သည် ရှိပါသလော" လို့ မေးလိုက်သတဲ့။ မိလိန္ဒမင်းကြီးကလည်း ချက်ချင်းပဲ "အရှင်ဘုရား ရှိပါ၏" လို့ ဖြေပါတယ်။ အဲဒီအခါမှာရှင်နာဂသေနက "မင်းမြတ် အသို့နည်း ဆင်တို့၏အကြီးအမှူးဖြစ်သော မင်္ဂလာ ဆင်တော်သည် တစ်ခါတစ်ရံ ကြိုးကြာသံနှင့်တူသောအသံကို မြည်သည်မဟုတ်လော" လို့ မေးလိုက်ပါတယ်။ မိလိန္ဒမင်းကြီးက "အရှင်ဘုရား ဟုတ်ပါ၏၊ မြည်ပါ၏" လို့ဖြေပါသည်။ အဲဒီလိုဖြေတော့ ရှင်နာဂသေနက"မင်းမြတ် သို့ဖြစ်လျှင်ထိုဆင်သည် ကြိုးကြာငှက်၏တပည့်လေလော" လို့ မေးလိုက်ပါတယ်။ မိလိန္ဒမင်းကြီးက "အရှင်ဘုရား မဟုတ်ပါ"လို့ လျှောက်တဲ့အခါမှာတော့ ရှင်နာဂသေနက တစ်ဖန် "မင်းမြတ် အသို့နည်း ဗြဟ္မာသည် သိသင့်သိထိုက်သော တရားရှိသေးသလော၊ သိသင့်သိထိုက်သော တရားမရှိတော့ပြီလော" လို့ ထပ်ပြီးမေးခွန်းထုတ်ပြန်ပါတယ်။ အဲဒီနောက်မှာတော့ မိလိန္ဒမင်းကြီးက "အရှင်ဘုရား သိသင့်သိထိုက်သော တရားရှိပါသေး၏" လို့ ဖြေကြားလိုက်ပါသတဲ့ကွယ်။ အဲဒီလိုဖြေလိုက်တာနဲ့တပြိုင်နက် ရှင်နာဂသေနက "မင်းမြတ် သို့ဖြစ်လျှင် ဗြဟ္မာသည်မြတ်စွာဘုရား၏ တပည့်သာ တည်း" လို့ ပြောကြားလိုက်သတဲ့ကွယ်။ အဲဒီအခါမှာတော့ မိလိန္ဒမင်းကြီးက သဘောကျကျေနပ်စွာနဲ့ "အရှင်ဘုရားနာဂသေန သင့်လျော်လျောက်ပတ်ပါပေ၏"လို့ ပြောကြားလိုက်ပါတော့သတဲ့ကွယ်။

မိလိန္ဒမင်းကြီးက ဆက်တိုက်မေးပြီးလည်း ထပ်ထပ်ပြီးမေးချင်တာပဲဆိုတဲ့ မျက်နှာနဲ့ ရှင်နာဂသေနကို လက်အုပ်လေးချီပြီးတော့မှ "အရှင်ဘုရားနာဂသေန ရဟန်းပဉ္စင်း၏အဖြစ်သည် ကောင်းမြတ်ပါ၏လော" လို့ မေးလိုက်ပါတယ်။ ရှင်နာဂသေနက "မင်းမြတ် ရဟန်းပဉ္စင်းအဖြစ်သည် ကောင်းမြတ်၏" လို့ ဖြေပါတယ်။ ပညာရှိနှစ်ဦးရဲ့ အမေးအဖြေတွေကို စိတ်ဝင်တစားနားထောင်နေတဲ့ ပရိသတ်ကို သတိရ သလိုနဲ့မိလိန္ဒမင်းကြီးက တစ်ချက်ငဲ့ကြည့်ပြီးတော့မှ "အရှင်ဘုရားနာဂသေန မြတ်စွာဘုရားအား ပဉ္စင်းအဖြစ်သည်ရှိပါသလော သို့မဟုတ် မရှိပါသလော" လို့ မေးလိုက်ပါတယ်။

စိတ်ဝင်တစားနားထောင်နေတဲ့ ပရိသတ်ကိုလည်း ရှင်နာဂသေနက တစ်ချက်ကြည့်ပြီး "မင်းမြတ် မြတ်စွာဘုရားသည် ဗောဓိပင်ရင်း၌ သဗ္ဗညုတဉာဏ်တော်ကိုရသည်နှင့်တပြိုင်နက် ရဟန်း ပဉ္စင်းဖြစ်လေပြီ၊ မြတ်စွာဘုရားသည် အသက်ထက်ဆုံးမလွန်ကျူးအပ်ဟု တပည့်သာဝကတို့အား သိက္ခာပုဒ်ကိုပညတ်ဘိသည်အလား

မြတ်စွာဘုရားအား အခြားသူတို့က ပေးသင့်ပေး ထိုက်သော ပဋ္ဌင်းအဖြစ်မရှိခဲ့ပေ" လို့ မိလိန္ဒ မင်းကြီး ကျေနပ်လောက်တဲ့အဖြေကို ဖြေကြားလိုက် ပါသတဲ့ကွယ်။ မိလိန္ဒမင်းကြီးက ကျေနပ်ဝမ်းသာ လွန်းတဲ့အသံနဲ့ "အရှင်ဘုရားနာဂသေန သင့်လျော် လျောက်ပတ် ပါပေ၏" လို့ ပြောလိုက်သတဲ့။ ပရိသတ်ကြီးကလဲ သာဓုသုံးကြိမ်ခေါ်ပါသတဲ့။

နောက်တဖန် မိလိန္ဒမင်းကြီးကသိချင်တဲ့ မျက်နှာအမူအရာနဲ့ "အရှင်ဘုရားနာဂသေန အကြင် သူသည် အမိသေသည်ရှိသော် ငိုကြွေး၏၊ အကြင်သူသည်ကား တရားခင်မင် သဖြင့် ငိုကြွေး၏၊ ငိုကြွေး ကုန်သော ထိုသူ နှစ်ယောက် တို့တွင် အဘယ်သူ၏ မျက်ရည်သည် ရာဂငြိမ်းကြောင်းဆေးကောင်းဖြစ် ပါသနည်း၊ အဘယ်သူ၏မျက်ရည်သည်ဆေးကောင်း မဖြစ်ပါသနည်း" လို့ မေးလျှောက်လိုက်ပါတယ်။ ရှင်နာဂသေနက သေချာစူးစိုက်စွာ နားထောင်ပြီးမှ "မင်းမြတ် တစ်ယောက်သောသူ၏မျက်ရည်သည် ကား ရာဂ၊ ဒေါသ၊ မျက်ရည်တို့ဖြင့် ညစ်နွမ်း၏၊ ပူလောင်၏၊ တစ်ယောက်သောသူ၏ မျက်ရည် သည် ကား နှစ်သက်ခြင်း၏ဝမ်းသာခြင်းဖြင့် အညစ် အကြေးကင်း၏၊ သီတာရေသို့အေးမြ၏၊ မင်းမြတ် အကြင်မျက်ရည်သည် အေးမြ၏၊ ထိုမျက်ရည်သည် ရာဂငြိမ်းကြောင်း ဆေး ကောင်းဖြစ်ပါ၏၊ အကြင်မျက်ရည်သည် ပူလောင်၏၊ ထိုမျက်ရည်သည်ဆေး ကောင်း မဖြစ်နိုင်" လို့ ခွဲခွဲခြားခြားဖြေကြားပါတယ်။

ဥပမာနဲ့ဖြေဖို့မတောင်းဆိုနိုင်လောက် အောင် အဖြေကတိကျရှင်းလင်းစွာသဘောပေါက် တာမို့ မိလိန္ဒမင်းကြီးက "အရှင်ဘုရားနာဂသေန သင့်လျော်လျောက်ပတ်ပါပေ၏" လို့ ပြောလိုက်ပါ သတဲ့ကွယ်။ အဲဒီအချိန်မှာ ဒေါ်ဇာမထေရ်က ရှင်နာဂသေနဘေးကိုသွားပြီး သူသိချင်တဲ့မရှင်းတဲ့ အရာတွေကို မှတ်တမ်းရေးရင်းနဲ့ဆွေးနွေးမေးမြန်း နေတာတွေ့ရပါတယ်။

ကိုင်း ဒီမှာပဲခေတ္တရပ်ထားကြပါစို့ရဲ့ ။ မေးခွန်းတွေအဖြေတွေလည်းများသွားပြီမို့ သိသွား တာလည်းများသွားပြီလို့ထင်ပါတယ်။ အလင်္ကာ ပညာရှိနှစ်ဦးရဲ့ အလင်္ကာမြောက်တဲ့ မေးတစ်လှည့် ဖြေတစ်လှည့်ဆွေးနွေးခန်းတွေဟာ စိတ်ဝင်စားဖို့ ကောင်းပါတယ်။ စိတ်ဝင်စားပြီး ဂရုတစိုက်နဲ့ သေချာ ဖတ်ပြီး မှတ်သားနိုင်ခဲ့ကြရင်ဖြင့် အဘိ ဓမ္မာဆန်တဲ့ တရားတွေကို အသိအမြင်ပွား ကြမှာအမှန်ပါဘဲ။ အားလုံးလဲအသိပွားတဲ့ ဉာဏ်တွေရင့်သန်လို့ တရားအသိအမြင် ဗဟုသုတ တွေကြွယ်ဝကြပါစေလို့ ဆုမွန်ချွေလိုက်ပါရ စေ.........

ဒေါ်လေးငွေစန္ဒာ

ကျမ်းကိုး ။ မိလိန္ဒပဥှာကျမ်း

"r@D pm t jkypifu @

စာအုပ်အမည် =ဝင့်ကြွေး၏ သားကောင် နှင့် အပြင်းစားလောင်မီး
(အပါအဝင် ဓမ္မရသ စာစုများ)
ရေးသူ = အရှင်သုစိတ္တသာရ (မှတ်ကျွန်းရတနာ)
ထုတ်ဝေသူ = ဦးဝင်းနိုင်(မြဲ- ၀၃၈၄၃/ ၀၂၄၀၅) (ညွှန်ကြားရေးမှူး)ပုံနှိပ်ထုတ်ဝေရေး ဌာနခွဲ၊ သာသနာရေး ဦးစီးဌာန
ဖြန့်ချိရေး = ဓမ္မဂုဏ်ရည်စာပေ
အမှတ်(၃၈)ရွှေတိဂုံဘုရားတောင်ဘက် ဈေးတော်ရုံ ဒဂုံစာတိုက်၊ ရန်ကုန်မြို့၊ ဖုန်း ၃၈၀၈၉၀
ပထမအကြိမ်အုပ်ရေ = ၁၀၀၀ - ၂၀၀၉ ခုနှစ် ဇွန်လ
တန်ဖိုး = ၁၅၀၀ ကျပ်

ဝင့်ကြွေး၏ သားကောင်နှင့် အပြင်း စားလောင်မီးအပါအဝင် ဓမ္မရသစာစုများကို ရေးသားသော အရှင်သုစိတ္တသာရ (မှတ်ကျွန်း ရတနာ)အရှင်မှာ ဓမ္မစာပေ ဖတ်ရှုသော စာဖတ် ပရိသတ်များနှင့် 'စိမ်း' နေသူမဟုတ်ပါ။ ထိုအရှင် သည် လှိုင်ကြည်ဖြူဓမ္မဝီရ စာပေတိုက်မှ ထုတ်ဝေ လျက်ရှိသော ဓမ္မဝီရဂျာနယ်တွင် ဘာသာရေး၊ ယဉ်ကျေးမှုနှင့် လူငယ်များနှင့် စပ်လျဉ်းသည့် ဆောင်းပါးများကို မကြာခဏရေးသားလျက်ရှိ သည့်အပြင် အပ္ပမာဒ ဓမ္မရသ မဂ္ဂဇင်းနှင့် အခြား ဘာသာရေး မဂ္ဂဇင်းများတွင် ဓမ္မဆောင်းပါးများ ရေးသားခြင်းဖြင့် ပရိယတ္တိသာသနာပြုလျက်ရှိပါ သည်။

ယခု ဤစာအုပ်တွင် 'ပရဒါရကံ' သူတစ်ပါး သား, မယားကို ကျူးလွန်မိသဖြင့် သံသရာတွင် မိမိကျူးလွန်ခဲ့သည်နှင့် မတန်အောင် ဆိုးကျိုးခံစားရပုံကို 'မီးစွဲလောင်မှုရေကို တသော်' ဟူသော ခေါင်းစဉ်ဖြင့် ကွက်ကွက်ကွင်းကွင်း ရေးသားဖော်ပြထား ပါသည်။ မိမိစိတ်ကို အလိုလိုက်ကာ ကာယဒုစရိုက် မှုကို ကျူးလွန်မိသဖြင့် သံသရာတွင် ဝင့်လိုက်ရပုံ ကို 'ဝင့်ကြွေး၏ သားကောင်များ' ခေါင်းစဉ်ဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဝစီဒုစရိုက်ကို ကျူးလွန်သဖြင့် ခံစားရသော ဆိုးကျိုးကို 'စကားဆိုသုံး သူတော် ထုံးသို့' ဟူသော ခေါင်းစဉ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ လူသားများသည် သူတစ်ပါးကို ဆုံးမရန် လွယ်ကူ သော်လည်း မိမိကိုယ်တိုင် လိုက်နာကျင့်သုံးဖို့ ယေဘုယျအားဖြင့် ခက်ခဲလှပေသည်။ ငါပြောသလိုလုပ်၊ ငါလုပ်သလို မလုပ်နဲ့ ဟူသော လူများသာများလှပါသည်။ ထိုသို့သော လူမျိုးများ မဖြစ်စေရန် 'သိတော့သိတယ်၊ သို့သော်' ဟူသော ခေါင်းစဉ်ဖြင့် ဆောင်းပါးရေးသားပညာပေးထား ပါသည်။

ထို့အတူ သားသမီးနှင့်မိဘ၊ ဆရာနှင့် တပည့်၊ ဆရာနှင့် ဒကာဆက်ဆံရေး၊ ဆုံးမပညာ ပေးသူနှင့် အဆုံးအမခံယူသူဘက်တို့မှ မျှတ ညီညွတ်မှုရှိစေရန် 'ပွဲကိုင်ရှင်များ' ခေါင်းစဉ်ဖြင့် လည်းဖတ်ရှုရပါသည်။

ဤစာအုပ်တွင် ဒုစရိုက်များကို စိတ်အလို လိုက်ကာ မလွန်ကျူးမိစေရန် အပြင် လူငယ်ပြုပြင်ရေး ကံဆန်းကြယ်သဖြင့် အကျိုးပေး ဆန်းကြယ်ပုံများ၊ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်အဖြစ် မခံယူသော်လည်း ဗုဒ္ဓ၏ အဆုံးအမကို လက်ခံ ကျင့်သုံးပါက ကောင်းကျိုး ချမ်းသာခံစားရသည့် အကြောင်းများအပြင် လူငယ်များအား အသိဉာဏ်ပေးရေးစေသော ပညာပေး ဆောင်းပါးများ ပါရှိပါသည်။ အနှစ်ချုပ်ဆိုရသော် ဤစာအုပ်တွင် ဘာသာရေး၊ လူမှုရေး၊ အကျင့်စာရိတ္တပြုပြင်ရေးစသော ဗဟုသုတရေးရာ များကို ဖော်ပြထားသဖြင့်စာဖတ်သူများအား 'ဗဟုသုတဟင်းလေးအိုး' ဟု ဖော်ပြမိတ်ဆက်ပေးရ သော် လွန်မည်မထင်ပါကြောင်း. . . ။

ဓမ္မဝီရ

c;pfo ESiv Oet &Sa fu G

aZmaemi

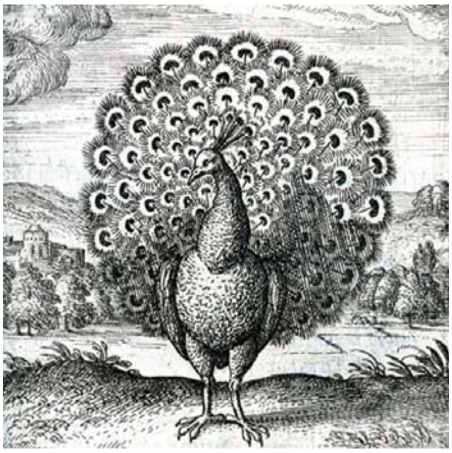

♣ ကမ္ဘာဦးမှာ၊ ခြသေ့်ဟာ၊
ခြေလေးချောင်းတို့ ဘုရင်ပါ။
အာနန္ဒာဆိုတဲ့ငါး
ငါးတို့ဘုရင်တကား။

♣ ငှက်အများ၏ ဘုရင်မှာ၊
ရွှေဟသ်ာမင်းပါ။
ရွှေဟသ်ာမင်း သူ့သမီး
လှပရှုမငြီး။

♣ ဘုရင်ကြီးက ချစ်လှစွာ၊
သူ့သမီးဟသ်ာ။
မင်းဖါသာ ချစ်သူရွေး
သူ့ကိုအခွင့်ပေး။

♣ စုဝေးလာကြငှက်တို့မှာ
ထူးထူးဆန်းဆန်း များလှစွာ။
ဟသ်ာဥဒေါင်း ငှက်အပေါင်း
ဟသ်ာမယ်လှ ရဖို့အကြောင်း။

♣ ဥဒေါင်းငှက်၏ အတောင်မှာ၊
ဆန်းကြယ် လှပစွာ။
လည်ဆံမွေးမှာ ထူးထူးခြား၊
နီရဲပတ္တမြား။

♣ စိတ်လှုပ်ရှားပြီး ရင်ခုန်ကာ၊
ဟသ်ာပျိုလေးမှာ။
ချစ်မိပါပေါ့ ထိုဥဒေါင်း
မေတ္တာရည်သွန်းလောင်း။

♣ ထိုဥဒေါင်းက ဝမ်းမြောက်စွာ
မဏ္ဍပ်တိုင်တက်ကာ။
ပတ်ချာလှည့်ပြီးတိုသည်ကြည့်၊
အတောင်ဖြန့်၍ကပါဘိ။

♣ သူ၏အကအလှကို
ငှက်အပေါင်းအား မြင်စေလို့။
သူ့ကိုယ်ကိုလှည့်ပတ်ပြ
ဥဒေါင်းကံဆိုးရ။

♣ တစ်ကိုယ်လုံးက ဆန်းကြယ်စွာ
လှပသည်မှာအမှန်ပါ။
ဒါပေမယ်လို့ ရှက်ဖို့ကောင်း
နောက်ကဖင်ပြောင်းလောင်း။

♣ ထိုဥဒေါင်းကို အမျက်ဝင်၊
စိတ်ဆိုးမာန်ဆိုးငှက်ဘုရင်။
သူ့စိတ်တွင်ဆုံးဖြတ်လိုက်
သူ့သမီးနဲ့ ဒီကောင်မထိုက်။

♣ နောက်ဆုံး၌တော့ ငှက်မင်းဟာ၊
သူ့တူတော်နဲ့ သဘောတူကာ။
ကြည်ဖြူစွာ လက်ဆက်ပေး
ဥဒေါင်းရှက်လို့ဟိုအဝေး
ဖင်ပြောင်းလောင်းနဲ့ထွက်ကာပြေး။ ။

ဤနစ္စဇာတ်မည်သော ဇာတ်ကိုအခါ တစ်ပါး မြတ်စွာဘုရားရှင် ဇေတဝန်ကျောင်း၌ သီတင်းသုံးတော်မူစဉ် "များစွာသော ဘဏ္ဍာရှိသည့် ရဟန်းတစ်ပါး" ကို အကြောင်းပြု၍ ဟောပြတော်မူခြင်းဖြစ်ပါသည်။ ဘုရားရှင်က ထိုရဟန်းကို "သင့်တွင် ဘဏ္ဍာများစွာရှိခြင်းဆိုသည်မှာ မှန်သလော" ဟုမေးရာ ၎င်းရဟန်းကလည်း ဟုတ်မှန်ကြောင်း ဝန်ခံ၏။ ထိုအခါ ဘုရားရှင်က ထိုရဟန်းတွင် "သင့်၌ဘာကြောင့်ဉစ္စာဘဏ္ဍာများစွာရှိရသနည်း" ဟုထပ်၍မေးတော်မူပြန်ရာ ၎င်းရဟန်းသည် စိတ်ဆိုး မာန်ဆိုးဖြင့် သင်းပိုင်ကိုယ်ရုံကို စွန့်၍ ဤနည်းဖြင့် ကျင့်ရပါမည်လောဟု တမင်အရွဲ့တိုက်ကာ မြတ်စွာဘုရားရှင်ကိုယ်တော်မြတ်ကြီး၏ ရှေ့တော်မှောက်၌ပင် ကိုယ်ချည်းသက်သက် ရပ်၍ နေ၏။ "လူတို့ကား စက်စုပ်ဖွယ်ရာတည်း" ဟု ဟစ်ကြွေးလျက် ထိုရဟန်းသည် တစ်ရပ်တစ်ကျေးသို့ ထွက်ပြေးကာလူထွက်လိုက်သည်။ ယင်းအကြောင်းကို ကျောင်းတွင်ကျန်ရှိသောရဟန်းတို့ ပြောဆိုနေကြရာ မြတ်စွာဘုရားရှင်ကြွတော်မူလာပြီး "သင်တို့မည်သည့်အကြောင်းကို ဆိုနေလေသနည်း" ဟုမေးသော် ရဟန်းတို့က လူဝတ်လဲသွားသည့်ရဟန်းအကြောင်းကို ပြောဆိုနေကြခြင်းဖြစ်ကြောင်း ဘုရားရှင်အားရိုသေစွာလျှောက်ထား၏။ ထိုအခါမြတ်စွာဘုရားရှင်က ထိုရဟန်းက ယခုသာလျှင် အရှက်အကြောက်မရှိ၍ သာသနာတော်တည်းဟူသော ရတနာကိုလက်လွှတ်ဆုံးရှုံးရခြင်းမဟုတ်၊ ရှေးကလည်း ယခုကဲ့သို့ပင် အရှက်အကြောက် ကင်းမဲ့ခဲ့သည်ဖြစ်၍ ဇနီးကောင်းတည်းဟူသော ရတနာကို လက်လွှတ်ဆုံးရှုံးခဲ့ရဖူးခဲ့ပြီဟူ၍မိန့်ကြားကာ အတိတ်ကိုဆောင်တော်မူပါသည်။

ရှေးအခါက ဟသ်ာမင်းတွင် သမီးချော တစ်ယောက်ရှိရာ သူ၏သမီးကိုချစ်လွန်းသည်ဖြစ်ရကား သူ့သမီးစိတ်ကြိုက်အိမ်ထောင်ဖက်ကို ရွေးချယ်စေခဲ့ပါသည်။ ထိုအိမ်ထောင်ဖက် ရွေးချယ်ပွဲသို့ အရပ်ရပ်အနယ်နယ်မှ အမျိုးမျိုးသော ငှက် အပေါင်းတို့လာရောက်ခဲ့ကြ၏။ ထိုကဲ့သို့ များလှစွာသော ငှက်တို့အထဲတွင်မှ ဟသ်ာမယ်ကလေးသည် အလွန်တရာအဆင်းလှပြီး အထူးသဖြင့် လည်ဆံမွေးမှာ ပတ္တမြားရောင်ကဲ့သို့ နီမြန်းလျက် အလွန်ကြည့်၍ကောင်းသော ဥဒေါင်းငှက် တစ်ကောင်ကို မျက်စိကျသွားသည်။ ၎င်းကိုပင် မေတ္တာသက်ဝင် ချစ်ခင်သွားကာ သူ၏ အိမ်ထောင်ဖက်အဖြစ်ရွေးချယ်လိုက်သည်။ ထိုအခါ ဥဒေါင်းငှက်သည် ငှက် အပေါင်းတို့၏ အလယ်တွင် ရှက်ရကောင်းမှန်း မသိဘဲ ဟိုပြေးသည် လွှာလုပ်ကာ သူ့ကိုယ်ကို လှည့်ပတ်၍ ကပြလေသည်။ ထိုအခါကျပါမှ ဟသ်ာငှက်ကလေး၏ ကြင်ဘက်လောင်း ဥဒေါင်းငှက်မှာ မဟာအရှက်တော်ကွဲလေတော့သည်။ အဘယ် ကြောင့်ဆိုသော် သူသည်အလွန်တရာလှပသော ငှက်တစ်ကောင်ဖြစ်သော်ငြား မိမိအရှက်ကိုမှ လုံခြုံအောင် မဖုံးနိုင်သော ဖင်ပြောင်းလောင်းနှင့် ငှက်ဖြစ်ကြောင်း ငှက်အပေါင်းက တွေ့မြင်သိရှိ ကြရလေသည်။ ဟသ်ာမင်းသည်လည်း ၎င်း၏ သမက်လောင်း ထိုဥဒေါင်းကို အလွန်စိတ်ပျက် ဒေါသထွက်ကာ သူ့သမီးအလှမယ်ကလေးကို ထိုဥဒေါင်းငှက်နှင့် သဘောမတူတော့ဘဲ သူ၏တူတော်မောင်ဖြစ်သော ဟသ်ာငှက်ဖိုတစ်ကောင်နှင့် ပင်လက်ဆက် ပေးလိုက် တော့သည်။ ထိုဥဒေါင်း လုလင်မှာမူ ရှက်စိတ်မွှန်၍ အခြားအရပ်သို့ ထွက်ပြေး တိမ်းရှောင်သွားခဲ့၏။ ဥဒေါင်းငှက်က ၎င်း၏ အရှက်သိက္ခာနည်းမှုကြောင့် ချစ်သူနှင့်လွဲကာ အရှက်အကွဲကြီးကွဲခဲ့ရလေသည်။

ဇာတ်ပေါင်းသော် . . . "ယခုများစွာသော ဘဏ္ဍာရှိသည့် ထိုရဟန်းမှာ ဟိုစဉ်အခါက အရှက်နည်းသော ဥဒေါင်းဖြစ်ခဲ့သည်။ ယခုဘုရားရှင်မှာ ထိုစဉ်အခါက ငှက်အပေါင်းတို့၏ဘုရင် ဟသ်ာမင်း ဖြစ်ခဲ့ပါသည်။" ။

ဇော်နောင်

ကျမ်းကိုး
နစ္စဇာတ်၊ ငါးရာ့ငါးဆယ်နိပါတ်တော်။
(ညောင်ကန်ဆရာတော်ဘုရား)

- “လောကငြိမ်းချမ်းမှု”နှင့် သာယာစည်ပင်ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်မှုရရှိစေရန် “ဗုဒ္ဓ ဓမ္မတရားထွန်းကားရေး၊ လောကပါလတရားကို လောကသားအားလုံး နှလုံးသွင်းလက်ခံကျင့်သုံးနိုင်ကြစေရေး လိုအပ်ပါမည်။
- ဤစာမျက်နှာနေရာတွင်၊ ဆရာကြီး ဦးရွှေအောင်၏ “ဗုဒ္ဓလောကသားတို့၏ အနိုင်းမဲ့ကျေးဇူးရှင်” (ကိုယ်ကျင့်ဗုဒ္ဓဝင်)မှ “ပါရမီတော်များကို ဖြည့်ကျင့်တော်မူခြင်း” အပိုင်း၏ အနှစ်ထဲမှ အနှစ်အစုအချို့ကို ဖတ်မှတ်လွယ်ကူကျင့်သုံးနိုင်စေရန် ရွေးထုတ်ဖော်ပြခြင်းဖြစ်ပါသည်။

အယ်ဒီတာအဖွဲ့

နေက္ခမ္မပါရမီ

‘နေက္ခမ္မ’သည် ပါဠိဝေါဟာရဖြစ်၏။ မြန်မာပြန်အနက်အားဖြင့် ဆွဲဆောင်မှုများမှ ရုန်းထွက်ခြင်းဖြစ်၏။

ရုန်းထွက်ခြင်းဟူသည်မှာလည်း မိမိ၏ အကျိုးစီးပွား အတွက် ဆောင်ရွက်ရန် ဆွဲဆောင်မှုများမှ ရုန်းထွက်ခြင်း မျိုးမဟုတ်၊ လောက၏ အကျိုးစီးပွား အတွက် ဆောင်ရွက်နိုင်ရန် ဆွဲဆောင်မှုများမှ ရုန်းထွက်ခြင်း ဖြစ်၏။ ထိုရုန်းထွက်မှုမျိုးကိုသာ ‘နေက္ခမ္မပါရမီ’ဟူ၍ ဆိုရ၏။

ခရီးဆုံးချမ်းသာ

ပါရမီ မမြောက်သောကုသိုလ်သည် လူချမ်းသာ၊ နတ်ချမ်းသာ၊ ဗြဟ္မာချမ်းသာသို့ ဦးတည်၍ ပါရမီမြောက် သောကုသိုလ်သည် နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာသို့ ဦးတည်၏။

အမှန် အားဖြင့် လူချမ်းသာ၊ နတ်ချမ်းသာ၊ ဗြဟ္မာချမ်းသာဟူသည်မှာ လမ်းခုလတ်ချမ်းသာဖြစ်၏၊ ခရီးအဆုံးချမ်းသာ မဟုတ်။

ခရီးအဆုံးချမ်းသာသို့ သွားပါက လမ်းခုလတ် ချမ်းသာသို့ ရောက်မြဲဖြစ်၏။ လမ်းခုလတ်ချမ်းသာ၌ တွယ်တာခြင်းမရှိဘဲ စွန့်လွှတ်နိုင်ပါမှ ခရီးဆုံးချမ်းသာသို့ မြန်မြန်ရောက်၏။

ရုန်းထွက်ရမည့်ဆွဲဆောင်မှုများ

ရုန်းထွက်ရမည့် ဆွဲဆောင်မှုများကို ‘ဝတ္ထုကာမ’ နှင့် ‘ကိလေသာကာမ’ဟူ၍ ဆို၏။

ဝတ္ထုကာမဟူသည် တပ်မက်စရာကောင်းသော ရာထူး ဂုဏ်သိန်၊ စည်းစိမ်ဥစ္စာ၊ တန်ခိုး အာဏာများ၊ အများတကာက ဝိုင်းဝန်း၍ လေးစား ခံရမှုများ၊ ထင်ပေါ်ကျော်စောမှုများဖြစ်၏။

ကိလေသာကာမဟူသည် တပ်မက်စရာများ အပေါ် တပ်မက်မှု ဖြစ်၏။

ကာမ (သို့မဟုတ်) မာရ်နတ်၏ပထမတပ်မ

ကာမဟူသည်မှာ မာရ်နတ်၏ပထမတပ်မ ဖြစ်၏။ ယင်းကာမတွင် တပ်မက်စရာအာရုံများလည်း ပါ၏၊ တပ်မက်တတ်သည်ဆိုသော တပ်မက်စိတ်လည်း ပါ၏။

တပ်မက်စရာအာရုံများတွင် ပစ္စည်းဥစ္စာများ လည်းပါ၏။ ပိဋကတော်များကလည်း **‘သဗ္ဗေသတ္တာ အာဟာရ ဋ္ဌိတိကာ’** သတ္တဝါဟူ၍ တည်ရှိနေခြင်းမှာ အာဟာရကို အမှီပြု၍ တည်ရှိခြင်းဖြစ်သည်ဟု ဆို၏။ ထို့ကြောင့် ပစ္စည်းဥစ္စာများက လူများအပေါ် မည်မျှသော စွမ်းအားဖြင့် ဆွဲဆောင်နိုင်သည်ကို သဘောပေါက်နိုင်ပါ၏။

အမှန်အားဖြင့် ဝတ္ထုကာမတွင်ပါသော လာဘ် သပ်ပကာများ၊ ဘွဲ့ဂုဏ်ထူးများ၊ ရာထူးဂုဏ်သိန်များသည် သာမန်သူတော်စင်များကိုပင် ဟန်ချက်ပျက်အောင် ဆွဲဆောင်နိုင်ပါ၏။ အာဂစွမ်းဆောင်ချက် ပါတကား။

ကိလေသာကာမ

တပ်မက်သောစိတ်ကို ကိလေသာကာမဟူ၍ ဆို၏။ ကိလေသာကာမ၏တရားကိုယ်မှာ လောဘဖြစ်၏။ ပယ်ရမည့်ကိလေသာများတွင် လောဘသည် ခေါင်းဆောင်ဖြစ်၏။ ခေါင်းဆောင်ပါလျှင် ယင်း၏ နောက်လိုက် ကိလေသာများလည်းပါသည်ပင် ဖြစ်၏။

ထို့ကြောင့် ကိလေသာကာမတွင် ကိလေသာ ဟူသမျှကို ယူရခြင်းဖြစ်၏။ ကိလေသာကာမအနေဖြင့် လောဘလည်း လောဘအလျောက်၊ ဒေါသလည်း ဒေါသအလျောက်၊ မောဟလည်း မောဟအလျောက် ဆွဲဆောင်သည်ပင်ဖြစ်၏။

လောဘဖြစ်လာသည့်အခါ လောဘ အလျောက်တပ်မက် လိုက်ရမှ ကျေနပ်၏။ ဒေါသဖြစ်လာသည့်အခါ ဒေါသအလျောက် စိတ်ဆိုးလိုက်ရမှ ကျေနပ်၏။ မောဟဖြစ်လာသည့်အခါ မောဟ အလျောက် တွေဝေလိုက်ရမှ ကျေနပ်၏။

မာရ်နတ်၏ဒုတိယတပ်မဣ ကျဆုံးခြင်း

မာရ်နတ်၏ဒုတိယတပ်မမှာ နေက္ခမ္မသဘောဖြင့် လုပ်ငန်း လုပ်ရာတွင် ထိုလုပ်ငန်း၌ မမွေ့လျော်ခြင်း ‘အရတိ’ ဖြစ်၏။

လူများကား “မိမိ၏အကျိုးစီးပွားအတွက် လုပ်သောလုပ်ငန်း များ၌သာ စိတ်ဝင်စားဖွယ် ‘ရတိ’ဟူသည်ရှိကောင်း၏။ အများ၏ အကျိုးစီးပွား အတွက်လုပ်သောလုပ်ငန်းများ၌ စိတ်ဝင်စားဖွယ် ‘ရတိ’ ဟူသည် မရှိကောင်း” ဟူ၍ မိမိတို့၏ပဋိသန္ဓေညဉ်နှင့် စရိုက်အလိုက် ခံယူထားကြ၏။

ထိုခံယူချက်အတိုင်းပင် အများ၏အကျိုးစီးပွားအတွက် လုပ်သောလုပ်ငန်းများ၌ စိတ်ဝင်စားဖွယ် ‘ရတိ’ ကို မတွေ့ကြ။ ထိုအခါ လူတို့သည် အများ၏အကျိုးစီးပွားအတွက် လုပ်သောလုပ်ငန်းများ၌ မမွေ့လျော်ခြင်း ‘အရတိ’ကို တွေ့လေ၏။

ထိုသူတို့သည် မမွေ့လျော်ခြင်း ‘အရတိ’ကို တွေ့သည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် ထိုလုပ်ငန်းမှ အကြောင်းအမျိုးမျိုး ပြပြီး ရှောင်ခွာသွားကြ၏။ ဤသည်ကိုပင် မာရ်နတ်၏ ဒုတိယတပ်မဣ ကျဆုံးခြင်း ဟူ၍ ဆိုရ၏။

ဓမ္မဝီရသည် ဗုဒ္ဓ၏ ထေရဝါဒဓမ္မ တရားစစ် တရားမှန် ထွန်းကားရန်ဖြစ်သည်

ဓမ္မဝီရဂျာနယ်

Dhamma Vira Journal

ဓမ္မဝီရ
ရသအမှန်၊ တရားမှန်သာ
အားခွန်ပြည့်ဝ၊ နှလုံးလှ၍
ဘဝအနေ၊ အလှဝေလျက်
အနေလည်းတတ်
အသေမြတ်အောင်
မချွတ်ထောက်ပံ့၊ ကူညီအံ့။

ဇော်နောင်

International Religious network media NEWS

Dhamma Dew

My mind is My home

ကိုယ့်စိတ်သည် ကိုယ့်အိမ်ဖြစ်သည်

By sorcha Ni Bhearian, The Bangkok Post, May 26,2009.
TRANSLATED Into Myanmar Language.
by Dhamma Vira Thandar, ITBM University, Yangon.

ဓမ္မဝီရ-သန္တာ ပြန်ဆိုတင်ပြသည်။

(Continue from last week)

If you are not mindful, what happens to your mind? Your mind just wanders around, it has no place to rest.

အကယ်၍များ သင်သည် သတိတရားမရှိပါက သင်၏စိတ်သည် မည်သို့မည်ပုံဖြစ်ပျက်သွားပါမည်နည်း? သင်၏စိတ်သည် ဦးတည်ရာမဲ့ ရည်ရွယ်ချက်မရှိ တဝဲလည်လည်နှင့် သွားချင်ရာသွား လွင့်ချင်ရာလွင့်အထိန်းအကွပ်မရှိ ပရမ်းပတာထွက်ခွာလွင့်စင်နေခြင်းဖြင့် ခိုနားစရာမရဖြစ်နေပေလိမ့်မည်ဖြစ်သည်။

You may have a big house physically, but mentally you may be homeless.

သင့်မှာရုပ်ပိုင်းဆိုင်ရာအရ နေထိုင်စရာအိမ်ကြီးတစ်လုံးရှိကောင်းရှိမည်ဖြစ်သော်လည်း စိတ်ပိုင်းဆိုင်ရာအရ ဆိုပါသော် သင့်တွင် တကယ်တမ်းခိုနားစရာအိမ်ဟူ၍ လုံးဝရှိနိုင်မည်မဟုတ်ပေ။

When you practice mindfulness, if you keep practicing for long time diligently, you will come to the point that you know

that you know.

You know that you are seeing, you know that you are hearing, you know that you are talking.

သတိကပ်လျက် သတိမလွတ်သော သတိပဋ္ဌာန် ကမ္မဋ္ဌာန်းတရားကို သင် ပွားများအားထုတ်ကြည့်သောအခါ အချိန်ကြာကြာလက်တွေ့ကျင့်ကြံကြိုးကုတ်ပွားများအားထုတ်နိုင်ခဲ့မည်ဆိုပါက ကမ္မဋ္ဌာန်းတရားအားထုတ်ခြင်း၏ အဓိကသော့ချက်ဖြစ်သောအဆင့်သို့ သင်ဆိုက်ရောက်သွားပြီးနောက် ထိုအဆင့်၏ထူးခြားသောအသိထူး အမြင်ထူးအတွေ့ထူးများကို ကိုယ်တိုင်နားလည်ခံစားရမည်ဖြစ်သည်။

စာမျက်နှာ ၁၅ သို့

Archaeology

Rare Buddhist treasures unearthed in Gobi Desert.

rjrifawGaom Akomoem0if &wemollfu;D

*bDJEÅt wGrS&azG;azmfawGSo nfqjlif

London, UK- ANI August 2,2009

ဩစတြီးယားနှင့် မွန်ဂိုလီယားနှစ်နိုင်ငံပူးတွဲရတနာသိုက်မှုဆိုးအဖွဲ့တို့သည် မွန်ဂိုလီယား ဂိုဘီသဲကန္တာရကြီးအတွင်း နှစ်မြုပ်ပျောက်ကွယ်လျက်ရှိသော ရှေးဟောင်းဗုဒ္ဓဘာသာယဉ်ကျေးမှုရတနာပစ္စည်းများကို မကြာမီက ရှာဖွေတူးဖော်တွေ့ရှိကြသည်ဟု ဗြိတိန်နိုင်ငံ လန်ဒန်မြို့မှလာသော ဩဂုတ်လ ၂ ရက်နေ့စွဲပါ အေအဲန်အိုင်အွန်လိုင်းသတင်းတစ်ရပ်တွင် ဖော်ပြသည်။

ၑင်းဂိုဘီသဲကန္တာရကြီးအတွင်း၌ နှစ်မြုပ်ပျောက်ကွယ်လျက်ရှိသော ရှေးဟောင်းဗုဒ္ဓယဉ်ကျေးမှု အနုပညာအမွေအနှစ်ရတနာပစ္စည်းများကို လွန်ခဲ့သည့် နှစ်ပေါင်း (၇၀) ကျော်က စတင်၍၊ ရှေးဟောင်းယဉ်ကျေးမှုသုတေသနအဖွဲ့အစည်းများက စူးစမ်းရှာဖွေခဲ့ကြသည်ဆိုသည်။ သို့သော် မြင်နေတွေ့နေကြမဟုတ်သည်က တကြောင်း၊ မြေကြီးထဲ၌ နှစ်မြုပ်ပျောက်ကွယ်နေသည်က တကြောင်းတို့ကြောင့် ရှာဖွေ၍မတွေ့ရှိခဲ့ကြဟုဆိုသည်။

ယခုတူးဖော်တွေ့ရှိကြသော ဗုဒ္ဓသာသနာဝင်ရတနာသိုက်ကြီးအတွင်းမှ မြတ်စွာဘုရား၏မွေတော်ဓာတ်တော်မြတ်များကို ရှေးဟောင်းဗုဒ္ဓရုပ်ပွား ဆင်းတုတော်များနှင့်အတူ တွေ့ရှိကြရပြီး၊ အနုပညာမြောက်ပန်းရံ၊

စာမျက်နှာ ၁၆ သို့